

สำนักงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐

เป็นพิเศษ

วันอังคารที่ ๒๖ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันเสาร์ที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันอังคารที่ ๒๖ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑	เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	
ระเบียบวาระที่ ๒	รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	
ระเบียบวาระที่ ๓	เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว - ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ซึ่งคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจัดทำเสร็จแล้ว (เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญครั้งที่แล้ว)	๑
	<u>ผู้อภิปราย</u>	
	- นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล	๔๒, ๔๗
	- นายการุณ ไสงาม	๑๖, ๕๖, ๕๙, ๖๙ ๗๑, ๗๕, ๗๖, ๘๕, ๙๔, ๙๕, ๑๒๕, ๑๒๖, ๑๓๕, ๑๕๔, ๑๕๕, ๑๕๗, ๑๖๒, ๑๖๖, ๑๗๒, ๑๗๔,

หน้า

	๑๗๗, ๑๗๘,
	๑๘๐, ๑๘๒,
	๑๘๓, ๑๘๖,
	๑๘๙, ๑๙๕,
	๑๙๙, ๒๐๑,
	๒๒๔, ๒๒๕,
	๒๒๗, ๒๒๘,
	๒๙๔,
	๒๙๘-๓๐๑,
	๓๐๓
- รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์	๑๔๘, ๑๕๐
- ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม	๒๐๖
- นายเกียรติชัย พงษ์พานิชย์	๑๐๘, ๑๓๔, ๑๓๕
- นายคมสัน โพธิ์คง	๑๑๗, ๒๐๙
- นายจรัญ ภัคดีธนากุล	๔๘, ๖๑, ๑๕๓
- รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๑๔, ๑๖, ๒๔, ๔๐, ๓๘, ๔๘, ๔๙, ๗๘, ๑๑๐, ๑๑๒, ๑๑๘, ๑๒๓, ๑๒๔, ๑๔๔, ๑๔๕, ๑๕๕, ๑๗๘, ๑๘๑, ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๓, ๒๔๑,

หน้า

	๒๔๒, ๒๕๑,
	๒๕๒,
	๒๗๘-๒๘๑,
	๒๙๓, ๒๙๕,
	๓๐๔
- ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	๑๙๖,
	๒๑๖-๒๒๐,
	๒๕๔
- นายชนินทร์ บัวประเสริฐ	๑๐๕, ๑๑๗,
	๒๖๑, ๓๐๖,
	๓๐๗
- นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์	๓๐๑-๓๐๓
- นายธนพิชญ์ มูลพฤษช์	๒๓๓, ๒๓๔,
	๒๔๙
- นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง	๑๒๖-๑๒๘
- นายปกรณ์ ปรียากกร	๑๕๒, ๒๔๔,
	๒๔๕
- นายประพันธ์ นัยโกวิท	๓, ๑๐, ๓๐,
	๓๓, ๓๕,
	๔๑-๔๓,
	๔๕, ๕๐,
	๕๒, ๕๔,
	๕๖, ๖๕,
	๗๘, ๘๑,
	๘๒, ๘๗,
	๙๒, ๙๖,
	๑๘๐,

หน้า

	๒๓๙-๒๔๑,
	๒๔๖-๒๔๘,
	๒๕๑
- นายประสงค์ พิฑูรกิจจา	๒๖๓
- นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ	๑๘๓
- นายปริญญา ศิริสารการ	๖, ๑๐๑,
	๑๐๒
- นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ	๓๒, ๓๔,
	๓๗, ๕๓,
	๕๔, ๗๙,
	๘๐, ๘๑,
	๙๘, ๑๑๕,
	๑๑๖, ๑๒๒,
	๑๒๖,
	๒๑๑-๒๑๔,
	๒๒๐-๒๒๓,
	๒๓๖, ๒๓๗,
	๒๔๘, ๒๕๗,
	๒๕๘
- พลเรือเอก พีรศักดิ์ วัชรมุล	๑๕๓
- นายไพฑูลย์ วราหะไพฑูรย์	๑๗๒, ๑๗๔
- นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	๖๓, ๒๕๔
- นายวัชรา หงส์ประภัสร์	๒๑, ๒๖,
	๒๗, ๔๖,
	๖๔, ๘๑,
	๑๒๓, ๑๒๕,

หน้า

	๑๒๘, ๑๓๖,
	๑๖๕, ๒๔๕,
	๒๔๖-๒๔๘,
	๒๖๔
- นายวิชัย รูปขำดี	๑๘, ๒๔,
	๓๗, ๑๒๒,
	๑๔๓, ๒๔๙
- นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ์	๖๖
- ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	๖๗, ๙๙,
	๑๑๙, ๑๓๘,
	๑๔๖, ๑๖๑,
	๑๗๐, ๑๗๗,
	๑๘๙, ๑๙๐,
	๒๐๐, ๒๐๑,
	๒๐๖, ๒๕๘,
	๒๕๙, ๒๙๒
- นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร	๒๓๖
- รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย	๒๖, ๒๙,
	๗๓, ๗๖, ๙๑
- รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช	๑๐๓, ๑๐๕,
	๑๑๙, ๑๓๗,
	๒๙๕
- นายศักดิ์ชัย ชุ่มจิตติกุล	๙๘, ๑๐๐,
	๑๐๑, ๒๑๖
- นายศิระ แสงมณี	๒๗, ๔๓,
	๗๙, ๙๑, ๙๓,
	๑๖๕, ๑๗๔,

หน้า

	๑๗๕, ๒๕๕, ๒๕๗
- นายเศวต ทินกุล	๑๓๑, ๑๓๓
- นางสดศรี สัตยธรรม	๘๙
- นายสมเกียรติ รอดเจริญ	๑๒๑
- ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	๑๑๔, ๑๑๕, ๑๒๒, ๑๒๕, ๒๑๔-๒๑๖, ๒๒๓, ๒๒๕-๒๒๗, ๒๓๑-๒๓๔, ๒๔๙, ๒๕๐, ๒๕๙-๒๖๖, ๒๗๕-๒๗๗, ๒๘๑, ๒๘๒, ๒๙๗, ๒๙๘, ๓๐๕-๓๐๗
- นายสวัสดิ์ โชติพานิช	๕๕, ๕๗, ๖๐, ๖๑, ๘๖, ๘๙
- นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	๑๙, ๑๔๙
- นายสวิง ตันอุด	๔๕, ๑๑๓, ๓๐๓, ๓๐๔
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๗๑, ๗๕, ๙๕,๙๖, ๑๕๕, ๒๐๕, ๒๑๑, ๒๓๔,

หน้า

๒๓๕, ๒๔๓,

๒๔๙, ๒๖๖,

๒๖๗-๒๖๕,

๒๗๗, ๒๗๘,

๒๘๔-๒๘๗,

๒๘๙,

๒๙๖-๒๙๘,

๓๐๖

- นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล

๒๓๘, ๒๓๙

- นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์

๑๒๘, ๑๓๗,

๒๓๘, ๒๔๓

- นายอภิชาติ ดำดี

๗๑

- นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์

๒, ๖, ๙,

๑๒, ๙๙

- นางสาวอลิษา พันธุ์ศักดิ์

๒๐๐

- นายอัชพร จารุจินดา

๑๒, ๒๒,

๕๙, ๖๓,

๙๕, ๙๗,

๑๕๐-๑๕๒,

๑๘๕, ๑๙๗,

๒๐๔, ๒๐๗,

๒๑๑, ๒๑๒,

๒๑๗, ๒๕๐,

๒๕๕, ๒๕๖,

๒๘๗-๒๘๙,

๒๙๔

- นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์

๒๕, ๓๘

หน้า

- พลเอก อภิวัชร์พงษ์ เจริญพานิช

๑๔๒

- นายอุทิศ ชูช่วย

๓๓, ๕๔,

๙๖

- นายไอรต วงษ์สิทธิ์

๔๓

รายชื่อสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่มา ลา ขาด ในการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐

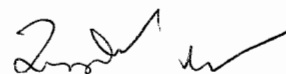
วันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๑.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนก โตสุรัตน์	✓		
๒.	นางกรรณิการ์ บรรเทิงจิตร	✓		
๓.	นายกฤษฎา ให้วัดนานุกูล	✓		
๔.	นายก้านรงค์ จันทิก		✓	
๕.	นายการุณ ไสงาม	✓		
๖.	รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์	✓		
๗.	ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒนเสীরธรรม	✓		
๘.	นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์	✓		
๙.	นายคมสัน โพธิ์คง	✓		
๑๐.	นายจรัญ ภัคดีอนากูล	✓		
๑๑.	ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	✓		
๑๒.	นายจตุรินทร์ ภิรมย์ภักดี	✓		
๑๓.	ศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ โรจนฤทธิ์พิเชษฐ	✓		
๑๔.	รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	✓		
๑๕.	นายช.ชัยนาท ศรีเสมาเมือง	✓		
๑๖.	นายชรินทร์ บัวประเสริฐ	✓		
๑๗.	นายชวลิต หมิ่นนุช	✓		
๑๘.	นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์	✓		
๑๙.	นายชาติชาย แสงสุข	✓		
๒๐.	นายชาติ กางอิม	✓		
๒๑.	นายชำนาญ ภูวิลัย	✓		
๒๒.	นายชูชัย ศุภวงศ์	✓		
๒๓.	นายโชคชัย อักษรนันท์	✓		
๒๔.	ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ	✓		
๒๕.	รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส	✓		
๒๖.	นายเดโช สวานานนท์	✓		
๒๗.	นายธนพิชญ์ มูลพฤกษ์	✓		
๒๘.	พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร	✓		
๒๙.	นายธวัช บวรวิชัยกุล	✓		

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๓๐.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติพันธ์ เชื้อบุญชัย	✓		
๓๑.	นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง	✓		
๓๒.	รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์	✓		
๓๓.	นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต	✓		
๓๔.	นายนิติย์ วั่งวิวัฒน์	✓		
๓๕.	นายนิมิตร ชัยจิระธิกุล	✓		
๓๖.	นายนุรักษ์ มาประณีต	✓		
๓๗.	นายปกรณ์ ปรียากร	✓		
๓๘.	นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม	✓		
๓๙.	นายประพันธ์ นัยโกวิท	✓		
๔๐.	นายประวิทย์ อัครชิโนเรศ	✓		
๔๑.	นายประสงค์ พิฑูรกิจจา	✓		
๔๒.	นายปริญญา ศิริสารการ	✓		
๔๓.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณราย แสงวิเชียร	✓		
๔๔.	นางสาวพวงเพชร สารคุณ	✓		
๔๕.	นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ	✓		
๔๖.	นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	✓		
๔๗.	พลเรือเอก พิรศักดิ์ วัชรมูล	✓		
๔๘.	นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์	✓		
๔๙.	นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	✓		
๕๐.	นายมนตรี เพชรขุ่ม	✓		
๕๑.	นางมัญญศรี โชติเทวัญ	✓		
๕๒.	นายมานิจ สุขสมจิตร	✓		
๕๓.	พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ	✓		
๕๔.	นายรัฐ ชุกกลิ่น	✓		
๕๕.	รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร	✓		
๕๖.	นายโอรส วงษ์สิทธิ์	✓		
๕๗.	นายวัชรา หงส์ประภัสร์	✓		
๕๘.	นายวิชัย รูปขำดี	✓		
๕๙.	นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ	✓		
๖๐.	นายวิชัย ศรีขวัญ	✓		
๖๑.	ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ	✓		
๖๒.	นายวิฑูรยา บริบูรณ์ทรัพย์	✓		
๖๓.	นายวิฑูรยา คชเชื่อน	✓		

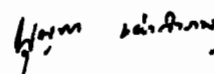
ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๖๔.	นายวิทยา งานทวี	✓		
๖๕.	นายวิทวัส บุญญสถิตย์	✓		
๖๖.	นายวินัส ม่านมุงศิลป์	✓		
๖๗.	นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร	✓		
๖๘.	รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย	✓		
๖๙.	รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช	✓		
๗๐.	นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล	✓		
๗๑.	นายศักดิ์นรินทร์ เชื้อนอัน	✓		
๗๒.	นายคิระ แสงมณี	✓		
๗๓.	นายเศวต ทินกุล	✓		
๗๔.	นางสดศรี สัตยธรรม	✓		
๗๕.	นายสนั่น อินทรประเสริฐ	✓		
๗๖.	นายสมเกียรติ รอดเจริญ	✓		
๗๗.	ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	✓		
๗๘.	นายสมชัย ฤชุพันธุ์	✓		
๗๙.	นายสมยศ สมวิวัฒน์ชัย	✓		
๘๐.	นายสวัสดิ์ โชติพานิช	✓		
๘๑.	นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์	✓		
๘๒.	นายสวิง ตันอุต	✓		
๘๓.	นายสามขวัญ พนมขวัญ	✓		
๘๔.	นายสุนทร จันทร์รังสี		✓	
๘๕.	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓		
๘๖.	นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล	✓		
๘๗.	นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์	✓		
๘๘.	นายเสรี นิมะยุ	✓		
๘๙.	นายเสรี สุวรรณภานนท์	✓		
๙๐.	นายหลักชัย กิตติพล	✓		
๙๑.	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล	✓		
๙๒.	นายอภิชาติ ดำดี	✓		
๙๓.	นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์	✓		
๙๔.	นายอรัญ ธรรมโน	✓		
๙๕.	นางสาวอลิสสา พันธุ์ศักดิ์	✓		
๙๖.	นายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์	✓		
๙๗.	นางอังคณา นีละไพจิตร	✓		

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด
๙๘.	นางสาวอาภา อรรถบุรณังค์	✓		
๙๙.	นายอุทิศ ชูช่วย	✓		
๑๐๐.	นายโอกาส เตพละกุล	✓		
	รวม ๑๐๐ คน	๙๘	๒	-

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)

บุคลากร ๖

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)
วันอังคารที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๗ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๘ คน

(เนื่องจาก นายอนันต์ เศรษฐบุตร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตีตราชก
นายเดโช สนวนานนท์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขณะนี้ที่ท่านสมาชิกมาลงชื่อประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุม
เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

เริ่มระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม วันนี้ก็ไม่มีครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

ก็คือ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ซึ่ง
คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจัดทำเสร็จแล้ว

ผมขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่นะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ในวันนี้เป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐
วันจันทร์ที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาจนถึงมาตรา ๒๒๔ แต่เนื่องจาก
ในมาตราดังกล่าว มีประเด็นสำคัญ ซึ่งที่ประชุมต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบและ
ครบถ้วน ท่านประธานในที่ประชุม หรือท่านรองเสรี สุวรรณภานนท์ จึงได้สั่งให้เลื่อน
การพิจารณา มาพิจารณาต่อในวันนี้ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ

ผมขอดำเนินการต่อเลยนะครับ ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกอภิปรายนะครับ มีชื่อที่ปรากฏ
 ค้างตั้งแต่เมื่อคืน ก็ท่านอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ เป็นผู้แปรญัตติ ท่านแรกครับ เรียนเชิญครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
 นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญครับ กระผมได้แปรญัตติใน
 มาตรา ๒๒๔ เป็นดังนี้ครับ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ
 คนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกแปดคน ซึ่งตรงนี้ของเดิมเป็น ๔ คนนะครับ กระผมขอแปร
 ญัตติเพิ่มเป็น ๘ คน โดยมีเหตุผลดังจะได้กราบเรียนต่อท่านประธานดังนี้ครับ เนื่องจาก
 เพื่อเป็นการขับเคลื่อนในการจัดการเลือกตั้ง กระบวนการสืบสวนสอบสวน การวินิจฉัยคดี
 การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาพรรคการเมือง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมการ
 ปกครองและการตรวจสอบอำนาจ ซึ่งที่ผ่านมา กกต. ในชุดปัจจุบันก็ทำงานได้ดี แต่ว่าผม
 มองว่า ภารกิจยังคงค่อนข้างหนัก แล้วก็ประกอบกับต้องมีภารกิจในการจัดการเลือกตั้งทั้ง
 ในระดับประเทศ ทั้งในระดับท้องถิ่น ตลอดจนถึงงานที่จะต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง
 ดังนั้นการที่จะเพิ่มบุคลากรเข้ามาเป็น กกต. น่าจะทำให้การขับเคลื่อนในการทำงาน
 ตลอดจนถึงศักยภาพของ กกต. ได้ดียิ่งขึ้น โดยใน ๔ คน ที่ผมเพิ่มขึ้นมา ก็อยากจะทำให้มีการ
 ประกอบด้วยในภาคเอกชน ผสมกับในส่วนที่มาจากทางภาคราชการซึ่งได้ลาออกมาอยู่
 ใน ปฏิบัติหน้าที่ใน กกต.-----

แล้วก็อยากจะพูดต่อเลยไปถึงในส่วนของ กกต. จังหวัด ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับ กกต. กลาง เนื่องจากเป็นมือเป็นไม้ให้กับ กกต. กลางนะครับ ซึ่งที่ผ่านมา กกต. จังหวัด ยังไม่ได้รับการยอมรับเท่าที่ควร เนื่องจาก กกต. บางชุด ก็ยังเป็น กกต. ที่ได้รับการสรรหา จากคณะกรรมการการเลือกตั้งชุดในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งประชาชนยังมองว่า การได้มา การเลือกตั้งกันและวิธีการสรรหายังไม่เป็นธรรมเท่าที่ควร โดยมีทั้งผู้ที่ไม่ได้ผ่าน คณะกรรมการการเลือกในระดับจังหวัด ๑๕ คน ก็ยังถูกหยิบเข้ามาจาก กกต. กลาง ให้เข้ามาเป็น กกต. จังหวัดได้ รวมทั้งก็ยังมีปรากฏว่า กกต. กลางได้เลือกเอาบุคคลที่เป็น สมาชิกพรรคการเมืองเข้ามาเป็น กกต. จังหวัด ก็มีปรากฏและมีหลักฐานชัดเจน อันนี้คือการดำเนินงานของ กกต. กลางในชุดเก่า เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ในหลายจังหวัดยังปรากฏให้เห็น ยังเป็นที่เคลือบแคลงของประชาชนนะครับ เพราะฉะนั้นในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ก็น่าจะทำให้เกิดสิ่งที่ดีขึ้น แล้วก็ทำให้มีศักยภาพของ กกต. ที่ดีขึ้น ตลอดจนในส่วนของ กกต. จังหวัด ซึ่งที่ผ่านมาจะพบว่า มี กกต. ที่เป็นข้าราชการเสียเป็นส่วนใหญ่ อาทิเช่น มาจากสายการปกครอง มาจากสายอัยการ มาจากสายครูนะครับ ตรงนี้ผมอยากจะให้ ถ้ามีการแต่งตั้ง น่าจะเป็นการแต่งตั้งจากตำแหน่งเพื่อให้บุคลากรเหล่านั้นได้สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้ แม้กระทั่งว่า โดยไม่กระทบกระเทือนในเรื่องของการโยกย้าย เพราะว่า บุคคลที่ย้ายไป แต่เมื่อเรามีการแต่งตั้งโดยตำแหน่งแล้ว ก็จะมีบุคคลมารับหน้าที่ตรงนั้น แทนครับ โดยสรุปแล้ว ผมมองว่า หากมีการเพิ่มบุคลากรเข้าไปใน กกต. จะทำให้ได้รับความเชื่อถือ แล้วก็สามารถทำให้มีการขับเคลื่อน การดำเนินงานของ กกต. ประสบความสำเร็จอย่างลุล่วงด้วยดี ประกอบกับเลข ๙ เป็นเลขมงคล ผมเชื่อว่า เลข ๙ กกต. ๙ คน จะทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองพัฒนาสภาพตลอดไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบพระคุณครับ ก็ไม่มีผู้อื่น ขอเชิญกรรมการนะครับ เชิญท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณท่าน สสร. อรรถวิวัฒน์ นะครับ ที่ให้กำลังใจนะครับ ในการ ทำงานของชุดนี้นะครับ ในส่วนที่ท่านขอแปรญัตตินะครับ โดยจะขอเพิ่มจำนวนของคณะ

กรรมการการเลือกตั้งนี้คะรับ ว่าประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีก ๘ คน รวมเป็น ๙ คนนี้คะรับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนอย่างนี้คะรับว่า ในการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมีจำนวน ๕ คนนี้คะรับ เป็นการทำงานในลักษณะซึ่งทำหน้าที่บริหารในระดับนโยบายคะรับ ในการปฏิบัติหน้าที่นี้คะรับ หลักนี้คะรับ ในการดำเนินการไปตามกรอบนโยบายที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายนี้คะรับ คือหน้าที่ของเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้คะรับ ก็จะมีผู้ช่วยนี้คะรับ ประกอบด้วย รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งอีก ๕ ท่าน นี้คะรับ ซึ่งรับผิดชอบตามสายงานนี้คะรับ อย่างเช่น การจัดการเลือกตั้งนี้คะรับ การสืบสวน สอบสวน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่าง ๆ นี้คะรับ นอกจากนี้ก็จะมีพนักงาน การเลือกตั้งทั่วประเทศ นี้คะรับ เป็นจำนวนพอสมควรนี้คะรับ ที่ช่วยในการปฏิบัติงานนี้คะรับ ฉะนั้นลักษณะของการทำงานนี้ จะเป็นการลักษณะกระจายอำนาจลงไปนี้คะรับ เพราะว่าในการเลือกตั้งแต่ละครั้งนี้คะรับ หน่วยเลือกตั้งทั่วประเทศนี้มีจำนวนมากนี้คะรับ ณ บัดนี้ก็จะมีจำนวนหน่วยเลือกตั้งนี้คะรับ ทั้งหมดทั่วประเทศนี้ประมาณถึง ๘๘,๐๐๐ หน่วยนี้คะรับ หน่วยเลือกตั้ง ๘๘,๐๐๐ หน่วยนี้ เจ้าหน้าที่ทำงานในการเลือกตั้งนี้ หน่วยหนึ่ง ๗ คน นี้คะรับ -----

เจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาความปลอดภัยอีกนะครับ รวมแล้วในการเลือกตั้งแต่ละครั้งมีคนเกี่ยวข้องจำนวนมาก ฉะนั้นในการทำงานคณะกรรมการการเลือกตั้งก็จะทำงานในลักษณะกระจายงานลงไปในการเลือกตั้งต่าง ๆ นี้ ในจังหวัดนี้ก็จะมีการเลือกตั้งประจำจังหวัดนะครับที่จะมีส่วนช่วยในการดูแล คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนี้ก็จะประกอบด้วยบุคคลหลายส่วน ทั้งภาคราชการ ภาคเอกชนนะครับ ทั้งข้าราชการที่เกษียณมาช่วยในการทำงาน คือมีลักษณะเป็นคุมนโยบายเหมือนกันนะครับ และในการทำงานแต่ละครั้งเวลามีการเลือกตั้งนี่นะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดก็จะแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง หรือถ้ามีการเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ก็จะตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำท้องถิ่น ก็เป็นการกระจายอำนาจลงไป ฉะนั้นจำนวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้คงไม่มีปัญหาในการปฏิบัติงานนะครับ แล้วก็ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เดิม กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่าในต่างประเทศก็เป็นลักษณะทำนองเดียวกันนะครับ อย่างเช่น ในประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นประเทศซึ่งใช้การปกครองในระบบประชาธิปไตย ซึ่งมีประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุดในโลกนี่นะครับ กรรมการการเลือกตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการการเลือกตั้ง ๑ คน และรองประธานอีก ๒ คนเท่านั้น การบริหารงานก็จะกันไปลักษณะคล้าย ๆ กับที่กระทบได้กราบเรียนแล้วนะครับ ส่วนข้อห่วงใยของท่านอรรถวิวัฒน์ เรื่องการเลือกสรรหากรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่า สิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ข้อมูลนั้นเป็นเรื่องสมัยเดิมที่ผ่านมา ในชุดปัจจุบันนี้ เราพยายามทำให้โปร่งใสุดครับ กรรมการการสรรหา ซึ่งเดิมมีอยู่ ๘ คน เราก็เพิ่มจำนวนนะครับ จนถึง ๑๔ คนนะครับ เพื่อให้มีความหลากหลาย รวมทั้งภาคเอกชน สื่อมวลชน หอการค้า สภาอุตสาหกรรมมาช่วยในการสรรหา ฉะนั้นจำนวนที่สรรหามานี้ก็ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการเหล่านี้ละครับ และตอนนี้ในคณะกรรมการการเลือกตั้งเองก็ยังไม่ได้มีการสรรหานะครับ ที่ส่งมา ๑๕ คน กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา และจะรับข้อสังเกตของท่านอรรถวิวัฒน์ไปประกอบการพิจารณา อยากจะทำให้ดีนะครับ เพราะในปีนี้เป็นปีสำคัญมาก เราจะต้องมีการจัดออกเสียงประชามติ จะต้องจัดการเลือกตั้งทั่วไป ฉะนั้นถ้าหากเราได้คณะกรรมการการเลือกตั้งที่ดี มีความเป็นกลาง มีความซื่อสัตย์สุจริต

และมีความสามารถนี้ การออกเสียงประชามติหรือการจัดการเลือกตั้งคราวนี้ก็จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยครับ จะรับข้อสังเกตของท่านไปประกอบการพิจารณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ก็ท่านยืนยัน ท่านอรรถรัตน์อีกครั้งหนึ่งครับ เชิญครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญที่เคารพ กระผม นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญครับ กระผมขอส่งประเด็นปัญหาไปยังท่านกรรมาธิการนะครับ กกต. จังหวัดที่มีการเลือกตั้ง ณ ปัจจุบันนี้ ก็มีการเลือกตั้งเพียงบางจังหวัด ไม่ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ ยังมี กกต. ชุดเก่าที่ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ตรงนั้นที่ผมบอกว่า ในบางส่วนที่ก็ยังไม่ได้รับความเชื่อถือ เชื่อมั่นจากประชาชน แต่ในขณะเดียวกันผมอยากจะเสนอให้มีการเลือกตั้งใหม่หมดทั่วทั้งประเทศพร้อมกัน แต่ไม่ตัดสิทธิ กกต. เดิม ให้สามารถกลับเข้ามาใหม่ได้ เพียงแต่ว่าในขณะนี้ ณ ปัจจุบันนี้เราเชื่อถือ กกต. จังหวัด ขอภัยครับ กกต. ประเทศทั้ง ๕ ท่านว่า ท่านจะสามารถดำเนินการในการสรรหา กกต. จังหวัดได้เป็นอย่างดี และได้คนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม เพราะฉะนั้นควรจะมีการเลือกใหม่หมดทั่วทั้งประเทศ แต่ไม่ตัดสิทธิ กกต. ที่เป็นอยู่เดิมแล้วครับ แล้วก็ที่ผ่านมากระบวนการพิจารณาวินิจฉัยในส่วนของคดีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งก็ยังล่าช้าอยู่ อันนี้พูดถึง กกต. กลางนะครับ ยังใช้ระยะเวลาในการพิจารณาอยู่นานหลายเดือนนะครับกว่าที่จะมีประกาศผลในครั้งสุดท้ายออกมา แล้วก็ผมเชื่อมั่นว่าท่าน กกต. ทั้ง ๕ คน ที่ผ่านมาทำงานได้เต็มที่ และทำงานได้มากถึงมากที่สุดนะครับ แต่ในขณะเดียวกันผมคิดว่า การเพิ่มจำนวนคนจะสามารถทำให้การพิจารณาตลอดจนการดำเนินการกระบวนการต่าง ๆ ของ กกต. สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และก็มีความแข็งแกร่งเพิ่มมากขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
กกต. ก็ยื่น ๕ คน นะครับ ก็ยื่นตามร่างเดิม ๕ คน ท่านไม่เห็นด้วยใช่ไหมครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : ยังติดใจครับ ไม่เห็นด้วยครับ

๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รตนา ๓/๓

นายเดโช สนวนนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอยืนยันให้เต็มที่ ถ้าอย่างนั้นก็ต้อง

- ๔/๑

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง)
มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรานี้ไม่มีการแก้ไขนะครับ มีแต่ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติไว้
ท่านเดียว ผมเรียนถาม ขอให้ลงมติว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ก็ขอให้กด
เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ก็ขอให้กด ไม่เห็นด้วย ครับ ขอเชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านที่อยู่ข้างนอก เชิญลงคะแนนครับ พร้อมหรือยังครับ มีท่านผู้ใด อาจารย์กรรณิการ์
เชิญครับ เจ้าหน้าที่ครับ เชิญครับ มีปัญหาอะไรครับ อ้อ เสียงไม่ได้ยิน โอ.เค.
(O.K.) ครับ มีปัญหาที่ไหนอีกไหมครับ ท่านสมเกียรติ เจ้าหน้าที่ดูท่านสมเกียรติ
หน่อยครับ เข้า ๆ เครื่องยังไม่ค่อยทำงาน พร้อมหรือยังครับ ไม่มีมือยกแล้วนะครับ ขอปิด
การลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนไว้ด้วยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๕๔ ท่าน
เห็นด้วย ๔๔ ไม่เห็นด้วย ๙ งดออกเสียง ๑ นะครับ เป็นอันว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ

เรียนเชิญท่านเลขาธิการต่อหน้าครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๒๕ ไม่มีการแก้ไข มีกลุ่มท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ขอสงวนคำแปรญัตติครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มาตรานี้ไม่มีการแก้ไข ท่านพิเชียรก็เสนอแล้วก็เป็นเรื่องของสภาเดี่ยวอะไรใหม่ครับ คุณอรรถรัตน์หรือครับ เชิญครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๒๒๕ กระผมได้ขอแปรญัตติ ใน (๓) ซึ่งมีข้อความว่า มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๔ มาตรา ๙๖ และมาตรา ๒๐๑ (๑) (๕) และ (๖) ในส่วนนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งส่วนใหญ่ผมมาตรวจสอบดูแล้วก็จะคล้ายคลึงกับทางของคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ว่ามีประเด็นหนึ่งซึ่งผมตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ในการสรรหาคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ มีอยู่ข้อหนึ่งที่ทำให้ผู้สมัครเข้ามาสามารถได้รับการคัดสรรก่อน แล้วในกรณีที่เป็นข้าราชการ แล้วจึงไปลาออกจากราชการ ซึ่งจากการที่กระผมได้ไปรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั้งในจังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดในภาคอีสาน อยากให้การเข้ามาเป็น กกต. ในชุดใหม่ เป็นไปด้วยความสง่างามโดยยึดถือในระนาบเดียวกันกับการสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจะต้องลาออกจากราชการก่อนแล้วถึงมาสมัครครับ แล้วเมื่อสมัครไม่ได้ ท่านก็สามารถกลับไปขอรับราชการตามเดิมได้ แต่ในขณะเดียวกันในส่วนขององค์กฤษฎะ โดยเฉพาะในส่วนของ กกต. นี้ ปรากฏว่า เป็นเงื่อนไขที่ผิดแผกแตกต่างไปจากการสรรหาโดยทั่วไป โดยให้สิทธิข้าราชการนะครับ สามารถผ่านกระบวนการสรรหาได้ เมื่อได้เสร็จแล้วถึงไปลาออกทีหลัง -----

เพราะฉะนั้นเงื่อนไขที่ผมแปรญัตติในประเด็นปัญหามาตรานี้ก็คือ ให้ลาออกก่อน เพื่อที่จะให้มีความเป็นประชาชน มีความเป็นกลาง เพราะว่า กกต. จะต้องมีความเป็นกลางนะครับ จะต้องไม่เป็นข้าราชการ เพราะฉะนั้นเมื่อการสมัคร ก็ควรจะเป็นกลางตั้งแต่เริ่มต้นในการสมัคร ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านกรรมาธิการ เชิญท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในเรื่องที่ท่านขอแปรญัตตินี้ครับ ท่านขอแปรญัตติโดยให้ตัดมาตรา ๒๐๑ (๔) ออก แล้วก็ขอให้เพิ่มมาตรา ๙๔ ๙๖ ซึ่งถ้าดูตามที่ท่านขอแปรญัตติแล้วนี่นะครับ ในมาตรา ๒๐๑ (๔) เขาก็จะบอกว่า ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๔ หรือมาตรา ๙๖ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๑๓) (๑๔) ฉะนั้นที่ท่านขอแปรเพิ่ม ๙๔ นี่มันมีอยู่แล้วนะครับ ในส่วนมาตรา ๙๖ ที่ท่านขอเติมทั้งมาตรานี้ครับ มันขาดอยู่เพียงมาตรา ๙๖ (๓) ๙๖ (๘) ๙๖ (๙) ๙๖ (๑๐) ๙๖ (๑๑) ๙๖ (๑๒) ซึ่งส่วนที่ขาดไปนี้ได้มีการบัญญัติอยู่แล้วในมาตราอื่น อย่างในมาตรา ๙๖ (๓) อ้างมาตรา ๙๔ ก็จะมีอยู่ในมาตรา ๒๐๑ (๔) อยู่แล้วนะครับ ใน (๘) ที่ว่าไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำนอกจากข้าราชการการเมือง นี่ก็อยู่ในมาตรา ๒๐๓ (๑) อยู่แล้ว ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ก็อยู่ในมาตรา ๒๐๑ (๕) อยู่แล้ว ไม่เป็นสมาชิกวุฒิสภาก็อยู่ในมาตรา ๒๐๑ (๕) อยู่แล้ว ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ก็อยู่ในมาตรา ๒๐๓ (๒) อยู่แล้ว ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชน ก็อยู่ในมาตรา ๒๕๕ (๔) อยู่แล้ว ฉะนั้นในส่วนที่ท่านขอแปรญัตตินี้มีครบถ้วนหมดแล้ว คุณสมบัติและข้อต้องห้าม ส่วนที่ท่านสอบถามว่า อยากจะให้ข้าราชการที่สมัครเป็นกรรมการการเลือกตั้งลาออกก่อนนี้ กระผมขออยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ค่อนข้างจะมีปัญหา

ในทางปฏิบัติค่อนข้างมาก เพราะลาออกแล้วไม่ทราบว่าจะกลับได้หรือไม่หรือเปล่านะครับ ลาออกแล้วนี่คนที่เหลืออยู่ดีใจเลยครับ ดีไม่ดีตำแหน่งที่ลาออกจะไม่อยู่ กระทบ อยากจะกราบเรียนในข้อเท็จจริงว่า แม้กระทั่งมาสรรหาได้รับการเลือกตั้งแล้ว ผ่านการสรรหาครบแล้วนี่นะครับ บางทีโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งยังไม่ได้รับเลย เพราะว่าอะไร เพราะมีปัญหาตามหลัง เขาลาออกหมด อย่างเช่น กรรมการ ปปช. ที่ผ่านมาก็ดีก็เคยมีปัญหา ผ่านการสรรหา ผ่านวุฒิสภาแล้วก็มีปัญหาใหม่ครับ ที่นำทูลเกล้าฯ แล้วมีปัญหา เขาลาออกจากราชการก่อนเลยครับ ก็มีปัญหากว่าจะกลับราชการได้นี้ก็ใช้เวลาเป็นหลายเดือน บางคนตำแหน่งไม่ทราบจะมีหรือเปล่า เพราะฉะนั้นจะให้เขาลาออกมาสมัคร กต. หรือ ปปช. อะไรทั้งหลายเหล่านี้ครับ มันเป็นปัญหาในทางปฏิบัติค่อนข้างเยอะ นะครับ แม้กระทั่งในชุดของผมเอง กระทบเองเป็น กต. นี่นะครับ ชุดนี้ผ่านการสรรหา ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา เพราะว่าตอนนั้นกรรมการสรรหานี้สภาไม่มีกรรมการสรรหา ในส่วนนั้น ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาสรรหามาเนะครับ ผ่านการคัดเลือกจากวุฒิสภา เรียบร้อย ซึ่งพอผ่านกระบวนการนี้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ต้องลาออกจาก ตำแหน่งทุกตำแหน่งนะครับ ซึ่งกรรมการการเลือกตั้งชุดนี้ โดยเฉพาะกระทบเองลาออก หมดทุกตำแหน่ง แม้กระทั่งกรรมการกฤษฎีกาผมก็ยังลาออกด้วย ทั้ง ๆ ที่การตีความ อาจจะไม่เข้า แต่เพื่อไม่ให้มีปัญหาที่ลาออก ปราบฎลาออกโดนปฏิรูปวันที่ ๑๙ กันยายน นะครับ ปราบฎวันรุ่งขึ้นถึงได้มีคำสั่งคณะปฏิรูป ฉบับที่ ๑๓ นี้แต่งตั้งคนที่ได้รับการสรรหา เป็น กต. ๕ คน ซึ่งครบกระบวนการความ รอทูลเกล้าฯ อย่างเดียวกลับมาดำรงตำแหน่ง ตามเดิมทั้งหมดนะครับ กระทบจึงอยากจะเรียนปัญหาว่า ให้ลาออกก่อนนะครับ เหมือน แบบสมัคร สส. สว. นี่มีปัญหาค่อนข้างมากนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 มาตรานี้คงเคลียร์ (Clear) แล้วครับ เพราะว่าไม่ได้อยู่ในเรื่องที่ท่านแปรญัตติเอาไว้
 นะครับ ข้อเสนอแนะ ท่านอรรถรัตน์ว่าอย่างไรครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ กระผมมีนิดเดียว กระผมไม่ตั้งใจ แต่ว่าอยากจะฝาก คณะกรรมาธิการว่า เนื่องจากเป็นความคิดเห็นของเราที่ได้รับฟังมาจากประชาชนนะครับ ว่ามันมีความเหลื่อมล้ำกัน เพราะว่าการสมัครเลือกตั้งอื่น ๆ ซึ่งเป็นในระดับประเทศ เหมือนกันก็ยังคงต้องลาออกจากราชการนะครับ แล้วมาสมัคร แต่ในขณะที่เดียวกันอย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจง ก็มีเหตุผล แต่ในขณะที่เดียวกันผมอยากสะท้อน แล้วก็ถ้ามีโอกาสอยากให้บันทึกเจตนารมณ์นี้ไว้ แล้วก็อยากให้คำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชน เหล่านี้ว่าในการสมัคร ไม่ว่าจะป็นองค์กรใดหรือหน่วยงานใดที่เป็นองค์กรอิสระก็ควรจะ มีการเข้ามาโดยสง่างาม โดยการลาออกเสียก่อนนะครับ แล้วถึงเข้ามาสมัครตรงนี้ได้ แล้วก็ในส่วนของคุณความคิดเห็นของคณะท่านกรรมาธิการ ผมก็เคารพ แล้วก็ขอฝากให้ คำนึงถึงตรงนี้ได้ด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ เป็นอันว่ามาตรานี้ผ่านนะครับ ท่านสมาชิกไม่มีอะไรขัดข้องนะครับ ผ่านหมดมาตรา ๒๒๕ ต่อกันไปมาตรา ๒๒๖ ท่านเลขาเชิญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๒๖ มีการแก้ไข มีกลุ่มท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ท่านวิชัย รูปขำดี และท่านวัชรา หงส์ประภัศร ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ ต้องขอเรียนเชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงก่อนดีไหมครับ เพื่อความเข้าใจอันนี้นะครับ เชิญครับ ใครจะขอชี้แจง เชิญครับ ท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สิ่งที่คุณกรรมาธิการได้แก้ไขไปสำหรับใน มาตรานี้ก็คือ แก้ไขเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา จากเดิมที่เคยกำหนดไว้เพียง ๕ ท่าน ก็เพิ่มเป็น ๗ ท่านนะครับ คือ ประกอบด้วยนอกจากระดับประธาน ศาลฎีกา ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ประธานสภาผู้แทน ผู้นำฝ่ายค้าน ซึ่งอันนี้เป็น

การกำหนดไว้เดิม ตั้งแต่ร่างเดิมนะครับ ว่าเป็นระดับผู้รับผิดชอบสูงสุดของแต่ละองค์กร ที่เห็นว่าน่าจะเป็นตัวแทนในด้านตุลาการ และในด้านนิติบัญญัติครบถ้วน สิ่งที่เพิ่มมาใหม่นั้น ก็คือ เพิ่มให้มีบุคคลทั่วไปซึ่งมีคุณวุฒิสูงโดยให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากับที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกมา ศาลละหนึ่งคน ตรงนี้นั่นก็จะให้ที่ประชุมใหญ่ทั้ง ๒ แห่งนั้นไปสรรหาบุคคลในทางกว้าง ว่าถ้าท่านมองเห็นว่า บุคคลใดก็ตามในสังคมนั้นเป็นบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเป็นที่ยอมรับในสังคมก็จะเสนอชื่อเข้ามาร่วมเป็นกรรมการสรรหา ประกอบกับอีก ๕ ท่าน ร่วมเป็นคณะกรรมการสรรหา ๗ ท่าน ส่วนในวรรคถัดไปของ (๑) นี้ที่เพิ่มความบอกว่า ให้นำมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการเลือกของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือจากตุลาการศาลปกครองสูงสุดนั้นก็หมายความว่า บุคคลภายนอกที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเลือกมานั้น จะต้องเป็นบุคคลภายนอกจริง ไม่ใช่เป็นบุคคลในวงการของตุลาการหรือของศาล เพราะฉะนั้นก็ห้ามไว้ว่า บุคคลที่เลือกมานั้นต้องไม่ใช่ผู้พิพากษาหรือตุลาการ เพื่อให้ไปสรรหาจากบุคคลภายนอกที่เห็นว่าเหมาะสมแล้วมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมเข้ามา เพราะทางศาลนั้นท่านประธานทั้ง ๓ ศาลเข้ามาอยู่แล้ว แล้วก็เพื่อไม่ให้เป็นหลักประกันว่า ให้มีความอิสระหรือเจาะจงดูคนซึ่งจะสามารถพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมกับการทำหน้าที่ในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ก็ห้ามไว้อยู่ในวรรคท้าย ซึ่งให้นำมาตรา ๑๐๗ นั้นมาใช้ด้วยว่า คนที่เข้ามาเป็นกรรมการสรรหาในเรื่องนี้นั้นจะต้องไม่เป็นกรรมการสรรหาองค์กรอื่น ๆ ในขณะเดียวกันนั้นคือเป็นหลักประกันว่าความเป็นอิสระ หรือต้องการให้เลือกบุคคลซึ่งสามารถมองดูบุคคลที่จะมาเป็นกรรมการการเลือกตั้งได้เหมาะสมกับหน้าที่ได้ดีที่สุด อันนั้นคือสิ่งที่เปลี่ยนไปจากที่คณะกรรมการสิทธิการเสนอครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ครับ มาตรานี้มีถึง ๖ วงเล็บนะครับ เราไปกันที่ละวงเล็บนะครับ วงเล็บแรกก่อน (๑) มีท่านพิเชียรขอแปรญัตติเอาไว้เนะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์หรือครับ แทนท่านพิเชียรใช่ไหมครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ผมใช้สิทธิที่กรรมการมีการแก้ไขนะครับ จะขอรุณามืออยู่สองสามประเด็น

ประเด็นที่ ๑ นี้กรรมการได้เพิ่มเติมบุคคลขึ้นมาอีก ๒ คน ได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่สภาฎีกา ๑ คน และบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ของตุลาการศาลปกครองสูงสุด ๑ คน แล้วมาดูในวรรคสุดท้ายที่บอกว่า ๑๐๗ วรรคสอง ๑๐๗ วรรคสอง นั่นคือ เรื่องของวุฒิ ผมเข้าใจว่าเราได้แก้ไขไปแล้วใช่ไหมครับ เพราะว่าได้มีการแปรญัตติแล้วก็ขอแก้ไขไป ไม่ห้ามบรรดาตุลาการ ตกลงตรงนี้เป็นเจตนาที่เราคงจะต้องดูว่า ตกลงจะเอาอย่างไรในส่วนตรงนี้นะครับ จะห้ามหรือไม่ห้าม ถ้าห้ามไปใส่ไว้ ๑๐๗ เฉย ๆ ก็ไม่ได้แล้ว เพราะวรรคสองต้องเอาข้อความ ๑๐๗ วรรคสอง ลงมาใส่ตรงนี้เต็ม ๆ ทั้งหมด กรรมการเห็นด้วยกับผม พักหน้าหมดตรงนี้นะครับ นั่นคือประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ สืบเนื่องกับตรงนี้นี้อาจจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าท่านดูให้ดีนะครับ บุคคลที่สภาฎีกาคัดเลือกมาก็ดี หรือว่าศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกมาก็ดี เป็นไปได้ใหม่ที่จะให้บุคคลที่ไม่ได้ประกอบอาชีพราชการได้มีส่วนเข้ามาบ้าง ควรจะระบุไว้บ้างใหม่ว่า ควรที่จะมีตัวแทนของภาคประชาชน สื่อมวลชน หรือนักวิชาการได้มีส่วนเข้ามาตรงนี้บ้างหรือไม่ หรือควรจะเปิดไว้เฉย ๆ อันนี้ขอเพื่อนสมาชิกช่วยพิจารณานะครับ เนื่องจากว่าเขาแก้ไขเพิ่มเติม ผมคิดว่าประเด็นนี้น่าสนใจ อาจจะเป็นนักวิชาการ สื่อมวลชน และองค์กรพัฒนาเอกชนที่ได้จดทะเบียน จะใส่อยู่ตรงไหน ให้สภาฎีกาเลือกใคร หรือให้ศาลปกครองสูงสุดเลือกใคร ก็จะทำให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตรงนี้เป็นประการที่ ๑ ท่านประธานช่วยนับไว้จะครับนั่นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ สำคัญมากเลยครับ ท่านประธานครับ เขาบอกวามตินี้ที่จะได้รับการสรรหาจะต้องได้ สามในสี่ของ ๗ เทียบนี้ ท่านประธานครับ สามในสี่ของ ๗ ลองคูณดูสิครับ สามในสี่ของ ๗ คือ ๕.๒ ก็คงจะต้องได้ ๖ คนจาก ๗ คน มาอีกแล้วครับ ท่านประธานครับ ๗ คน ต้องได้ ๖ คะแนน บุคคลคนเดียว หรือ ๒ คน สามารถที่จะหักล้างได้เลย คือข้างน้อยชนะอีกแล้ว ผมนี้เจ็บปวดเรื่องนี้มานาน ไม่อยากพูดซ้ำ ผมยกตัวอย่างเมื่อวานนี้ว่า คุณกล้าณรงค์ จันทิก จะไปเป็น ปปช. เพราะสามในสี่

แบบนี้แหละครับ คุณกล้านรงค์เป็นตัวอย่าง แต่บุคคลภายนอกมีอีกเยอะเลยที่ผมจะหยิบ
คนดี ๆ นั้นนะครับ อัยการสูงสุดที่เคยมาสมัครแล้วก็ไม่ได้ ได้แค่ชเนย ๆ ก็มี ตกลงตรงนี้
ต้องแก้ไขครับ สามในสี่นี้อยู่ไม่ได้ อยากรู้ก็อยู่ไม่ได้ เพราะว่ากลายเป็นคน ๑ คน ไม่เอา
ใคร คนคนนั้นยื่นอย่างเดียวไม่เลือก ไม่ลง ไม่ลงคะแนนให้ ไม่ลงคะแนนให้ จบเห่เลย
ตกลงตรงนี้แก้ ต้องแก้แน่นอน ที่นี้คุณอัคร เมื่อวานนี้บอกว่าจะลองแก้เป็น สองในสาม
ท่านรู้ไหมครับว่า เมื่อวานนี้กรรมการสรรหา ๕ คน สองในสามของ ๕ คน เท่ากับเท่าไร
ครับ เท่ากับว่าต้องได้ ๔ เท่ากันเลยครับกับ สามในสี่ ท่านลองคำนวณดูสิครับ คราวที่แล้ว
นี่อธิการบดีเดิมคิดเป็นกรรมการสรรหา ท่านมาบ่นกับผม ผมไม่ต้องเอ่ยชื่ออะไร
อธิการบดีเดิม ท่านรู้จักดี คุณหมอ ศาสตราจารย์นายแพทย์อะไรก็ว่าไปนะครับ ท่าน
บอกว่าสงสัยกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นนักกฎหมายคำนวณไม่เป็น
พอคำนวณแล้วไม่ได้ดูการคำนวณเลย ออกมาก็คือ สามในสี่ ก็เท่ากับ สี่ในห้า นักเข้าไป
อีก พอสามในสี่แล้วไม่ดูว่าหารออกมาแล้วเป็นเท่าไร เทียบนี่ผมเลยช่วยท่านคำนวณ
นะครับ ในห้องนี้มีอาจารย์ที่เก่งคณิตศาสตร์เยอะแยะ ท่านคำนวณตามผมแล้วกัน เรามี
สรรหาศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้เกี่ยวพันกันนะครับท่านประธานครับ ผมไม่ได้ออกนอกเรื่อง
นะครับ ศาลรัฐธรรมนูญท่านให้มีกรรมการสรรหา ๕ คน ท่านบอกว่าเอา สองในสาม
ก็แล้วกันเมื่อวานนี้คุณอัครพูด สองในสาม ก็คือ ๓.๖๖ พอ ๓.๖๖ ก็คือต้องได้ ๔ คน
จาก ๕ -----

มันก็ไม่ต่างอะไรกันเลยกับสามในสี่ ก็คือ ๔ คน อีกเหมือนกัน จาก ๕ ตกลงอันนี้มีปัญหา ทั้งคู่ ผมจึงขอว่า ใช้คะแนนกึ่งหนึ่งนั่นนะดีที่สุด ครั้งนี้ท่านบอกว่า สามในสี่ของ ๗ ผมคุณ มาให้จากบ้านเลยนะครับ กลับไปดี ๆ นี่ยังต้องมานั่งทำการบ้าน แล้วนั่งคุณมาให้ท่าน เสร็จ กลัวว่าท่านจะมีปัญหาอีก สามในสี่จาก ๗ คือ ๕.๒ กว่า ๆ ก็ต้อง ๖ คน ไปอีกแล้ว ครับ คนคนเดียวล็อก (Lock) ได้ ถ้าสองในสามจาก ๗ ก็คือ ๕ คน ๒ คน ล็อกได้อีกแล้ว ครับ ตกลงตอนนี้ ท่านประธานครับ เชื่อมผมเถอะ ผมตรวจสอบเรื่องนี้มาตลอดที่เป็น วุฒิสภา แล้วกรรมการสรรหา ผมก็ตรวจสอบกรรมการสรรหา ไม่ว่าจะ ปปช. สมัย คุณศิระสมักร กกต. สมัยท่านสดศรี ท่านประพันธ์สมักร ผมตรวจหมด ผมจำได้หมดเลย ในนี้ใครที่สมัครและเป็นนี่นะครับ ผมรู้หมดประวัติแต่ละคน มีเงินเท่าไรยังรู้เลย จำได้ด้วย ในสมอง แต่ว่า ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ไปไกลไปหน่อยแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เชื่อมผมเถอะ ผมนี่ตื่นเรื่องนี้มา ท่านก็รู้ สามในสี่นี่นะครับ แล้วเทียบนี้ท่านบอก เอา สองในสามก็ได้ เหมือนต่อรอง นิดหน่อย แต่มันเจอปัญหาเหมือนกัน เกินกึ่งหนึ่งนะดีที่สุดครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณมากครับ ต้องทางฝ่ายแปรญัตติไปกันเสียก่อนนะครับ แล้วกรรมการค่อย ตอบอีกที เชิญท่านพิเชียรครับ ของท่านตัด ท่านการุณอยู่คนเดียว เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ทางคณะนี่นะครับ แปรญัตติตัดมาตรา ๒๒๖ ออกทั้งหมด ด้วยเหตุที่เป็นสภาเดียวในครั้งนั้น จึงไปเสนอตั้งกรรมการในการสรรหาพิเศษอีกต่างหาก อีกชุดหนึ่งไปเลย และบัดนี้เรื่องนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว แต่อยากเรียนท่านประธาน คือ ผมเห็นด้วยนะครับ ตอนนี่ที่ผมเองเป็นผู้เสนอในเรื่องกรรมการสรรหาของวุฒิสภา ในมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ที่ผมเสนอว่า ให้เป็นของศาล บัดนี้ได้แก้ไขปรับปรุง ๑๐๗ ไปหมดแล้วใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ ผมก็เห็นด้วยในวรรคที่ ๒ นี้ที่เพิ่มเติม

ข้อที่ ๒ นะครับ ที่ผมมาเห็นกรรมการสรรหาชุดนี้ จาก ๕ คน ที่เคยสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญก็ตาม ตอนนี้เป็น ๗ กกต. ก็เหมาะสมแล้วละครับ บุคลากรที่มาเข้าทำการสรรหาที่มีทั้งศาลฎีกา มีทั้งศาลรัฐธรรมนูญ มีทั้งศาลปกครองสูงสุด ที่เป็นหลักให้กับเรา ๓ ท่าน แล้วมีผู้นำฝ่ายค้าน แล้วมีประธานสภาผู้แทนราษฎร ก็เอาละโดยชอบ ๒ เสียงนี้เข้ามาถ่วงน้ำหนัก แล้วก็ที่สำคัญครับ ที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด แล้วก็ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอีกอย่างละท่าน เป็น ๗ มาอย่างนี้นะครับก็ตาม ซึ่งอันนี้สอดคล้องกับข้อเสนอเดิม ที่พวกเราเคยเสนอในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่ตอนนั้นนะครับที่กรรมการสรรหาไม่ครบ เกี่ยวกับเรื่อง ปปช. ด้วย อะไรด้วย คณะของท่าน พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ด้วยพวกเรานี้ละครับ เสนอร่วมกันเลย มีความเห็นว่า จะให้ศาลฎีกาที่ประชุมใหญ่ทั้งสำหรับเลย ให้ท่านพิจารณาสรรหามาให้ด้วยเข้าไป เพราะเรามีความเชื่อถือทางฝั่งตุลาการ มากกว่าที่จะเอาคนอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองเข้าไปยุ่ง โดยเฉพาะเรื่อง กกต. นี่เป็นกรรมการกลางที่จะทำการเลือกตั้ง เลือกตั้งอะไรครับ ก็คือเลือกตั้งนักการเมืองเข้ามาสู่ตำแหน่ง ตรงนี้ถ้าเรามีส่วนของนักการเมืองเข้าไปยุ่งมากนี่ นะครับ หรือเป็นถ่วงน้ำหนักมาก อย่างแต่ก่อนนั้นก็ตัวแทนพรรคการเมืองถึง ๔ คน ๕ คน อะไรอย่างนี้นะครับ จะทำให้ถ่วงน้ำหนักไปมาก แล้วบวกด้วยคะแนนเสียงที่สามในสี่ก็เจอปัญหาเลยทันที ถูกล็อกหมด พอถูกล็อกปีบมันก็จะกลายเป็นการสรรหามา แม้แต่ ๒ เท่าก็กลายเป็น ๒ เท่าที่เป็นแต่สีดำ พวกเรา สว. เลือก เลือก ๒ เท่านั้น ไม่ว่าจะจับไปที่ตัวไหน ลูกไหนมาดำหมด ดำหมดเป็นส่วนใหญ่ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ข้อที่ ๓ นะครับ ที่ข้อเสนอของผมเมื่อวานนี้ เกี่ยวกับเรื่องกรรมการสรรหาตุลาการรัฐธรรมนูญ ที่เสนอบอกว่า สามในสี่นั้นผมไม่เห็นด้วย เพราะทำให้เสียงข้างน้อยเพียงเสียงเดียวล็อกหมดเลย

อย่ากระนั้นเลยครับ ปลดล็อกเสียทีเดียวพร้อมกัน อันนี้ก็ใช้หลักเดิม ผมเสนอ ก็คือ สองในสาม ถ้าตัวเลขแล้วนี่นะครับ ก็พอเป็นไปได้ เกินกึ่งหนึ่งนี้ผมเห็นว่ามันจะดูเหมือนมันจะนั่นไปครับ มันจะเบาไป ถ่วงน้ำหนักก็ให้มันมีหนักนิดหน่อย ถ้าดูตัวเลขนะครับ ระหว่างสามในสี่ของคน ๗ คนนะครับ แล้วก็สองในสามของคน ๗ คน แล้วก็เกินกึ่งหนึ่งของคน ๗ คนนะครับ เลขถ่วงน้ำหนักที่ดีที่สุดอยู่ที่สองในสามครับท่านครับ พอสามในสี่ปีนี้นะครับ จาก ๗ คน ลดต่ำลงมาตามเงื่อนไขนี้นะครับ คือ กรรมการเหลือเกินกึ่งหนึ่งก็ทำงานได้ เกินกึ่งหนึ่งของ ๗ คน คือ ๔ คน ท่าน พอ ๔ คนปีนี้นะครับ ตัวเลขมันจะออกมาที่เลข ๑ นะครับ เลข ๑ ขวางคนได้หมดเลย ๖ ต่อ ๑ ๕ ต่อ ๑ ๔ ต่อ ๑ ๓ ต่อ ๑ โดย นี่ถ่วงหนักเลยครับท่านประธาน ขวางโลกเลยคน ๑ คน แต่ถ้าพอมาเป็นสองในสามปีนี้นะครับ ก็จะกลายเป็น ๕ ต่อ ๒ ๔ ต่อ ๒ ๔ ต่อ ๒ แล้วก็ ๓ ต่อ ๑ ทำไมจึงบอกว่อดี พอเกินกึ่งหนึ่ง ท่านประธานดูตัวเลข พอเกินกึ่งหนึ่งปีนี้นะครับ ๗ คนนี้ ๔ ต่อ ๓ ๔ ต่อ ๒ ๓ ต่อ ๒ แล้วก็ ๓ ต่อ ๑ ท่านประธานเห็นที่เลข ๔ กรรมการสรรหาเหลือ ๔ คนใหม่ กรรมการสรรหาเหลือ ๔ คนทั้ง ๒ แบบ คือ แบบสองในสาม กับแบบเกินกึ่งหนึ่งอย่างเดียวกันเลย เพราะว่า ๔ คนนี้จะต้องเกินกึ่งหนึ่ง เกินกึ่งหนึ่ง ก็คือ ต้อง ๓ ต่อ ๑ อันนี้ก็เหมือนกันครับ เกินกึ่งหนึ่งก็ต้อง ๓ ต่อ ๑ เหมือนกัน ท่านประธานดูสิ พอมาที่กรรมการสรรหา หากเหลือ ๖ หรือหากเหลือ ๕ ก็ตามนะ จะเหมือนกันเลยครับ ระหว่างสองในสามกับเกินกึ่งหนึ่ง ท่านประธาน คือ ๔ ต่อ ๒ ๓ ต่อ ๒ เหมือนกันเปี้ยะเลย เหมือนกันเปี้ยะเลย มีแตกต่างกันตรงที่ ๗ คน เท่านั้นเองครับที่สองในสาม ก็คือ ๕ ต่อ ๒ ก็พอจะถ่วงดุลได้ อันนี้นะครับ พอจะเป็นน้ำหนักที่จะถ่วงไว้ได้ ข้อเสนอของผมยังยืนยันที่ ถ้าหากกรรมการสรรหาอยู่เพียงที่ ๕ คน ก็ตาม หรือ ๗ คน ก็ตามนะครับ ยังยืนยันข้อเสนอสองในสามอยู่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ต่อไปก็เป็นท่านวิชัยนะครับ แก้ววรรคหนึ่ง เชิญครับ

นายวิชัย รูปขำดี : กราบเรียนประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย รูปขำดี ในประเด็นที่ได้ขอแปรญัตติไว้ ก็เป็นวรรคที่ ๑ นะครับ ต้องขอเรียนว่า ในช่วงสัปดาห์ที่แล้ว ผมได้ลาประชุมไปเสนองานวิจัยในต่างประเทศ ต้องขอขอบพระคุณท่าน สสร.

ที่ได้กรุณาได้ช่วยนำประเด็นที่ได้เสนอไว้มาแปรญัตติ สำหรับประเด็นนี้ นะครับ ก็จริง ๆ แล้วไม่ได้ตั้งใจในเรื่องจำนวน แต่ว่าจากการไปรับฟังความเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมหาวิทยาลัยก็เป็น ๑ ใน ๑๒ องค์กร แล้วก็มีจำนวนอยู่มากถึง ๑๖๒ แห่ง ก็ได้ฝากความเห็นที่เป็นประเด็นในเรื่องขององค์ประกอบ ผมอยากจะขออนุญาตให้ท่านอาจารย์สว่างได้ให้รายละเอียดในเรื่องนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญอาจารย์สว่างครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านกรรมาธิการ ท่าน สสร. ที่เคารพ กระผม สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ ขออนุญาตใช้คำว่าปรึกษาหารือในเรื่องนี้ เพื่อหาทางออกที่ดีที่สุด ในฐานะที่เราได้รับฟังมาทั้งหมดนะครับ ไม่จำเป็นจะต้องลงมติออกเสียงใด ๆ แต่ว่าอยากปรึกษาหารืออย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตหารือทีเดียว ๓ มาตรา ซึ่งเหมือนกัน ถ้าพูดครั้งนี้แล้วก็จะไม่ต้องพูดอีกนะครับ คือในมาตราที่ ๒๒๖ ว่าด้วย กรรมการสรรหา กกต. แล้วก็มาตราที่ ๒๓๖ สรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และมาตรา ๒๓๙ สรรหา ปปช. นะครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่าอย่างนี้ ในมาตรา ๒๒๖ นี้ ถ้าเป็นกรรมการสรรหาเก่ามีอยู่ ๑๐ ท่าน มาตรา ๒๓๖ กรรมการเก่ามี ๑๓ ท่าน แล้วก็มาตรา ๒๓๙ มีกรรมการเก่าอยู่ ๑๕ ท่าน ใน ๑๕ ท่านนั้น มีองค์ประกอบอย่างนี้สั้น ๆ นะครับ -----

คือ ๑. มีศาลฎีกา ๒. ศาลรัฐธรรมนูญ ๓. ศาลปกครอง ๔. กกต. ๕. กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ๖. กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๗. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ๘. สส. ฝ่ายรัฐบาล ๙. สส. ฝ่ายค้าน และกึ่งองค์ประกอบที่ ๑๐ นี้มีผู้แทนอธิการบดีด้วยกันจาก ๗๘ มหาวิทยาลัย มาเป็น ๖ รวม ๑๕ ท่าน ที่นี้เมื่อมาดำเนินการแก้ไขในฉบับนี้มันเหลืออยู่ ๕ คน ในความคิดเห็นที่ไปรับฟังครั้งแรกนะครับ จากร่างแรก เขาก็บอกทุกคนว่าน้อยไป ก็กราบขอพระคุณกรรมวิธีการที่ตอนนี้ฉบับใหม่แก้ไขขึ้นมาแล้ว มาเป็น ๗ แต่ว่าก็โดนประเด็นที่ ๒ อีกครับ ตามเอกสารที่แจกทุกท่านที่รับฟังความคิดเห็นใน ๑๒ องค์กรณีมีถึง ๔ หน่วยงาน บอกว่าใช้ศาลมากไป รวมทั้งศาลเองก็ตอบมาว่า ไม่อยากใช้ในกรรมการสรรหานี้ มีอยู่ ๔ หน่วยงานใน ๑๑ นี้ครับ ตอบว่า ใช้ศาลมากไป เพราะฉะนั้นจากร่างที่ ๒ นี้ เพิ่มให้ศาลไปอีก อีก ๒ ข้อ ศาลไปดำเนินการสรรหาอีก เพราะฉะนั้นก็ยังไม่พ้นกรณีที่ ๒ ที่ศาลไม่อยากทำหน้าที่นี้ครับ นี่เป็นประเด็นที่ ๒ ครับ และประเด็นที่ ๓ บุคคลทั้งหลายที่เลือกมาจากข้างนอกนี้ ก็อยากจะหาหรือว่า หมายความว่าเลือกได้โดยทั้งหมดจากบุคคลใดก็ได้ รวมทั้งเมื่อปีที่ ๑๕ หน่วยงาน ที่ผมกราบเรียนไปแล้ว ในนั้นมีอยู่หนึ่งอยู่ตรงนี้ครับ ซึ่งอยากกราบเรียนหาหรือ ทางเราชั้นแรกนี้ ตอนที่ท่านให้มา ๕ คน ไม่ได้ใส่ ๗ ทางเราก็ขออนุญาตใส่เพิ่มเติม อธิการไป ๒ ท่าน ที่เลือกกันเองมา ก็ด้วยเหตุที่ว่า ในปฏิบัติที่ทำมา ๒ ครั้งหลังสุด บังเอิญกระผมได้ไปเป็นกรรมการสรรหา ปปช. ซึ่งกรรมการที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นก็เห็นผลงานนี้ ผมอ้างเป็นประจักษ์พยาน ว่า ๑๕ คนที่ทำนี้ทำด้วยความดีอย่างยิ่ง ไม่สามารถชักจูงได้ กราบเรียนไว้ อย่างนั้นตรง ๆ ตั้งแต่ครั้งแรก เมื่อวานนี้ผมเรียนไปแล้วว่า มีใบบอกมาให้เราเลือก อธิการบดีทั้งจุฬา ธรรมศาสตร์ แต่ท่านก็ได้ และขณะเดียวกันนี้ก็ไม่เป็นว่า อธิการพวกมากลากไป รัฐบาลจะชักจูงไม่ได้จริง ๆ อย่างที่เมื่อที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูด เราก็เลือกด้วยวิจรรณญาณอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้เป็นได้ใหม่ครับว่า ถ้าหากว่าจะบวกอีกสัก ๒ คน จากของท่าน ๗ เป็นบวก ๒ อธิการบดีนี้ ผมไม่ได้พูดเพื่อตัวเองนะครับ แต่พูดว่าถ้าเกิดออกไปทั้งจุฬา ธรรมศาสตร์ถามผม ผมก็จะตอบไม่ได้ เป็น ๙ คน ตัวเลขก็จะดีขึ้น และ ๙ นี้ก็ไม่ได้เอามาจากไหน บังเอิญว่า ในกรรมการที่เราไปรับฟังมานี้

เล่มที่ผมขอให้ท่านดูนี้ ก็มีหน่วยงานหนึ่งเสนอตัวเลข กรรมการสรรหานี้ ๙ คนพอดีครับ ท่าน ก็เลยหาหรือว่า เออ ถ้าหากว่าจะลงตัวเป็น ๙ นี้จะเป็นอย่างไรครับท่าน เพราะว่า ถ้าหากทางผมไม่พูดเสียเลยนี้ก็จะเสียหายต่อ ๑๕ คนที่เขาทำได้ดียังยิ่ง ใน ๒ ชุด ที่ผ่านมาครับ ขออนุญาตหาหรือครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ ต่อไปก็กลุ่มท่านวัชรานะครับ ซึ่งก็ขอตัดหมดนะครับ จะพูดพร้อมกันทีเดียวเลยนะครับอาจารย์ เชิญครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชร หงส์ประภัสร์ สสร. ครับ กระผมได้แปรญัตติเรื่องนี้ไว้ ก็เหตุผลเดียวกับที่ท่านผู้อภิปรายคนที่ผ่านมาได้กรุณาได้อภิปรายมาแล้วนะครับ ตอนนี่กระผมใคร่ขอให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า เนื่องจากภารกิจหลักของท่านผู้พิพากษาและท่านประธานศาลฎีกา ได้เน้นเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ซึ่งเป็นการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน จึงไม่ควรมัวภารกิจในด้านอื่นมากเกินไป ซึ่งจะทำให้กระทบต่อภารกิจหลัก ทั้งอาจเสียความเป็นกลางและความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีครับ อันนี้เป็นเหตุผลของศาลฎีกา ซึ่งเป็นองค์กร ๑ ใน ๑๒ องค์กรที่เสนอความเห็นมา แล้วก็ กระผมเห็นด้วยครับ จึงได้นำมาแปรญัตติไว้ในข้อนี้ และกระผมขอให้เหตุผลนี้ได้ใช้ในการ สรรหากรรมการองค์กรอิสระอื่นที่จะมีต่อไปด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : กรรมการครับ เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ ท่านอัครครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมวิธีการครับ เข้าใจว่ามีอยู่สองสามประเด็นนะครับ ในประเด็นแรก เรื่องวรรคสองของ (๑) ซึ่งให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๗ วรรคสองมาใช้บังคับนั้น กระผมเองต้องขอประทานโทษท่านสมาชิก อาจจะต้องไป ความจริง ๑๐๗ วรรคสอง มันตัดออกไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม เจตนารมณ์ของคณะกรรมการนั้นก็ยังคงยืนยันที่จะให้นำหลักการของมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง นั้น ซึ่งตัดออกไปในเรื่องของสรรหาวุฒิ มากำหนดลงไว้ในส่วนนี้ครับ เพราะเหตุว่า ในคณะกรรมการสรรหากรรมการเลือกตั้งนั้นมีตุลาการเข้ามา โดยเฉพาะเป็นตุลาการในระดับท่านประธาน เข้ามาถึง ๓ ท่านแล้ว การเลือกบุคคลภายนอกก็ควรจะเลือก จุดประสงค์คือเลือกบุคคลที่มีความรู้กว้างขวางในด้านอื่น ที่จะมาสรรหาบุคลากรที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นก็ไม่ควรที่จะไปเลือกจากผู้พิพากษา ตุลาการเข้ามาอีก ซึ่งจะทำให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหานั้นค่อนข้างเสียไป คือหนักไปทางด้านตุลาการ เป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานครับว่า ในวรรคสองนั้น ในหลักการก็นำข้อความเดิมที่เคยบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า บุคคลซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเลือกตามวรรคหนึ่ง ต้องมิใช่ผู้พิพากษาหรือตุลาการ และต้องไม่เป็นกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ในขณะเดียวกัน ย้ายข้อความจากอันโน้นมาใส่ข้อความเต็มรูปแบบอยู่ในวรรคสองของ (๑) แทนนะครับ สำหรับในประเด็นที่ ๒ เรื่องจำนวนคะแนนเสียง ซึ่งเดิมกำหนดไว้สามในสี่นั้น กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า และมีข้อเสนอขึ้นมาระหว่างสองในสามกับกึ่งหนึ่ง ต้องกราบเรียนว่าคณะกรรมการได้หารือกันแล้วนะครับ ด้วยความตระหนักถึงเรื่องนี้ ก็ยังคงเห็นว่า การให้น้ำหนักในระดับที่สูงกว่ากึ่งหนึ่งนั้นน่าจะยังมีความจำเป็น เพราะจะทำให้การกลั่นกรองนั้นดีขึ้น แต่ก็เห็นปัญหาของการกำหนดสามในสี่ว่ามีบางจุดจะทำไม่ได้ ก็อยากจะขออนุญาตใช้ แก้ไขเป็นไม่น้อยกว่าสองในสาม แทนนะครับ เพื่อจะให้มีการถ่วงน้ำหนัก จริงอยู่บางกรณีนั้นเป็นปัญหาอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณายกขึ้น แต่ถ้ากึ่งหนึ่งนั้นกรรมการคิดว่าน่าจะน้อยเกินไปในการที่จะถ่วงน้ำหนักในการเลือกหานะครับ สำหรับในประเด็นที่ ๓

เรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งมีผู้แปรญัตติเสนอเป็นอธิการบดีเพิ่มเข้ามานั้น ต้องกราบเรียนว่า สิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไขนั้นมิได้หมายถึงว่าในสิ่งที่ผ่านมานั้นจะมีปัญหาในการดำเนินการจากคณะกรรมการสรรหาชุดเดิม ๆ ที่ผ่านมา เพียงแต่ว่าการกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการสรรหาคราวนี้ในทุกองค์การนั้นได้เปลี่ยนแนวความคิดใหม่ซะครับ นั่นก็คือ ๑. ก็คือ มีองค์กรจากสายงานด้านตุลาการ แล้วก็เชื่อมั่นในตำแหน่งระดับสูงสุด ก็คือ ท่านประธานทั้งหมดที่จะมาเป็นตัวแทนดูแลด้านงานยุติธรรม แล้วก็เชื่อในความเป็นกลางอย่างแท้จริง มีทางสายนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นตัวแทนที่เชื่อมโยงกับประชาชนอยู่ ส่วนตัวแทนขององค์กรอื่น ๆ นั้น ทางคณะกรรมการเห็นว่าไม่ควรจะเข้ามาในรูปของตัวแทนองค์กรใด ๆ ทั้งสิ้น แต่หมายถึงว่า ควรจะดูจากตัวบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ หรือมีความเชี่ยวชาญ หรือมีความเหมาะสมที่จะมาหาคนในการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้นแต่ละองค์กร เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เขียนไว้จึงเขียนไว้เปิดกว้างว่า ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดนั้น สามารถไปเลือกดูบุคคลที่เห็นเหมาะสม ไม่ว่าจะอยู่ในองค์กรใด ๆ ก็ตาม อาจจะอยู่ในองค์กรขององค์การวิชาชีพ วิชาการของสายอาจารย์ หรืออาจจะไม่ใช่ก็สุดแล้วแต่ แต่เมื่อเปิดเผยชื่อนั้น ที่ประชุมใหญ่ทั้ง ๒ แห่งนั้นก็คงจะต้องรับผิดชอบในการเสนอชื่อบุคคลนั้นว่า ต้องเป็นบุคคลที่สังคมยอมรับว่าคนคนนี้นั้นมีความเป็นกลาง และก็มีความรู้จริงในการที่จะไปสรรหาบุคคลที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กร -----

เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่า เมื่อโครงสร้างหรือแนวความคิดเปลี่ยนไปว่า ไม่ต้องการที่จะเป็นบุคคลที่เป็นตัวแทนจากองค์กรต่าง ๆ ก็จำเป็นที่จะต้องเปิดกว้างในลักษณะนี้ เพื่อจะได้ตัวบุคคล เป็นการพิจารณาตัวบุคคลจริง ๆ นะครับที่มีความเหมาะสม นั่นคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปครับ ขออนุญาตกราบเรียน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ กรรมการท่านยืนยันในนี้ ท่านอาจารย์วิรัชละครับ พอรับได้ครับ เพราะว่าที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเป็นผู้คัดเลือกบุคคลอื่นก็ได้ อาจจะเป็นอธิการบดีก็ได้ ตามที่ท่านเสนอแนะครับ

นายวิรัช รูปขำดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็ไม่ติดใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ก็เป็นอันว่าข้อเสนอของท่านอาจารย์วิรัชาก็เรียบร้อย ของท่านพิเชียรก็เรียบร้อยนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือส่วนที่กรรมการอธิบายเรื่องเพิ่มเติมนี้ ที่บอกว่าอยากจะเปิดกว้างนะครับ ผมก็ไม่ติดใจ ผมก็เห็นด้วย แต่ขอความกรุณาท่านคำนวณใหม่ได้ไหมครับ ท่านค่อย ๆ คำนวณตามผมนะครับ เมื่อกี้ผมฟังคุณการุณอยู่ในห้องกาแฟนี้ แหม อุตส่าห์ทำชาร์ต (Chart) เชื้อตอะไร ผมนี้จะบ้าตาย ผมเห็นนักกฎหมายคำนวณแล้วผมกลุ้มใจจริง ๆ ผมพูดในห้องนั้น แล้วผมก็วิ่งกลับเข้ามาชี้ให้คุณการุณดู ตอนหลังคุณการุณร้อง ให้อภัย มันจริงอย่างที่ผมพูด แล้วแกก็ไปสองในสาม สองในสามดีแล้ว พอชี้ตอนหลังเห็นปัญหาเลย เมื่อกี้คุณเห็นใช่ไหมครับ ท่านกรรมการ ผมไปยืนตรงนั้นนะ พอคำนวณให้ดูบอก ตายเขาผิด ท่านดูนะครับ คราวที่แล้วมีกรรมการสรรหา ๕ คน ๕ คนนะ กรณีวุฒินะ ๕ คนนะ ท่านคำนวณสองในสามท่านได้เท่าไร สองในสาม ของ ๕ คน ก็คือ ๓.๖๖ ท่านต้องได้ ๓.๖๖ ก็คือ ท่านต้อง

ได้ ๔ จาก ๕ คำนวณคูสิครับ สองในสาม คือ ๖๖ เปอร์เซนต์ ๖๖ คูณ ๕ มันก็คือ ๓.๖๖ ใช้ใหม่ ตกลงท่านต้องได้ ๔ คนจาก ๕ ซึ่งเท่ากับเท่ากับสามในสี่จาก ๕ ตกลงถ้า คนคนเดียวบล็อก (Block) ก็เสร็จเหมือนกัน ก็คือ ท่านก็ต้อง ๔ ใช้ใหม่ครบ ๔ จาก ๕ นั้นเอง เท่ากับว่าท่านก็ไปกำหนดสัดส่วนสี่ในห้า ท่านอย่าไปเขียนสองในสามเลย ศาสตราจารย์พรชัย มาตั้งกะสมบัติ พูดกับผม ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง บอกอาจารย์ ช่วยดูหน่อยได้ไหมว่า กฎหมายมันเขียนอย่างนี้เหมือนกับคนไม่เคยคำนวณ แล้วก็บอกว่าสองในสาม แต่พอมีสมาชิกอยู่ ๕ คน สองในสาม ท่านต้องได้ ๔ คะแนน ท่านต้องได้ ๔ จาก ๕ มันเท่ากันเพราะมัน ๓.๖๖ ท่านต้องปิดเศษขึ้น เพราะท่านบอกว่าอย่างน้อยต้องได้ ๓.๖๖ พุดง่าย ๆ แล้วคนมันแบ่งได้ที่ไหนละ ๓.๖๖ มันก็ไม่ ๓ ก็ ๔ มันก็ต้อง ๔ อย่างเดียว ตกลง ท่านเขียน สองในสาม หรือท่านเขียน สามในสี่ มีค่าเท่ากัน ท่านไปแก้ไขให้เขาหัวเราะ เปล่า ๆ สามในสี่ กับ สองในสาม นี้ แล้วเช่นเดียวกันนะครับกับ ๗ ๗ นี้ท่านดูนะครับ ถ้า สองในสาม ท่านต้องได้ ๕ ดีขึ้นนิดหนึ่งเพราะเศษมันปิดอีกอย่างหนึ่ง ท่านต้องได้ ๕ เพราะว่าสองในสามของ ๗ คือ ๔.๖๖ ท่านต้องได้ ๕ จาก ๗ แต่ถ้าสามในสี่ของ ๗ คือ ๕.๒ ท่านได้ ๕ คน มันไม่ถึง ๕.๒ ท่านต้องไป ๖ คน แต่กรณีนี้ ๕ คนนี่นะครับ สมาชิก กรรมการสรรหามี ๕ คน ค่าของการเขียน สามในสี่ กับ สองในสาม จะมีค่าเท่ากัน ท่านดู ตรงนี้นะครับ เราเอาเครื่องคิดเลขดีกว่า ท่านอย่าคุณเองเลย ผมขอร้องเถอะครับ เมื่อกี้ คุณการุณ ผมชี้ มาร้องไห้อีกที่หลัง บอกว่าผิดไป ๑ หน่วย

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ เรื่องนี้ไม่ได้มีการแปรญัตติเอาไว้นะครับ นั่นก็เป็นเรื่องที่กรรมาธิการ จะพิจารณา จะยืนยันตามเดิมหรือไม่ยืนยันตามเดิม จะพิจารณาอย่างไรก็สุดแล้วแต่ กรรมาธิการครับ ขอเรียนถามกรรมาธิการครับ เป็นครั้งสุดท้ายครับ เชิญครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาในเรื่องของสัดส่วนคะแนนนะครับ โดยถี่ถ้วนแล้ว แล้วก็ได้ออกมา -----

ถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะไม่ได้เก่งคำนวณอย่างบางท่าน เถอิญผมสอบ คณะวิทยาศาสตร์ ได้ที่ ๑ ประเทศไทย ด้านคำนวณ และก็การพิเคราะห์ตัวเลขนั้นไม่มีอะไรผิดพลาด เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็ขอใช้ของที่เรียนนะครับ สองในสาม ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๒๖ นี้มีการแก้ไขนะครับ ฉะนั้นก็ต้องถามมวลสมาชิกก่อนว่า ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ วรรคอื่น ๆ ก็ได้ผ่านกันไปหมดแล้วนะครับ ผู้แปรญัตติต่าง ๆ ทุกคนพอใจ ขอยืนยันตามนั้นนะครับ ขอบพระคุณครับ มาตรา ๒๒๖ ผ่านนะครับ เชิญมาตรา ๒๒๗ ต่อครับ ท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๒๒๗ ไม่มีการแก้ไข มีกลุ่มท่านวัชรา หงส์ประภัศร แปรญัตติเอาไว้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : มาตรานี้ไม่มีการแก้ไข มีท่านวัชราครับ เชิญท่านวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วัชรา หงส์ประภัศร กระผมได้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ จากวาระการดำรงตำแหน่ง ๗ ปี เหลือ ๖ ปี เหตุผลก็เพราะว่า เพื่อให้เท่ากับวุฒิสมาชิกครับ ซึ่งมี ๖ ปี และที่เห็นว่า ๗ ปีนั้น มากไปครับ แต่อันนี้ก็พร้อมที่จะถอนคำแปรญัตติอันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ท่านอย่าเพิ่งถอนนะครับ ให้ท่านกรรมาธิการชี้แจงอีกที เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม วุฒิสสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ สาเหตุที่กรรมาธิการคงเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๗ ปี ก็เป็นการคงในสาระที่องค์กรอิสระทั้งหมด

ตามรัฐธรรมนูญ เราไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเรื่องวาระนะครับ แล้วก็ถ้า ๖ ปี พร้อมกันนี้ โดยหลักนี้ผู้จัดการเลือกตั้งกับการจัดการเลือกตั้ง ถ้าใช้ปีเท่ากันมันจะมีปัญหา ถ้าว่างพร้อมกันจะกลายเป็นปัญหานะครับ แต่ว่าโดยหลักใหญ่นี้ ประเด็นนั้นคงไม่ใช่ประเด็นใหญ่ครับ ประเด็นใหญ่ ก็คือว่า ๗ ปี นี่เราคงเอาไว้ตามวาระที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แล้วก็องค์กฤษฎีจะเกือบทั้งหมดนี้นะครับ ทั้งหมดเลย เราไม่ได้แก้เรื่องวาระเลยครับ ก็เลยขออนุญาตคงไว้ครับ ท่านวัชรครับ หวังว่าท่านคงจะกรุณาถอนตามที่ท่านคุยไว้

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ยืนยันอีกทีหนึ่ง ท่านวัชรครับ ไม่ติดใจใช่ไหมครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : ท่านศิวะ กรุณาให้โอกาสท่านพูดครับ ท่านเป็นผู้เสนอเรื่องนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ได้ครับ เรียนเชิญครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมก็อยู่ในกลุ่มท่านวัชรา นะครับ ที่เราขอแปรญัตติ ผมก็ไปถามท่านวัชราว่า ผม ศิวะ แสงมณี สสร. นะครับ เดี่ยวจะนึกว่ามาจากที่อื่นครับ เมื่อที่ผมไปถามอาจารย์วัชราว่า ทำไมขอถอน เห็นบอก อาจารย์วุฒิสารบอกมาให้ถอน ผมก็เลยงง ๆ ว่า ไม่ทราบว่ามีเหตุผลอะไรที่ท่านได้กรุณาแนะนำให้ท่านวัชราถอน ผมก็ในที่สงสัยอยู่อันนี้ละครับ อันที่ ๒ คือที่ผมเรียนว่าที่เราได้เสนอเรื่อง ๖ ปี นี้ไม่ใช่มีเรื่องอย่างอื่นหรอกครับ แต่ผมคิดว่าองค์กฤษฎีอยู่นาน ๆ มาก ผมหวังจะเหมือนอย่างท่านอาจารย์วิชาว่าครับ คือเหมือนคนตกนรก เราไม่อยากจะตกนรกนานเกินไปนะครับ เพราะฉะนั้นคิดว่า ๖ ปีนี้ ผมคิดว่าน่าจะเหมาะสมสำหรับกรรมการการเลือกตั้งนะครับ เพราะว่าผมเรียนอย่างนี้ครับ กรรมการการเลือกตั้งไม่เหมือนองค์กฤษฎีอื่นครับ เพราะว่า จะเป็นคนที่ทำการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และเราก็ทราบมาว่า ในการเลือกตั้งนั้น ก็อย่างที่ท่านทั้งหลายได้อภิปรายกันว่าเมื่อเลือกตั้งเสร็จมาแล้ว คนที่มีบทบาทสูงที่สุดก็คือคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่จะให้ใบแดง ใบเหลือง ใบขาวอะไรก็แล้วแต่นะครับ วาระแรก ๆ ผมคิดว่าในการเลือกตั้งครั้งแรกนี้คงจะยังไม่มีปัญหาอะไรมาก แต่ผมว่าพออยู่นาน ๆ เข้านี่นะครับ

ก็จะเกิด ผมคิดว่ามันจะทำให้ความสัมพันธ์กับคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้อาจจะมีมากขึ้นนะครับ ซึ่งถ้าเป็นกรรมการการเลือกตั้งชุดนี้ ผมไม่กังวลหรอกครับ เพราะว่าเราได้คนดี ๆ อย่างอาจารย์สดศรี เราได้คนดี ๆ อย่างอาจารย์ประพันธ์ ที่พูดนี้ไว้เพื่อว่าผมเลือกตั้งบ้าง ก็กรุณาเอาไปขาวด้วยกันนะครับ แต่ว่าผมเป็นห่วงกรรมการเลือกตั้งต่อไป ชุดนี้เรามีความเชื่อมั่น แต่เราจะเชื่อเรื่องบุคคลอย่างเดียวยังคงไม่ได้นะครับ เพราะว่าชุดนี้เดี๋ยวก็ผ่านไป -----

ในอนาคต ผมคิดว่าเมื่อมีมาใหม่ เราไม่แน่ใจว่าจะได้คนที่มีคุณภาพอย่างนี้หรือเปล่า มีความซื่อสัตย์สุจริตอย่างนี้หรือเปล่านะครับ เพราะฉะนั้นที่ผมแปรนี้ไม่ได้เกี่ยวกับตัวบุคคลนะครับ แต่เป็นการหลักการว่า ทำไมที่เราควรจะต้องแค่ ๖ ปี เพราะผมดูองค์กระดิสระของเราส่วนใหญ่ เราจะอายุต่างกันมากเลย บาง ๖ ปีบ้าง ๕ ปีบ้าง ๗ ปีบ้าง ๘ ปีบ้างนะครับ ถ้าอย่าง ปปช. นี้อย่าง ๘ ปีผมเองยังค่อนข้างจะเห็นด้วย เพราะว่าต้องมีเวลา ที่ผมเห็นด้วย อาจารย์วุฒิสารอย่าเพิ่งพยักหน้า ที่ผมเห็นด้วยเพราะว่าการจะพาดพิงกับผู้ทุจริตนี้มันต้องใช้เวลา ปปช. นี้ครับ และเขานี้เสี่ยงอันตราย เสี่ยงตาย หากคนมาเป็นยาก มาแล้วตกนรกทั้งเป็นเหมือนกับอาจารย์วิชาว่า ก็จะไม่มีคนมาอยู่ เพราะฉะนั้นการอยู่นาน ๆ ไม่เป็นไร แต่กรรมการการเลือกตั้งนี้มันมีความสัมพันธ์กับนักการเมืองโดยตรงครับ ที่ผมเป็นห่วงตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นเราถึงได้เสนอว่า ๖ ปี แต่ถ้ากรรมการเห็นว่า ๗ ปี มีเหตุผล ผมก็ไม่ติดใจอะไรครับ ไม่ได้ติดใจอะไร แต่ว่าผมเรียนเหตุผลที่ว่า ทำไมเสนอ ๖ ปี ไม่ใช่จู่ ๆ แล้วเราบอกว่า เรามาถอนโดยที่ยังไม่ได้ฟังอะไร มันก็คงจะ มันอาจจะไม่ค่อยสวยงาม เดี่ยวคนภายนอกจะมองว่าพวกเราเหมือนกับเกี้ยวเข็ญกัน ถ้าภาษาไทยก็แปลว่าอะไร เขาเรียกว่าอะไรภาษาไทย สมยอม สมยอม เพราะฉะนั้นก็เลยผมกราบเรียนครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม แม้ว่าถอนญัตตินี้ไปก็อาจจะมีการทำญัตติขึ้นมาใหม่ก็ได้ต่อไป อันนี้อาจจะยังไม่แน่ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านพาดพิงนิดหนึ่งนะครับ สั้น ๆ ก็แล้วกันครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมการ ที่ท่านผู้มีเกียรติกรุณาบอกว่าผมไปขอให้ถอนนี้ ผมไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นนะครับ ผมเรียนหาหรือว่าท่านมีเหตุผลอย่างไร เพื่อดูว่าเหตุผลอะไรดีกว่ากันนะครับ ผมคิดว่า เดี่ยวท่านพูดในสภานี้จะเข้าใจว่าผมเป็นผู้มีอิทธิพลไปบอกให้ใครถอนก็ได้ครับ คงไม่ใช่ ก็ขอความกรุณาท่านศิวะกรุณาเข้าใจด้วยนะครับว่า หาหรือกันว่าทำไม ๖ เพราะไม่เข้าใจตัวเลขว่าท่านมาอย่างไร ๖ นะครับ แล้วก็หาหรือกัน เพราะว่าตัวเลข ๗ ปี เป็นตัวเลขที่คงอยู่ตามรัฐธรรมนูญเดิม แล้วก็

องค์กฤษฎีทั้งหมด เราไม่ได้ไปแก้วาระเลยนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านพูดว่า ปปช. ๙ ปี ท่านเห็นด้วยว่าพาดพิงกับผู้ทุจริต ผมคิดว่า กกต. นี้ก็พาดพิงกับผู้ทุจริต แล้วพาดพิงบ่อยกว่าด้วยนะครับ เพราะมีการเลือกตั้งตลอดปีนะครับ ขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลอย่างนี้ครับ แล้วก็ทำความเข้าใจให้กับสภาด้วยครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ เป็นอันว่ามาตรานี้ผ่านไปได้ด้วยดีใช่ไหมครับ ๒๒๗ ไม่มีผู้ติดใจถอนไปแล้ว ญัตติผ่านนะครับ ขอยืนยัน เชิญท่านเลขาครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๒๘ ไม่มีการแก้ไข มีกลุ่มท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ สงวนคำแปรญัตติเรื่องสภาเดียว

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ถ้าเรื่องสภาเดียวก็คงผ่านได้ใช่ไหมครับ ท่านพิเชียรก็ไม่มีปัญหา ผ่านครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ต่อไปมาตรา ๒๒๙ มีการแก้ไข

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีการแก้ไขนะครับ กรรมการจะได้ชี้แจงก่อนนะครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในร่างมาตรา ๒๒๙ นี้ก็แก้ไขเรื่องกำหนดระยะเวลาในกรณีนี้ที่ กกต. พ้นตำแหน่งพร้อมกันให้ดำเนินการสรรหาตามมาตรา ๒๒๖ แก่จาก สี่สิบห้าวัน เป็น เก้าสิบวัน ในกรณีที่กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่น อย่างยกตัวอย่างเช่น ตาย ลาออก อย่างนี้ นะครับ ก็ให้ดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน เนื่องจากไม่ให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะว่าในร่างมาตรา ๒๒๖ ให้กรรมการสรรหาคำดำเนินการสรรหาภายในสามสิบวัน นะครับ ถ้าสรรหาไม่ได้นี้ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาให้เสร็จภายใน

๔๕ วัน รวมแล้วก็เป็น ๔๕ วันแล้วนะครับ ที่เขียนไว้เดิม ๔๕ วันนี้จะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติว่าเขาจะทำไม่ได้นะครับ กรรมการก็เลยแก้ไขระยะเวลาเพื่อให้สอดคล้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
กรรมการชี้แจงแล้ว มีท่านสมาชิกท่านใดใครใหม่ครับ เนื่องจากมีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ทุกคนเห็นพ้องนะครับ ขออนุญาตผ่านนะครับมาตราชี้ ผ่านครับ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
มาตรา ๒๓๐ มีการแก้ไข มีกลุ่มท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ และกลุ่มท่านอุทิศ ชูช่วย
สงวนคำแปรญัตติครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มาตรา ๒๓๐ มีการแก้ไขนะครับ ท่านพิเชียร เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ กราบเรียนท่านประธานสภา และเพื่อนสมาชิก สสร. ที่เคารพนะครับ กระผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ นะครับ ผู้แปรญัตติในมาตรา ๒๓๐ นะครับ ซึ่งกระผมได้ขออนุญาตสงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ นะครับ เนื่องจากมีการแก้ไข แล้วก็ขอเพิ่มข้อความนะครับ ในวรรคที่ ๒ วรรคสุดท้าย นะครับ โดยกระผมได้ขออนุญาตเพิ่มข้อความนะครับ ในวรรคท้ายสุดนะครับว่า สืบสวน สอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริง และวินิจฉัยชี้ขาดปัญหา หรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย ตามมาตรา ๒๓๐ วรรคสองนะครับ อันนี้ก็มาตรา ๒๓๐ นี้ เป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการการเลือกตั้งนะครับ ในวรรคแรกนะครับ มาตรา ๒๓๐ คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งนะครับ แล้วก็เรามีการ ตัดข้อความว่า หรือการสรรหาสมาชิก ก็จากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เรา เปลี่ยนเป็นรัฐสภา ซึ่งอันนั้นเป็นเรื่องของสภาเดียวนะครับ แล้วก็สมาชิกสภาท้องถิ่นและ ผู้บริหารท้องถิ่นแล้วแต่กรณี รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและ เทียบธรรมนะครับ ในวรรคแรกนี้ก็คงไม่มีปัญหาแต่ประการใดครับท่านประธาน แต่ใน วรรคที่ ๒ นี้ เรื่องของประธานกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา ท้องถิ่นหรือบริหารท้องถิ่น และเป็นนายทะเบียนของพรรคการเมือง ก็คือ พุดง่าย ๆ ว่า ประธาน กกต. นี้เป็นผู้รักษาการ ตาม พรบ. หลายฉบับด้วยกันนะครับท่านประธาน คือ พรบ. เลือกตั้ง พรบ. พรรคการเมือง พรบ. ออกเสียงประชามติ และรวมทั้ง พรบ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น แต่ว่ากระผมขออนุญาตให้เพิ่ม ข้อความนะครับว่า สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริง และวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือ ข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้นนะครับ ตามกฎหมายสี่ห้าฉบับที่ว่านี้นะครับ ก็ขออนุญาตนำเสนอ หลักการและเหตุผลดังนี้ นะครับ แล้วก็อยากจะฟังคำชี้แจงจากทางท่านกรรมาธิการ ยกเว้นครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ครับ ขอท่านอุทิศก่อนครับ ก่อนกรรมาธิการจะชี้แจง ท่านอุทิศครับ เชิญครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม อุทิศ
 ชูช่วย ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ มาตรา ๒๓๐ นี้ เนื่องจากว่า
 มันเกี่ยวข้องกับที่ผมได้เสนอว่า วุฒิสมาชิกควรจะมาจากการเลือกตั้งสถานเดียวนะครับ
 ซึ่งผมก็แพ้มติไปเรียบร้อยแล้วครับ เพราะฉะนั้นมาตรานี้จึงไม่ติดใจครับ
 ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ครับ ขอบพระคุณมากครับ เชิญท่านกรรมาธิการ ถ้ามีการแก้ไขด้วยนะครับ เพิ่มเติม
 พรรคสามช่วยชี้แจงด้วยให้เรียบร้อยเลยครับ ขอขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ
 ก่อนอื่นกระผมต้องขอขอบพระคุณท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ที่กรุณาเพิ่มถ้อยคำ
 ในวรรคสองนะครับ ที่เพิ่มคำว่า สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยปัญหา
 ที่ชัด หรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้น ตามกฎหมายตาม มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ซึ่งท่านมีเจตนา
 ดี ก็เกรงว่าจะไม่ครอบคลุม แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้อความที่ท่านเพิ่มเข้ามา
 นั้นนะครับ ในร่างรัฐธรรมนูญของเราฉบับนี้ ในมาตรา ๒๓๑ นะครับ ใน (๕) ได้บัญญัติ
 อยู่แล้วนะครับ -----

ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้งที่เกิดขึ้น ตามมาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ตามที่ท่านได้กรุณาแนะนำแล้วนะครับ ฉะนั้นข้อความที่เพิ่มในนี้ น่าจะไม่จำเป็นนะครับ ส่วนที่คณะกรรมการการยกทรงได้เพิ่มเข้ามา คือในวรรคสุดท้าย ข้อความที่ว่า ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัตินั้น เนื่องจากว่าเดิมรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงบัญญัติให้มีสำนักงาน เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นเช่นเดียวกันหมดทุกหน่วยงาน โดยในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบก็จะบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๔ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็จะบัญญัติในทำนองเดียวกันอยู่ในมาตรา ๒๓๕ และสำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ก็บัญญัติอยู่ในทำนองเดียวกันในมาตรา ๒๔๕ ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ก็มาตรานี้คุณพิเชียรคงจะเรียบร้อยนะครับ ยืนยันด้วยวาจาอีกครั้งหนึ่งก็ได้ครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ ก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านคณะกรรมการ กต. โดยเฉพาะท่านอาจารย์ประพันธ์ นัยโกวิท นะครับ ที่ได้กรุณา รับฟังความคิดเห็นของพวกเรา

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ต้อง โดยเฉพาะก็ได้ครับ ไม่ต้องโดยเฉพาะก็ได้

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ผมไม่ติดใจแล้วครับ ต้องขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ มาตรา ๒๓๐ มีการแก้ไขนะครับ สมาชิกครับ เห็นด้วยกับที่กรรมการการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสาม ซึ่งชี้แจงมาแล้วว่า คงจะต้องเพิ่มเติมอีกหลายมาตรา ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :

วรรคสามผ่านนะครับ ของคุณพิเชียรผ่าน ตกลง ๒๓๐ ก็ผ่านด้วยดีนะครับ ไม่มีผู้ใดคัดค้านครับ ขอบพระคุณครับ เชิญต่อครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๓๑ มีการแก้ไข มีกลุ่มของคุณวิชัย รูปขำดี และกลุ่มของคุณสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรา ๒๓๑ มีการแก้ไขนะครับ มาตรานี้มีหลายอนุอยู่เหมือนกัน หลายวรรค แล้วก็มีการแก้ไขเยอะ เพราะฉะนั้นก็ขอเชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงก่อนนะครับ เป็นอันดับแรกว่าแก้ไขอะไรบ้าง เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในร่างของคณะกรรมาธิการ ในร่างมาตรา ๒๓๑ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมจากร่างเดิมใน (๗/๑) ซึ่งเพิ่มข้อความว่า ส่งเสริมและสนับสนุนหรือประสานงานกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือสนับสนุนองค์การเอกชนในการให้การศึกษาแก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เหตุผลที่คณะกรรมาธิการยกวางได้เพิ่มข้อความใน (๗/๑) นี้ เนื่องจากในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนได้มีการพูดถึงปัญหาของประเทศไทย ในเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียงว่า ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ยังไม่ได้เน้นในเรื่องของการแก้ไขปัญหานั้น คณะกรรมาธิการยกวางจึงได้นำมาปรับปรุงแก้ไข โดยส่วนหนึ่งได้มีการปรับปรุงไปแล้วในร่างมาตรา ๖๗ ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านให้ข้อเสนอแนะในเรื่องการทุจริตเกี่ยวกับการเลือกตั้งนะครับ ซึ่งกรรมาธิการยกวางรัฐธรรมนูญได้นำที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขในมาตรา ๒๓๑/๑ ซึ่งผ่านการพิจารณา

ของสภาร่างไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ เพื่อต้องการให้มีการแก้ไขปัญหาเรื่อง การเลือกตั้ง มิได้เป็นไปโดยสุจริตเที่ยงธรรม ซึ่งเจตนารมณ์ที่สำคัญของสภานี้ ในส่วนของ (๗/๑) ก็เป็นมาตรการเสริมอีกส่วนหนึ่งนะครับ แทนที่จะเป็นเฉพาะเรื่องมาตรการบังคับ ในทางกฎหมาย ในเรื่องการให้ใบเหลือง ใบแดง แต่ใน (๗/๑) นี้เป็นมาตรการในด้านการป้องกัน ทำนองเดียวกับในเรื่องการสาธารณสุข ก็เน้นไปในเรื่องของการป้องกันไม่ให้ เกิดโรค ฉะนั้นในการให้การศึกษาแก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองในระบบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน จะเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง ทุจริตการเลือกตั้งในระยะ ยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในร่างมาตรานี้ ในการดำเนินการ คณะกรรมการการเลือกตั้งคง ไม่ได้จะเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว แต่จะต้องประสานงานกับหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการส่วนท้องถิ่น -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การสนับสนุนองค์การเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหา มีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้การปกครองในระบบอบ ประชาธิปไตยของเรามีความยั่งยืน จึงเพิ่มข้อความนี้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ครับ ก็มีผู้แปรญัตติ ๒ ท่านนะครับ เชิญท่านวิชัยนะครับ แก่ (๖) กับ (๗) นะครับ
 เชิญครับ

นายวิชัย รูปขำดี : ขอบพระคุณท่านประธานครับ ผม วิชัย รูปขำดี
 ประเด็นที่ได้ขอแปรญัตติไว้มีอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกันนะครับ ก็เป็นเรื่องใน (๖) แล้วก็
 ใน (๗/๑) แล้วก็เพิ่มข้อความท้าย หลังประเด็น (๘) นะครับ จากที่กรรมาธิการได้อธิบาย
 แล้วก็มีข้อที่เพิ่มเติมตามที่ได้ขอไว้ใน (๗/๑) ซึ่งก็เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหน่วยราชการ
 ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และก็นหน่วยงานองค์กรอื่น ๆ นั้น ก็ต้องขอขอบพระคุณ
 ที่ได้เพิ่มเติมในส่วนนี้ แล้วก็ตรงกับสิ่งที่ได้รับฟังความคิดเห็นมาด้วยนะครับ
 ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 เหลือท่านสุรชัยครับ เพิ่ม (๔) นะครับ ซึ่งความจริงก็ตรงกับท่านวิชัยนะครับ แต่ว่า ก็ไม่อยู่
 แล้วนะครับ ไม่ติดใจใช่ไหมครับ มาตราที่มีการแก้ไข อีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกครับ
 ท่านจะมีอะไรไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการบ้างไหมครับ ที่เขาส่วนเพิ่มเติมขึ้นมา ไม่เห็นด้วย
 หรือครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตสั้น ๆ นิดหนึ่ง
 ได้ไหมครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 คงไม่ต้องตั้งข้อสังเกตอีกแล้วครับ เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย เท่านั้นละครับ ถ้าไม่เห็นด้วย
 ก็ว่าเลยครับ ไม่ต้องตั้งข้อสังเกตนะครับ ต่อครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็ขออนุญาตเรียนว่า ประชาชน
 ทั่วประเทศสนับสนุนวาระนี้เต็มที่ครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ บันทึกไว้ ก็ผ่านด้วยดี ถ้าอย่างนั้นนะครับ ทุกอย่างก็เรียบร้อยหมด
ก็เพียงแต่บันทึกไว้เลย สิ่งที่คุณพิเชียรต้องการ ๒๓๑ ผ่านไป เชิญท่านเลขาต่อ นะครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ) : ต่อกไปมาตรา ๒๓๑/๑

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขอประทานโทษ
ท่านประธานครับ จะไม่ยอมให้ผมพูดตรงนี้เลยหรือครับ เพราะว่า มาตรา ๒๓๑/๑
นี่ผมเป็นคนขอแปรญัตติไว้ในมาตราเก่า

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
กำลังจะพูด ๒๓๑/๑ ยังไม่ถึงครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : อ้อครับ ยังไม่ได้ขึ้นใช่ไหมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ยังครับ กรุณาครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เห็นท่านพูดถึงเมื่อก็เลย

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
ต่อกไปครับ มาตรา ๒๓๑/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ นะครับ ขอเชิญกรรมาธิการก่อนครับ เชิญครับ

นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่าน
สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ ในร่างมาตรา ๒๓๑/๑ เป็นบทบัญญัติที่เพิ่ม
ขึ้นมาใหม่ ซึ่งคณะกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และ
จากท่านสมาชิกสภาว่างหลายท่านให้ข้อเสนอแนะ รวมทั้งของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ที่ได้เสนอแนะเอาไว้ในร่างมาตรา ๖๗ ซึ่งต้องการให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการแก้ไขปัญหา เรื่องการทุจริตการเลือกตั้งให้มีความชัดเจนนะครับ ทางคณะกรรมการยกร่างจึงได้มา เพิ่มในข้อความ ๒๓๑/๑ ขยายความให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ในการดำเนินการต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากว่ามีการทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรมนี้ บุคคล นั้นจะถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง หัวหน้าพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมืองผู้ใด มีส่วนรู้เห็น หรือปล่อยปละละเลย หรือทราบการกระทำนั้นแล้วไม่ยับยั้งหรือแก้ไข เพื่อให้ การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ให้ถือว่าพรรคการเมืองนั้นกระทำการเพื่อให้ ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ ด้วยวิธีการซึ่งไม่ได้เป็นตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญนี้ -----

และในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้นให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองดังกล่าว มีกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง ซึ่งสภาวาระรัฐธรรมนูญแห่งนี้ได้มีการอภิปรายในมาตรานี้แล้ว และได้มีมติผ่านในร่างมาตรา ๒๓๑/๑ ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาวาระรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับ เรียนเชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ต้องขอบคุณกรรมาธิการนะครับ ที่ได้ไปเติมมาให้ตามที่ผมได้แปรญัตติไว้ และก็ ก็เห็นชอบ แต่มีคำถามที่ขอความรู้ท่านนะครับ เพราะว่าผมไม่ใช่ นักกฎหมาย ในวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๓๑/๑ เขียนว่า ถ้าการกระทำของบุคคลตามวรรคหนึ่ง ก็คือ เป็นบุคคลที่ไปทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริต แล้วก็มีทุจริต หรือว่ามีการซื้อเสียง ผมเข้าใจว่าอย่างนี้ถูกต้องใช่ไหมครับ ถ้ามีการซื้อเสียงแล้วก็บอกว่า ปราบกฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองผู้ใดมีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลย หรือทราบการกระทำนั้นแล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไข แล้วท่านมาดูตอนท้ายนะครับ ตอนท้ายท่านบอกว่า ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองนั้น มีกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง ตรงนี้ท่านบอกว่า หัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคมีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลย หรือทราบการกระทำแล้วมิได้ยับยั้ง ตรงนี้เป็นข้ออ้างได้ไหมครับว่า เขาไม่ทราบ เขาไม่รู้ มันเป็นการซื้อกันเองระหว่างผู้สมัคร คุณก็ไปถอนผู้สมัครก็แล้วกัน ผมไม่รู้ เพราะตอนท้ายไปเขียนบอกว่า หัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคถูกเพิกถอน เขาอ้างได้ไหม ผมอยากรู้ท่านนั้นละครับ จะได้ลงในเจตนารมณ์ ท่านเข้าใจเจตนาผมไหมครับ ท่านพูดนี้ เฉย ๆ มันก็เป็นเจตนารมณ์ของกรรมาธิการ แต่ถ้าจะมาพูดเสียในที่นี้ สมาชิกเห็นด้วยกับท่าน จะได้ลงในเจตนาเลย ว่าต่อไปนี้หัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคจะอ้างมิได้ ถ้าเราตกลงกันตรงนี้ ท่านประธานเข้าใจผมนะครับ เจตนารมณ์นี้มันเป็นเจตนารมณ์ของที่ประชุมตามที่ปรากฏในร่าง

เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกกรุณาเถอะครับ เวลาของท่านคนเดียวอย่าไปขอให้เขาใส่
เจตนารมณ์เลย ใส่ให้ไม่ได้จริง ๆ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ก็คงใส่ว่าเป็นของบุคคลคนนั้นได้ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม
ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในร่างมาตรา ๒๓๑/๑ ก็เป็นอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
ปิ่นทอง ขออภัยที่เอ่ยนามนะครับว่า เจตนารมณ์นี้ต้องการจะทำให้การเลือกตั้งเป็นไปได้
โดยสุจริตและเที่ยงธรรม การกระทำอะไรที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา อย่างเช่น การซื้อสิทธิขายเสียงก็ดี การไป
บริจาคเงินให้วัดอะไร เพื่อให้ตัวเองได้เสียงต่าง ๆ ก็ดีนี่ ก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนใน
มาตรา ๒๓๑/๑ วรรคแรก ในมาตรา ๒๓๑/๑ วรรคสอง ถ้าการกระทำของคนที่ไม่ทำการ
ซื้อสิทธิขายเสียง ทำการฝ่าฝืนกฎหมายต่าง ๆ เหล่านี้ กระทำนี้ะครับ หากมีหลักฐาน
อันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคมีส่วนรู้เห็น และข้อความต่อ ๆ ไป
นี้ะครับ ในทางกฎหมาย หัวหน้าพรรคถือว่าเป็นผู้แทนนิติบุคคล เพราะพรรคการเมือง
มีฐานะเป็นนิติบุคคล ส่วนกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นผู้มีอำนาจบริหาร
พรรคการเมือง ทำนองเดียวกับกรรมการในบริษัท ฉะนั้นถ้าหากหัวหน้าพรรคทราบแล้วว่า
ลูกน้อง คนในก๊วนในกลุ่มไปซื้อสิทธิขายเสียง หรือบางที่ตัวเองให้เงินไปเลยเองนี้ะครับ
ก็ต้องรับผิดชอบ ท่านทำในฐานะหัวหน้าพรรคเป็นตัวแทนพรรค ส่วนกรรมการบริหาร
พรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเพราะเป็นผู้บริหารพรรค ฉะนั้นเมื่อท่านเป็นผู้มีหน้าที่บริหาร
ท่านต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำที่ไม่ถูกต้องนี้ะครับ ท่านจะบอกว่าผมไม่รู้เรื่อง
มันไม่ได้นี้ะครับ เหมือนทำนองเดียวกับกรรมการบริษัท ซึ่งก็มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยอยู่
ว่ากรรมการบริษัทนี้ก็ต้องมีหน้าที่นี้ะครับ -----

ปฏิบัติหน้าที่ในขอบเขตที่ต้องตรวจสอบด้วย ไม่ใช่ว่าไม่รับรู้ทั้งสิ้น ฉะนั้นต่อไปนี้เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกใช้บังคับในร่างมาตรา ๒๓๑/๑ นี้ กรรมการบริหารพรรคไม่ว่าจะมี ๕ คน ๑๐ คน หรือ ๕๐ คน หรือ ๑๐๐ คน ท่านจะอ้างไม่ได้แล้วครับว่า ผมเป็นกรรมการบริหารพรรคเล็ก ๆ คนหนึ่ง ผมไม่ทราบว่าจะหัวหน้าพรรคไปทำอะไร ผมไม่ทราบว่ากรรมการบริหารพรรค เบอร์ ๑ ไปจ้างพรรคไหน พรรคเล็กพรรคน้อย หรือใครทำอะไรต่อไปนี้กรรมการบริหารพรรคการเมืองจะอ้างอย่างนั้นไม่ได้ จะต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำที่ไม่ถูกต้อง มีการซื้อสิทธิขายเสียงหรือฝ่าฝืนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ตามที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้ตั้งข้อสังเกตให้เป็นเจตนาผมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านกฤษฎา เชิญครับ

นายกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ
ท่านประธาน ผม กฤษฎา ให้วัฒนานุกูล ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านทางท่านกรรมาธิการยกร่างเพื่อเป็นความรู้สึกนึกหนึ่งนะครับว่า ระยะเวลาที่ไม่สามารถทำได้นี้หมายถึงว่า ก่อนการเลือกตั้งหรือช่วงที่เลือกตั้งไปแล้ว หรือตลอดเวลาที่เป็นพรรคการเมืองนะครับ ขออนุญาตเรียนถามเป็นความรู้สึกนึกหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เรียนถามอีกทีครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ระยะเวลาในข้อห้ามต่าง ๆ นี้ รายละเอียดจะไปอยู่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งวุฒิสภา ซึ่งในกฎหมายนั้นจะกำหนดรายละเอียด อย่างเช่น ในการกระทำบางเรื่องนี้จะไม่สามารถทำได้ภายในระยะเวลา ๖๐ วัน อะไรอย่างนี้ อย่างเช่น ก่อนหมดวาระ จะเที่ยวไปพาคคนไปดูงานต่างประเทศ ใช้เงินของราชการ ขององค์การบริหารต่าง ๆ หรือว่ากระทรวง ทบวง กรมไปดูงานอะไรต่าง ๆ ในช่วงเวลาต่าง ๆ เหล่านั้น จะทำไม่ได้ ถ้าหากว่าทำฝ่าฝืนก็จะเข้าลักษณะนี้ครับ หรือว่ามีการซื้อสิทธิขายเสียง

แจกเงินต่าง ๆ รายละเอียดจะไปอยู่ในกฎหมายลูกอีกทีครับ เพราะว่าอันนี้เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายใหญ่ เราเขียนรายละเอียดไม่ได้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านกฤษฎาพอใจนะครับ ท่านไอรสครับ เชิญครับ ท่านสวิง ท่านไอรสก่อนครับ กรุณา
เข้าคิว ท่านไอรส ตามชื่อก่อนครับ เชิญครับ

นายไอรส วงษ์สิทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านกรรมการ
ที่เคารพครับ เมื่อได้ฟังคำอธิบายแล้ว ผมเข้าใจแล้วครับ ว่ากรณีของใบแดง กรณีอะไร
ต่าง ๆ ทั้งหมดนะครับ มันจะเกี่ยวพัน สงสัยแบบเดียวกันก็เลยจะถอน ขอขอบคุณ
กรรมการครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ท่านคิระครับ

นายคิระ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม คิระ แสงมณี สสร.
นะครับ ขออนุญาตถาม ขออภัยท่านประธานนะครับว่า คำว่า การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
ของหัวหน้าพรรคการเมือง นั้น รวมความ และการดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยหรือ
เปล่าครับ หรือว่าถอนแต่สิทธิเลือกตั้งเฉย ๆ หนึ่ง ๒. ผมมีความเห็น ถ้าเป็นความผิด
ขนาดนี้มันจะพอหรือครับ ๕ ปี มันควรจะตลอดไปเลยไหมครับว่า เพื่อจะไม่ให้เข้ามาอยู่
ในวงการเมืองอีกต่อไป ไม่อย่างนั้นเราก็จะต้องมาร่างรัฐธรรมนูญแก้ปัญหาอยู่อย่างนี้
ครับ มันต้องขจัดเสียบุคคลอย่างนี้ ผมว่าไม่ควรจะอยู่ในวงการเมืองอีกต่อไป ก็ขอ
อนุญาตครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ เชิญท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม
ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ก่อนอื่นผมขอชื่นชมท่านคิระ แสงมณี นะครับ ที่มีเจตนา
มุ่งมั่นในการแก้ปัญหาเรื่องการทุจริตในการเลือกตั้ง ปัญหาที่ท่านถามว่า ถ้าหากว่า
มีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งแล้วบุคคลนั้น อย่างเช่น นายกรัฐมนตรีจะพ้นตำแหน่งไหม
นะครับ เมื่อถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งแล้วก็จะขาดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งทาง

การเมือง ซึ่งรายละเอียดของเลขมาตรา พอตีพิมพ์มันไม่ทันนะครับ ในหลักการก็จะเป็น
อย่างนั้น ส่วนที่ท่านอยากจะให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตลอดชีวิต คือ ให้ใบดำเลย ไม่ใช่
ใบแดงแล้วนี่ มันจะแรงไปหรือเปล่าครับ เพราะว่าอันนี้อาจจะเป็นลูกพรรคไปทำเสียเอง
รู้แล้วไม่ยับยั้ง แต่ถ้าหัวหน้าพรรคทำเองนะครับ ก็จะมีคามผิดกฎหมายอาญาด้วย
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. หรือการได้มา สว. ซึ่งจะมี
โทษทางอาญาจำคุก เข้าใจว่าจะจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และในกฎหมายนั้นจะเพิกถอนสิทธิ
เลือกตั้ง ๑๐ ปีครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เห็นท่านคิดจะพยักหน้า คงพอใจครับ ท่านสวิงครับ

นายสวิง ตันอุด : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวิง ตันอุด ครับ ผมมีข้อที่อยากจะเรียนถามท่านกรรมาธิการนะครับ เพราะว่าในวรรคหนึ่งนี่นะครับ มีการเขียนไว้ว่า ถ้าการกระทำที่สนับสนุนอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผมคิดว่าอันนี้ก็ไม่ได้ใจ เพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอยู่แล้ว แต่ว่าคำต่อไปก็คือบอกว่าเป็น อันได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา เราทราบ ว่า วุฒิสภาไม่ได้สังกัดพรรคการเมือง นั่นหมายความว่า ถ้าสมมุติว่าตรวจสอบได้ว่าพรรคการเมืองไหนสนับสนุนสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็กระทำการอันมิชอบนี้ นั่นหมายความว่า จะต้องมีการยุบพรรคคนนั้นด้วยหรือไม่ นะครับ ซึ่งผมคิดว่าอันนี้ก็จะได้บันทึกไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ก็เป็นประเด็นใหม่ เชิญท่านประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ตามร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับของเราจะต้องสังกัดพรรคอย่างน้อย ๙๐ วัน ก่อนเลือกตั้ง เว้นแต่ว่าการนิยุบสภา ฉะนั้นการสังกัดพรรคการเมืองไม่มีปัญหานะครับ ชัดเจนตามมาตรา ๒๓๑/๑ ในส่วนของวุฒิสภาส่วนหนึ่งมาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน ในส่วนนั้นยังใช้บังคับในส่วนนี้ ถ้าตัวบุคคลนั้นกระทำการอะไรซึ่งเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง ก็จะถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๒๓๑/๑ วรรคแรก แต่เนื่องจากในส่วนของวุฒิสภา วุฒิสมาชิกไม่ได้สังกัดพรรคการเมือง ในส่วนของพรรคการเมืองที่ไม่ได้อยู่ในส่วนนี้ แต่ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ก็จะมีบทบัญญัติห้ามพรรคการเมืองมาดำเนินการช่วยเหลือสนับสนุนสมาชิกวุฒิสภา และถ้าหากว่ากฎหมายในปัจจุบัน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ยังเขียนไม่ชัดเจน หรือยังไม่เพียงพอ ตอนนีกรรมาธิการยกวางได้ตั้งคณะอนุกรรมาธิการ ยกวางพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองนะครับ ก็จะนำข้อสังเกตของท่านไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าจะทำอย่างไรให้ชัดเจนเพิ่มเติม ให้มีความเข้มข้นขึ้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เหลือท่านวัชราครับ เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสสร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชรา หงส์ประภัสสร สสร. ในเรื่องของการที่จะทำให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและ
เที่ยงธรรมนี้ ไม่ทราบว่าท่านกรรมาธิการได้นึกถึงบุคคล ๆ หนึ่งหรือไม่ ซึ่งอยู่ในวงจรของ
การเลือกตั้ง คือ บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นหัวคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้ง คือปรากฏว่าใน
การทำงานของหัวคะแนนนั้นมี ๒ ลักษณะ คือลักษณะหนึ่ง ในการช่วยจัดกิจกรรมอะไร
ในการเลือกตั้งหรือหาคะแนนเสียง ในลักษณะช่วยเหลืออันเป็นการกระทำโดยชอบ
คือไม่ได้ไปกระทำผิดกฎหมายอะไรนะครับ แล้วก็อีกกรณีหนึ่ง คือที่กระทำโดยมิชอบ
ซึ่งเป็นลักษณะของการไปซื้อเสียงแทนผู้สมัคร ซึ่งในเรื่องนี้ถ้าไม่เอาใจใส่ก็จะเป็นที่
น่าเสียดายในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นอย่างยิ่ง และที่สำคัญ
คือว่า กฎหมายได้เอื้ออำนาจหรือเปล่าในเรื่องนี้ที่จะให้ไปดำเนินการได้ ถึงแม้ว่าใน
มาตรา เดิมใช้คำมาตรา ๔๔ ของกฎหมายเลือกตั้งนะครับ จะได้ใช้คำกว้าง ๆ ว่า ผู้ใด
ซึ่งหมายความรวมถึงหัวคะแนนด้วยก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ นั้นยากที่จะไป
เอาผิดได้ ตอนนี้กระผมอยากที่จะให้ข้อคิดไว้จากประสบการณ์ของผมว่า ผู้ทำงาน
ในเรื่องนี้เหมือนอย่างกับผู้รับจ้างทำงาน คือจะมีการรับจ้าง ๒ ลักษณะ คือรับจ้างแรงงาน
กับรับจ้างทำของ ถ้ารับจ้างแรงงานนั้นคือรับเงินไป เพื่อที่จะเป็นค่าติดโปสเตอร์ (Poster)
เป็นค่าออกตระเวนรณโฆษณาอะไรพวกนี้ ซึ่งเป็นการที่ทำได้ แต่มีอีกประเภทหนึ่ง
ที่เรียกว่า รับจ้างทำของ คือเหมาจ่ายไปเลยว่า คุณไปหาหามา ๒๐๐ เสียง แล้วจะได้
เท่านั้นเท่านั้น ซึ่งในลักษณะอันนี้กระผมเห็นว่าเป็นการกระทำที่มิชอบ และเป็นการ
สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม -----

ซึ่งน่าที่จะได้มีการออกระเบียบหรืออย่างหนึ่งอย่างใดที่จะเป็นการควบคุม ในสมัยที่ผมทำหน้าที่เป็นกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดนั้น ได้มีการมอบหมายให้ดูแลในเรื่องนี้ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจในกำกับ ๔๐๐ นายครับ ซึ่งแบ่งแยกเป็นนอกเครื่องแบบครึ่งหนึ่ง แล้วก็ในเครื่องแบบครึ่งหนึ่ง นอกเครื่องแบบนี้ก็มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ไปหาข่าวในทางลับ ผมก็ได้ให้ผู้หาข่าวนี้ไปหาข่าวว่าใครเป็นหัวคะแนนของใครบ้าง โดยมุ่งเน้นที่จะเอาเฉพาะผู้ที่มีโอกาสที่จะได้รับเลือกตั้งแน่ ๆ เท่านั้น แล้วก็เมื่อได้ชื่อเขามาแล้ว ในวันก่อนวันเลือกตั้งที่เราเรียกว่า วันมหาหอน หรืออะไรนี่นะครับ ผมให้ตำรวจทั้ง ๔๐๐ นายนั้นแต่งเครื่องแบบหมด แล้วก็แยกย้ายออกไปตระเวนอยู่หน้าบ้านของหัวคะแนนของผู้สมัครที่มีโอกาสที่จะได้รับเลือกตั้งนะครับ แต่เราไม่เข้าไปก่อกวนเขาในบ้าน เราไปตระเวนอยู่เพียงหน้าบ้านเท่านั้นเอง ปรากฏว่าได้ผลครับ เพราะปรากฏว่ามีเสียงต่อว่ามามากมาย แล้วก็หมาก็ไม่ได้หอนครับ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมเล่าให้ฟังครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ความจริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากนะครับ ผมถึงได้อยากเชิญชวนให้ทุกคนออกความเห็น แต่ว่าท่านประพันธ์ก็บอกว่ากำลังอยู่ในระหว่งยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นก็ฝากข้อคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านี้ไปให้ท่านในการที่จะปิดช่องโหว่ ช่องว่างต่าง ๆ นะครับ ประสบการณ์ผมเองในการเลือกตั้งก็มีมากพอสมควร พรรคการเมืองบางทีก็จ้างเจ้าหน้าที่ตั้งเป็นหลาย ๆ พันคนนะครับ ให้ดูแลรักษาป้ายนะครับ ดูแลวันละ ๒๐๐ บาท จะตีความกันอย่างไรก็สุดแล้วแต่นะครับ จำนวนเจ้าหน้าที่ควรจะจำกัดพอสมควร ไม่ใช่มีกำลังจ้างหมื่นคน ก็ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ทั้งหมดคน มันก็อย่างนี้ครับ เชิญท่านกฤษฎาครับ

นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล ครับท่าน ผมอยากจะนำเรียนประสบการณ์โดยตรงนะครับ อีกประเด็นหนึ่ง อยากฝากท่านประธานไปถึงทางกรรมาธิการนะครับว่า รูปแบบการซื้อเสียงปัจจุบันนี้นะครับ ในลักษณะแบบเดิมนั้น ถูกเปลี่ยนแปลงไปมากแล้วครับ ณ วันนี้เขาใช้รูปแบบของการพนันขันต่อครับ เป็นตัวต่อรองนะครับ ซึ่งการจ่ายเงินจะจ่ายของการเป็นรูปการพนันในการจ่ายเงินนะครับ

ทำให้ไม่ได้ดูว่าเป็นการซื้อเสียงนะครับ ขอฝากตรงนี้ด้วยนะครับ แต่ใช้เทคนิค (Technique) ตรงนี้มาชดเชยแทนตรงนั้นครับ ขอบพระคุณครับ ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มีท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ขอหารือกรรมาธิการว่า ถ้าผมจะเติมถ้อยคำสักคำหนึ่งนี้ ท่านจะเห็นด้วยไหมนะครับ ในวรรคที่ ๒ นี้ ที่ท่านบอกว่า ขอโทษนะครับ ผมชักไปไม่ได้แล้วเสียงที่บอกว่า หัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารของพรรคการเมืองผู้ใด ที่บอก มีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลยหรือทราบการกระทำแล้ว นะครับ ถ้าผมเติมคำว่า หรือควรทราบ นะครับ ทราบหรือควรทราบ แล้วแต่กรณี ถึงการกระทำ แล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไข ถ้าอย่างนี้จะทำให้รัดกุมขึ้นไหมครับ ทราบหรือควรทราบ แล้วแต่กรณี ถึงการกระทำ แล้วมิได้ยับยั้ง ถ้าท่านเห็นด้วยนะครับ ผมขอ ตัด หรือ ข้างหน้าทิ้ง ก็เป็นความว่ามีส่วนรู้เห็น หรือ นี้ตัดทิ้งนะครับ มีส่วนรู้เห็น ปล่อยปละละเลย ทราบหรือควรทราบ แล้วแต่กรณี ถึงการกระทำ แล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไข ถ้าเป็นอย่างนี้จะทำให้รัดกุมขึ้นไหมครับ ก็คือ หรือควรทราบ อย่างที่เติมข้อความคือ หรือควรทราบ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์จรัญใช้ไหมครับ เมื่อกี้ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ข้อเสนอของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
นะครับ มีผลกระทบเนื้อหาเล็กน้อยครับ -----

คืออย่างนี้ครับ ในทางกฎหมายที่เราทำงานกันอยู่นี้ เราจะมีหลักเกณฑ์ของความชั่วร้ายของการกระทำของบุคคลเอาไว้หลายระดับ ถ้าระดับที่ชั่วร้ายที่สุดนี้ ก็คือ พวกทุจริต ซ่อหล กั่นแกล้ง รังแกอะไรนี่นะครับ อันนี้เป็นเจตนาที่เถยจิตเลย ต่ำลงมา ก็คือ ความชั่วร้ายในระดับเจตนาธรรมดา หรือจงใจ หรือรู้เห็นเป็นใจนะครับ อันนี้ก็รุนแรงแน่ ต่ำลงมาจากนั้นอีกไม่ได้เจตนา แต่ว่าประมาทเดินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่เอาใจใส่ดูแลอะไรเลย หันตาบอดใส่มัน อย่างนี้นะครับ ก็เป็นความชั่วร้ายที่ในทางกฎหมายก็ถือว่าน้อง ๆ เจตนาเลยครับ ระดับที่ต่ำลงมาอีก ก็คือ ระดับประมาทเดินเล่อธรรมดา นะครับ แล้วก็หลังจากนั้นก็จะเป็นว่า เหตุสุดวิสัยอะไรไป ไม่มีความชั่วร้ายในทางจิตใจ ทีนี้ถ้าเราไปใส่คำว่า หรือควรทราบเข้าไป นี่มันทำให้มาตรฐานตรงนี้ไปที่ประมาทเดินเล่อธรรมดาว่า แม้ประมาทเดินเล่อธรรมดาก็ถือว่าผิดกฎหมายบหนี่ แล้วก็ต้องถูกยุบพรรค แล้วก็จะต้องเว้นพรรค ๕ ปีกันทั้งคณะ ซึ่งผมก็มองว่ามันจะแรงไปนะครับ ผมก็อยากจะใช้มาตรฐานที่ ๑ ก็คือรู้เห็น ในที่นี้หมายถึงรู้เห็นเป็นใจ ก็แก้ไขอะไรไม่ได้ละนะครับ ๒. ปล่อยปละละเลย ก็ในระดับที่คล้าย ๆ ว่า ไม่ใช่ประมาทธรรมดา แล้วก็ ๓. หรือทราบการกระทำนั้นแล้ว คือไม่ได้เจตนา ไม่ได้ประมาทมาแต่ต้น แต่มาทราบตอนหลัง แต่ก็ไม่ได้ยับยั้งหรือแก้ไข คำว่า มิได้ยับยั้งหรือแก้ไขนี้ ขยายความ คำว่า ทราบ เท่านั้นนะครับ ผมคิดว่าถ้าเติม หรือควรทราบ เข้าไปนี่มันจะคล้าย ๆ ทำให้กว้าง แล้วก็รุนแรงจนเกินไปครับผม ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขอติดพันนิดเดียว ท่านได้ตอบผมด้วยเลย คือ กรณีประมาทธรรมดานี้ หัวหน้าพรรคการเมืองนี้ควรจะประมาทได้ไหมครับในเรื่องนี้ คือ อันนี้คือตราซังแล้ว ที่พวกเราจะขีดเส้นกันตรงนี้นะครับ คือถ้าท่านบอกว่า ควรทราบนี้เป็นเรื่องของประมาท ทีนี้หัวหน้าพรรคการเมืองนี้ควรจะประมาทหรือเปล่า ถ้าสมมุติว่าเราคิดว่า หัวหน้าพรรคการเมืองไม่ควรประมาทในเรื่องนี้ ต้องหาทางแก้ไข วางแผนก็ควรใส่ แต่ถ้าคิดว่าอันนี้มากเกินไป ก็ไม่ต้องใส่ถ้อยคำที่ผมพูด ผมไม่ได้ตีอรั้นอะไรนะครับ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย ผมเพียงแค่อ้อย ๆ ดูถ้อยคำของท่าน

พอบอกทราบ ผมก็เลยถามว่า เอ๊ะ เราจะไปแค่นั้นหรือจะควรทราบ เขาควรประมาณ
ได้ไหมนะครับ อันนี้ก็ฝากท่านพิจารณานะครับ ผมไม่มีอะไรติดใจมากตรงนี้ แต่ว่าฝาก
พิจารณา ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ ช่วยตอบอาจารย์เจิมศักดิ์ด้วยนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม
ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ก่อนอื่นผมต้องขอบพระคุณท่านสมาชิก สสร.
ท่านกฤษฎา ให้วัฒนานุกูล นะครับ กับท่านวัชรา หงส์ประภัสร์ นะครับ ที่ได้ให้ข้อมูล
เกี่ยวกับการทุจริตในรูปแบบต่าง ๆ นะครับ ผมคิดว่าข้อมูลที่ท่านให้นี้มีประโยชน์
อย่างมากนะครับ ผมเข้าใจว่าวันนี้พนักงานการเลือกตั้งทั่วประเทศคงจะรับฟังสิ่งที่ท่าน
อภิปรายกันอย่างจดจ่อ นะครับ ก็หวังว่าทุกคนที่รับฟังนี้คงจะนำข้อเสนอแนะของท่าน
ไปประกอบการพิจารณานะครับ ในส่วนของท่านวัชรา ผมขออนุญาตนอกประเด็นนิดหนึ่ง
นะครับ เนื่องจากท่านเคยสอบถามเมื่อวันก่อนว่า แรงงานที่อยู่ต่างจังหวัดแล้วก็มาอยู่
กรุงเทพฯ ซึ่งมีจำนวนเป็นล้านนี้จะออกเสียงประชามติได้ไหม -----

ผมขออนุญาตตอบ ณ ที่นี้เลยนะครับ เพื่อเป็นการทำความเข้าใจประชาสัมพันธิ์ให้พี่น้อง
 ผู้ใช้แรงงานทราบว่า ท่านที่มาทำงาน อยู่ต่างจังหวัดมาทำงานที่กรุงเทพ หรือ
 สมุทรปราการ หรืออะไรต่าง ๆ นี่นะครับ สามารถมาออกเสียงประชามติ ในพื้นที่ที่ท่าน
 ทำงานได้ ท่านไม่ต้องเดินทางกลับนะครับ แล้วก็ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งจะจัด
 ที่ออกเสียงประชามติให้ทุกจังหวัดนะครับ จังหวัดไหนถ้าหากว่ามีพื้นที่กว้าง ก็อาจจะ
 เพิ่มหน่วยนะครับ ก็เรียนให้ทราบเป็นข้อมูล สำหรับที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
 ที่สอบถามนะครับ อยากจะเติมถ้อยคำว่า ควรทราบ นี้ กระผมอยากจะทราบเรียนว่า
 บทลงโทษในเรื่องนี้ก็ค่อนข้างรุนแรงนะครับ ถึงขนาดยุบพรรคนะครับ เติมถ้อยคำว่า
 ควรทราบ นี้มันจะเบาไปนิดหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ก็จะนำไปประกอบการพิจารณานะครับ
 เพราะว่าในส่วนของคำบัญญัติถ้อยคำแรก ๆ นี่นะครับ ที่ว่า มีส่วนรู้เห็นอะไรต่าง ๆ นี้
 นะครับ ปล่อยปละมันค่อนข้างจะนำไปประกอบการพิจารณาได้ มันขึ้นอยู่กับ
 พยานหลักฐาน แต่ว่าถ้อยคำอันนี้ มันในทางกฎหมายมันค่อนข้างจะเบาไปนิดหนึ่ง
 นะครับ ก็ขออนุญาตเอาตามถ้อยคำเดิมไปก่อนแล้วกันนะครับ แล้วผมอยากจะทราบ
 เรียนนะครับว่า ในร่างมาตรา ๒๓๑/๑ นี้ เป็นเจตนารมณ์ในการยกวางรัฐธรรมนูญคราวนี้
 นะครับ ว่าเราต้องการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้อย่างจริงจัง เรามีมาตรการระยะสั้น เฉพาะหน้า
 นะครับ มีมาตรการใบเหลือง ใบแดง มีมาตรการ ๒๓๑/๑ เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ยุบพรรค
 มีมาตรการระยะยาวในมาตรา ๒๓๑ (๗/๑) คือ ส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้กับประชาชน
 ให้องค์กรเอกชนมาช่วยนะครับ เป็นระยะยาว ฉะนั้นผมอยากจะทราบเรียนว่า เมื่อ
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ นะครับ ผ่านประชามติ และใช้เป็นรัฐธรรมนูญแล้วนี้ การเมืองจะต้อง
 เปลี่ยนไปครับ การกระทำที่เคยกระทำมาแบบเดิม พรรคการเมือง ผู้สมัครที่ทำแต่เดิมจะ
 ทำได้ด้วยความยากลำบาก ขอทราบเรียนไว้ด้วยนะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้คง
 จะไม่เก่งในการจับคนกระทำผิดนะครับ แล้วคงจะไม่เก่ง ไม่รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของ
 นักการเมืองนะครับ ถ้าหากว่ามีกรกระทำที่ไม่ถูก ไม่ต้อง หลุดรอดไปได้ เพราะ กต.
 ไม่เก่ง ก็ไม่เป็นไรครับ อย่าให้จับได้ครับ ถ้าจับได้นะครับ มีพยานหลักฐานอันควร
 เชื่อได้ว่า ท่านเจอมตรา ๒๓๑/๑ ของรัฐธรรมนูญนี้ครับ

๕๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ครุณี ๒๓/๒

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ก็มาตรา ๒๓๑ ขอบรรลุได้ด้วยความสะดวกดีนะครับ ไม่มีข้อขัดแย้ง
แต่อย่างใดนะครับ ขอเชิญต่อหน้าครับ ๒๓๒ เชิญครับ ท่านอาจารย์จรูญครับ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ขออนุญาตเช็ค (Check) กับทางผู้บันทึกถ้อยคำนิดหนึ่งครับว่า ได้เคยขอปรับถ้อยคำไว้
๓ จุดนี้ ตามที่ท่านสมาชิกขอไว้ให้ชัดเจนนี้ คือในวรรคหนึ่งนะครับ ปรับให้นิดหนึ่งได้ไหม
ครับว่าวรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๕ คำว่า ผู้กระทำ นี้ขอเปลี่ยนเป็น บุคคลดังกล่าว เพื่อให้คลุม
ทุกคนที่เกี่ยวข้องนะครับ แล้วในวรรคสอง บรรทัดที่ ๕ เหมือนกันครับ ซึ่งมีได้เป็นไปตาม
วิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ก็ขอเติมให้ชัดเจน ตามมาตรา ๖๗ เพื่อกระบวนการ
กลไก ในการแจ้งเบาะแสจะได้ใช้ได้เนะครับ แล้วบรรทัดรองสุดท้ายนะครับ ก่อนจะบรรทัด
สุดท้ายของวรรคสองนี้ก็คือ พรรคการเมืองนั้น ขอเปลี่ยนคำว่า นั้น เป็น ดังกล่าว
ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกบันทึกได้ครบถ้วนนะครับ ถูกต้อง พักหน้านะครับ ขอขอบคุณมากครับ
๓ ที่นะครับ ขออนุญาตผ่านเลยครับ ไปเลย ๒๓๒

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
ราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) :
ต่อไปมาตรา ๒๓๒ มีการแก้ไข มีสงวนคำแปรญัตติ เรื่องสภาเดียว และก็เรื่อง
การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ ขออนุญาตเรียนเชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงก่อนนะครับ ๒๓๒
ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม
ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในร่างมาตรา ๒๓๒ มีแก้ไขเพิ่มเติมใน (๒) เท่านั้นนะครับ
เพื่อให้เป็นไปตามการได้มาของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเดิมมีแต่การสรรหาอย่างเดียว เป็นการ
ทั้งสรรหา ทั้งเลือกตั้ง ถึงใช้ถ้อยคำว่า ได้มาซึ่ง นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คำเดียว นะครับ เปลี่ยนจาก สรรหา เป็น ได้มา คงไม่มีปัญหาในเชิงถ้อยคำแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นมาตรานี้มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติอยู่ ๒ ท่านนะครับ ท่านพิเชียร เชิญครับ ความจริงก็เป็นเรื่องสภาเดียวใช่ไหมครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ครับ ก็สภาเดียวครับ สั้น ๆ ครับ ท่านประธาน ไม่ยึดเยื้อแน่นอนครับ ก็ในมาตรา ๒๓๒ นี้ครับ ความเดิมนี้เป็นเรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวน เพื่อหาข้อเท็จจริงโดยพลัน เมื่อมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ครับ แล้วก็มี (๑) (๒) และ (๓) นะครับ (๑) นี้ก็คือ เมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือพรรคการเมืองซึ่งส่งผู้สมัครนี้ คัดค้าน นะครับว่า

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ได้แปรใน (๑) ครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ไม่ได้แปรครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ก็ไม่ได้หรอกครับ ถ้าไม่ได้แปร ต้องไม่พูดเลยครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : มา (๒) เลยนะครับท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : (๒) ก็เป็นเรื่องของสภาเดียวใช่ไหมครับ

นายพิเชียร อำนวยการประเสริฐ : ครับ ปราบกฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ก่อนได้รับเลือกตั้งหรือสรรหานี้ครับ กระผมจะขออนุญาตเรียนถามท่านยกกว้างสั้น ๆ นะครับว่า แค่นั้นครับที่ว่า ปราบกฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่านี้ ขอท่านได้อธิบายตรงนี้สั้น ๆ สักนิดหนึ่งครับ เพราะว่า จะเป็นประโยชน์แต่พี่น้องประชาชนและผู้ฟังทั่วประเทศครับ ที่รอรับฟังอยู่ แล้วใครจะเป็นผู้หยิบยกขึ้นมา

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เอาละครับ

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : กกต. จังหวัด หรือใครครับ ขออนุญาต
ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
เชิญท่านอุทิศครับ ก็เข้าใจว่าจะเป็นเรื่องของข้าครับ เชิญครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : ผม อุทิศ ชูช่วย ท่านประธานครับ ไม่ติดใจครับ
เนื่องจากว่าเป็นเรื่องของ สว. เลือกลงอย่างเดียวครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม
ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ถ้อยคำในมาตรา ๒๓๒ (๒) ที่ใช้คำว่า ปราบปรามหลักฐาน
อันควรเชื่อได้ว่า นี่นะครับ อันนี้เป็นหลักการที่ใช้เข้ามาในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขามีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหา เรื่องการซื้อสิทธิขายเสียง
นะครับ ซึ่งจากสภาพที่ผ่านมา ในกรณีที่มีการซื้อสิทธิ ขายเสียง และจะต้องมีการ
ฟ้องร้องนะครับ เพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ แต่เดิมนี่นะครับ คดีจะต้องไปที่ศาลหมด
นะครับ โดยคู่กรณีเขาจะไปฟ้องกันเองนะครับ แล้วก็นำเอาพยานไปสืบ ซึ่งหลักการรับฟัง
พยานหลักฐานนี้ในทางกระบวนการของศาลก็ค่อนข้างจะเคร่งครัดนะครับ ผมยกตัวอย่าง
ง่าย ๆ ถ้าเป็นคดีอาญานี้ก็ต้องได้ความชัด จนปราศจากข้อสงสัยเลยนะครับ อันนั้นเป็น
คดีอาญา ส่วนคดีแพ่งนี้ ถึงแม้จะไม่เขียนแบบคดีอาญา แต่การรับฟัง การชั่งน้ำหนัก
พยานหลักฐานนี้ก็ต้องมีน้ำหนักพอสมควรนะครับ ในส่วนของการเลือกตั้งนี้ มันไม่ใช่เรื่อง
คดีอาญานะครับ แล้วเขาต้องการแก้ไขปัญหारेื่องการซื้อสิทธิขายเสียง ในรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ นี้ เขาถึงใช้การรับฟังพยานหลักฐานว่า ปราบปรามหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า
นะครับ หลักฐานเหล่านี้อาจจะมาหลายทาง อาจจะเป็นพยานให้การโดยตรง จากการ
พยานแวดล้อมต่าง ๆ นะครับ จากการที่มีคนส่งข้อมูลมานะครับ สิ่งเหล่านี้ก็จะมา
ประมวลกันว่า ในพื้นที่นั้นเรื่องจริงเป็นอย่างไรนะครับ เราจะดูว่าเรื่องจริงเป็นอย่างไร
นะครับ จริงไหม ซื้อสิทธิ ขายเสียงจริงไหม แล้วเราก็ประมวลหลักฐานทั้งหมดที่มีนะครับ
และถ้ามีข้อมูลเพียงพอตามสมควรนี้ะครับ ก็จะเข้าลักษณะอันนี้ได้ว่า ปราบปรามหลักฐาน

อันควรเชื่อได้ว่า ว่ามีการทุจริตการเลือกตั้งในเขตนั้น ซึ่งอาจจะมีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหรือสั่งเลือกตั้งใหม่ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คงพอใจกันแล้วนะครับ เชิญท่านอาจารย์สวัสดิ์ เรียนเชิญครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : เรียนประธานที่เคารพ ท่านกรรมการ และ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ จริง ๆ มาตรฐานี้ กระผมไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ครับ
แต่ว่ามีข้อสังเกตบางประการ อยากจะเรียนถามทางกรรมการว่า ท่านมีความคิดเห็น
ประการใด กระผมไม่ทราบว่าจะได้รับอนุญาตหรือเปล่าครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ก็กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ก็เรียนเชิญอาจารย์ได้ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : คือในมาตรา ๒๓๒ (๒) นั้นครับ ถ้าดูแล้วก็
เท่ากับได้ล้อยมาจากมาตรา ๑๔๗ (๒) ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่ง
ท่านพูดถึงเรื่องหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า -----

ซึ่งความจริงถ้าท่านจะกรุณาถามต่อไปอีกสักนิดหนึ่งว่า ก่อนได้รับการเลือกตั้งหรือสรรหามาเนี่ย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเนี่ยเนอะครับ ได้กระทำการใด ๆ ไปโดยไม่สุจริต กระผมเอาย่อ ๆ ตรงนี้ก็แล้วกันเนอะครับ อยากจะเรียนถามว่า ก่อนเนี่ยมันใช้เวลานานเท่าไรเนอะครับ ต้องใช้เวลานานเท่าไรก่อนตรงเนี่ยเนอะครับ และมาตอนท้ายเนี่ยบอกว่า การกระทำเนี่ยที่ไม่สุจริตอะไรได้มานี้ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ข้อความตรงเนี่ยมันรับกันหรือเปล่าเนอะครับ ผมอยากจะเรียนเอาแค่นี้ ๆ แค่นี้ก่อนเนอะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ขอบพระคุณครับ มีประเด็นที่จะเพิ่มเติม เดี่ยวอย่าเพิ่งตอบก็ได้ ท่านการุณ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ ผม การุณ ไสงาม สสร. เนอะครับ ต่อเนื่องกับท่านอาจารย์สวัสดิ์เนอะครับ กฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่น เราได้แก้ไขปรับปรุงไปแล้วเนอะครับว่า กระทำความผิดก่อนการเลือกตั้งเนอะครับ ภายในระยะเวลา ๑๘๐ วันเนอะครับ ๑๘๐ วันก่อนการเลือกตั้งเนี่ยเนอะครับ ดูเหมือนจะก่อนการเลือกตั้ง ๑๘๐ วันเนี่ย ถ้ากรณีครบวาระนับจากวันที่ครบวาระขึ้นไป ๑๘๐ วัน คุณจะกระทำอะไรผิดอะไรไม่ได้ แต่ถ้ายุบสภาอันนี้ดูเหมือนจะกำหนดอีกอย่างหนึ่ง ผมว่ากรุณาเอา ลองดูกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่นเนอะครับ มาดูนิดหนึ่งครับว่า ถ้าเป็นไปได้ใหม่ว่าจะล้อตรงเนี่ยเอาให้เข้าที่หรือใกล้เคียงกัน เราเคยอภิปรายกันเรื่องนี้ว่า ถ้าหากมีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง พระราชกฤษฎีกานั้นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมานะครับ ก็จะกระทำการอะไรที่มันขัดต่อกฎหมายเลือกตั้งไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้นเนอะครับ ท่านลองดู ไหน ๆ ทำแล้วทำเสียทีเดียวเลยครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ท่านกรรมาธิการครับ ท่านอาจารย์ประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ผมต้องขอขอบคุณท่าน สสร. ท่านอาจารย์สวัสดิ์ และท่านการุณ ไสงาม ที่ได้สอบถามเรื่องนี้ และความจริงท่านการุณก็ได้เหมือนกับอธิบายให้ผมไปแล้วด้วยเนอะครับ ในเรื่องของก่อนได้รับเลือกตั้งเนอะครับ โดยสรุปก็คือ ลักษณะก็คือ ก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ถ้าจะเอากันง่าย ๆ เนี่ยเนอะครับ ระยะเวลาเนี่ย ถ้าเป็น

พรบ. การเลือกตั้งท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ถ้าผมจำไม่ผิดจะระยะเวลา ๖๐ วัน ช่วงนั้น จะทำไม่ได้ จะไปซื้อสิทธิขายเสียง ไปบริจาคเงินให้วัด อะไรต่าง ๆ ไม่ได้ นะครับ หรือ ถ้าหากว่าเป็นกรณีเลือกตั้ง สส. นี่ก็อย่างที่ท่านว่า นะครับ ตั้งแต่มีพระราชกฤษฎีกาที่ให้มีการเลือกตั้ง นะครับ ผมคิดว่าถ้อยคำใน (๒) ของมาตรา ๒๓๒ นี้เป็นถ้อยคำที่มาจาก รัฐธรรมนูญเดิม นะครับ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าจะมีอะไรที่จะแก้ไขปรับปรุง นะครับ ตอนนี้อย่างอยากที่ได้กราบเรียนแล้วว่า อยู่ในช่วงการยกร่างกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สส. และการได้มาของ สว. ก็คงจะนำข้อที่ท่านสอบถาม ไปพิจารณากันอีกทีว่าจะปรับปรุงแก้ไขอะไรไหมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสวัสดิ์ดีเชิญครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ โชติพานิช นะครับ เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ นะครับ เพราะในรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้บอกระยะเวลา เอาไว้ ปราบกฎหมายหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ก่อนได้รับการเลือกตั้งมา ฉะนั้นท่านจะไปออกกฎหมายลูกมา กำหนดระยะเวลานี้ได้หรือไม่ นี่คือปัญหา ท่านการุณนี่คงจะจำเหตุการณ์ นี้ผิดไปแล้วครับ คือผมขออนุญาตเรื่องหนึ่ง นะครับ ปัญหานี้ในรัฐบาลครั้งที่แล้วก็เคยจะ ออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กำหนดระยะเวลา กำหนดระยะเวลาว่าจะใช้เวลา เท่าไร แล้วก็ตอนนั้นผมก็ออกจาก กกต. แล้ว ทางวุฒิสภาก็เชิญมาให้กระผมให้ ความเห็น แล้วก็ได้มีการยึดโยงกันถึงเรื่องกฎหมายท้องถิ่น อย่างที่ท่านการุณพูดนี้ ถ้าเรา ดูให้ดีว่ากฎหมายท้องถิ่นที่ว่านี้มันขัดรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ที่ไปกำหนดระยะเวลาตรงนี้ ก็ตรงนี้มันไม่ได้กำหนดระยะเวลาเอาไว้ ถ้าเราไปอิงว่าต้องมีพระราชกฤษฎีกาเสียก่อน เพราะฉะนั้นมันแคบ ตรงนี้มันจะแคบ นะครับ -----

และเมื่อมีพระราชกฤษฎีกานี้ กระทบอยากจะทำผิดโดยนิตหนึ่งว่า เราต้องแยกการกระทำนี้ แต่ว่าเรามักจะว่า กระทำผิด ผิดนี้การกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาหรือเปล่า อันนั้น มันเป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องสมัครก่อนนะครับ ต้องสมัครก่อน นะครับ ต้องสมัครก่อน แต่อันนี้มันเป็นเรื่องก่อน แล้วก็ไม่ได้กำหนดระยะเวลาเอาไว้ เมื่อตอนที่กระทบยังปฏิบัติงานอยู่ที่ กกต. ก็มีข้อเท็จจริงอันนี้ แยกไปหาเสียงเป็นปีนะครับ ก็ไปจากกรุงเทพ ไปหาเสียงเป็นปีเลยทีเดียว ปราบกฏชัด แต่ว่าโชคดีของเรา เราไม่ได้ วินิจฉัยตรงนี้ครับ เพราะแม้กระทั่งแกสมัครแล้ว แกก็ยังกระทำผิดกฎหมายอยู่ เราก็ ดำเนินการไปได้เลย แต่เนี่ยยังมีปัญหาครับ แล้วก็บอกด้วยนะครับ โดยฝ่าฝืน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มันเท่ากับไปล็อกอีกนะครับ เท่ากับให้ไปมองว่า อันนี้ละ ที่การกระทำของแกเนี่ย มันเป็นเรื่องที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนะ ถ้า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมันจะผิดได้ก็ต่อเมื่อเขาสมัคร กระทบอยากจะทำผิด ผิดนี้เอาไว้ท่านว่า นี่เป็นเรื่องใหญ่สำหรับท่านที่จะออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย คือทั้งผู้สมัคร สส. ในสมัยนั้นก็ คือพยายามที่จะถาม กกต. อยู่เสมอว่า ตรงนี้ท่านใช้ เวลาเท่าไร ใช้เวลาเท่าไรตามกฎหมายนั้นะครับ แล้วก็ได้ทราบจากบางท่านที่เป็น สว. ในขณะนั้น ท่านบอกว่ากฎหมายญี่ปุ่นเขาเขียนอย่างนี้ คือคล้าย ๆ กับว่า คนที่จะเข้ามาสู่ การเลือกตั้งนั้น คุณต้องทำตัวให้บริสุทธิ์ผุดผ่องมานะ ไม่ใช่คุณไปหาเสียงเอาไว้ล่วงหน้า อะไรเป็นปี เป็นปีสองปีอะไรนี่ แล้วเวลานี้ของเรามีนะครับ มีทำอย่างนี้จริง ๆ ถ้าเราไปเอา ตามพระราชกฤษฎีกาหรือตามกฎหมายประกอบ ตามพระราชกฤษฎีกาถ้าว่าจริง ๆ ก็ ไม่ผิดอีก เพราะเขายังไม่สมัคร และท่านจะไปเขียนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ท่านก็ ต้องเขียนในเรื่องว่าผู้สมัครแน่ ๆ เลย ว่า ผู้สมัครผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนอย่างนั้น อย่างนั้น มีโทษอย่างนั้น อย่างนั้น ท่านก็ต้องไปเขียน ไปกำกับลงไปว่า ผู้สมัคร จะเอาให้กฤษฎีกาก็ ไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมว่าเป็นเรื่องใหญ่ครับ ที่นี้ในการที่จะปฏิบัติงานของ กกต. ต่อไปข้างหน้า ว่าท่านจะเอาอย่างไรนะครับ จะเอาก็เดือน ๕ เดือน ๖ เดือน ปีสองปี หรืออะไรนี่ ท่านจะเอาอย่างไร เพราะว่าอย่างที่ผมเขียนแล้วว่ามีจริง ๆ ครับ ว่าเขาทำ อย่างนี้เป็นปีเลย ไปจากกรุงเทพ ไปคลุกคลีอยู่ตามวัด ตามชุมชน หมู่บ้าน เขาทำอย่างนี้ แล้วเป็นที่ปรากฏชัดว่า คือแกจะสมัคร สส. หรือสมัคร สว. ในขณะนั้น ผมขอเรียนฝากไว้

ตรงนั้นครับ ว่าท่านจะแก้รัฐธรรมนูญตรงนี้อย่างไร หรือจะไม่แก้อย่างไร ก็ไปคิดเอา
 นะครับ เพราะว่าถ้าอย่างนี้เขาไม่กำหนดเวลา ถ้าท่านไปล็อกในกฎหมายประกอบ
 รัฐธรรมนูญว่า เท่านั้นวัน เท่านั้นนี้ กระผมว่าเกิดเรื่องแน่ว่า มันน่าจะขัดรัฐธรรมนูญ
 เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้บอก ไม่ได้บอกเลยนะครับ ปราบกฎหมายอันควรเชื่อได้ว่า
 ไซ้ใหม่ครับ ว่าได้รับเลือกตั้งมาโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมอะไรนี้ ก็ว่ากันไปนะครับ ไม่ได้
 บอกเลยว่ามีเมื่อไร ครับ ก็ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ผมว่าเป็นเรื่องใหญ่ครับ ท่านกรรมาธิการต้อง เชิญท่านการุณอีกทีหนึ่งครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอต่อเนืองกับท่านสวัสดิ์
 นิดเดียวครับ เป็นไปได้ไหมครับ หากกับท่านกรรมาธิการนะครับว่า คำว่า ก่อนการ
 เลือกตั้ง ที่ว่านี้ควรจะเขียนไว้ให้เป็นที่ปรากฏใหม่ เช่น ๓ เดือน ๖ เดือน ๑ ปี หรืออะไร ให้
 มันชัด ๆ ให้ทุกคนรู้ติการ่วมกัน อันที่ ๑ นะ ถ้าไม่เขียนในรัฐธรรมนูญ เป็นไปได้ไหม
 เขียนตรงนี้อาไว้ว่า ก่อนการเลือกตั้งนั้น ให้ไปอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
 ตอนนั้นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอาจจะเขียนไว้สัก ๖ เดือน ปรากฏว่า ๖ เดือนมัน
 น้อยไป เราแก้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่โน้น ง่ายดี เราอาจจะเปลี่ยนจาก ๖ เดือน
 คือ เลือกตั้งครั้งแรกอาจจะ ๖ เดือน ถ้าเห็นว่า ๖ เดือนมันแย เราอาจจะเปลี่ยนกฎหมาย
 ประกอบรัฐธรรมนูญ จาก ๖ เดือน เป็น ๑ ปี ถ้า ๑ ปีแยอีก เราก็อาจจะขยับเป็น ๒ ปี
 อะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ ลองดูนะครับ ทางกรรมาธิการจะเป็นประโยชน์ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ครับ ก็เป็นข้อเสนอแนะ เชิญท่านกรรมาธิการครับ ท่านอัชพรครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ จำได้ว่าท่านอาจารย์การุณก็คงจำได้
 ท่านอาจารย์สวัสดิ์ก็จำได้ คือ ร่างที่แก้ไขคราวนั้น กระผมเองก็อยู่ด้วย ค่อนข้างมีปัญหา

เพราะว่าพอรัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ เสร็จแล้วก็ได้มีการเสนอกฎหมาย แก้ไขกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งกันขึ้นว่า คือผู้ที่ลงสมัครนั้นเขาไม่รู้ว่าจะต้องห้ามสักเท่าไร เพราะบางคนก็ยกขึ้นอ้างว่า เขาทำอย่างนี้มาจนตลอดชีวิต เสร็จแล้วพอเขาจะลงสมัครนี้ ถ้าเกิดบอกห้ามทันทีหรือว่าห้ามย้อนหลังไปนี้ เขาจะมีความผิดทันที ตรงนั้นก็ค่อนข้างถกเถียงกันมาก แต่ถ้าจะเขียนระยะเวลาอยู่ในตัวบทบัญญัตินั้นก็พูดกันว่ามันก็มีปัญหา เพราะการกระทำตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ว่ามีความผิดนั้นมันหลากหลาย บางอันมันอาจจะใช้เวลาอย่างนั้นไม่ได้ ผมเองโดยส่วนตัวผมรู้สึกว่สิ่งที่เขียนอยู่ใน (๒) เขาโยงไปถึงการกระทำซึ่งเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในตัวพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นจะสามารถกำหนดระยะเวลาไปได้ว่า เรื่องนี้การกระทำถ้าต่อเนื่องกันมาจนถึงวันเลือกตั้งตั้งแต่ก่อนหน้านี้มานี้ ถือว่ามีความผิดตามกฎหมายประกอบ มันก็จะเข้าสอดคล้องกับ (๒) ของอันนี้อยู่ คงเข้าใจว่า น่าจะได้ นะครับ ท่านอาจารย์สวัสดิ์ คือการเขียนระยะเวลานี้ค่อนข้างลำบากมาก ๆ เพราะว่าการกระทำต่าง ๆ มันหลากหลาย จะกำหนดระยะเวลาเพียงใด ขนาดไหนนี้ค่อนข้างยาก แต่เห็นด้วยที่ควรที่จะกำหนดในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเสียให้ชัด คนจะได้หยุดทำก่อนสมัครช่วงหนึ่งครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
และที่ท่านการุณเสนอว่าควรจะโยงไปสู่กฎหมายประกอบ บันทึกไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างนี้ได้ไหมครับ ชัดชัดไหมครับ ไปเขียนในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็ได้ แต่ว่าให้เขียนในรัฐธรรมนูญไว้ด้วยนะครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตนะครับ ถ้าท่านไปยึดโยงอย่างนั้นอย่างที่ผมได้เรียนแล้วว่า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมันจะเริ่มใช้นี้ ต้องผู้สมัครนะครับ ผู้สมัครนะครับ ต้องเริ่มตั้งแต่ต้องเป็นผู้สมัครนะ ถ้ายังไม่สมัครก็เอาผิดอะไรเขาไม่ได้ ผมว่าท่านจะเขียนอย่างไรมันต้องเขียนอยู่ในนี้แหละครับ ใน (๒) นี้แหละ ท่านจะเขียนเรื่องกำหนดเวลาอย่างไร ท่านต้องเขียนใน (๒) เสียให้ชัดเจนครับ ว่าท่านจะเอาอย่างไรนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ เชิญท่านอาจารย์จรัญครับ เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
จรัญ ภัคดีธนากุล กรรมาธิการครับ ผมคิดว่าจะพยายามใส่ใน (๒) นี้ครับ เพื่อให้ได้ทั้ง
สองกรณี ทั้งกรณีของตัวเองทำ กับคนอื่นทำให้ตัวนะครับ โดยเอาใส่ในบรรทัดแรกนี้ครับ
ปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายบัญญัติ ก่อนได้รับ
เลือกตั้งหรือสรรหา แล้วก็ตามความอะไรไปอย่างนั้นครับ แล้วก็กฎหมายที่จะบัญญัติ
ก็กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญอะไรในตอนทำนี้ครับ ให้เห็นว่า ก่อนเท่าไรนี่จะต้องเป็น
ช่วงที่กฎหมายต้องไปบัญญัติอีกทีหนึ่ง อันนี้มันก็จะทำให้ตอบปัญหาที่ตั้งได้ ขอบพระคุณ
ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสวัสดิ์ครับ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านจะเขียนอย่างนั้น
ก็ได้ครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม มันต้องกำหนดลงไปให้ดีขึ้น (๒) นี้ครับ อย่างที่ผม
เรียนแล้วว่า ผมเชื่อว่าท่านที่เป็น สสร. ในขณะนั้นคงจะเข้าใจว่า อันนี้ผมเคยพยายามที่
จะถาม สสร. หรือนักวิชาการตรงนี้ว่า ตรงนี้ท่านมีเจตนาอย่างไร หรือท่านเอามาจาก
กฎหมายประเทศไหนหรืออย่างไรที่ตรงนี้ ที่เขียนอย่างนี้นะครับ คือเขียนอย่างนี้
เพราะฉะนั้นก็ท่านเอาไปคิดดูก็แล้วกันนะครับ ผมก็ให้เป็นข้อสังเกตที่ว่าควรจะมาแก้ใน
แต่อย่างไรก็ตามในการกำหนดระยะเวลานี้ ถ้าท่านจะเอา ต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ
ท่านไปเขียนในกฎหมายประกอบไม่ได้ จะมีปัญหาแน่นอน ต้องเขียนไว้ในกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ (๒) นี้แหละ ท่านจะเอาอย่างไรก็ครับ แต่ถ้าท่านเขียนก็ อันนี้มันคล้าย ๆ
จริยธรรม ผมเข้าใจอย่างนั้นในความเห็นของผู้ที่จะเข้ามาเล่นสู่สนามการเมือง หรือจะ
เป็นนักการเมืองต้องทำตัวให้มันบริสุทธิ์ในระยะหนึ่งนะครับ เสียก่อน ผมเข้าใจว่าจะเป็น
อย่างนั้น แต่ว่ามันระยะเท่าไรนี้มันก็ลำบากเหมือนกัน แต่บางคนก็บอกว่าเขาเคยทำ

บุญมา อะไรมาตลอดชีวิตก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ บางคนใส่บาตรนี่นะครับ แก้วใส่บาตร แก้ว
อ้างว่าทำบุญมา แต่ว่าพอถึงเวลาจะใกล้เลือกตั้งรู้สึกว่าจะทำบุญมากขึ้นมานะครับ

เมื่อก่อนอาจจะใส่บาทวันละ ๕ องค์ ๖ องค์ เดียวนี้ก็อาจจะเหมือนกันทั้งตำบล อะไรอย่างนั้นะครับ อ้ายนี้อย่างนี้เราก็ต้องมาดูอีกเหมือนกัน แต่มาตราบนี้พูดจริง ๆ นี่จะเป็นประโยชน์มากเลยที่เดียวครับ เป็นประโยชน์มาก ท่านคิดเอาที่แล้วกันนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ต้องขอบพระคุณครับ ท่านไพโรจน์หรือครับ เดี่ยวความจริงท่านกรรมาธิการจรรยา

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตแสดงความเห็น ผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น ในฐานะส่วนตัว สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ มันมีอยู่ ๒ กรณีเท่านั้นนะครับ คือ ยุบสภา รัฐธรรมนูญเราเขียนบอกว่า ต้องเลือกตั้งภายใน ๖๐ วัน หรือ ๔๕ วันนะครับ หรือว่าครบวาระเลือกตั้ง ๙๐ วัน ภายใน ๙๐ วัน แล้วก็ยุบสภานี้มันบอกไม่ได้นะครับว่ามันยุบเมื่อไร เพราะฉะนั้นก็เอาเท่าเวลาที่เรากำหนดเลือกตั้งนี่นะครับ ส่วนการครบกำหนดนั้นมันรู้ล่วงหน้าแล้ว ๙๐ วัน เราก็จะดับเบิล (Double) ไปเป็นเท่าตัวนะครับ แทนที่ ๙๐ วัน อาจจะเป็น ๑๘๐ วัน อะไรก็แล้วแต่ว่าไม่ให้เตรียมการหรือจะแจกจ่ายอะไรต่าง ๆ มันก็มีแนวคิด ผมออกจะเห็นด้วยกับท่านสวัสดิ์นะครับว่า น่าจะต้องกำหนดชัดเจน ดีกว่าที่จะไปอยู่ในกฎหมายลูกครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ๆ เมื่อกี้กรรมาธิการบอกว่าจะไปพิจารณาจะครับ เชิญท่านอัครพร

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ กรรมาธิการตระหนักดีว่าวงเล็บนี้ค่อนข้างจะสำคัญมากเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตที่น่าจะได้ผล กรรมาธิการเห็นด้วยกับที่ท่านอาจารย์สวัสดิ์ ที่ท่านการุณเสนอแนะครับ ในหลักการ ส่วนถ้อยคำนั้นจะรับไปเขียนเพื่อจะให้เหมาะสมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ตกลงว่าพักกลางวันพอดีจะครับ ไปทานข้าวกลับมาย่ามโงงแล้วค่อยว่ากันนะครับ ขอพักการประชุมครับ

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๐๖ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อนี้มีค่างไว้หน้าครับ ผมขอเปิดประชุมต่อเลยนะครับ ก่อนที่เราจะพักการประชุมไปเพื่อรับประทานอาหารนะครับ กลับมาได้มีสมาชิกอภิปรายไปบ้างแล้วนะครับ จะขอต่อโดยเชิญท่าน ทางกรรมาธิการจะชี้แจงต่อใช่ไหมครับ เชิญครับ ท่านเลข ๒๓๒ ใช่ไหมครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตอภิปรายก่อนที่ท่านกรรมาธิการจะตอบนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญท่านวัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมวัชรา หงส์ประภัสร์ สสร. กระผมขออนุญาตอภิปรายในเรื่องของมาตรา ๒๓๒ (๒) ก่อนที่ท่านกรรมาธิการจะตอบครับ คือ ก่อนพักเที่ยงนี้มีท่าน สสร. ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งได้อภิปรายในเรื่องนี้ไว้ คือขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอาจารย์สวัสดิ์ครับ ซึ่งท่านได้ให้ความเห็นไว้ดีมากครับ กระผมขอเสริมในเรื่องนี้ว่า ก่อนได้รับการเลือกตั้งนั้นถ้าจะกำหนดลงไปโดยชัดเจนว่า ก่อนเลือกตั้ง ๒ เดือน ๓ เดือน ๖ เดือน หรือ ๑ ปี นั้นไม่น่าจะเป็นการที่เหมาะสมครับ เนื่องจากว่า ถ้ากำหนดเอาไว้เช่นนั้น ก็เท่ากับว่าเลยจากกำหนดที่กำหนดไว้แล้วก็กระทำหรือไม่มีความผิด ซึ่งความจริงเจตนาของบทบัญญัติในเรื่องนี้นั้นได้มุ่งเน้นถึงเจตนาของการกระทำให้ตนเองได้รับเลือกตั้งมาโดยไม่สุจริต ซึ่งอันนี้ต้องแล้วแต่พฤติการณ์แต่ละเรื่องแต่ละราวไป อีกประการหนึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้จะใช้เป็นเวลาอันยาวนาน ไม่แน่ว่าต่อไปข้างหน้าอาจจะมีคนค้นคิดถึงวิธีการหรือการกระทำที่ไม่เหมาะสมที่เป็นการกระทำที่ไม่สุจริตด้วยวิธีการที่ไม่เกี่ยวกับระยะเวลาขึ้นมา กระผมจึงมีความเห็นว่า ไม่น่าที่จะระบุไว้ให้ชัดเจน แต่ให้ขึ้นอยู่กับพฤติการณ์แต่ละเรื่องแต่ละราวไปครับ ขอบพระคุณครับ

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ
ท่านกรรมการครับ พรรคสองนี้ครับ ท่านจะชี้แจงอย่างไรครับ อภิปรายแล้วถ้าไม่นั้นก็
ต้องออกเสียงใช่ไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ก็ในส่วนของมาตรา ๒๓๒ (๒) นี้ครับ
กรรมการก็พิจารณาในหลักการที่ท่านอาจารย์สวัสดิ์ให้ข้อเสนอแนะนี้ครับ แล้วก็
ท่านวัชรชาติได้พูดเมื่อสักครู่ว่า จะไปเขียนระยะเวลาในกฎหมายนี้มันจะแข็งไป -----

ก็เดี๋ยวขออนุญาตดูถ้อยคำก่อนได้ไหมครับ เดี่ยวฝาก กรรมการจะรับไปนะครับและดู ถ้อยคำนะครับ อาจจะไปเติมว่า อย่างเช่นทำนองว่า ภายในระยะเวลาที่กำหนดใน กฎหมาย หรืออะไรอย่างนี้นะครับ เพื่อให้รับกันว่าสามารถที่จะกำหนดได้ในกฎหมายกฎ ะไรนี้นะครับ จะได้ไม่ต้องมีปัญหา จะได้ไหมครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ได้ไหมครับ ทำนวิชัยครับ

นายวิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ : ท่านประธานสภา แล้วก็ท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ กระผม วิชัย เรืองเรืองกุลฤทธิ สสร. ครับ ในมาตรานี้กระผมเป็น ผู้สนับสนุนกลุ่มที่ ๓ นะครับ กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า จริง ๆ แล้วควรจะกำหนดไว้ให้ ชัดเจนในระยะเวลาครับ กระผมคงจะมีประสบการณ์อยู่บ้าง ในเรื่องของการเมืองท้องถิ่น กราบเรียนว่า บุคคลที่จะหาประโยชน์จากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็มียุ่ นะครับ บางคนอยู่ใน ตำแหน่งหน้าที่ ถ้าเราไม่กำหนดให้ชัดเจน ก็จะได้เปรียบกับบุคคลที่บริสุทธิ์เข้ามาทำ หน้าที่ทางการเมืองเหล่านี้ ถ้าได้กำหนดระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนนั้น ก็บุคคลใดที่จะเข้าสู่ การเมืองในกระบวนการเมืองตรงนี้แล้วนี้ เขาย่อมรู้อยู่แก่ใจว่าก่อน ๖ เดือน ก่อน ๑ ปี ก็ระมัดระวัง ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ทำในสิ่งที่ให้เกิดประโยชน์และยุติธรรมกับบุคคลอื่นที่เข้าสู่ ระบบการเมืองเช่นเดียวกัน ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านปริญาครับ

นายปริญา ศิริสารการ : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านผู้มีเกียรติ ผม ปริญา ศิริสารการ สสร. นะครับ เมื่อกี้ที่ท่านประพันธ์พูดกล่าวถึงเรื่องระยะเวลา นี้ นะครับ ขณะนี้มันมีหลักฐานที่ไม่เป็นหลักฐานบอกว่า การทำการไม่ถูกต้อง หรือเกี่ยวกับการ ซื้อสิทธิขายเสียง มีใช่เฉพาะก่อนการเลือกตั้ง แต่หลังการเลือกตั้งก็มี ถ้าท่านอยู่ใน ชนบท หรือท่านเห็นชาวบ้าน หรือว่าเขาปฏิบัติกันนี้ สมมุติว่า ยกตัวอย่างผมนี้ ถ้าวันที่ ๑ เป็นวันเลือกตั้งนี้นะครับ หลังจากวันที่ ๑ นี้ถ้าผมได้รับเลือกตั้งนี้ วันที่ ๑๕ หรือ วันที่ ๓๐ หรืออีกเดือนหนึ่ง คุณมารับได้ มันมีปรากฏอย่างนี้จริง ๆ แต่มันไม่มีหลักฐานที่ จะเอาผิดกันนะครับ ฉะนั้นผู้กระทำความผิดนี้ ทั้งก่อนทั้งหลังอยู่ตลอดเวลา ผมว่า อย่างที่ท่านวิชัย ขอเอ่ยนามนะครับว่า ท่านบอกว่า ทำให้ผู้ดี ๆ หหมดสิทธิไปด้วยนี้ ผมว่า

ถ้าเพื่อให้ประเทศชาตินี้งามสง่านี้ครับ เราต้องยอมให้บุคคลเหล่านั้นเสียสละออกไป ถ้าเราออกกฎหมายเพื่อที่จะครอบคลุมยาวนานนี้ครับ ผู้ที่บริสุทธิ์ก่อนหน้านั้น หรือที่ทำงาน เช่น เมื่อก่อนนี้คุณกันนอกห้องนี้บอกว่า ผู้บางครั้งนี้ทำงานเสียสละให้ เช่น บริการมอเตอร์ไซค์ (Motorcycle) ฟรี (Free) ให้ แต่ด้วยธรรมชาติเพื่อจะต่อยอดธุรกิจนี้ครับ สมมุติว่าถ้าเขามีปัญหาเมื่อมาลงการเมืองนี้ครับ ทาง กกต. หรือทางผู้ที่จะตัดสินก็นำสืบออกมาได้ว่า เขามีเจตนาอย่างนี้เพื่อการต่อยอดของการค้า ไม่ใช่เพื่อที่จะซื้อสิทธิขายเสียง อะไรต่าง ๆ นี้ ฉะนั้นการกำหนดระยะเวลาี้ ผมคิดว่าต้องคิดให้ดี ๆ นะครับ การกำหนดระยะเวลาก็จะให้ประโยชน์กับคนกลุ่มหนึ่ง การไม่กำหนดระยะเวลาก็จะให้โทษกับคนกลุ่มหนึ่ง ฉะนั้นคนที่ได้รับโทษจากกลุ่มนั้นเพื่อประเทศชาตินี้ น่าจะยอมเสียสละครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลง ตกลงกัน ได้ใหม่ครับ ยกเว้นครับ แขนงอื่นหรือครับ อ้อ ขอไปแก้ไขถ้อยคำและเดี่ยวเอามาดูใหม่ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงทางกรรมาธิการยกเว้นยังยืนยันอยู่นะครับ เรื่องถ้อยคำนี้ว่า ก่อน นี้ก็ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรอก เพราะว่าในรายละเอียดนี้เราสามารถจะไปออกกฎหมายลูกได้ ซึ่งในกฎหมายลูกนี้ก็กำหนดระยะเวลาได้ ก็มีกฎหมายหลายฉบับครับที่เป็นไปในการทำงานนี้ครับ เพียงแต่ว่าเมื่อมีท่านที่ให้ข้อมูลมา ซึ่งเป็นประโยชน์ครับ อย่างท่านอาจารย์สวัสดิ์ก็ดี หรือว่าท่านที่เคารพทั้งหลายนี้ ก็มีทั้งที่เห็นว่าเขียนไว้แล้วก็ดี ถึงไม่เขียนก็ไม่ใช่ไร เพราะเป็นเรื่องกว้าง ๆ ดังนั้นคณะกรรมาธิการยกเว้น ก็ในหลักการ ก็คือยังยืนยันอยู่ แต่ว่าจะไปพิจารณาดูในเรื่องของกรอบทั้งหมดเวลาที่เราจะพิจารณา แล้วรวมทั้งหมดนี้มันจะมีกฎหมายลูกอยู่ด้วยครับ ที่กำลังพิจารณาอยู่ เพราะฉะนั้นก็จะไปดูทั้งระบบครับผม

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ได้ นะครับ ท่านสมาชิกครับ รับที่กรรมาธิการเสนอเอาไว้ นะครับ ขออนุญาตผ่าน นะครับ เป็นมติผ่าน มาตรา ๒๓๒ ตามที่กรรมาธิการแก้ไข นะครับ ท่านเลขาครับ ต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๓๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : สงวนคำ
แปรญัตติ ท่านแรก ท่านพิเชียร เรื่องระบบรัฐสภา คงไม่เป็นไรแล้วนะครับ ผ่านไป
ท่านอุทิศครับ อ่ะ ท่าน

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ อันนี้ไม่ใช่เฉพาะระบบรัฐสภา สภาเดียวอย่างเดียววนะครับ อันนี้เป็นกรณีการยื่นคำร้อง อันนี้พอตีกรรมาธิการก็มีการเพิ่มเติม ก็จะขออนุญาตเฉพาะส่วนของเพิ่มเติม นะครับ ในกรณีที่เมื่อพรรคสองนะครับ เมื่อประกาศผลแล้วนะครับ ผลการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าควรให้มีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง สส. หรือ สว. ผู้ใดก็ตามนะครับ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา เพื่อวินิจฉัยในกรณีเรื่อง สส. สว. ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อศาลอุทธรณ์ กรณีของการเลือกตั้งท้องถิ่น การวินิจฉัย ส่วนนี้ก็จะวินิจฉัยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเลือกตั้งใหม่ พูดย่าง ๆ ก็คือ เรื่องไบแดงกับไบเหลืองเท่านั้น ท่านประธานครับ ผมเห็นว่า ไหน ๆ จะเต็มส่วนนี้แล้ว เป็นไปได้ไหมครับว่า ขึ้นไปศาลฎีกาแล้วนี้ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ พิจารณาความผิดที่เกี่ยวข้องกับทางอาญาด้วยเสียเลย เป็นไปได้ไหมครับว่า ไหน ๆ จะแก้แบบนี้ เพิ่มเติมอย่างนี้ ซึ่งเห็นดีด้วยนะครับ เห็นดีด้วยอย่างยิ่งด้วยนะครับ ก็เป็นการพิจารณาไปเสีย เขียนไปเสียให้มันครบเรื่อง ว่าด้วยเรื่องของการพิจารณาในความผิดเกี่ยวกับอาญาด้วย เพราะมีความผิดในกฎหมายเลือกตั้งนี้หลายบทนะครับ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาอยู่ด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว ขึ้นไปอุทธรณ์นะครับ อุทธรณ์ขึ้นไปจนถึงศาลฎีกา อย่างท้องถิ่นก็อุทธรณ์ขึ้นไปจนถึงศาลอุทธรณ์แล้ว ก็ไปพิจารณาเฉพาะเพียงเลือกตั้งใหม่ ไบแดง ไบเหลือง ถ้าจะฟ้องทางอาญากันใหม่ในกรณีทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง เช่น แจกเงิน เลี้ยงเหล้า แจกเงินให้วัด อะไรต่าง ๆ ต้องกลับไปยื่นฟ้องใหม่ในคดีอาญาว่าด้วยเรื่องการกระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง เริ่มต้นตั้งแต่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา กว่าจะรู้ความกันว่า สุดท้ายว่าผิดหรือไม่ผิด ถูกหรือไม่ถูก ท่านประธานครับ หมดสมัยแล้ว ๔ ปีนี้หมดสมัยแล้ว นี่ผมฟ้องคดีอยู่ที่ศาลจังหวัดสกลนครอยู่เรื่องหนึ่ง ที่มีรูปภาพ มีวิดีโอ (Video) แจกชุดเงินบนเวที ก่อนการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๓๒ เมื่อกี้ ก่อน ๖๐ วัน แจกบนเวทีงานวัด ประกาศปาวเลย มีถ่ายรูปวิดีโอได้ นายก อบจ. ที่สกลนคร ที่มีปัญหาของ กกด. แล้ว กกด. ก็ พวกผมเคยเรียกเอกสาร เรียกข้อมูลมา ปรากฏว่า กกด. จังหวัดสกลนครให้ไบแดง มาถึง กกด. เก่านะครับ ไม่ใช่ กกด. ท่านนี้ อย่างหน้าตราข้าง ปรากฏว่า วินิจฉัยให้ไบเหลืองเฉยเลย แล้วมีคำวินิจฉัยอีกว่า ให้ฟ้องคดี ดำเนินคดีอาญา

จนเดี๋ยวนี้ กกต. ก็ไม่ดำเนินคดีอาญา เรื่องอย่างนี้มีทั่วประเทศนะครับ จะเกี่ยวข้องกับ
 พรรคนี้โดยตรงเลยท่านประธาน วิจัยชัยไปเหลืองก็ตาม ไปแดงก็ตาม และมีคำวินิจฉัยว่า
 ให้ดำเนินคดีอาญาด้วย ท่านประธานไปดูครับ คำสั่ง คำวินิจฉัย กกต. เก่า ไม่ต่ำกว่า
 ๑,๐๐๐ จำนวน ไม่ต่ำกว่านะ ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ จำนวน ที่มีคำสั่งให้ดำเนินคดีอาญานะ
 ท่านประธาน อันนี้ทางแพ่งก็มีอีกเหมือนกัน แต่เฉพาะเรื่องอาญาไม่ต่ำกว่า
 ๑,๐๐๐ จำนวนท่าน อยู่ที่มีผมในขณะนี้ เป็นคนเก็บหลักฐานเอาไว้ตั้งแต่สมัยท่านจรูญ
 บุรณะพันธ์ศรี แล้วร่วมกับหลายท่านมาสอบเอาไว้ มีผู้จะต้องดำเนินคดีไม่ต่ำกว่า
 ๑,๐๐๐ คนท่าน ผมว่ามันต้องถึงเวลาต้องเอานักการเมืองนะครับ อย่าลงเฉพาะไปแดง
 ไปเหลืองนะครับ มันถึงเวลาแล้วละครับ จะต้องเอานักการเมืองที่กระทำความผิดนะครับ
 ไปลงโทษทางอาญาด้วย จำคุกเสียบ้าง แล้วก็รอลงอาญาก็ว่าไป ส่วนทางแพ่งก็เรียกทาง
 แพ่ง ค่าเสียหาย เดี่ยวนี้ไม่มีเลยครับ น้อยรายมากครับ การดำเนินคดีอาญายังไม่ปรากฏ
 เลย อย่างที่ผมเล่าให้ฟัง แล้วปรากฏท่านประธานครับ ตั้งแต่เลือกตั้งนายก อบจ. เสร็จ
 ดำเนินคดีสวนกันไปสวนกันมา ศาลต้น ศาลอุทธรณ์ ไต่สวนกันอยู่นั้นแหละครับ กลับไป
 กลับมา กว่าจะมีคำพิพากษาศาลชั้นต้น ๓ ปีกว่าแล้ว -----

นี่เหลืออีกหกเจ็ดเดือนจะหมดวาระ ๔ ปีแล้ว ศาลชั้นต้นพิพากษาบอกว่า ไม่มีเจตนา
เข้า นั่นอีก ไม่มีเจตนาแจกเพื่อจะหาเสียง ผมว่ามันต้องเขียนอะไรบางอย่าง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ช่วยสรุป
หน่อยครับ

นายการุณ ไสงาม : สรุปเลยก็คือ ให้ทำอย่างไรครับ ท่านจะบรรจุอย่างไร
เขียนอย่างไร ช่วยคิดหน่อยครับ ทำอย่างไร ไหน ๆ ขึ้นศาลอย่างนี้แล้ว แดงก็ เหลืองก็
ว่าไป ส่วนอาญาก็พยานหลักฐานก็ว่าไป และกำหนด เอาอีกอันหนึ่ง ควรกำหนดเวลา
ด้วย อย่างกรณีที่ผมว่านี่นะครับ ๓ ปี กว่าจะถึงศาลฎีกา บวกศาลอุทธรณ์ บวกศาลฎีกา
อย่างละ ๒ ปี นะครับ ก็ประมาณ ๗ ปี ๘ ปี เลือกลง ๒ สมัยยังไม่รู้เลย เขาเป็นผู้บริหาร
อีก ๒ สมัย เพราะวาระระบบนี้ต้องแก้ ต้องปรุงแต่งใหม่ ถ้าท่านประธานไม่ปรุงแต่งใหม่
นะครับ มีปัญหาอยู่ร่าไป แล้วก็แก้ปัญหานี้ไม่ตก นักการเมืองไม่กลัวครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : อีกกลุ่ม ท่านอุทิศ
ว่าอย่างไรครับ มีไหมครับ เชิญครับ ท่านอภิชาติ

นายอภิชาติ ดำดี : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิชาติ ดำดี ในฐานะ
ผู้สนับสนุนการแปรญัตติ กลุ่มท่านอุทิศ ชูช่วย นะครับ ในมาตรานี้ได้ขอแปรเกี่ยวเนื่อง
กับหลักการสภาคู่กันนะครับ แต่ว่าทางกรรมาธิการก็ได้เพิ่มเติมสมาชิกวุฒิสภาไว้แล้ว
นะครับ ก็ไม่ติดใจครับ ขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสรุปครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะผู้ขอแปรญัตติ มาตรา ๒๓๓
กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า มาตรา ๒๓๓ นั้นเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วย
หลักเกณฑ์ของการตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการวินิจฉัย
เกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยความเดิมในมาตรา ๒๓๓ นี้ท่านประธาน ได้แยกกระบวนการ
ในการตรวจสอบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้ ๒ ขั้นตอนครับ ก็คือ ขั้นตอน
แรกก่อนที่จะมีการประกาศผลการเลือกตั้งกับขั้นตอนที่ ๒ ภายหลังจากที่มีการประกาศ
ผลการเลือกตั้งครับ โดยทั้ง ๒ ขั้นตอนนี้ความเดิมให้นำเสนอขึ้นสู่ศาลฎีกาเพื่อให้

๗๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนธิ ๓๒/๒

ศาลฎีกาเป็นผู้มีคำวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่งนะครับ ส่วนพรรคทำของมาตรานี้ก็โยงไปสู่ การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้เอาหลักเกณฑ์เดียวกับพรรคหนึ่ง พรรคสองมาใช้บังคับ เพียงแต่เปลี่ยนศาลฎีกามาเป็นศาลอุทธรณ์ กระผมได้ขอแปรญัตติดังนี้ครับ ท่านประธาน ครับว่า เนื่องจากกระผมได้พิจารณาว่า การวินิจฉัยโดยคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น อาจจะมีทั้งกรณีที่เป็นการวินิจฉัยก่อนที่จะมีการประกาศผลการเลือกตั้งกรณีหนึ่ง แล้วก็ เป็นการวินิจฉัยหลังจากที่มีการเลือกตั้งอีกกรณีหนึ่ง ดังนั้นในพรรคแรกของมาตรา ๒๓๓ ผมจึงได้ขอแปรญัตติเป็นว่า ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้วินิจฉัยให้มีการ เลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง ให้คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นที่สุด เหตุผลก็คือ เมื่อยังไม่มีมีการประกาศผลการเลือกตั้ง หากให้นำคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาแล้วนี่จะเป็นเหตุให้การเลือกตั้งนั้นมีอุปสรรคล่าช้าออกไป

ในพรรคที่ ๒ ครับท่านประธาน จะเป็นกรณีที่มีการประกาศผลเลือกตั้ง ออกมาเรียบร้อยแล้วนะครับ ผมก็เลยขอแปรญัตติว่า ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งยื่น คำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อให้มีคำวินิจฉัยเสียก่อนที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะไปแจก ใบแดง โดยให้มีการยื่นเรื่องเพื่อให้ศาลฎีกาเป็นคนตรวจสอบว่ามีเหตุสมควรที่จะเพิกถอน ผลการเลือกตั้งหรือไม่ โดยกำหนดให้ในระหว่างที่คดียังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาลฎีกานั้น บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี วุฒิสภาก็ดี จะปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้จนกว่าศาลฎีกาจะมีคำสั่งยกคำร้องของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และในกรณีที่ศาลฎีกามีคำสั่งให้เลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใด ตามคำร้องของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ให้สมาชิกภาพ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลง

ส่วนความในพรรคสาม ผมก็ได้ขอแปรญัตติโดยตัดข้อความเรื่องของการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ให้มีความกระชับขึ้นครับท่านประธาน โดยแปรญัตติว่า -----

ในวาระสาม ให้นำความในวาระหนึ่งและวาระสองมาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นด้วยโดยอนุโลม โดยให้ยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อศาลอุทธรณ์แล้วก็ให้คำสั่งของศาลอุทธรณ์เป็นที่สุดครับ ที่นี้ท่านประธานครับ เมื่อผมแปรญัตติแล้วนี้ทางกรรมาธิการยกร่างก็ได้ปรับปรุงถ้อยคำนะครับ ตามหลักการที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้เป็นส่วนใหญ่ เพียงแต่ได้มีการเพิ่มเติมกรณีเรื่องของสมาชิกวุฒิสภาเข้ามาอยู่ในความของวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ด้วย ก็น่าจะถือว่า กรรมาธิการยกเห็นด้วยกับกระผมแล้ว แต่ว่ากลับบันทึกออกมาว่ายังไม่เห็นด้วย กระผมก็กราบเรียนว่า เท่าที่ตรวจสอบดูแล้วส่วนใหญ่ท่านได้นำหลักการที่ผมขอแปรญัตติไปปรับปรุงแก้ไขอยู่ในร่างแล้ว

มีอีกนิดหนึ่งครับท่านประธาน ประเด็นในกรณีตามมาตรา ๒๓๓ วาระแรก ซึ่งเป็นกรณีที่ กกต. แจกใบเหลือง หรือเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้งนะครับ ก่อนที่จะมีการประกาศการเลือกตั้ง ซึ่งเมื่อปรับปรุงแก้ไขใหม่แล้วนี้ ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นที่สุดครับ คำว่า เป็นที่สุด ในที่นี้ต้องขอความกรุณาให้ท่านยกชี้แจงว่า เป็นที่สุด นี่หมายถึงเป็นที่สุดในชั้นของ กกต. ใช่ไหมครับ ถ้าใช่ ก็หมายความว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยของ กกต. ยังมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองอยู่ ถูกต้องหรือไม่ครับ ขอขอบคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ก็เป็นอันยอมแล้ว เหลือแต่คำถามเรื่อง เป็นที่สุด เชิญกรรมาธิการยกครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการ กระผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผล แล้วก็หลักการ ซึ่งหลายเรื่องท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คือ ท่านสุรชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้อภิปรายไปแล้วนะครับว่า หลักการสำคัญของมาตรานี้ เจตนาหลักก็คือ การทำให้กระบวนการของการจัดการเลือกตั้งนั้นมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันให้มีการถ่วงดุลระหว่างอำนาจการวินิจฉัยของ กกต. กับองค์กรอื่นนะครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ ในการวินิจฉัยการเลือกตั้ง ในการเพิกถอนสิทธิก็ตาม หรือในการสั่งให้เลือกตั้งใหม่ก็ตามนั้น ในการจัดการเลือกตั้งเองทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่นก็มีข้อจำกัดในเรื่องของกรอบเวลา ดังจะเห็นจากรัฐธรรมนูญเอง มาตรา ๑๒๒ ก็กำหนดให้มีการเปิด

สภายุโรป ใน ๓๐ วัน ในการเลือกตั้งท้องถิ่นปัจจุบันก็มีการประกาศแก้ไขกฎหมายเลือกตั้งท้องถิ่นให้มีการรับรองผลภายใน ๓๐ วัน ด้วยเหตุผลข้อจำกัดของหลักในเรื่องเวลาอันนี้ครับ ที่ทำให้คณะกรรมการมีการปรับปรุงแก้ไข ดังเช่นเหตุผลที่ท่านสุรชัยได้อธิบาย นั่นก็คือว่า ก่อนวันประกาศผลเลือกตั้งนั้น เราได้ถือให้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นเป็นที่สุดนะครับ ในกรณีของการเพิกถอนสิทธิก็ตาม หรือการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ก็ตาม ดังนั้นประเด็นของการเป็นที่สุดนั้นคงชัดเจนครับว่า ในความหมายนี้ก็คงหมายถึงว่า คำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นถือว่าเป็นที่สิ้นสุดแล้ว ส่วนประเด็นที่จะไปขัดแย้งในเรื่องของคดีอื่น ๆ หรือไม่เห็นด้วยอย่างไรในเรื่องแพ่ง อาญา ก็คงเป็นเรื่องของผู้เสียหายไป แต่ในเรื่องของการสั่งของการเลือกตั้งก็ถือเป็นที่สุดนะครับ ส่วนในกรณีของพรรคสองนะครับ เป็นกระบวนการที่เราเห็นว่า คณะกรรมการเห็นว่า อันนี้เป็นเรื่องของหลังวันประกาศผลเลือกตั้ง ซึ่งทำให้มีเวลาพอที่จะถ่วงถ่วงอะไรมากขึ้นนะครับ ดังนั้นเราจึงเสนอให้ใช้ระบบของการที่จะให้ศาลเป็นผู้ตัดสินคดีในเรื่องของการสั่งวินิจฉัย ไม่ว่าจะเป็นการเพิกถอนสิทธิก็ตาม หรือสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ก็ตาม รวมทั้งได้รับข้อเสนอของท่านสุรชัย ในเรื่องของการให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่มีการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา ดังนั้นหลักการทั้งหมดนี้ รวมทั้งกำหนดว่า เมื่อศาลฎีกาตัดสินแล้วก็ถือว่าเป็นที่สุดเช่นกันนะครับ โดยอนุโลมไปใช้กับการเลือกตั้งท้องถิ่นด้วย โดยกำหนดให้การเลือกตั้งท้องถิ่นนั้นไปที่ศาลอุทธรณ์ แล้วก็ใช้หลักการอันเดียวกัน ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ประเด็นที่เราต้องกลับมาให้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในส่วนที่ก่อนการเลือกตั้งนั้น ด้วยเหตุผลที่ผมกราบเรียนครับว่า มีความผิดซึ่งหลายกรณีที่อาจจะเกิดเป็นกรณีแล้ว หากต้องไปที่ศาลนี้ก็อาจจะทำให้การจัดการเลือกตั้งนั้นไม่ทันนะครับ ซึ่งจะส่งผลต่อการเปิดประชุมสภา ตามมาตรา ๑๒๒ ดังนั้นเหตุผลทั้งหมดนี้เป็นเหตุผลที่คณะกรรมการได้ปรับปรุงในมาตรา ๒๓๓ ส่วนประเด็นที่ท่านการุณ ต้องขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้กล่าวถึงว่า อยากให้รวมไปถึงเรื่องของการดำเนินคดีทางคดีอาญาด้วยนั้น ผมคิดว่าในมาตรานี้มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ เรื่องของการจัดการเลือกตั้ง ส่วนกระบวนการในการดำเนินคดีอาญาของผู้ที่ทำหน้าที่ทุจริตในทางการเลือกตั้งนั้นก็เป็นที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งอยู่แล้ว ในกระบวนการที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมาย ----- - ๓๔/๑

แต่คงไม่ได้ไปที่ศาลฎีกาทันที ส่วนกระบวนการที่จะเร่งรัดในเรื่องของกระบวนการไต่สวนหรือกระบวนการพิจารณาคดีนั้น ผมคิดว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหมวดอื่น ๆ ในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมนั้น ก็ได้พูดถึงเรื่องของกระบวนการที่จะมีการเร่งรัดอยู่มากพอสมควร ดังนั้นในมาตรานี้คณะกรรมการกิจการจึงกราบเรียนเสนอตามที่ได้เสนอท่านเพื่อนสมาชิกนะครับว่า หลักการใหญ่เป็นอย่างนี้ และก็คณะกรรมการจึงเรียนเสนอสภาว่างรัฐธรรมนูญ เพื่อกรุณาพิจารณาครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยอมรับได้ไหมครับท่านสุรชัย

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ ก็ยอมรับได้ครับท่านประธาน เพราะว่าทางกรรมการได้ปรับตามที่ผมขอแปรญัตติไว้ ต่างถ้อยคำบางคำเท่านั้นเอง ที่นี้ท่านประธานครับ ผมต้องการให้ปรากฏเป็นบันทึกในจดหมายเหตุไว้ นะครับ ในวรรคที่ ๒ วรรคที่ ๒ ที่ผมขอแปรญัตติไว้แล้วก็ทางกรรมการเห็นชอบด้วยก็คือ เมื่อมีคำวินิจฉัยของ กกต. ให้มีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของ สส. หรือ สว. ก็ตาม ภายหลังจากที่ได้ประกาศผลการเลือกตั้งไปแล้ว นะครับ กำหนดไว้ว่า สส. หรือ สว. ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปยังไม่ได้ กราบเรียนท่านกรรมการครับว่า ไม่ได้หมายความว่าสมาชิกภาพเขาสิ้นสุดนะครับ ยังคงมีสมาชิกภาพอยู่ เราเห็นตรงกันหรือเปล่าครับตรงนี้ จะได้บันทึกอยู่ในจดหมายเหตุ เมื่อสมาชิกภาพยังมีอยู่จะมีประเด็นที่ผมอยากจะทำให้ท่านกรรมการชี้แจงให้กระจ่างเลยว่า สส. หรือ สว. ผู้นั้นมีสิทธิเข้าร่วมประชุมใหม่ เพราะว่าตรงนี้จะมีผลเกี่ยวกับองค์ประชุมของ สส. หรือ สว. ในเมื่อสมาชิกภาพเขายังไม่สิ้นสุด แต่เราเขียนห้ามการปฏิบัติหน้าที่ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณครับ เดี่ยวตอบทีเดียวนะ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน ประเด็นอันนี้ควรจะบันทึกต่อเนื่องกันเลยครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานครับ ผม วุฒิสาร ตันไชย กรรมาธิการครับ ผมคิดว่าหลักการที่ท่านสุรชัย ขอภัยที่เอ่ยนาม ตรงกันครับ คือหลักเกณฑ์นี้ก็เหมือนกับมาตรา ๒๖๓ ในหลักการที่ใช้ กับ ปปช. เมื่อ ปปช. รับเรื่องนะครับ นั่นก็หมายความว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ แต่ยังคงดำรง ตำแหน่งอยู่ หากคำพิพากษาดัดสินว่าไม่ผิด ก็กลับมาได้คืนครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้ถ้าไปวินิจฉัย อย่างนั้นนะครับ คุณสมบัติเขายังมีจำนวนที่จะนับได้อยู่ จะเป็นปัญหาเรื่ององค์ประชุม และจะเป็นปัญหาในเรื่องการลงมติ ทั้งที่นับองค์ประชุมเกี่ยวกับเรื่องขอมติเกี่ยวกับ เรื่องของจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ทั้งหมดของสภา ถ้าท่านตอบอย่างเมื่อสักครู่นี้นะครับ ของ ท่านสุรชัยถามเมื่อคืนะครับ เพราะว่ามาทำหน้าที่ไม่ได้ พอมาทำหน้าที่ไม่ได้ อยู่นอกห้อง แต่ในห้องนี้นับจำนวนนะครับ ตัดจำนวนเขาทิ้งไม่ได้ท่าน ถ้าให้เขามาทำหน้าที่ไม่ได้ ต้องตัดออกจากจำนวนขององค์คณะ มันจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง ท่านดูหลายมาตรา นะครับ ที่มีมาเรื่อยเกี่ยวกับเรื่ององค์คณะขององค์ประชุมนี้ ของจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ ของเสียงข้างมากในที่ประชุม ต่างกันนะครับตรงนี้ ให้ท่านตอบตรงนี้ให้ชัดเจน แล้วของผมมีอีกประเด็นหนึ่ง หรือจะให้ผมถามอีกประเด็นหนึ่งเลย

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : จะตอบเลยหรือ เปล่าครับ หรือคิดดูก่อน ว่าอย่างไร ตอบเร็ว ๆ เดี่ยวแย้งกันทีเดียวเลย เอาของท่านการุณ ต่อไปให้จบ แล้วเดี๋ยว

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ สสร. นะครับ ที่เดียวเลยนะครับ พรรคสองนี่ท่าน ในกรณีทีประกาศผลการเลือกตั้งแล้วนะครับ ท่านครับ ท่านให้คณะกรรมการการเลือกตั้งคนเดียวเท่านั้น ไม่ใช่คนเดียว ให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งอย่างเดียวเป็นผู้ยื่น เป็นผู้ยื่นให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอน สิทธิ แต่ท่านไม่ได้ให้คู่ความที่เกิดเหตุ ซึ่งเขาก็เสียหายเหมือนกัน กกด. เป็นผู้เสียหาย ตามกฎหมายเลือกตั้ง ผู้สมัครด้วยกันในเขตเลือกตั้งนั้น ท่านไปดูนะครับ กฎหมาย เลือกตั้งกับอกไว้ก็เหมือนกัน เป็นผู้เสียหายด้วยเช่นกัน สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาล ในกรณี

๗๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๓๔/๓

คู่กรณีด้วยกันที่สมัครอยู่ในเขตเลือกตั้งเดียวกันกระทำความผิดนี้ ถือว่าเป็นผู้เสียหาย
เหมือนกัน แต่วรรคนี้น่าจะปรากฏว่าท่านให้เฉพาะ กกต. นำคดีขึ้นศาลอุทธรณ์ นำคดีขึ้น
ศาลฎีกา -----

- ๓๕/๑

ถ้าท่านให้แบบนี้ ผมว่าท่านควรจะเพิ่ม ควรจะนะครับ เพิ่ม อย่างน้อย ๆ ท่านต้องให้ คู่กรณีของเขา นะ คือผู้เสียหายตามกฎหมายเลือกตั้งที่เรียกชื่อกันว่า ผู้สมัครด้วยกันใน เขตเลือกตั้งเดียวกันนั้น เป็นผู้เสียหายสามารถนำขึ้นด้วยเช่นเดียวกันครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านอาจารย์ เจิมศักดิ์ครับ แล้วเดี๋ยวเขาจะได้ตอบทีเดียว สั้น ๆ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ ขอถามนิดเดียว ที่ท่านบอกว่า ให้สมาชิกภาพ คือ กรรมการการเลือกตั้งพอฟ้องศาลฎีกา ให้หยุดทำงาน แต่ท่านบอกว่า ตอนสุดท้ายบอกว่า เมื่อศาลมีคำพิพากษาแล้วนี่นะครับ ให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ สว. ในเขตเลือกตั้งนั้นสิ้นสุดลง ท่านให้ สิ้นสุดลงวันไหน วันที่มีคำพิพากษา หรือวันที่หยุดทำงาน เพราะมันจะเกี่ยวกับเงินเดือน ผมขอเจตนาธรรมตรงนี้ให้ชัดเจนครับ จะได้บันทึกตรงนี้ให้ชัดเจน หรือไม่อย่างนั้นก็ต้อง เขียนตรงนี้ให้ชัดเจน ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านยกกร่าง เชิญตอบทั้ง ๒ คำถามเลยนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ตามที่ ท่านการุณได้กรุณาสอบถามว่า กรณีที่สมาชิกภาพของสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่ศาลฎีกาสั่งรับคำร้องของ กกต. แล้วจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปไม่ได้จะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม อันนี้ก็มีความจำเป็นนะครับ เพราะว่าบุคคลคนนั้นเข้ามาเนี่ย เนื่องจากว่าได้มีการตรวจสอบ สอบสวนแล้วว่ามีการทุจริตในการเลือกตั้ง จึงต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ก่อน คงไม่สมควรจะ ให้คนที่มี เหมือนกับว่ามีปัญหา มีชนัก ไปทำหน้าที่โดยที่ตัวเองทุจริตการเลือกตั้งเข้ามา ซึ่งในหลักการของ ปปช. ในมาตรา ๒๖๓ เมื่อ ปปช. สอบสวน จนได้หลักฐานข้อมูลและ ชี้มูลแล้ว เพื่อส่งให้วุฒิสภามีมติถอดถอน บุคคลนั้นก็ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ครับ ใน หลักการต้องเป็นอย่างนี้ คือถ้าจะไปเขียนรายละเอียดเรื่ององค์ประชุมไว้ในนี้ก็จะ มี รายละเอียดค่อนข้างมาก แล้วมันจะมีปัญหาด้วยนะครับ ในส่วนที่ท่านสอบถามว่าใน วรรคสอง มาตรา ๒๓๓ นี้ให้แต่เฉพาะ กกต. ยื่น อันนี้เป็นหลักการใหม่ คือเดิม กกต. มี

อำนาจวินิจฉัยให้ใบเหลือง ใบแดง เด็ดขาดไปหมดเลย ไม่ไปศาลเลย คราวนี้กรณีที่ประกาศผลการเลือกตั้ง ก็ให้ กกด. มีอำนาจที่จะวินิจฉัย ถ้าเห็นควรให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหรือสั่งเลือกตั้งใหม่เนื่องจากมีเวลา อย่างที่ได้มีการชี้แจงแล้ว ก็ให้ทางศาลมาช่วยตรวจสอบนะครับ เราจะได้ไม่ได้ให้คู่กรณีมาดำเนินการฟ้องกัน มิฉะนั้นก็จะย้อนกลับไปสู่ระบบเดิม คือ ในระบบเดิมปล่อยให้คู่ความฟ้องกันเองและให้ศาลสั่งเพิกถอนการเลือกตั้งนั้นศาลเลือกตั้งใหม่ ซึ่งจากที่ผ่านมามากได้ทราบว่าได้มีการสู้คดีเป็นเวลายาวนาน จากศาลชั้นต้น ไปศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา จนกระทั่งหมดวาระของ สส. คดีก็ยังไม่เสร็จ คือ ถ้าหากให้คู่ความไปดำเนินการอย่างนั้นแล้ว หลักการก็จะผิดไปหมดเลยนะครับ ส่วนที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ขออนุญาตที่เอ่ยนามที่สอบถามว่ากรณีที่ให้ สส. หยุดปฏิบัติหน้าที่นี้ คำสั่งศาลจะมีผลเมื่อใด ก็คงต้องมีผลนับแต่ที่ศาลฎีกามีคำสั่งหรือศาลอุทธรณ์มีคำสั่งในกรณีของท้องถิ่นนะครับ คงมีผลตามนั้น ทีนี้ถ้าจะเติม จะดูถ้อยคำนัดหนึ่งนะครับ ถ้าอยากจะเติม เดี่ยวผมขอหารือทางทีมเลขานัดหนึ่งนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ตกลงนะครับ ท่านศิวะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ศิวะ แสงมณี สสร ขออนุญาตถามนิดเดียว เมื่อกี้คือขอกฎ ท่านสุรชัยได้ถาม และผมยังไม่ทราบแน่ใจว่าใน ๒๓๓ ในวรรคแรกที่บอกว่า คำวินิจฉัยคณะกรรมการให้เป็นที่สุดนั้น ผู้เสียหายสามารถจะไปร้องยังศาลปกครองได้ด้วยใช่ไหมครับ ได้หรือเปล่าครับ อย่างเหมือนกับกรณีที่เชียงใหม่อย่างนี้ครับ ที่เขาร้องศาลคุ้มครอง

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : พิเชียรครับ ลั่น ๆ นะครับ รอคุนการรณ เขียนเสร็จหรือยังครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ สสร. คือในมาตรา ๒๓๓ นี้ครับ กระผมเองก็ได้มีส่วนในการยื่นขอแปรญัตติไว้ครับ-----

เพราะว่า คือได้ดูแล้วยะครับท่านประธาน ผมว่ามันจะกลายเป็นการปิดกั้นไม่ให้ผู้เสียหายเขาสามารถที่จะยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาได้นะครับ ซึ่งตรงนี้กระผมคิดว่า อาจจะถอยหลังกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : คุณพิเชียรที่คุณแปรไฉนนี่มันเกี่ยวกับสภานี้ เอาตรงที่เขาแก้

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : คือในส่วนนั้นเป็นสภาเดี่ยว กระผมไม่ตีใจ แต่ว่าทางกรรมาธิการมีการแก้ไข

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : เอาตรงที่เขาแก้

นายพิเชียร อำนาควรประเสริฐ : ถูกต้องครับ กรรมาธิการมีการแก้ไขแล้วก็ตัดวรรค ตัดประโยคสำคัญด้วยครับท่านประธาน ก็คือประโยคที่ว่า ผู้เสียหายมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่ออุทธรณ์ คำนี้สำคัญมากครับท่านประธาน เพราะเท่ากับเป็นการไปปิดกั้นนะครับ มิให้ผู้เสียหายได้ใช้สิทธิที่จะโต้แย้งกับคณะกรรมการการเลือกตั้งและกระผมคิดว่า เป็นการถอยหลังจากรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๔๐ ครับท่านประธาน ตรงนี้ไม่น่า และก็สมควรที่จะไปปิดกั้นสิทธิของผู้เสียหาย ซึ่งถูกคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยออกมานะครับ กระผมคิดว่า เป็นสิทธิของเขาครับ ที่เขาน่าจะมีสิทธิในการยื่นโต้แย้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนว่าระยะเวลาที่ทางท่าน กต. ได้กรุณาชี้แจงนะครับว่า คู่ความที่ได้ฟ้องกันเองนั้น แล้วก็เมื่อขึ้นศาลแล้วใช้ระยะเวลานานมาก กว่าศาลท่านจะมีคำวินิจฉัยออกมานั้น กระผมคิดว่าน่าจะจะไปปรับปรุงในส่วนนั้นมากกว่า แต่ว่าโดยหลักจะเรียกว่า หลักนิติธรรม หรือว่า หลักนิติรัฐ ก็แล้วแต่ครับท่านประธาน กระผมคิดว่าสิทธิของผู้เสียหาย ซึ่งเขาถูกตัดสินนี้ เปรียบเสมือนถูกลงดาบประหารเลยนะครับท่านประธาน เขาน่าที่จะมีสิทธิในการอุทธรณ์หรือฎีกานี้ แล้วก็ผมมาดูในวรรคสุดท้ายนะครับท่านประธาน วรรคที่ ๓ ในวรรคที่ ๓ นี้ทาง กต. กลับให้สิทธิสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นสามารถยื่นคำร้องอุทธรณ์ได้ครับท่านประธาน กระผมคิดว่า มันจะขัดกันเองหรือเปล่านะครับ ที่ว่าในส่วนวรรคแรกนี้ท่านตัดสิทธิ แต่ว่าในวรรคที่ ๓ ท่านกลับเปิดโอกาสนะครับ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลได้ ขออนุญาตให้ทางท่าน กต. ได้ชี้แจงในประเด็นนี้ด้วย กระผมคิดว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งนะครับ

มาตรา ๒๓๓ กับ ๒๓๒ นี้ พี่น้องประชาชนและผู้สมัครรับเลือกตั้ง รวมทั้ง กต. จังหวัด และเจ้าหน้าที่ กต. ทั่วประเทศกำลังรอรับฟังอยู่ครับท่านประธาน

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เอาเฉพาะ ๒๓๓ นะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ยกร่างครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กระผมขออนุญาต อภิปราย และจะได้ตอบคราวเดียวครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : คุณวัชราเชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชรา หงส์ประภัศร สสร. ครับ ในมาตรา ๒๓๓ นี้เนื่องจากที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไขในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม กระผมขออภิปรายในลักษณะที่ว่า สอบถามความแน่ชัดครับ เนื่องจากในมาตรานี้เป็นเรื่องการมอบดาบอำนาจอธิปไตยให้กับกรรมาธิการ เป็นเรื่องที่สำคัญมากครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคหนึ่งที่ว่า ให้คณะกรรมการเลือกตั้งวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนประกาศผลการเลือกตั้ง โดยให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นที่สุด ซึ่งเมื่อดูในมาตรา ๒๑๘ ที่เราได้พิจารณากันไปเมื่อวานนี้ ในวรรคสองนะครับว่า อำนาจศาลปกครองนั้นไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรอิสระ คือหมายความว่า จะไปฟ้องร้องต่อศาลปกครอง ในภายหลังก็ไม่ได้ครับ ซึ่งเมื่อเป็นดั่งนี้นั้นก็เป็นการจำกัด ตัดสิทธิของผู้ที่ได้รับความเสียหายจากคำวินิจฉัยนั้น เป็นอันว่าหมดกันไปเลย เนื่องจากได้มีมาตรา ๒๑๘ ว่าไว้ดังกล่าวแล้วนะครับ แล้วก็ดูในมาตรา ๒๓๓ ก็ยังได้เขียนย้ำลงไปอีกว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นที่สุดครับ ผมก็เห็นดีด้วยครับถ้าว่า ในหลักการที่ทำไปแล้วถูกต้อง ถูกผู้กระทำผิดจริง ๆ นะครับ -----

แต่ว่าของเหล่านี้มันขึ้นอยู่กับพยานหลักฐาน คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งสุจริตก็จริง แต่อาจจะได้รับพยานหลักฐานที่ไม่ถูกต้องมาก็เป็นได้ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าที่จะพิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ได้รับความเสียหายให้มีทางออก โดยแต่เดิมนั้นก็ได้เขียนเอาไว้ในเรื่องให้สิทธิที่จะให้ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่ออุทธรณ์ได้ อันนี้ก็เป็นที่ออกอันหนึ่งที่ดีอยู่แล้วครับ แต่ตอนนี้ท่านมาเขียนอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการปิดกั้น ผมก็รู้สึกเป็นห่วงครับ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าจะเป็นตามที่ว่านี้ โดยที่ท่านคิดใคร่ครวญแล้วก็ไม่ขัดข้อง แต่ที่ท่านน่าที่จะได้คิดต่อไปด้วยว่า ในกรณีที่เกิดความผิดพลาดขึ้นมาอย่างนี้จริง ๆ คือหมายความว่า ได้มีการทุจริตเช่นนี้จริง ๆ แล้วความเสียหายในทางแพ่งที่เกิดขึ้น เช่น ถ้าจัดการเลือกตั้งใหม่เนี่ยครับ ท่านจะไม่คิดที่จะเขียนลงไปหรือครับว่า กรณีตามมาตรานี้ไม่ตัดสิทธิ หรืออำนาจที่จะเรียกร้องให้ชดเชยค่าเสียหายด้วย ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญยกเว้นครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในเบื้องต้น ผมขออนุญาตตอบที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านสอบถามว่า ถ้าศาลฎีกามีคำสั่งแล้วนี้จะหมดจากสภาพเมื่อไรนะครับ ในกรณีนี้ได้มีการบัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๑๐๑ (๙) ในกรณีที่สมาชิกภาพของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงนะครับ เมื่อศาลฎีกามีคำสั่งตามมาตรา ๒๓๓ วรรคสอง ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนะครับ อันนี้เขาจะบวกกับของวุฒิสภาครับ แต่ว่าความสิ้นสุดของสมาชิกภาพก็จะอยู่ในมาตรา ๑๐๑ (๙) คือ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งครับ ในส่วนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ๓ ท่านสอบถามนี้ครับ ในวรรคแรก ผมขออนุญาตตอบไปพร้อมกันเลยนะครับ คือ หลักการของมาตรา ๒๓๓ วรรคแรกนี้ครับ ความจริงอันนี้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งเดิมที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ให้อำนาจนะครับ คือ มีอำนาจที่จะสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพเพื่อความรวดเร็ว เพราะเรื่องการจัดการเลือกตั้งนี้จะต้องดำเนินการไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมนะครับ ในกรณีวรรคแรก อย่างที่ท่านอาจารย์วุฒิสภาได้กราบเรียนแล้วว่า

ระยะเวลาตามวรรคแรกนี้มีน้อยมากนะครับ ในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งในระดับชาตินี้
 นะครับ ในการเลือกตั้ง สส. นี้ะครับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
 เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ นี้ะครับ มาตรา ๗/๑
 การดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป คณะกรรมการ
 การเลือกตั้งต้องดำเนินการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันเลือกตั้ง
 ในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น มีประกาศคณะกรรมการ
 การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๒
 ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ กำหนดให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องประกาศผลการ
 เลือกตั้งให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งต้องไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันเลือกตั้ง ฉะนั้นระยะเวลานี้
 นะครับ ในวรรคหนึ่งนี้มีค่อนข้างน้อยมากนะครับ และการทุจริตการเลือกตั้งต่าง ๆ นี้ก็
 มักจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาใกล้ ๆ กับวันเลือกตั้งนะครับ อย่างยกตัวอย่างง่าย ๆ คดีที่มีการ
 ชื้อเสียง ซึ่งเป็นที่ทราบกันทั่วไปนะครับ คือที่จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อ ๑๐ ปีก่อน ที่มีการเอา
 ธนบัตรมาเย็บกับใบหาเสียงนะครับ พร้อมกับเงินรวมทั้งหมด ๑๑ ล้าน นี้ะครับ ยึดได้
 คาหนังคาเขา มีหลักฐานชัดเจนอย่างนี้นะครับ ก่อนวันเลือกตั้ง ๓ วัน นะครับ กรณี
 อย่างนี้ ถ้าปรากฏอย่างนี้ เจอหลักฐานชัดเจนอย่างนี้นะครับ ถ้าจะปล่อยให้ไปเลือกตั้ง
 นะครับ หรือประกาศผลไปนี้ ท่านคิดดูสิครับ ว่ามันจะเกิดอะไรขึ้นนะครับ ระยะเวลาของ
 ช่วงนี้มีค่อนข้างจำกัด ใน ๓๐ วัน นี้ะครับ -----

ถ้าจะมีการสั่งเลือกตั้งใหม่ อย่างน้อยต้องให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเตรียมเวลา ก็คงประมาณ ๑๕ วันใช้ใหม่ครับ จะต้องมีการพิมพ์บัตร เตรียมเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในกรณีสั่งเลือกตั้งใหม่ เวลาจะพิจารณาจริง ๆ นี่นะครับ ก็จะอยู่ช่วงเวลาประมาณ ๑๕-๒๐ วันนะครับ คือขอให้ท่านช่วยคิดให้ด้วยว่าจะทำอย่างไร คือเวลามันค่อนข้างสั้นมากนะครับ แล้วในการวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ มีคนร้องมา สั่งได้เลยนะครับ เพราะว่าในการพิจารณานี้จะต้องมีการสอบสวนนะครับ จะต้องมีการตั้งอนุกรรมการสอบสวน อย่างที่ได้ทราบว่ามี การตั้งอนุกรรมการ อย่างเรื่องคดียุบพรรค อย่างนี้นะครับ ก็จะมีตั้งอนุกรรมการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐาน อันนั้นก็ต้องใช้เวลานะครับ สอบสวนแล้วนี่นะครับ ตามกฎหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ จะต้องแจ้งสิทธิให้เขาทราบด้วย ก็ทำนองเดียวกับเรื่องของ ปปช. ก็ต้องแจ้งว่า นี่คุณถูกร้องนะ เรื่องทุจริตการเลือกตั้ง คุณจะให้การอย่างไร ก็ต้องให้เวลาเขา และเชื่อเถอะครับ ในทางปฏิบัตินี้ ถ้า กกต. เรียกมาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหานะครับ เขาจะไม่มา จะพยายามไม่มา เพราะเขารู้แล้วเขามารับทราบข้อกล่าวหานี้นะครับ เขาตกอยู่ในฐานะลำบากทันที เขาก็ต้องพยายามเลื่อนนะครับ ครั้งแรกเขาอาจจะแจ้งมาป่วย ไม่สบาย มีใบรับรองแพทย์ ครั้งที่ ๒ป่วย อะไรทั้งหลายแหล่ เวลามันจะเหลือแค่ ๑๕-๒๐ วัน ท่านช่วยคิดให้ผม ว่าทำอย่างไร จะแก้ไขปัญหาเรื่องข้อสิทธิขาดเสีย ไม่ได้ต้องการอำนาจอะไรทั้งสิ้นนะครับ ของ กกต. นี้ แต่ช่วยกันคิดปัญหาว่า ถ้ามันเกิดอย่างนี้เราแก้อย่างไร เพราะฉะนั้นเวลาพวกนี้มันค่อนข้างจะจำกัดนะครับ อนุกรรมการไต่สวน ไต่สวนแล้ว แจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ถึงส่งมาที่ กกต. วินิจฉัย ช่วงเวลาเหล่านี้มันจะไม่ทันนะครับ แล้วพอวินิจฉัยไปแล้วต้องไปยื่นต่อศาลก่อน ยื่นต่อศาลฎีกาก่อนนะครับ ไปยื่นคำร้องต่อศาลฎีกา ใช้ใหม่ครับ ก็ต้องเรียกเจ้าตัวเขามาสอบถามใช้ใหม่ครับ ศาลก็ต้องเรียกมาสอบถาม ต้องไต่สวนนะครับ เชื่อเลยครับ นัดแรกเขาก็ต้องอ้างเหตุต่าง ๆ ว่า ไม่มีทนายบ้าง พอนัดที่ ๒ ก็บอกป่วยบ้าง เวลา ๑๕-๒๐ วัน มันทำไม่ได้ครับ ท่านลองคิดดูสภาพปัญหานะครับ แล้วในปี ๒๕๔๐ นี่นะครับ ที่ว่า กกต. มีอำนาจสั่งได้หมดเลยนี่นะครับ มีคดีที่ กกต. สั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งแล้วสั่งเลือกตั้งใหม่ได้แค่ ๒ คดีเองครับ ถ้าหากว่าให้ไปศาลด้วยในวาระแรกนี้

สรุปแล้วจะไม่มีโอกาสที่จะสั่งเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้เลยนะครับ นี่คือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ วันนั้นนะครับที่แปรญัตติ ผู้แปรยอมไปแล้วนะครับ ที่นี้มีการแก้ไขซึ่งพูดกัน ถ้าตกลงไม่ได้ จะขอโหวต ท่านการุณครับ นิดหนึ่ง

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงกรรมาธิการ ถ้าชี้แจงว่า ประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง ประกาศ หรือมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นอำนาจของ กกต. และคำสั่งของ กกต. ให้เป็นที่สุด ไม่ใช่อำนาจของคู่ความ ที่เรียกว่า ผู้เสียหาย ที่สมัครด้วยกัน ด้วยเหตุนี้ จึงให้ กกต. นำส่งศาลฎีกา และนำส่งศาลอุทธรณ์ได้เท่านั้น ผู้เสียหาย ถ้าอยากดำเนินคดีเรื่องการเลือกตั้งไม่ชอบ ทุจริต การเลือกตั้ง ชื่อเสียง ชื่ออะไรต่าง ๆ ทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง หาเสียงโดยทุจริต หาเสียงโฆษณาโดยผิด หรือหมิ่นประมาทอะไรก็ตาม ให้ไปดำเนินคดีปกติ ผมว่าถ้าอย่างนี้ก็พอจะชัด แล้วก็ทำให้ผู้เสียหายที่เป็นคู่ความ คือ ผู้สมัครด้วยกันไม่สามารถไปดำเนินคดีโดยวิธีการขึ้นศาลฎีกา และศาลอุทธรณ์ โดยวิธีการให้ศาลฎีกา และศาลอุทธรณ์ประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง หรือการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้ ก็จบส่วนนี้นะครับ แต่ส่วนที่ยังไม่จบของผมนะครับ ท่านครับ ขออย่างนี้ได้ไหมครับท่านครับ อันนี้เป็นองค์ประชุมจริง ๆ ท่านดูที่ท่านเพิ่มเติมนะครับตรงนี้ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ท่านบอกว่า ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ นี่นะครับ คือจะปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ แต่เขายังมีสมาชิกภาพอยู่ เมื่อยังมีสมาชิกภาพอยู่ องค์ประชุมเขานับตามบุคคลที่เป็นสมาชิกภาพนะครับ การมาประชุมไม่ได้ เช่น ป่วย เช่น ติดธุระอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ เขายังนับสมาชิกภาพอยู่ในนี้ จำนวนอยู่นะครับ จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องมติที่เกี่ยวข้องกับว่าของที่ประชุม อันนี้ไม่มีปัญหา มีประชุมเท่าไรก็ไม่เป็นอะไร -----

แต่ของจำนวนที่มีอยู่ ตรงนี้สิครับ ต้องเอาตัวบุคคลที่ยังมีคุณสมบัติอยู่ ยังมีสมาชิกภาพอยู่ได้ เต็มวรรคทำมาปิดได้ไหมครับ ท่านครับ สักบรรทัดสองบรรทัด สมมุติเฉย ๆ นะครับ เช่น การไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามวรรคสองและวรรคสามของท่าน วรรคสอง ก็คือ กรณี สส. สว. วรรคสาม ก็คือ กรณีท้องถิ่น การไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามวรรคสองและวรรคสาม ไม่ให้นับเป็นจำนวนของสมาชิกที่มีอยู่ สมมุติ นะครับ แต่ท่านจะไปปรุงแต่งอย่างไรก็ตาม ถ้าอย่างนั้นนะครับ ท่านเลขาธิการที่ประชุมก็จะสามารถตัดองค์ประชุมได้ว่า บุคคลผู้นี้ บุคคลผู้นี้ แม้จะมีชื่อ มีสมาชิกภาพอยู่ก็จริง แต่ตัดจำนวนออกไป ๗ คน ๑๕ คน เพราะฉะนั้นของที่มีอยู่จึงมีเหลือเท่ากับเท่านี้ เกินครึ่งหนึ่งจึงได้เท่ากับเท่านี้ อันนี้จะมีปัญหา ตามท่านเลขาธิการ มีปัญหาจริง ๆ ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านครับ ยกวางลองคิดดู ท่านสวัสดิ์ครับ ระหว่างที่ท่านสวัสดิ์พูด ยกวางคิดว่าเอาอย่างไรนะครับ ที่ท่านการุณเสนอ เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ โชติพานิช นะครับ ในมาตรา ๒๓๓ กระผมมีข้อสังเกตอยู่บางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวรรคสอง ที่เกี่ยวกับบอก ในกรณีที่ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ถ้าท่านเห็นว่าท่านควรจะต้องไปให้ใบเหลือง ใบแดง ต้องไปร้องต่อศาล ทีนี้ในกรณีที่ท่านประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว ก็ต้องแสดงว่าท่านได้มีการสืบสวนสอบสวน หาข้อเท็จจริงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใช่ไหมครับ แต่มันจะมีอีกกรณีหนึ่งนะครับ เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้บัญญัติว่า หลังจากการเลือกตั้งแล้ว ต้องแต่งตั้งประธานรัฐสภา คือ ประธานสภาผู้แทน ภายใน ๓๐ วัน แล้วนับแต่ตั้งประธานสภาภายใน ๓๐ วันนี้ ต้องตั้งนายกรัฐมนตรี เวลาตรงนี้นับบังคับ มันบังคับ เพราะฉะนั้นท่านจะต้องไม่สามารถที่จะทำงานได้เรียบร้อยหมดละ คือไม่สามารถจะทำงานตรวจสอบได้ทัน เพราะ ๔๐๐ เขต บวกด้วย ๘๐ นี้ ผมว่ามีการร้องเรียนกันนี้ ผมว่าหลายร้อยละ เพราะฉะนั้นท่านไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้หมด แต่ด้วยความจำเป็นตรงนี้ ท่านอาจจะต้องประกาศผลไปก่อน แล้วสอยทีหลัง เพื่อให้เขาเปิดสภาได้ เพื่อให้เขาตั้งนายกรัฐมนตรีได้ จริงอยู่ระยะเวลาไม่ได้กำหนดไว้เป็นตายตัว เป็นระยะเวลาของการเร่งรัด แต่ถ้าท่านเขียนไว้อย่างนั้นนะครับ ต้องเท่ากับว่าในกรณีที่

ประกาศผลการเลือกตั้งแล้ว เท่ากับท่านยอมรับนะว่าท่านตรวจสอบเรียบร้อยแล้วนะ อย่างนั้นใช้หรือเปล่าครับ เพราะฉะนั้นต้องคิดเรื่องนี้เพื่อเอาไว้ข้างหน้าว่า ถ้ามันกรณีอย่างนี้ ท่านจะทำอย่างไรนะครับ อันนี้เป็นปัญหาที่ต้องคิดไว้ ต้องเกิดแน่นอนนะครับ ต้องเกิดแน่นอน เพราะถ้าไม่อย่างนั้นเขาก็จะแต่งตั้งประธานสภาไม่ได้ แล้วก็แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีไม่ได้นะครับ มันเป็นมาตรการที่สำคัญอยู่นะครับ ผมอยากจะทำให้ข้อสังเกตตรงนี้อ่าไว้ว่า ท่านจะคิดอย่างไร ปัญหาที่ท่านเป็นห่วงในเรื่องว่า ไปคดีศาลแล้วมันจะชักช้า อะไรต่ออะไรนี้ ผมขอเรียนฝากเป็นข้อสังเกตว่า ท่านกรุณาเขียนในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบังคับเอาไว้เลยนะครับว่า ผู้ร้องจะต้องนำมาภายในกี่วัน ผู้ถูกร้องภายในกี่วัน ต้องทำให้เสร็จนะครับ บังคับเอาไว้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่ท่านเป็นห่วงว่า เดี่ยวเขาจะอ้างป่วย อ้างนั่น อ้างนี้ มันจะได้หมดไปนะครับ ผมมีข้อสังเกตอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ
ท่านยกวางครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ ขอเรียนชี้แจง อย่างที่ท่านากรุณ ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่สอบถามนะครับว่า อยากจะให้บัญญัติว่า ไม่นับ สส. ผู้นั้นเป็นองค์ประชุม คิดว่าน่าจะเขียนเป็นรายละเอียดในรัฐธรรมนูญนี้อาจจะไม่ค่อยเหมาะ และผมคิดว่าในทางการเมืองจริง ๆ นี่นะครับ เขาสามารถบริหารจัดการทางการเมืองได้ เขารู้เลยครับว่าเมื่อมีการเลือกตั้งครั้งนี้ กกต. ประกาศผลครั้งนี้เนี่ยครับ มี สส. ของเขาก็คน ที่จะอยู่ในระหว่างถูกสอย พุดง่าย ๆ เขาจะรู้เลย -----

เขาจะคำนวณไว้เลยว่า มี ๕ คน หรือ ๑๐ คน เขาจะไปบริหารจัดการในส่วนของเรื่องของเขาได้ นะครับ ผมคิดว่า ถ้าเราไปเขียนรายละเอียดมาก ผมคิดว่า จะยิ่งเพิ่มความซับซ้อนเข้าไปในส่วนของเรื่องนี้ นะครับ

ส่วนที่ท่านอาจารย์สวัสดิ์ ขออนุญาตเอ่ยนาม นะครับ ที่ท่านสอบถามว่า ในมาตรา ๒๓๓ วรรคแรก หมายความว่า ต้องเสร็จแล้วใหม่ คือผมอยากจะทราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า อย่างในกรณีเลือกตั้งท้องถิ่นนี้ จะต้องประกาศผลการเลือกตั้งให้แล้วเสร็จไม่เกิน ๓๐ วัน ในทางปฏิบัติมันไม่สามารถที่จะทำได้ครับ เวลามีคนร้องเรียน โดยเหตุนี้ นะครับ คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงต้องประกาศผลไปก่อนภายใน ๓๐ วัน เพื่ออะไรครับ เพื่อว่าให้เขาไปเปิดประชุมสภาได้ อย่างผมยกตัวอย่างง่าย ๆ สภากรุงเทพมหานคร เลือกตั้งมาแล้วเป็นเดือน นะครับ ประกาศผลไม่ได้ เพราะกฎหมายเดิมไม่เปิดช่อง กฎหมายเดิมต้องสอบสวนให้เสร็จหมดถึงจะประกาศ แล้วใช้เวลาเป็นหลาย ๆ เดือน นะครับ กรรมการการเลือกตั้งชุดนี้มาเห็นปัญหานะครับ จึงมีมติและขอไปที่คณะปฏิรูปว่าขอให้ช่วยแก้กฎหมายเรื่องนี้หน่อย คณะปฏิรูปก็ได้ออกเป็นกฎหมายฉบับที่ ๓๒ ให้ ซึ่งแก้ปัญหาท้องถิ่นไปได้เยอะ นะครับ คือให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน รับรองผลนับแต่วันเลือกตั้ง แล้วคดีที่ค้างเก่านี้นะครับ ต้องให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีประกาศฉบับนี้ โดยเหตุนี้ นะครับ เราถึงสามารถประกาศผลการเลือกตั้งได้หมด รวมทั้ง สก. ของกรุงเทพ เพื่อให้เขาไปเปิดสภาได้นะครับ ในจุดนี้ที่ว่าเสร็จใหม่ ในทางปฏิบัติมันทำไม่ได้ครับ ยากมากที่จะทำได้ ฉะนั้นจึงต้องประกาศก่อน แล้วก็ไปดำเนินการ ซึ่งพอประกาศแล้วดำเนินการมันก็จะไปเข้าในวรรคสอง ซึ่งจะมีเวลา วรรคแรกที่คงอยู่นะครับ เพื่ออะไรครับ เหมือนกับเพื่อเป็นคล้าย ๆ ยันต์ นะครับ บอกว่า อย่าให้จับได้ แบบที่บุรีรัมย์ นะครับ คาหนังคาเขาอย่างนี้นะครับ คือหมายความว่าให้มีมาตรการว่าสามารถที่ดำเนินการได้ฉบับล้น นะครับ เพื่อให้สามารถยับยั้งการทุจริตได้นะครับ ถ้าไม่มีมาตรการอันนี้ ผู้สมัครเขาจะรู้เลยว่า โกงไปก่อน ให้เขาไปประกาศผลก่อนแล้วไปสู้คดีกันทีหลัง มันจะลักษณะเป็นอย่างนี้ อย่างที่ผมยกตัวอย่างว่าในปี ๒๕๔๘ ด้วยความจำกัดของเวลา ๓๐ วัน กกต. ชุดที่แล้วให้ใบเหลือง ๑ ใบ ใบแดง ๑ ใบ แค่นั้นเอง พุดง่าย ๆ วรรคแรกนี้ ในทางปฏิบัติมีโอกาสจะใช้น้อยมาก

นอกจากว่าจับได้คาหนังคาเขานะครับ ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องเหมือนกับเป็นการจับความผิดซึ่งหน้าของตำรวจที่ไม่มีหมายจับครับ ถ้าอย่างไกรก็กราบเรียนที่ประชุมว่าให้ช่วยคิดให้ด้วยว่าจะทำอย่างไรให้มันมีประสิทธิภาพ เป็นธรรมด้วย ซึ่งเราก็คิดว่าในลักษณะอย่างนี้ก็คิดว่ายืดหยุ่นที่สุดแล้ว หมายความว่าทำให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม มีประสิทธิภาพ และให้ความเป็นธรรมพอสมควร และผมอยากจะกราบเรียนว่าในการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ส่งเลือกตั้งใหม่นี้ครับ ตามกฎหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องใช้มติเอกฉันท์นะครับ ซึ่งค่อนข้างว่าไม่ใช่ว่าสั่งได้ง่าย ๆ นะ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ พุดกันมานานแล้วครับ พวกที่สงวนคำแปรก็ยอมแล้วนะครับ เชิญท่านสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ โชติพานิช : ท่านประธานครับ ติดพันครับ คำถามของกระผมเมื่อตะกี้นี้ น่าจะสับสนอะไรสักนิดหนึ่ง คือถ้าท่านประกาศผลไปก่อนนี้นะครับ พรรคสองมันบังคับนะ ท่านจะให้ใบเหลือง ใบแดงนั้นมันต้องไปศาลฎีกา แต่ท่านประกาศผลโดยที่ท่านยังไม่ได้ตรวจสอบนะ ไม่ได้สอบสวนนะ กรณีอย่างนี้มันควรจะเข้าพรรคหนึ่ง ผมมีความห่วงใยท่านตรงนี้ ใช่ไหมครับ ว่าตรงนี้ในกรณีถ้าพรรคสองมันเป็นเรื่องที่ท่านสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงได้ความชัดเจนแล้ว แต่ที่ท่านประกาศไปก่อนเพื่อให้เขาเปิดสภาได้ อะไรได้นี้ ท่านยังไม่ได้ตรวจสอบนะ กรณีของท่านอย่างนี้มันควรจะเข้าพรรคหนึ่ง ใช่ไหมครับ ฉะนั้นผมว่า เดียวถ้าท่านเขียนอย่างนี้เอาไว้มันจะมีปัญหา ผมก็ให้ท่านแก้ไขเสียว่าจะเอาอย่างไร ผมเป็นห่วงตรงนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสดศรีครับ

นางสดศรี สัตยธรรม (กรรมาธิการ) : ประธานกราบเรียนท่านประธานนะคะ ดิฉัน สดศรี สัตยธรรม นะคะ มาตรา ๒๓๓ นี้ แต่เดิมเลยนะคะ เรามอบอำนาจให้ กกต. เป็นผู้ดำเนินการวินิจฉัยใบเหลือง ใบแดงมาตลอดนะคะ -----

แต่มาถึงสภาแห่งนี้ท่านมีความไม่ไว้วางใจ กกต. จากสาเหตุที่ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา นะคะ ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจที่ท่านไม่ไว้วางใจ กกต. นะคะ แต่อย่างไรก็ตามพอมีการแก้ไขก็จะเกิดปัญหา อย่างที่ท่านสวัสดิ์ ดิฉันขอกราบเรียนเอ่ยนามท่านนะคะ อย่างวรรคสองนี้จะเกิดปัญหาขึ้นมาทันทีว่า มันจะมีปัญหาในการเลือกตั้งไม่ทัน ส่วนวรรคหนึ่งนี่นะคะ ตอนที่ร่างได้แก่นี้เพื่อให้คำสั่งของ กกต. เป็นที่สุด เนื่องจากมีปัญหาว่า ถ้าในระหว่างก่อนการประกาศผล ถ้ามีการถกกันแก่งกันแล้วนี่ ท่านไม่ต้องกลัวคะ ทุกคนจะมีการแจ้งความดำเนินคดีกันทันทีนะคะ ถ้าเราไม่ให้เกิดกรรมการการเลือกตั้งเป็นกรรมการแล้ว การเลือกตั้งในครั้งหน้าต่อไปจะเกิดปัญหา ก็จะมีการแจ้งความดำเนินการกันตลอด แล้วก็การเลือกตั้งก็จะต้องเลื่อนกันไป เพราะว่าต้องรอให้ศาลวินิจฉัยก่อน ดังนั้นการที่ยกวางได้แก้ไขว่า คำสั่งของ กกต. ให้เป็นที่สุดก็เพื่อที่จะตัดปัญหาที่จะเกิดขึ้น ซึ่งอันนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ กกต. ต้องการอำนาจ แต่เป็นเรื่องความสงบในสังคม เราต้องการการเลือกตั้งที่เราได้บุคคลที่เป็นคนดีเข้ามาสู่สภา ไม่ใช่สภาโจร เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒๓๓ วรรคแรก เป็นการแก้ปัญหาก็ไม่ให้มีการร้องเรียนหรือฟ้องร้องอะไรกันต่อไป เราจึงให้ กกต. เป็นกรรมการในการตัดสิน ถ้าในสนามแข่งขันใด ๆ ก็ตาม ไม่มีกรรมการและไม่ให้อำนาจกรรมการในการตัดสินแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะมีการแข่งขันกันในการเล่นกีฬาหรืออะไรทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่า มาตรา ๒๓๓ วรรคแรก ทางยกวางได้พยายามแก้ไข แล้วจริง ๆ ก็พยายามให้สิทธิศาลในการดำเนินการต่าง ๆ โดยใช้วรรคสองเข้ามาแล้ว แล้วพอวรรคสองนี้ก็อาจจะจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ ถ้าท่านยังมอบหมายให้ทางศาลฎีกา หรือศาลอุทธรณ์ดำเนินการ คงจะทราบดีว่าในศาลฎีกานี้คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลฎีกานี้จะนะคะ ในปีนี้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าเรื่อง แล้วอาจจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และในศาลอุทธรณ์นี้มีคดีค้างพิจารณาถึง ๕๐,๐๐๐ กว่าเรื่อง เพราะฉะนั้นถ้าท่านมอบหมายคดี ไม่ว่าจะการร้องเรียนท้องถิ่นก็ดี หรือคดีในระดับชาติก็ดีมอบให้ทั้ง ๒ ศาล ท่านก็จะเป็นการมอบภารกิจให้แก่ศาลมากยิ่งขึ้นนะคะ แล้วดิฉันเคยพูดบ่อย ๆ ว่า ดิฉันไม่อยากจะให้ศาลเกี่ยวข้องกับการเมือง ถ้าศาลไปแปดเปื้อนเมื่อไรแล้ว ศาลก็จะไม่เป็นศาลนะคะ เรายอมให้ กกต. แปดเปื้อนดีกว่า แล้วถ้าอย่างไรท่านเห็นว่า กกต. ทำผิด ท่านก็ยังไม่ฟ้องร้องว่า กกต. กระทำความผิดอะไร ตามมาตรา ๑๕๗ มี

ชัดเจนอยู่แล้วว่า เจ้าพนักงานกระทำความผิด ท่านก็มีสิทธิที่จะฟ้อง กกต. แล้ว กกต. พร้อมที่จะเข้าคุกได้ ถ้าเป็นความผิดจริง ๆ ที่ดำเนินการไป ดิฉันขอกราบเรียนที่ประชุม แค้นนี้ ขอบพระคุณค่ะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวางว่าอย่างไร ครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย (กรรมธิการ) : ผม วุฒิสาร ต้นไชย กรรมธิการ ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับท่านพิเชียร ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่ท่านตั้งข้อสังเกตว่ามาตรานี้ถอยหลังลงคลอง คือ ถอยหลังไป เพราะว่ากรณีเคยให้อุทธรณ์แล้วไม่ให้อุทธรณ์ แต่กรณีท้องถิ่นนี้ให้อุทธรณ์ จริง ๆ ไม่ใช่ครับ กรณีของการเลือกตั้งระดับชาตินั้นคดีทั้งหมดไปที่ศาลฎีกา ส่วนพรรคสุดท้ายเป็นกรณีของการเลือกตั้งท้องถิ่นที่การสิ้นสุดนั้นไปที่ศาลอุทธรณ์ ไม่ได้หมายความว่าให้อุทธรณ์นะครับ แต่ว่าผลของคดีนั้นเป็นที่สิ้นสุดเหมือนกัน เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน และพี่น้องประชาชนจะได้เข้าใจครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านคิดจะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศิวะ แสงมณี สสร. คือ เมื่อกี้ท่านอาจารย์ ขอภัยที่เอ่ยชื่อ ท่านอาจารย์สดศรีนะครับ ท่านบอกว่า มาตรา ๒๓๓ นี้ก็เข้าใจว่า พวกเราเป็นห่วง เนื่องจากชุดที่แล้วอาจจะทำไม่ดีอะไร ก็คงเป็นเรื่องจริง เพราะว่าคนกลัวผีครับ เมื่อคนกลัวผี คนก็เลยยังไม่ค่อยมั่นใจว่า สิ่งเหล่านี้มันจะเกิดขึ้นใหม่ได้ไหม แต่ถ้ารุ่นนี้ที่เข้ามาใหม่ มีอาจารย์สดศรี อาจารย์ประพันธ์ ผมคิดว่าคงไม่ใช่ผีแล้ว คงจะเป็นเทพ เราก็มีความไว้วางใจได้ส่วนหนึ่งนะครับ -----

แล้วก็ถ้าให้ดีก็อาจจะเป็นรุ่นจตุคามด้วยซ้ำ รุ่นนี้นะครับ กกต. เพราะว่าอาจารย์สดศรี จะพกมากกว่าเพื่อนอยู่ ผมสังเกตดูนะครับ แต่ที่นี้ปัญหาอยู่นิดเดียวครับว่า เมื่อกี้ที่ผม เรียนถามว่า ไม่ตัดสิทธิที่จะฟ้องศาลปกครองใช่ไหมครับ หนึ่ง อันที่ ๒ ก็คือว่า ในการวินิจฉัยของ กกต. ในเรื่องว่าจะให้เลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธินี้ มีการเขียนแล้วให้ สาธารณชนทราบไหมครับ ให้ชัดเจนว่า ทำไมรายนี้เราถึงต้องเพิกถอน ทำไมรายนี้เราถึง เลือกตั้งใหม่ เพื่อให้คนได้รับรู้เหมือนกับกรณีศาล คำวินิจฉัยนะครับ เป็นคำวินิจฉัย ส่วนตัวของแต่ละกรรมการด้วยว่ามีความเห็นอย่างไรบ้าง เพื่อให้คนมีความมั่นใจ ว่ากรรมการวินิจฉัยด้วยความโปร่งใส เพราะว่าผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ เท่าที่ผ่านมาเมื่อรุ่นที่แล้ว ผมไม่ได้ว่าทุกคนจะเป็น แต่ว่ารุ่นที่แล้ว พวกเราคงทราบดีว่า วันนี้ใบขาว อีกอาทิตย์ต่อมาใบเหลือง แล้วถัดไปเป็นใบแดง ตกลงเลยไม่รู้ว่าเป็น คำวินิจฉัย อะไรกันแน่ ไม่มีใครรู้ หรือที่ยังแอบไม่วินิจฉัยอีกก็เยอะ หรือวินิจฉัยอยู่ ๒ คน อีก ๓ คน ยังไม่ได้เห็นก็มี จนตายไปข้างหนึ่งก็มี ยังไม่ได้เห็น สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่า ถ้าหากว่าเราจะ มอบอำนาจอธิปไตยให้กับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๓๓ นี้ ซึ่งผมคิดว่า ในส่วนตัวผม ในหลักการผมเห็นด้วย แต่เพื่อให้เกิดความโปร่งใส เราควรจะได้แสดง คำวินิจฉัยให้สาธารณชนได้รับรู้ด้วย อันนี้มีความจะเป็นไปได้หรือไปเขียนไว้ในกฎหมาย ลูกจะได้หรือเปล่าครับ ขออนุญาตเป็น ๒ คำถาม และคำถามแรกด้วยนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านประพันธ์ อีกทีหนึ่งครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านคิดจะ ขออนุญาตเอ่ยนาม ว่ากรณีตามมาตรา ๒๓๓ วรรคแรกนี้จะไปขึ้นศาลปกครองหรือไม่ คงไม่ขึ้นแล้วครับ เพราะว่าในคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ในมาตรา ๒๑๔ คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งจะอยู่อำนาจของศาลยุติธรรม คือศาลฎีกา ส่วนกรณี ซึ่งท่านสอบถามว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ควรจะทำงานให้โปร่งใสไหมครับ ควรจะมีการเขียนคำวินิจฉัยอะไรให้ชัดเจนไหมครับ อยากจะกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วกฎหมายมี บัญญัติไว้หมดแล้วนะครับ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ

การเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม กฎหมายบัญญัติไว้เลยว่า การวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดทุกคน ซึ่งในการทำคำวินิจฉัยนี้มีอยู่แล้วนะครับ มีแล้ว และก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งชุดนี้ถือว่ามีค่าสำคัญมาก เพราะต้องการจะทำให้สังคมปราศจากข้อสงสัย คือ เรามีการเขียนคำวินิจฉัย แล้วยังบอกด้วยนะในคำวินิจฉัยว่ากรรมการที่ท่านมีความเห็นอย่างไร แล้วเลขาธิการต้องแจ้งผู้เกี่ยวข้อง และปิดประกาศไว้ที่สำนักงาน กกต. นะครับ พอตีมันปิดอยู่ที่ชั้นล่าง อาจจะไม่มี ท่านขึ้นชั้นบนอาจจะไม่เห็น มีชั้นตอนหมดเรียบร้อยนะครับ ด้วยความโปร่งใสขอขอบพระคุณครับ

นายนวนิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : สมาชิกครับ ผ่านได้แล้วครับ เดี่ยวคนอื่นก็นิดเดียว ท่านศิริเวศน์ เขารับรู้หมดแล้วครับ ท่านศิริเวศน์ ๑ นาที เชิญท่าน เชิญครับท่านศิริเวศน์ ชั้นล่างชั้นบนนี้

นายศิริเวศน์ แสงมณี : ท่านประธานครับ ผม ศิริเวศน์ แสงมณี สสร. คือที่ผมอยากว่า คำวินิจฉัยผมทราบครับว่า มีการเขียน แต่อยากขอใช้ภาษาอังกฤษว่า อยากให้พับติก (Public) คือบ้านเราพับติกของเรา คือ ติดสถานที่ราชการของเรา คนอื่นไม่รู้ แล้วปรากฏว่าสถานที่ราชการบอก จะเข้าต้องแลกบัตร วันนั้นเอาบัตรไปไม่ได้ ก็เลยดูไม่ได้อีก นี่ครับ ผมว่าถ้าพับติกจริงมันต้องเปิดเผยมากกว่านี้ อาจจะไปลงในราชกิจจานุเบกษาหรือประกาศในหน้าอะไรก็ได้ หรือในหน้าหนังสือพิมพ์หรืออะไรก็ได้ครับ เพราะว่ามิฉะนั้นผมคิดว่าเพื่อให้คนเชื่อมั่น ถ้าคนเชื่อมั่น และผมว่าต่อไปเขาจะไม่กลัวผี ผมห่วงอย่างเดียวท่านครับ ผมกลัวว่ารัฐธรรมนูญเราเขียนไปเขียนมา มันจะเป็นฉบับผีได้ผ้าหม่นไปครับ เขาเรียก ผีผ้าหม่น นะครับ คือ ซุกซุก ซุกซุก แล้วเราก็ไม่รู้ ผมอยากเปิดเผยไปเลยครับ เรื่องอย่างนี้

นายนวนิตี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๓๓ นี้ขอมติผ่านนะครับ ตามที่คณะกรรมการแก้ไข ท่านการุณว่าอย่างไรครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ ก็พยายามต่อรอง พยายามทำให้เกิดประโยชน์ที่สุดครับ เพราะท่านประธานอย่าลืม นะครับว่า ในห้องนี้ ในห้องสภานี้ นะครับ ในการพิจารณาเรื่องใด ๆ ก็ตามของ สส. ของ สว. เหมือนเรานี่แหละครับ วัน ๆ หนึ่งจะลงมติไม่รู้กี่ร้อยครั้ง เยอะมาก จะเป็นปัญหา จริง ๆ ครับ ผมกำลังปรึกษาว่า

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : แก้วให้เขาแล้วนี่ แก้วว่าอย่างไร เสนอเลย

นายการุณ ไสงาม : เสนอแล้วครับ ผมเสนอแล้ว

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เขาตกลงไหม

นายการุณ ไสงาม : ปรึกษาท่านประธาน ท่านถามท่านเลขาธิการดูก็ได้ จำนวนสมาชิกภาพยังมีอยู่ ท่านเลขาเขียนยันได้เลยครับ ว่าต้องนับจำนวนนี้เข้าไปด้วย

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่

นายการุณ ไสงาม : ต้องนับเข้าไปด้วย ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ก็ต้องนับ เข้าไปด้วย เพราะสมาชิกภาพเขายังอยู่ ผมก็เลยลองเขียนดู ถ้าปิดท้ายด้วยคำสั้น ๆ ๒ ประโยคนะครับ เป็น ๑ พรรคท้าย ตอนท้ายบอกว่า การปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ตามพรรคสอง คือ สส. สว. พรรคสาม คือ ท้องถิ่น ไม่ให้นับจำนวนดังกล่าวเข้าเป็นจำนวนที่มีอยู่ของ แต่ละสภา อันนี้ไม่เอาอันนั้นมารวม อันนี้ผมว่าไม่ทำให้อะไรเพิ่มเติมมาก ๆ เลย แล้วจะ ทำให้สภานี้ไม่ต้องตีความแล้วตีความอีก เกียกกันแล้วเกียกกันอีกว่าของอะไรกันแน่ ถามท่านเลขาธิการดูครับ เป็นผู้ที่จะต้องประกาศจำนวนนะครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่

นายการุณ ไสงาม : ท่านเลขาธิการที่ประชุมจะต้องเป็นผู้ประกาศ จำนวนว่า บัดนี้องค์ประชุม จำนวนสมาชิกที่มีอยู่จริงของแต่ละสภาเท่าไร ต้องประกาศ ครับ ท่านครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผมถามว่ายกเว้น ว่าอย่างไรครับ ที่ท่านการุณเสนอนี้ ท่านอัชพรครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมธิการ ครับ ขออนุญาตรับข้อความของท่านการุณ
มาดูรายละเอียดอีกทีครับ เพราะว่าก็มีช่องว่างอยู่เหมือนกันครับ

นายการุณ ไสงาม : ยินดีมากครับ ท่านประธานครับ ก็พยายาม
ด้วยความเหนื่อยยาก

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่ครับ ช่วยกัน

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานก็พยายามจะตัดบทย่อย
ผมก็พยายามของผมอยู่เรื่อยๆที่จะทำเอาเข้าไปครับ เหนื่อยครับท่านประธาน

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เข้าใจ

นายการุณ ไสงาม : ฝ่ายข้างล่างนี้จะเหนื่อยกว่าท่านนะครับ เพราะท่าน
สั่งหยุด ท่านสั่งพูด พอแล้ว อะไรต่าง ๆ พวกผมก็เอาอยู่นั่นล่ะครับ ตกอกตกใจกับ
ท่านประธานอยู่เรื่อย

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : นอกจากสั่งแล้ว
ต้องฟังท่านการุณให้รู้เรื่องด้วย กลัวไม่รู้เรื่องเหมือนกัน ตกลงนะ ขออนุญาตผ่าน
มาตรา ๒๓๓ มีการแก้ไขตามนี้ แล้วกรรมธิการรับจะไปดูที่ท่านการุณให้ไว้ล่ะครับ
เพื่อให้เป็นข้อที่ดีที่สุด

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ขอภัยนิดเดียวครับ
ท่านประธานครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมเรียนท่านกรรมธิการยกร่างผ่านท่าน
ประธานอย่างนี้ครับว่า เมื่อมาตรา ๒๓๓ มีการปรับแก้ไขตามที่ท่านประธานกำลังจะให้
ผ่านนะครับ ฝ่ายกรรมธิการยกช่วยดู ๒๑๔ ด้วยนะครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : สองร้อยเท่าไรนะ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ๒๑๔ ครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ๒๑๔

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ๒๑๔ ครับ ช่วยดูด้วยนะครับว่าจะต้องปรับตาม ๒๓๓ ที่ปรับใหม่ไหมนะครับ โดยเฉพาะในเรื่องของวรรคที่ ๓ ที่บอกว่าให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานะครับ เพราะว่าเราแยกกันแล้วครับ ๒๓๓ ที่แก้ไขใหม่ ให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาเฉพาะกรณีที่เป็นการเพิกถอนสิทธิหลังประกาศ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ รับไปดูเดี่ยวเขาจะมาบอกหรือว่าอย่างไร

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ช่วยดูให้สอดคล้องกันด้วยนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ก็ขอขอบคุณท่านสุรชัยนะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามก็จะรับข้อสั่งเกตของท่านไปดูอีกทีนะครับ ในมาตรา ๒๑๔ นี้ คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งมันก็จะมีรวมทั้งเรื่องการเลือกตั้งใหม่ด้วย แต่อย่างไรจะรับมาดูให้ละเอียดรอบคอบครับ ขอบพระคุณครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านมาตรา ๒๓๓ นะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านเลขาต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๓๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ผู้ที่สงวนคำแปรเกี่ยวกับสภาทั้งนั้นนะครับ ขอมติผ่านตามที่คณะกรรมาธิการ ไม่มีการแก้ไขนะครับ ท่านอุทิศว่าอย่างไร เชิญเลยครับ มีไหมครับ

นายอุทิศ ชูช่วย : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อุทิศ ชูช่วย สสร. ครับ นิดเดียวครับ ท่านประธานครับ เรียนท่านกรรมาธิการยกร่างนะครับ ๒๓๔ นี้ะครับ ท่านจะตกคำว่า สมาชิกวุฒิสภา ไปนะครับ ผมนี้ยังไม่ลืมครับว่า วุฒิสภา

มาจากการเลือกตั้งครั้งหนึ่งกับนิด ๆ ครับ เพราะฉะนั้นยังตกอยู่ครับ ท่านครับ ไม่อย่างนั้น
จะไม่ครอบคลุมทั้งหมดนะครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่หรือเปล่าครับ
ท่านกรรมการครับ ขอบพระคุณมาก

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ตกไปจริงครับ กราบขอบพระคุณมากครับ เดี่ยวจะไปแก้ไขให้ครบถ้วนครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ใช่เลย
ใช่ไหมครับ จะได้นั้นนะ ใช่เลยใช่ไหม ว่าอย่างไรท่านอัชพร

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : เติมข้อความว่า หรือสมาชิก
วุฒิสภา เข้าไปต่อท้าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านสมาชิกครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๓๔ นี้ ไม่มีการแก้ไข กรรมวิธีการขอแก้ไขเดิมตามนี้ครับ ขอให้มติดรับมาตรา ๒๓๔ นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ไม่มีใครขัดข้องครับ ท่านเลขาต่อไปครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : มาตรา ๒๓๕ มีการแก้ไข

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : ท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่ณจิตติกุล : มาตรา ๒๓๔ ขออภัยครับ ผ่านครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ๒๓๕ นะครับ มีการแก้ไข ท่านพิเชียรมีอะไร เชิญท่านครับ ๗ คนใช่ไหม

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ใช่ครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพนะครับ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ ในมาตรา ๒๓๕ กลุ่มของกระผมได้แปรญัตติ ขอแก้จำนวนของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นะครับ ซึ่งเดิมนั้นมีจำนวนเพียงแค่ ๓ คน กลุ่มของเราขออนุญาตแก้เพิ่มเป็น ๗ คน นะครับ ทั้งนี้โดยมีเหตุผลสำคัญก็คือว่า จำนวนเพียง ๓ คน ไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ นะครับ ในระยะหลังงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีเพิ่มมากขึ้น นะครับ รวมทั้งที่ผ่านมา ก็ต้องขออนุญาตเรียน นะครับว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น ก็เป็นจุดสำคัญจุดหนึ่ง เปรียบเสมือนสะพานเชื่อมระหว่างความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศ ทั่วแผ่นดิน นะครับ กับรัฐสภานะครับ แล้วก็ตามมา ก็มีเรื่องหลายเรื่องที่ได้เสนอขึ้น ไปผ่านทางผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา แต่ว่าก็ไม่สามารถที่จะถ่ายทอดแล้วก็แก้ไข ปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนของผู้ร้องได้ นะครับ ทางกลุ่มเราก็เห็นว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินเท่าที่มีอยู่ นี้จะเพียงพอหรือไม่ที่จะรับใช้ แล้วก็แก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ของประชาชน นะครับ ที่ได้ยื่นเข้าไป เพื่อให้มีการแก้ไข อีกทั้งรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ปีนี้

นะครับ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ก็ได้มีการเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งจะมีบทบัญญัติมาตราต่าง ๆ ที่จะติดตามมาในอีกไม่กี่มาตราข้างหน้านี้แหละครับ ท่านประธาน ดังนั้นเราจึงเห็นว่าที่ผ่านมา ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งมีจำนวนเพียงแค่ ๓ ท่านนี้ยังไม่เพียงพอครับท่านประธาน แล้วก็แม้กระทั่งกรมการยกเว้นเองครับ ในมาตรา ๒๓๕ ที่กำลังจะติดตามมานี้ ในวรรคสุดท้ายก็ได้เพิ่มข้อความว่า ให้เป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ เป็นวรรคสุดท้ายที่เพิ่มเติมขึ้นมาเนะครับ ตรงนี้ก็เพื่อให้ความสำคัญกับงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่า ออมบุดส์แมน (Ombudsman) นะครับ กระผม และก็กลุ่มหนึ่งของกระผมจึงเห็นว่า น่าที่จะมีการพิจารณาเพิ่มจำนวนพรรคขึ้นมาจาก ๓ คน เป็น ๗ คนครับ ขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุมครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยกเว้นว่าอย่างไรครับ เขาขอเพิ่มจำนวนนะครับ ท่านอาจารย์วิชาครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : ผมขออนุญาตครับท่านประธาน ขอที่เดียวเลยนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ก็ได้ครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญคุณอรรถรัตน์ครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม อรรถรัตน์ รัตนจันทร์ ครับ ตัวมาตรา ๒๓๔ นี้ กระผมเป็นผู้ขอแปรญัติโดยให้มีการเพิ่มจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จากที่ในร่างรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ๓ คน เป็น ๗ คน โดยขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลดังนี้ครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหนึ่งในองค์กระอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ โดยในรัฐธรรมนูญฉบับเดิม พุทธศักราช ๒๕๔๐ มีหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน ----- - ๔๕/๑

เนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือส่วนราชการท้องถิ่น และการปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนหรือประชาชน โดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะกระทำนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ และในร่างรัฐธรรมนูญที่พวกเรา สสร. กำลังพิจารณากันอยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ได้มีการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอีก ๒ ประเด็นที่สำคัญ ประกอบด้วย การตรวจสอบ การละเลย การปฏิบัติหน้าที่ หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรในกระบวนการยุติธรรม และเพิ่มหน้าที่อีกประการหนึ่ง คือ การดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๒๗๑ ท่านประธานครับ ที่ผ่านมาร้องเรียนต่าง ๆ ที่เข้ามาสู่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จากปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง ๒๕๔๙ ผ่านทาง สส. สว. มีมาก และผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ทางโทรศัพท์มีมากถึง ๑๓,๒๔๓ เรื่อง และคาดว่าในอนาคต เมื่อมีการเผยแพร่ภารกิจของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ที่นอกจากจะสามารถสอบสวนข้อร้องเรียนต่อการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ จนทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ร้องเรียนหรือประชาชนโดยไม่เป็นธรรม และยังครอบคลุมไปถึงการดำเนินการเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะส่งผลให้ผู้ร้องเรียนมีจำนวนเพิ่มมากยิ่งขึ้น และมีปริมาณร้องเรียนเพิ่มสูงขึ้นอีกหลายเท่า ดังนั้นการเพิ่มจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จาก ๓ ท่าน เป็น ๗ ท่าน จึงเป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่ง และกระผมใคร่ขอฝากอีกเรื่องหนึ่ง ในส่วนของบทบาทภารกิจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เนื่องจากที่ผ่านมายังไม่สามารถรองรับและดูแลประชาชนได้อย่างแท้จริง เนื่องจากการขาดอำนาจในการสั่งการและการลงโทษ จึงทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรนี้เป็นเสียกระดาศ ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญนะครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล : ท่านประธานครับ

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ครุณี ๔๕/๒

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านอยู่ในกลุ่มไหน

นายศักดิ์ชัย อุ๋นจิตติกุล : ผมอยู่ในกลุ่มของอาจารย์วิชาครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ เชิญครับ

นายศักดิ์ชัย อุ๋นจิตติกุล : ผมยังไม่ได้พูดเลยครับ เมื่อสักครู่กลุ่มคุณพิเชียรพูดไป ๒ คนครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศักดิ์ชัย อุ๋นจิตติกุล ครับ สสร. ในมาตรา ๒๓๕ กลุ่มของกระผมใคร่ขออนุญาตเปลี่ยนคำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ เนื่องจากว่าในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ที่เราไปสอบถามประชาชนในเรื่องภารกิจของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ประชาชนไม่มีความเข้าใจครับ ประชาชนเข้าใจว่า คำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นทำหน้าที่ในการตรวจงานของรัฐสภา ซึ่งเกรงว่าจะเกิดความสับสน แล้วก็ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจคำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คืออะไร กลุ่มของกระผมก็เลยคิดว่า หากว่า ถ้าจะทำให้เกิดความชัดเจนในการที่จะทำให้ถ้อยคำที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้ประชาชนนั้นเกิดความเข้าใจว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นได้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ และเป็นหน้าที่ในการที่จะทำหน้าที่แทนประชาชน ในการที่จะตรวจดูในการกระทำต่าง ๆ ของผู้ดำรงตำแหน่งในส่วนของการเมืองให้ชัดเจนขึ้น ก็เลยอยากขอเปลี่ยนคำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ นะครับ ส่วนในวรรคที่ ๒ ที่ ๓ ก็มีความหมายเช่นเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ ท่านปริญาญากลุ่มไหน

นายปริญาญา ศิริสารการ : กลุ่มเดียวกันครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐสุนทร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : คือถ้ากลุ่มเดียวกัน พยายามต้องใช้เวลาแชร์ (Share) กันหน่อยนะครับ แล้วบางทีหัวหน้ากลุ่มนี้ผมดูไปบางเรื่องนี่ อีกคนต้องเป็นคนพูด หัวหน้ากลุ่มต้องยอมให้คนอื่นพูด จะได้ไม่เสียเวลา เชิญท่านปริญญา

นายปริญญา ศิริสารการ : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปริญญา ศิริสารการ นะครับ ขอเสริมท่านศักดิ์ชัยนะครับ คือเราเสนอเพราะว่าเป็นความรู้สึกคันหัวใจเหลือเกิน ที่เรียกว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผมเองครั้งแรกได้ยินนี้ ก็ไม่เข้าใจนะครับ แล้วประชาชนส่วนใหญ่ที่ท่านศักดิ์ชัยพูดมาก็ไม่เข้าใจ นี่กว่าผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภานี่คือ ทำหน้าที่ตรวจตราเรื่องของ สส. เรื่องของรัฐสภา คล้าย ๆ กับผู้ตรวจการของกระทรวงต่าง ๆ นี่นะครับ ลักษณะความเข้าใจนี้ ชื่อมันสื่อมันดับสน แล้วไม่สื่อทำความเข้าใจง่าย ๆ นะครับ แล้วก็เท่าที่ผมศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางรัฐศาสตร์ คือ ท่านอาจารย์รุจิรา ท่านอาจารย์รุจิราก็ขัดหัวใจเหมือนกันเรื่องพวกนี้นะครับ แล้วก็ท่านบอกว่าต่างประเทศแปลว่า คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ซึ่งสื่อนี้ความหมายใกล้เคียงกับหน้าที่ตรวจการ ภาะรับผิดชอบของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาในนี้ ก็มีที่มาเกี่ยวกับรัฐสภาที่ไม่มาก แต่หน้าที่การงานเกี่ยวกับประชาชนเกือบหมดนะครับ ฉะนั้นสื่อพวกนี้นี่น่าจะเป็นสื่อที่ให้ประชาชนเข้าใจ เราเสนอมา ๓ ชื่อ แต่ใส่เข้าไว้คือ ๑. ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๒. ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ ๓. ผู้ตรวจการทั่วแผ่นดิน เราได้สอบถามชาวบ้านที่ความรู้สึกของชื่อนี้แล้วเขาบอกทั้ง ๓ ชื่อฟังแล้วพอเข้าใจ แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทั้ง ๓ ชื่อ ไม่เข้าใจ แล้วก็ทำให้ขัด แต่ได้ถามผู้เชี่ยวชาญที่เป็นยกกว้างหลายคนบอกเข้าใจ แต่ผมมองแล้วว่าเป็นความเข้าใจของผู้เขียน ผู้ยกกว้างในวงแคบ ๆ หรือวงที่มีผู้มีความรู้ แต่วงกว้างของประชาชนอีก ๕๐ ล้าน ๖๐ ล้านนี่ไม่เข้าใจจริง ๆ นะครับ ก็เลยคิดว่า ชื่อนี้น่าจะเป็นสื่อให้คนฟังครั้งแรกนี้เข้าใจเลย มันอาจจะผิดหลักการผิดที่มาบ้าง แต่ภาะหน้าที่รับผิดชอบของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เท่าที่อ่านจากพรบ. ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับรัฐสภามากนัก นอกจากที่มาบางส่วนนะครับ แต่ส่วนใหญ่ไปเกี่ยวข้องกับประชาชนนะครับ แล้ววันนี้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเท่าที่ผมเช็คแล้วที่ผมตรวจสอบมา คนมาร้องทุกข์ก็ส่วนใหญ่เข้ามา

โดยองค์กรอิสระ ชาวบ้านแท้ ๆ ที่เข้ามาไม่น้อยมาก หรือผู้ที่รู้เรื่องจริง ๆ ก็ไม่มาก ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ฉะนั้นผมคิดว่าสมาชิกที่ท่านฟังแล้ว คงจะมีความรู้สึกคันหัวใจเช่นเดียวกับผม แล้วก็ประชาชนส่วนมาก ฉะนั้นผมจึงขอท่านยกวางช่วยพิจารณาคำนี้ เพื่อให้สื่อให้ชาวบ้านรู้เมื่อได้ยื่นทันทีนะคะ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านศรีราชาครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมธิการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช กรรมธิการ ผมขอพระคุณนะครับ ที่หลายท่านได้ให้ข้อวิพากษ์วิจารณ์นะครับ แต่โดยสภาพงานก็ยอมรับนะครับว่า ๑๓,๐๐๐ เรื่องนี้ครับ ในช่วงที่ผ่านมา ก็เป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัส มันอยู่สองสามสาเหตุด้วยกันครับ สาเหตุแรก งบประมาณแผ่นดินที่จัดให้หน่อยมาก ปีที่แล้วได้ ๘๐ ล้านนะครับ ปีใหม่นี้คาดว่าจะได้ ๑๑๑ ล้านนะครับ แล้วสิ่งเหล่านี้ก็เป็นข้อจำกัดอย่างมาก ถ้าเพื่อสามารถได้งบประมาณแผ่นดินมา ก็สามารถที่จะขยายกำลังอัตราได้นะครับ ที่จริงแล้วโดยระบบงาน ถ้าเมื่อท่านทำงานบริหารท่านจะรู้ว่า งานทั้งหมดนี้ครับ ส่วนใหญ่จะมาตกอยู่ที่เลขาธิการ เป็นตัวขงเรื่องขึ้นไป ผู้ตรวจการจริง ๆ นั้นก็ยังมี แต่คงจะดูในเชิงไฟนอล ดีซิชั่น (Final decision) นะครับ คุณผลสุดท้าย เพราะฉะนั้นผมเข้ามาทำงาน ๙ เดือนนี้ นะครับ ผมก็พยายามที่จะศึกษาและปรับระบบงาน ตอนนี้ก็อยากจะกราบเรียนท่านว่า เมื่อผมเข้ามาเมื่อตอน ๒ ตุลาคมของปี ๒๕๔๙ นะครับ มีเรื่องที่กำลังเกิน ๑ ปี อยู่ประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าเรื่องนะครับ เกิน ๑ ปีนะครับ ๑,๐๐๐ กว่าเรื่อง ผมก็ทราบดีว่ามันเป็นจุดวิกฤติของที่สำนักงาน ผมก็ได้พยายามใช้มาตรการต่าง ๆ เวลาที่เหลืออยู่ ประมาณสองสามร้อยเรื่องครับ ล่วงออกไปแล้วในช่วง ๙ เดือนนี้ประมาณ ๑,๐๐๐ เรื่อง นะครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่าอยู่ที่ระบบบริหารจัดการ และการที่พรรคทำวันนี้ นะครับ ทางคณะกรรมการยกวางนี้ครับ -----

ได้แถมให้แก่องค์กรอิสระทุกองค์กรที่จะมีหน่วยงานที่จะมีกฎหมายนะครับ จัดตั้งสำนักงานรองรับนั้นะครับ จะเป็นเรื่องที่ดีที่จะทำให้มีขวัญและกำลังใจ และสามารถที่จะบริหารงานได้เป็นเอกเทศยิ่งขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านตรงไปตรงมานะครับ ก็คือ ผมไม่อยากจะผู้ตรวจการหลายท่านนะครับ แต่ให้มีน้อยท่าน แต่ทำงานได้มีประสิทธิภาพสูง ดีกว่ามีหลายท่าน แล้วก็อาจจะมีปัญหาในเรื่องของเชิงการทำงานนะครับ ในระหว่างกัน ซึ่งปัญหาอย่างนี้กระผมเองผมคิดว่า ทั้งหมดมันเป็นเรื่องของการบริหารงานทั้งหมดนะครับ ถ้าเผื่อเรามีกำลังอัตราที่มากขึ้น มีงบประมาณมากขึ้นนะครับ ปัจจุบันมีกำลังอัตราพนักงานสอบสวนเพียง ๕๔ คนครับ สำหรับคดีประมาณเป็นหมื่นอย่างที่ว่านั้นะครับ ซึ่งขณะนี้คนหนึ่งก็รับอยู่หลายร้อยเรื่องนะครับ ซึ่งตรงนี้เป็นข้อจำกัดของเรื่องงบประมาณเป็นส่วนใหญ่ แต่ผมขอเรียนว่าในอนาคตอันใกล้กันนะครับ หลังจากที่ปรับองค์กรใหม่แล้ว เชื่อว่าจะสามารถที่จะทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพมากขึ้นหลายเท่าครับ เราก็ได้ไปเปรียบเทียบนะครับ ไปดูงานของต่างประเทศ แล้วก็เห็นว่ามีส่วนเรื่องบางระบบจะสามารถนำมาใช้เพื่อที่จะทำให้เกิดความรวดเร็วได้มากขึ้น อย่างเกาหลี ถ้าเผื่อเรื่องฟ้องเรียนในสำนักงานเดียวนี้ เขาคุยว่าเขาสามารถทำได้ภายใน ๕.๘ วันเสร็จ ๑ เรื่อง ถ้าเผื่อเรื่องร้องข้ามสำนักงานหลายหน่วยงานนะครับเขาสามารถทำได้ประมาณเสร็จภายใน ๒๒ วันนะครับ ผมก็จะพยายามใช้ระบบงานในสมัยใหม่ยุคใหม่ที่จะมาปรับระบบที่จะทำให้อุดหนุนเป็นตามลำดับ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นมันคงไม่สามารถปรับได้ภายในอาทิตย์สองอาทิตย์ วันสองวันนะครับ มันต้องใช้เวลาพอสมควร และก็สำหรับงานใหม่ ถ้าเผื่อเกิดขึ้นเป็นจริง รัฐธรรมนูญนี้ผ่านนะครับ ก็จะมีเนื้องานเพิ่มขึ้นอีกพอสมควร แต่อย่างไรก็ตาม เราคงจะต้องปรับระบบงานให้สอดคล้องกับระบบของรัฐธรรมนูญใหม่นะครับ ซึ่งทั้งนี้และทั้งนั้นผมอยากจะขอกราบเรียนยืนยันว่า ๓ คนกำลังดีครับ และก็พอมอบหมายให้แต่ละ ๑ ท่าน คุมงานแต่ละ ๑ ด้าน ก็จะเป็นที่ลงตัว ถ้าเผื่อ ๕ คน หรือ ๗ คนนี้ ยิ่ง ๗ จะยิ่งมากเกินไปนะครับ และก็ยิ่งจะต้องหาสำนักงานใหม่ เพราะว่าสำนักงานที่จะไปอยู่ที่ใหม่นะครับ ที่แจ้งวัฒนะนี้ครับ ก็มีอยู่เท่านั้นเอง ที่มีห้องผู้ตรวจได้ ๓ ห้อง ถ้าเผื่อเปลี่ยนเป็น ๗ นี้ไม่ทราบจะไปหาออฟฟิศ (Office) ที่ไหนนะครับ อาจจะต้องไปเช่าที่ใหม่อีกหลายแห่งนะครับ เพราะฉะนั้นเป็นปัญหาในทาง

ปฏิบัติอยู่พอสมควรนะครับ อันนี้เป็นเรื่องนอกเหนือนะครับ แต่อย่างไรก็ตามในสภาพความเป็นจริงนี้ เมื่อตอนที่เตรียมการไว้เช่นนั้น ก็ไม่ได้คิดว่าจะมีรัฐธรรมนูญใหม่ จะมีการปรับองค์กรใหม่ เพราะฉะนั้นผมยังขอกราบเรียนยืนยันนะครับว่า ภายใต้ข้อที่จำกัดที่มีอยู่กับสภาพที่มีอยู่นะครับ จะไม่ใช่ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากด้านตำแหน่งบริหารต่าง ๆ แต่จะพยายามเพิ่มเจ้าหน้าที่ที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะฉะนั้นคิดว่าที่คณะกรรมการได้ยกกว้างขึ้นมาตามระบบนี้นะครับ โดยอิงของเดิมนะครับ ภายใต้การดูแลนี้ ผมคิดว่าจะสามารถที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและทำให้สามารถทำงานได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม และก็ตอบสนองของความต้องการของประชาชนได้ดียิ่งขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : แห่งชาติ ตกกลงให้เขาหรือเปล่าครับ ท่านศรีราชา เขาถามเรื่องแห่งชาติไว้ด้วย

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : สำหรับชื่อนะครับ ท่านกรรมการยอมให้ใช้คำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน นะครับ โดยที่ตัดคำว่า ของรัฐสภา ออกนะครับ ที่จริงก็ยังมีอีกคำหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ ผู้ตรวจการของรัฐ หรือแห่งรัฐ อันนั้นก็น่าจะเป็น ก็ลองหารือกัน แต่ทางกรรมการยอมว่าให้เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดิน ตามที่เสนอมาได้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านผู้ว่าชนินทร์ครับ

นายชนินทร์ บัวประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผมคิดว่าจะพูดในมาตรา ๒๓๗ แต่ว่าฟังดูแล้วอาจจะเกิดความเข้าใจไขว้เขวเกี่ยวกับเรื่องผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานะครับ -----

ผมขอเรียนว่า คำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นี้เรามีมาใช้ประมาณก่อนปี ๒๕๑๖ นะครับ นำเข้ามาโดย ขอบพระทานโทษที่เอ่ยนามท่าน คือ ท่านศาสตราจารย์ชัยอนันต์ สมุทวณิช นะครับ ตอนนั้นท่านเป็นอาจารย์อยู่ที่คณะรัฐประศาสนศาสตร์นะครับ เหตุที่นำมาใช้นี้ ตามที่ผมได้เคยศึกษามานะครับ ซึ่งก็ ๓๔ ปีแล้วนะครับ ตอนนั้นสภาผู้แทนหรือรัฐสภา หรืออะไรทั้งหมดเกี่ยวกับสภาผู้แทนนี้นะครับ มีภารกิจเรื่องเกี่ยวกับการออกกฎหมายนะครับ ภารกิจในเรื่องเกี่ยวกับการทำให้สภาผู้แทนราษฎรมีความเข้มแข็งนี้นะครับ คือมีมือไม้ที่จะออกไปดูว่าที่สภาผู้แทนราษฎรนะครับ ทำอะไรลงไป มีเกิดผลกระทบอย่างไรขึ้นมา ตอนนั้นไม่มีนะครับ ก็มีแต่เรื่องการนั้นเท่านั้นเอง ก็คิดว่า นักวิชาการ คือ ท่านอาจารย์ก็คิดว่า การจะทำให้สภา รัฐสภาเข้มแข็งนี้ควรจะอะไร นะครับ ก็มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นมา เพื่อเป็น เหมือนกับเป็นกล้องหรือเป็น สายตาที่จะดูออกไปในพื้นที่ว่ารัฐสภาควรจะ หรือว่ามีผลอย่างไรต่อประชาชนบ้างนะครับ ไม่ใช่ให้ฝ่ายบริหารเข้มแข็ง แล้วก็สภาอยู่แคในสภานะครับ จึงเป็นเรื่องของการถ่วงดุลกัน ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารด้วยนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมศึกษาดูอย่างไม่มากนัก นะครับ อย่างคร่าว ๆ นะครับ เนื่องจากว่าได้ตั้งเรื่องนี้มานานนะครับ มันก็มีอย่างที่ท่าน ผู้อภิปรายว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินหรือผู้ตรวจการแผ่นดินสูงสุดอะไรนี้นะครับ ก็ว่าไป นะครับ ซึ่งระบบตรงนี้ขอเรียนว่า เป็นระบบของฝ่ายบริหารนะครับ ไม่ใช่ระบบของฝ่าย สภา ผู้ตรวจการแผ่นดินหรือผู้ตรวจสำนักนายก ผู้ตรวจกระทรวงต่าง ๆ นะครับ มีหน้าที่ เกี่ยวกับการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ดูแลปัญหาอะไรอย่างนี้นะครับ ไม่ใช่หน้าที่ของ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานะครับ ตรงนี้ถ้าเราเปลี่ยนชื่อ ผมว่าจะเกิดความไขว้เขว นะครับว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งนำมาจากประเทศทางสแกนดิเนเวีย นะครับ เริ่มแรกนะครับที่เขามีวัตถุประสงค์อย่างนั้นนะครับ มันก็จะเปลี่ยนไปนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะพิจารณา อยากให้ท่านกรรมาธิการยกเรื่อง พิจารณาก็คือว่า ที่เขียนว่า ในที่เดิม นะครับ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็น หน่วยงานที่เป็นอิสระ คำว่า เป็นอิสระ มันมีขอบเขตมากแค่ไหนครับ ในเมื่อสำนักงาน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นมือไม้ของสภาผู้แทนราษฎร นะครับ แล้วผู้ตรวจการ แผ่นดินของรัฐสภาจะเป็นอิสระจากสภาผู้แทนราษฎรได้ไหมครับ ตรงนี้อยากจะให้ท่านได้

กรุณาด้วยนะครับ เพราะว่าการบริหารงานบุคคลหรืออะไรต่าง ๆ นี่นะครับ เรื่องบุคลากรต่าง ๆ ถ้าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นอิสระ ไม่เกี่ยวกับสภานะครับ ผมว่าคนจะแคบมากเลยครับ แล้วการแลกเปลี่ยนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถกันระหว่างผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกนี่นะครับ มันก็จะแคบลงไปอีกครับ คนทำงานก็จะมีอยู่แค่นั้นเองนะครับ แล้วผู้เชี่ยวชาญทางด้านการทำงาน อย่างนิติกรของสภานี่นะครับ ซึ่งรู้เรื่องกฎหมายต่าง ๆ ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ออกไปนะครับ มีประวัติความเป็นมาอย่างไร ในเมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่มีบุคลากรที่รู้เรื่องอย่างนั้นนะครับ ก็จะทำให้การตรวจสอบอำนาจของฝ่ายบริหาร โดยฝ่ายนิติบัญญัติก็จะทำได้แคบลงครับ ผมขออนุญาตเสนอเป็นข้อสังเกตนะครับ ผมไม่ได้แปรญัตติหรอกครับ แต่ด้วยเหตุที่ว่าเคยได้ศึกษามา ก็ขออนุญาตเสนอความเห็นครับผม

นายบรรณิณี เศรษฐบุตตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เผอิญเรามีการแก้ไข ที่ท่านพูดอยู่ในวาระสุดท้ายที่กรรมาธิการแก้ไขนะครับ ท่านเกียรติชัยครับ เอาเข้าเรื่องที่กรรมาธิการเขาแก้ไข

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ สสร. ครับ ในประเด็นนี้ ที่จริงผมไม่ได้อยู่กลุ่มไหน แต่เห็นว่า ท่านคณะกรรมการร่างมีเสนอเพิ่มเติมเข้ามา ก็เลยขอใช้สิทธิที่จะอภิปราย ที่จะให้ความเห็นในประเด็นมาตรา ๒๓๕ นี้ไว้ด้วย ก่อนอื่นเอาเรื่องจำนวนเสียก่อน จำนวนเรื่อง ๓ คน เรื่อง ๕ คน หรือเรื่อง ๗ คนที่พูดกันถึงนี้ ตรงไหนที่เหมาะสมสมควรที่สุด แต่หลักจริง ๆ หัวใจจริง ๆ ของเรื่องที่เรากำลังพูดถึง โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อยู่ที่ทำอย่างไรเราจึงจะสร้างความเข้มแข็งให้กับกระบวนการ รวมทั้งการทำงานของ ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภามีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพดีขึ้นไปกว่าเดิม เพราะเราได้เห็นว่า ในตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา นั้นต้องพูดว่า สำนักงานแห่งนี้เกือบจะไม่ใช่ที่รู้จัก แล้วก็เกือบจะไม่ได้ทำงานอย่างที่ป็นที่ยอมรับในความน่าเชื่อถือต่อกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จริง ๆ แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วใครที่รู้หลักการบริหารจะต้องรู้ว่านี่เป็นกระบวนการหนึ่งที่เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า นี่เป็นการสร้างระบบการติดตามตรวจสอบที่เรียกว่า มอนิโทริง ซิสเต็ม (Monitoring system) ซึ่งหัวใจของมันอยู่ที่การติดตามตรวจสอบ เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการทำงานให้เกิดขึ้น ให้ดีขึ้น ให้ถูกต้อง ไม่ใช่จับผิดเสียเลยทีเดียว ผิดกับการไปอดีต (Audit) นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ประเด็นมันอยู่ที่ว่า เรามีหน่วยงานนี้ที่จัดตั้งขึ้นมาแล้วได้ทำงานอย่างเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพดีพอหรือยัง และจริง ๆ แล้ว ผมในฝ่ายสื่อที่เราับทราบติดตามงานเรื่องนี้ ที่จริงทั้งเพื่อนทั้งคนแรก คนหลังนี้รู้จักหมดอย่างดี ผมสนิทสนมแล้วก็ยังเป็นเพื่อนกัน แล้วก็พยายามบอกเขาว่าอะไรมันควรจะดีขึ้น ก็ปรากฏเขาก็ยอมรับว่า มันห่วยแตก มันไม่ได้เป็นระดับอะไรเลยในกิจการที่ทำมา เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่า เมื่อจะร่างรัฐธรรมนูญใหม่ เราจะปรับปรุงทำความเข้าใจให้มันเกิดขึ้นอย่างไรกับหน่วยงานนี้ ประเด็นหนึ่งก็คือว่า ถ้าพูดถึงจำนวนของพนักงานที่ว่ามีแค่เพียง ๓ คนพอแล้ว ผมคิดว่าไม่พอ ไม่พอ

ต้องเพิ่มขึ้น ต้องช่วยให้เขามีกำลังมากขึ้นในการที่จะไปดูแลเรื่องอันเป็นประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารของฝ่ายราชการต่าง ๆ ที่ทำผิด ทำไม่ถูก ทำอะไรเลอะเทอะ เบอะเปื้อน ไปติดตาม ไปแก้ไขเรื่องเหล่านี้ให้มันรวดเร็ว ให้มันทันการณ์ ๓ คนไม่พอแน่ เพราะว่าที่ทำมา ๓ คนมันก็ไม่พอ ก็เห็นอยู่แล้วว่า มันบกพร่อง มันตามไม่ทัน มันทำไม่ได้ เรื่องกันมาอยู่แล้ว ทำไมเราไม่เพิ่มคนให้ แต่ว่าจะเป็น ๕ คน หรือ ๗ คน ผมไม่ได้เป็นผู้เสนอ ก็ลองพิจารณาดู จะเป็น ๕ หรือเป็น ๗ ก็ว่ากันไป แล้วที่สมควรจะให้เป็นอย่างอื่น อิศระ ก็เป็นการดี ต้องให้เขาเป็นอิสระในหลาย ๆ เรื่อง เพราะเหตุว่า ในระบบของการติดตามตรวจสอบนั้นต้องมีความเป็นอิสระที่ไม่อยู่ภายใต้การบงการให้ไปติดตามตรวจสอบของใคร พอเป็นอิสระ มีความเป็นอิสระพอที่จะไปติดตามตรวจสอบ แล้วถ้าหากว่าเป็นหน่วยงานซึ่งเกิดจากรัฐธรรมนูญ เกิดจากรัฐสภา ก็หาเครื่องไม้เครื่องมือไปให้พอ คนจะต้องเพิ่มขึ้นก็เพิ่ม ห้องจะต้องเพิ่มขึ้นก็เพิ่ม ไม่เพิ่มก็ทำกันเท่านั้นแหละ ทำงานมันไม่ใช่ที่ห้อง ทำที่หัว ถ้ามีหัวแล้วไม่ต้องไปกลัวเรื่องห้อง แค่นั้นก็ได้ เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าจำเป็นครับ ที่จะต้องร่างรัฐธรรมนูญช่วยเขา หากทำองค์กรนี้ให้มีประสิทธิภาพเข้มแข็งขึ้น อย่าไปกลัว ไม่มีเงินก็ต้องหาเงิน ที่องค์กรสื่อท่านบอกว่า ให้หาองค์กรมาควบคุมกันเอง นี่เป็นองค์กรที่จะควบคุมในภาคราชการ จัดหาทำเสียให้มันเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพมากขึ้น คนไม่พอหาให้เขา เครื่องไม้เครื่องมือไม่พอหาให้เขา ห้องไม่พอหาให้เขา งบประมาณไม่พอ หาให้เขา ต้องให้เขาทำงานได้ มันจะได้มีประสิทธิภาพ แล้วผมว่า ๓ คนไม่พอหรอกครับ ถ้าไม่ ๗ ก็ ๕ ก็ยังดี และให้เขาเป็นอิสระนี้เห็นด้วยนะครับ ช่วยกันดีกว่า ผมว่า ต้องเป็นกฎเกณฑ์กำหนดเป็นรัฐธรรมนูญที่ทำได้ ให้เขามีทำงาน แล้วก็ปรับปรุงให้มันดีขึ้นได้ นะครับ ไม่ใช่อยู่กับที่หรือว่าถอยไปข้างหลัง ขอบพระคุณครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : คำที่ไม่เรียบร้อย เมื่อก่อนไปแล้ว โช้ไหมครับคุณเกียรติชัยครับ นะครับ ถอนไปเสีย ๒ คำ ท่านเจิมศักดิ์ครับ เอาให้ตรงที่เขาแก้ไขนะอาจารย์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานครับ เรื่องผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ถ้าผมไม่ได้พูด ผมนอนไม่หลับแน่ท่านประธาน คือผมนี้มีความสัมพันธ์อันดีกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ท่านตั้งอยู่บนชั้น ๒๐ ตึกเอ็กซิมแบงก์ (EXIM Bank) ตามท่านทั้งหลายขึ้นต้นก่อน แคนนี่ก็ฟังแล้วครับ ท่านตั้งอยู่บนชั้น ๒๐ เวลาประชาชน เวลาผมไปหา นี่ ต้องขึ้นไปชั้น ๒๐ ถนนพหลโยธิน ตึกเอ็กซิม แล้วก็ต้องไปกดกริ่งขอบัตรรูตถึงเข้าได้ แคนนี่ก็ผิดคอนเซปต์ (Concept) แล้วท่านประธาน นั้นขึ้นต้นนะครับ ท่านประธานครับ ภาษาฝรั่งนี่เขาเรียกว่า ออมบุดส์แมน แล้วเขาบอกว่า ให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ความจริงต้องอยู่กับรัฐสภาครับท่านประธาน ถ้าจะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ก็ควรอยู่กับรัฐสภา แต่ถ้าท่านจะเปลี่ยนคอนเซปต์เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินเฉย ๆ ก็ไม่ต่างกัน อันนั้นอีกเรื่องหนึ่ง ผมก็เห็นด้วยเหมือนกัน เพราะว่าดู ๆ แล้ว เขาไม่เคยสนใจเลยที่จะทำงาน ที่จะอยู่กับรัฐสภา ถ้าคอนเซปต์อยู่กับรัฐสภา แปลว่าเขาจะต้องมีความสัมพันธ์ ผูกพัน และเข้าใจรัฐสภาว่า เรากำลังตรวจสอบอะไร เขาเป็นอำนาจองค์กระอิสระรับลูกเพื่อที่จะทำต่อ ท่านประธานครับ ผมตรวจแทบตาย ว่ากรรมการสรรหากระทำไม่ชอบ เรื่องนั้นเรื่องนี้กระทำไม่ชอบ การออกพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด ภาษีสรรพสามิตทำไม่ชอบ อะไรต่ออะไรทำไม่ชอบ ผมพบไม่รู้จะทำอย่างไร วิ่งไปหาผู้ตรวจให้ทำให้หน่อย เขาต้อนรับอย่างดีครับ ลือ วิ่งขึ้นไปชั้นที่ ๒๐ ต้อนรับพวกผมอย่างดี ถ่ายอย่างดี เสร็จแล้วผมก็นั่งทวงไปสิครับ เมื่อไรจะเสร็จเสียที เมื่อไรจะส่งเสียที อาจารย์ศรัทธาขึ้นไปเป็นเลขาที่หลัง คุณปราโมทย์นี่เมื่อก่อนเป็นเลขา ท่านลองคิดดูสิครับ เสร็จแล้วอย่างไรรู้ไหมครับ พอผมส่งเรื่องจะเล่นงานรัฐมนตรีไอซีที (ICT) เขาก็เอาเรื่องนี้ส่งไปให้รัฐมนตรี ช่วยแก้หน่อยว่ารัฐมนตรีว่าอย่างไร รอกระทรวงเขาตอบกลับมา กระทรวงตอบกลับมา ถึงตอบกลับมาผม ผมว่าอย่างไร นี่คือผู้ตรวจการแผ่นดินหรือครับ นี่มันกลายเป็นเหมือนกับว่าคนมันทะเลาะกันนะ คนนี้กล่าวหาคนนี้ เอา ก็เอาข้อกล่าวหาไป คุณช่วยตอบหน่อย จะได้เคลียร์กันไป ประนีประนอมยอมความ ท่านประธานครับ ไม่ใช่ นี่ไม่ใช่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๒ เมษายน มีการเลือกตั้งที่ไม่ชอบ คณะอาจารย์ คณะนิติศาสตร์ บอกว่า ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินฟ้องศาลให้หน่อยว่าเป็นการเลือกตั้งไม่ชอบ

ผู้ตรวจการแผ่นดินทำอะไรรู้ไหมครับ ไม่มีอำนาจ ฟ้องไม่ได้ ตอบกลับไปไม่ฟ้อง แล้วมีอะไรเกิดขึ้นครับในที่สุด พอมีความฮือฮากัน บ้านเมืองมีคนพูด เตือนใครนไปทั่วไปหมดทั้งแผ่นดิน พอแผ่นดินสะเทือน ผู้ตรวจการฟ้องได้ ทำหนังสือไปบอกอาจารย์บรรเจิดว่าขอโทษนะ วันก่อนบอกฟ้องไม่ได้ วันนี้ฟ้องได้แล้ว และที่ยุบเลิกตั้ง ๒ เมษายนนี้ก็มีมือเขาฟ้องนั่นแหละครับ แต่เมื่อก่อนไม่ยอมฟ้อง ท่านประธานครับ ทำงานกันอยู่ได้อย่างไร หรือจะเป็นเพราะถูกข่มขู่ คนที่เข้าไปเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินคนแรกนะได้รับการโปรดเกล้าฯ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓ ๑ เมษายนนะ เอพริล ฟูล (April fool) มันเลยไปหมดเลย ตั้งแต่ผู้ตรวจการแผ่นดินคนแรก ไปหมดเลยที่นี้ วัฒนธรรมนะเหมือนกับพฤติกรรมของผู้ตรวจการแผ่นดินคนแรก ไปหมดเลยที่นี้ เป็นคนประนีประนอม ตำแหน่งนี้ต้องกร้าว ตำแหน่งนี้ต้องเอาจริง ตำแหน่งนี้ต้องตรวจจริง ฟ้องจริง เอาจริงครับ นี่ต้องทำแทนประชาชน ทำแทนองค์กร นี่ประเภทนุ่มน้อมไปหมดเลย ที่นี้นุ่มน้อมตามกันมาหมด ดูแต่ละคนสิครับ ท่านดูอีก ๓ คนถัดมาสิครับ บางคนก็พูดเก่ง เก่งมาก พวกคนท้าย ๆ นี้พูดเก่งมากเลย และประนีประนอมไปหมด ใครทำอะไรประนีประนอมไปหมด แล้วบอกว่าตัวเองไม่มีอำนาจ ไม่มีเงิน -----

แล้วก็ไม่ค่อยมีความกล้าที่จะทำอะไร แต่ท่านมีความกล้าในการขึ้นเงินเดือนให้ตัวเอง ผมนี่เป็นคนชอบท่านเอง ท่านเลขาเก่านี้นะครับเป็นตัวขงเรื่อง คือคุณปราโมทย์ โชติมงคล ผมกล้าพูดเพราะผมฟ้องแล้ว มีหลักฐานพร้อม คุณปราโมทย์นี่เป็นคนเดินเรื่อง ในขณะที่เป็นเลขา ให้กับผู้ตรวจการอีก ๒ คน แล้วในที่สุดก็ขึ้นเงินเดือนตัวเอง ตอนนี้อยู่ใน ปปช. อีก ๒ วันจะออกมาแล้ว แล้ว ปปช. เรียกให้ไป ก็ไปเพียงแค่มองคนที่เหลือหนีอีก ท่านประธานครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เข้าเรื่องที่เขาแก้ไขแล้วกันอาจารย์ อันนั้นเดียวเราไปคุยกันข้างนอก

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เราต้องตัดสินใจแล้วนะครับว่าจะยุบหรือจะยกเครื่อง นี่ที่ผมพูดทั้งหมดนี้จะได้ตรงกันกับมาตรฐานนี้เลยครับ ว่าท่านบอกว่าจะให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล งบประมาณและการดำเนินการอื่น ผมว่าเราตัดสินใจกันดีไหมว่าจะยุบหรือว่าจะยกเครื่อง ถ้าจะยกเครื่องก็ต้องเอาจริง ท่านประธานครับ ผมเห็นใจกรรมาธิการว่าพยายามประดิษฐ์ให้อำนาจมากขึ้น หยิบยกเรื่องเองได้มากขึ้น ผมไปต่อว่าเขา เขาก็บอก อาจารย์เจิมศักดิ์ ผมนี่ไม่สามารถจะทำอะไรได้เลย เพราะว่ากฎหมายมันล็อก ผมต้องรอให้คนร้องก่อน ท่านประธานครับ ถ้าคนขยันอยากทำนะ ผมจะบอกให้ไปสะกิดให้คนร้องนี้เดียวเดี๋ยวคนก็ร้องมา คนมันกำลังมีทุกข์อยู่นี้บอก เฮ้ย ผมเห็นคุณกำลังมีทุกข์นะ คุณร้องมาสิ มันทำไมจะไม่ร้อง ถ้าอยากจะทำงาน มาหาผมก็ได้ กรรมาธิการร้องให้ โอ๊ย อยากจะร้องใจจะขาด ที่ร้องไปก็เก็บเงียบ ร้องไปก็ไม่ทำอะไร แล้วก็พูดอย่างเดียวว่าไม่มีคนร้องก็ทำไม่ได้ ท่านประธานครับ อันนี้เป็นศิลปะของนักไม่ทำงาน เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ถ้าท่านจะทำงานนะครับ ๑. ลงมาจากชั้น ๒๐ มาอยู่ติดดิน ๒. ถ้าจะอยู่กับรัฐสภาคือคอนเซ็ปท์ไปอยู่ที่สนามกอล์ฟ (Golf) เมืองนนท์ด้วยกันในคราวหน้า แล้วอยู่ในอาคารรัฐสภา จะมี ๓ คนไม่พอ เพิ่มเป็น ๕ คน งบประมาณไม่เกี่ยง ทำงานกันได้ แต่ผมคิดว่าถ้าไม่อย่างนั้นนะครับ เรายุบกันดีไหม สมาชิกเขาพูดกับผมมาตลอดนะครับ ถ้าไม่เอาจริงนี่ ผมคิดว่าเราหาเอาอำนาจนี้ไปให้คนอื่นเขาทำดีกว่า อย่าอยู่เลยครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุต (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ยกวางอีกคน จะตอบใช้ใหม่นี้ ท่านอาจารย์คมสันหรือเปล่า อภิปรายท่านสวิงครับ คือคนที่อภิปราย แล้วยกก็ต้องขอไม่เข้าบ้างนะครับ ให้คนอื่นเขาบ้างครับท่านครับ

นายสวิง ต้นอุต : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวิง ต้นอุต ครับ นำเสียดายมากนะครับ ผมทำงานกับชาวบ้าน ได้อยู่กับเรื่องเดือดร้อนของชาวบ้าน ด้วยการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติหน้าที่ของราชการหน่วยงานทั้งหลายนี้อยู่จำนวนมาก ผมคิดว่าหน่วยงานนี้นั้นะครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ได้เข้าไปนั่งอยู่ในหัวใจ ของชาวบ้านเลย ชาวบ้านแทบจะเรียกว่าแบบไม่รู้จัก ไม่เห็นหน้า ไม่เคยที่จะได้รู้ว่าเขา ทำงานอะไรกันตรงไหน อย่างไร ผมคิดว่า เรื่องนี้ โหด นำเสียดายมาก ทั้ง ๆ ที่เป็นองค์กร ตามรัฐธรรมนูญ ชาวบ้านเดือดร้อนที่แม่เกาะนะครับ เรื่องเกี่ยวกับลิกไนต์ (Lignite) รัฐมนตรีมีมติไปหลายรอบนะครับ ขอให้อย่างนั้นอย่างนี้ โดยการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติ ผม คิดว่าไม่เลยนะครับ ไม่ได้อยู่ในหัวใจเลย ดังนั้นนั้นะครับ เรื่องเกี่ยวกับประชาชน เรื่องเกี่ยวกับเพิกถอนสิทธิ เรื่องเกี่ยวกับบัตรประชาชนก็ดี เรื่องเกี่ยวกับชนชาวเขาก็ดี ผมมาดูแล้วนี่นะครับ ที่จริงเป็นหน้าที่ของท่านทั้งสิ้น ผมไม่แน่ใจว่าหน่วยงานนี้ไปอยู่ที่ไหนนะครับ ทำหน้าที่อะไรอยู่ แล้วจริง ๆ ถ้าเป็นอย่างนี้อยู่แล้วนี่นะครับ ผมก็เห็นด้วย กับอาจารย์เจิมศักดิ์นะว่า ถ้าสมมุติว่าเราจะมีเงื่อนไขที่จะยุบได้ใหม่ครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าเรื่องนี้กรรมวิธีการขอแก้ไขนะครับ เราก็ขอแก้ไขทั้งมาตรา ได้ด้วยนะครับ คือหมายความว่า ให้ตัดมาตรานี้ออกไปนะครับ เพราะว่าจริง ๆ เป็น มาตราที่ขอแก้ไข ทีนี้ถ้าเอามาตรานี้ออกไปแล้วนี้ มาตราอื่น ๆ ก็จะมีผลกระทบไปด้วย อันนี้ในประเด็นนะครับท่านประธานครับ -----

ดังนั้นผมคิดว่า ถ้ายังเป็นอย่างนี้อยู่นี้ นะครับ ควรจะไม่มีแล้ว ชาวบ้านเดือดร้อนกันทั้งแผ่นดินแล้วนี้ นะครับ ก็ไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน อันนี้ก็ไม่รู้ครับ อันนี้ถ้ามีมติว่าโหวต (Vote) ว่าให้ยุบนี้ ผมจะขอยุบด้วยคนครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านเลขาธิการร่างว่อย่างไรครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ผมอ่านคำแปรญัตติแล้ว เข้าใจว่ามี ๒ เรื่อง กลุ่มท่านพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ขอแปรญัตติจาก ๓ คน เป็น ๗ คน กลุ่มท่านวิชา หงส์ประภัสร์ ขอแก้จาก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ เข้าใจว่าเป็นเรื่องการแปรญัตติ ๒ เรื่องนี้เท่านี้ นะครับ ไม่ใช่ญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อย่างที่หลายท่านกำลังดำเนินการอยู่นะครับ ความจริงถ้าวิพากษ์วิจารณ์องค์กรตามรัฐธรรมนูญ คงวิพากษ์วิจารณ์กันได้อีกเยอะ และอีกหลายองค์กร และวันนี้ก็คงไม่เขยื้อนที่เท่าไร จากมาตรา ๒๓๕ ไป กรรมาธิการขออนุญาตอย่างนี้ครับว่า เรื่องจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น นะครับ ในต่างประเทศนี้ ส่วนใหญ่มีอยู่คนเดียวครับ ไม่ได้มีหลายคน แต่ประการใดทั้งสิ้น ส่วนใหญ่ของประเทศในโลกใช้ระบบคนเดียวที่ไปทำหน้าที่ในการรับเรื่องร้องทุกข์จากประชาชน และแก้ทุกข์ให้กับประชาชน ความจริงจำนวน ๓ คน ที่เป็นอยู่ไม่ได้มีปัญหา นะครับ หลายท่านอาจจะเปรียบเทียบกับศาลรัฐธรรมนูญ หลายท่านอาจจะเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น ๆ นะครับ ซึ่งมี ๗ คน ๙ คนบ้าง หรืออะไรก็แล้วแต่ ความจริงจำนวน ๓ คนนี้เพียงพอครับ ถ้ามว่า ทำไมเพียงพอ เพราะว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้น ไม่ได้ทำหน้าที่ในเชิงขององค์กร ที่เรียกว่า องค์กรกลุ่ม แต่ประการใดทั้งสิ้น แม้จะมี ๓ คนนี้ แต่ทั้ง ๓ คน ก็ทำหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์แยกกันไปได้ในแต่ละคน ในร่างก็เขียนในทิศทางแบบนั้น นะครับว่า ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่ละคนนั้นสามารถพิจารณาเรื่องของตนเองไปได้ นะครับ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องจำนวนคนนี้ ผมคิดว่าที่ขอเพิ่มเป็นจำนวน ๗ คนนี้ กรรมาธิการยังคิดว่า ๓ คน น่าจะเพียงพอ นี้ประเด็นที่ ๑ ครับ ท่านประธานครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องที่ขอเปลี่ยนชื่อนะครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งชาติ นี้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนว่า เดิมทีนั้นเราใช้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อยึดโยงกับรัฐสภา พุดง่าย ๆ คือ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งมี ๓ ท่าน จะมาจากสภา ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภามา ในขณะที่เดียวกันเมื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนแล้วก็จะรายงานสภาครับ ชื่อเดิมนีมาโดยฐานของการที่เชื่อมโยงกับรัฐสภา แต่ว่าที่ท่านกรรมาธิการศรีราชา ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านขอแก้ชื่อนะครับ กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับ เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดิน นี้มีเหตุผลเพิ่มเติม เพราะว่าอำนาจหน้าที่ปัจจุบันของผู้ตรวจการนั้นขยายไปตรวจสอบสมาชิกสภาด้วยครับ คือทำหน้าที่ตรวจสอบจริยธรรม คุณธรรมของสมาชิกรัฐสภาด้วย แล้วก็ทำหน้าที่อื่นอีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้นคำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ที่พูดกันนี้อาจจะไม่มี ความเหมาะสม นะครับ เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนชื่อเป็น ผู้ตรวจการแผ่นดิน นี้ โดยตัดคำว่า ของรัฐสภา ทั้ง ผมคิดว่าน่าจะมี ความเหมาะสมแล้วครับ กรรมาธิการขออนุญาตว่า ๑. ยืนยันเรื่องจำนวน ๓ คน ๒. ขออนุญาตเปลี่ยนครับ จาก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็น ผู้ตรวจการแผ่นดิน ครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ เรื่องนี้พูดกันมานานแล้วนะครับ ท่านกรรมาธิการก็ยืนยันนะครับ ถ้าท่านผู้ที่แปรญัตติ ไม่เห็นด้วย ก็จะต้องออกเสียงนะครับ นั่นกลุ่มแรกใช้ไหม

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ครับ กลุ่มท่านวัชราครับ เราทำได้ครับ ที่ทางอาจารย์ศรีราชาเสนอครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ยอมรับได้ เหลืออีกกลุ่มหนึ่ง กลุ่มคุณพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ท่านประธานที่เคารพครับ กลุ่มของผม เมื่อสักครูได้ปรึกษากับท่านอรรถรัตน์ แล้วก็ท่านเสวตนะครับ เรายังขออนุญาตยืนยัน ๗ คน อยู่เหมือนเดิมครับ แล้วก็เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการมีองค์กร ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอยู่นะครับ แต่ว่าอยากจะทำให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้มาก

ยิ่งขึ้น เพราะว่าเพื่อน ๆ สมาชิกได้อภิปรายแล้วนะครับว่า พี่น้องประชาชนจำนวนมากยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องอำนาจหน้าที่ แล้วก็การทำงาน การตอบข้อร้องเรียนของพี่น้องประชาชนนะครับว่า พี่น้องประชาชนเมื่อได้ร้องเรียนผ่านสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไปแล้วนี่ เมื่อไรถึงจะได้รับคำตอบนะครับ รวมทั้งผลงานต่าง ๆ ที่ผ่านมาของสำนักงานแห่งนี้ด้วยนะครับ ก็ขออนุญาตยืนยันว่า ยังคงแปร ๗ คน และขอให้โหวตครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ๗ คน ถ้ายืนยันก็ต้องออกเสียงตัดสินนะครับ ท่านสมาชิกครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ขอให้โหวตครับ

(นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ครับ ท่านสมาชิกครับ ออกเสียงนะครับ เรื่องจำนวนนะครับ เรื่องออกเสียงเท่านั้นครับ ท่านผู้ว่า

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ : ครับ เรียนท่านประธานครับ ก่อนจะออกเสียงนี้ ผมว่าต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนก่อนครับ มิเช่นนั้นเราจะออกเสียงไปในทางที่ไม่เข้าใจครับ ผมปรึกษาเพื่อน ๆ ที่อยู่ข้างนอกแล้วก็อยู่ข้าง ๆ ผมนี่นะครับ มีความเข้าใจไขว้เขวกันครับว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานี่นะครับ มีความหมายว่าเป็นออมبودส์แมน หรือเป็นเอนเนอร์ล อินสเปกเตอร์ (General inspector) ครับ ผมว่าอันนี้ต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนครับ ขอประทานโทษด้วยนะครับ ที่ผมได้พูดออกมาอย่างนี้ครับ เนื่องจากว่าเราไม่เข้าใจกันจริง ๆ ครับว่า เจตนาจริง ๆ จะให้เป็นอะไรครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านคมสันช่วยชี้แจงนะครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม คมสัน โพธิ์คง กรรมาธิการนะครับ สำหรับระบบของเรื่องของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่เราพูดกันนี้นะครับ ความจริงในแต่ละประเทศนี้มีระบบที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะใช้ชื่อคำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็ตาม อันนี้ต้องดูในรูปแบบของแต่ละระบบของประเทศ ในประเทศแถบสแกนดิเนเวีย นี่ไปอยู่ในรูปแบบของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ที่เรียกว่า ออมبودส์แมน ซึ่งในรูปแบบนี้ก็ อังกฤษก็เอารูปแบบนี้ไปใช้ด้วย ในฝรั่งเศสใช้รูปแบบหนึ่งที่เรียกว่า เป็นผู้ตรวจการที่เรียกว่า เมดิอาเตอร์ (Mediator) อยู่ในของฝ่ายบริหารนะครับ แล้วก็ในบางประเทศ อย่างเช่น อาฟริกาใต้ก็มีหน่วยงานที่มีลักษณะของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา แต่เรียกว่า พับลิค โพรเทกเตอร์ (Public protector) เพราะฉะนั้นการที่จะใช้ในรูปแบบใดนี่มันเป็นเรื่องของอยู่ที่ระบบนะครับ ของแต่ละประเทศที่จะวางระบบในเรื่องเหล่านี้ ผมคิดว่าในเรื่องของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ได้วางนี้นะครับ เนื่องจากภาระหน้าที่นี้แตกต่างตามที่ท่านเลขานุการได้กล่าวเมื่อสักครูนี้นะครับ เนื่องจากภาระหน้าที่มากขึ้นไปกว่าการเป็นเพียงผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในรูปแบบเดิม เพราะฉะนั้นการใช้ถ้อยคำคำว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นถ้อยคำที่ค่อนข้างเหมาะสมแล้วในเรื่องนี้นะครับ

สำหรับในประเด็นของท่านสวิง ตันอุต นะครับ ที่ได้ถามเรื่องแม่เมาะ นะครับ เมื่อสักครู่ท่านอาจารย์ศรีราชาได้บอกผมว่า ประเด็นนั้นเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ได้อยู่กระบวนการตรวจสอบ แล้วก็กำลังจะลงพื้นที่เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ในเร็ว ๆ นี้ครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายบรรณิณี เศรษฐบุต (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : โหวตนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ขออนุญาตท่านประธานสักนิดเถอะครับ ผมว่าเรื่องนี้สำคัญนะครับ ไม่งั้นแล้วเราก็จะเดิน ช้ากับปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ คือถ้าท่านเริ่มจากจะเอาใคร ใคร อะไร แต่เราไม่ดู อำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน จะอยู่กับรัฐสภาหรือไม่ หรือจะเป็นอิสระอย่างไร จะทำอย่างไร ผมว่าในที่สุดแล้วเราจะถูกถ่วงก่อนว่ามีใครคน คือผมเดินมานี้ เพื่อนสมาชิกก็ถามผมว่าจะ เอาใครคนดี ผมบอกว่าเรายังไม่รู้เลย ถ้าจะให้เขาเป็นเหมือนผู้ตรวจการกระทรวง แบบเก่านี้ คนเดียวก็มากไปแล้ว คือไม่ควรมี แต่ถ้าหากว่าจะเอาจริง จะให้มันเป็น หน่วยงานที่เอาจริงเอาจัง และเป็นคนสำคัญเลยนะครับ จะได้ช่วยงานสภา เวลา กรรมการเขาตรวจสอบเรื่องอะไร แล้วจะเอาอย่างไรนี้ คนนี้ทำงานได้ แล้วเรื่องใหญ่ ๆ ที่ประชาชนร้องเรียนเรื่องใหญ่ ๆ เอาทั้งเรื่องโต ๆ เรื่องเล็ก ๆ แบบเป็นอินสเปกเตอร์ หรือ เป็นผู้ตรวจการกระทรวงนี้ ให้เขาไปร้องเรียนที่กระทรวงหรือส่งต่อไป ไม่ต้องไปทำ ถ้าจะเอาทั้งใหญ่ ๆ จริง ๆ นี่นะครับ เรามาออกแบบกันดูว่า ถ้าอย่างนั้นจะมี สักกี่คน จะทำหน้าที่อะไร แต่ท่านประธานครับ ถ้าท่านจะค่อย ๆ เรียงไปตามมาตรา อย่างนี้มันจะลือกไปเรื่อย ๆ นะครับ แล้วเรามันก็จะออกมาหน้าตาอย่างที่ที่เป็นอย่างไรก็ ไม่รู้ เพราะเรายังไม่ได้พิจารณากันต่อ ๆ ไป เราก็เห็นนะครับว่า กรรมการเขาก็พยายาม แล้ว แต่ว่าเขาก็ตบแต่ง เต็มอำนาจให้หน่อยหนึ่ง ให้เริ่มเรื่องเองได้ ผมเมื่อกี้ก็แอบไปนั่ง อ่านอยู่ตรงนั้นเงียบ ๆ ดูอีกทีหนึ่งว่าของท่านเต็มมาอย่างไรบ้าง ผมดูแล้วนี่เหมือนกับท่าน ท่านไปพยายามแก้เสื้อที่เขาตัดใส่แล้วมันไม่เข้าตัว แก้นิด แก้น้อย เต็มแขนนิดหนึ่ง แต่ว่ามันยังไม่ใช่ เราเปลี่ยนทรงใหม่ละครับ หรือจะเอาเสื้อออกเลย อย่าไปใส่มันดีกว่า ผมว่าเราพิจารณาตรงนั้นก่อนดีไหมครับท่านประธาน -----

ตามใจนะครับ ถ้าท่านจะทำอย่างนี้ ผมก็เตือนแล้วว่า เพราะว่าผมนะคุ้นกับอันนี้มาก พอสมควร ท่านประธานครับ ผมนี่อยู่ในฐานะที่ร้องเรียนเขา และเขาต้องมารายงานต่อ วุฒิสภา ผมก็พูดกับเขาต่อหน้าอย่างนี้ ไม่ใช่ไม่เคยพูด พูดมา ๓ ปี ๔ ปีติดต่อกัน เขานั่งอย่างนี้มารายงานวุฒิสภา ผมก็บอกว่าคุณทำงานอย่างนี้ไม่ได้ ทำงานแบบนี้มันไม่ใช่ มันก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นครับ ยุบใหม่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : อาจารย์ครับ เมื่อกี้ทางนี้เขาอธิบายแล้วที่เขาตัด รัฐสภา ออก เขาบอกว่าเวลานี้เขาให้องค์กรมีอิสระมากขึ้น มีอำนาจหน้าที่ควบคุมไปกว้างขึ้น เขาเลยแก้แล้ว แล้วก็ถึงได้จะโหวตว่า มันเหลือติดอยู่ว่าจะ ๗ คน หรือ ๓ คนครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ วาระนี้ไม่ใช่เป็นวาระของการลงมติไม่ไว้วางใจ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นะครับ วาระนี้เป็นวาระที่พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเราได้มีการร่างมาตลอดระยะเวลา แล้วก็เปิดโอกาสให้ทุกท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายแปรญัตติ แล้วก็เราไปคุยกัน แล้วก็ก็มีองค์กรทั้งหลาย ๑๒ องค์กรให้ความคิดเห็นตลอดเวลา ท่านพยายามที่จะทำให้อาจารย์ศรีราชาของกระผม ไม่มีที่ทำงานนะครับ ขอให้ลงมติเถอะครับผม เพื่อให้ยุติครับ จะได้ไปเร็ว ๆ ครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ท่านสมาชิกครับ ขออนุญาตลงมติ เราพูดกันมาเยอะแล้วนะครับ ท่านอาจารย์ศรีราชาชี้แจงอีกหรือ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ผมขออนุญาตสั้น ๆ นิดเดียวครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพครับ คือท่านพูดมาทั้งหมดก็มีส่วนถูกนะครับ ที่นี้ผมเองก็ขออน้อมรับข้อที่ติทั้งหลาย เพื่อที่จะไปทำให้มันดีขึ้น และมีเขี้ยวเล็บเหมือนอย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์คืออยากเห็น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คิดว่า มีไว้คงจะดีกว่าไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่าคุณประโยชน์คงมีมากกว่าที่จะไม่มีนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตฺตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : เราจะไมถามมตีว่า มีหรือไม่มีนะครับ ท่านอย่าเข้าใจผิด เราจะถามเพียงแต่ว่า ของกรรมาธิการเขายืน ที่ แก่ไขแล้ว ๓ คน ท่านที่แปรญัตติเสนอ ๗ คนนะครับ ถ้าเห็นด้วย ๓ คนตามที่กรรมาธิการ เสนอ และเป็นไปตามเดิมนี่ให้กด เห็นด้วย นะครับ ถ้ากด ไม่เห็นด้วย แสดงว่าต้องการ เพิ่มเป็น ๗ คนนะครับ ท่านเข้าใจตรงกันนะครับ เห็นด้วย คือ ๓ คน ไม่เห็นด้วย คือ ๗ คน นะครับ ขอให้ออกเสียงครับ

(นายบรรณิธิ เศรษฐบุตฺตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) มีสัญญาณาให้ สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตฺตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ท่านที่อยู่ข้างนอก กรุณาเข้ามาออกเสียงด้วยนะครับ เชิญครับ ใครยังออกเสียงไม่ได้กรุณายกมือ นะครับ มีไหมครับ เหลือท่านกรรมาธิการขาดอีกคนหนึ่งมีบัตรให้ท่านใหม่

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตฺตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ) : ออกหรือยังครับ ท่าน ครบหมดทุกคนแล้วนะครับ ผมจะให้เขารวมคะแนนครับ ขอรวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๖๐ คน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คนนะครับ งดออกเสียง ๑ คน เพราะฉะนั้นเป็นไป ตามที่กรรมาธิการเสนอ นะครับ

๑๒๑

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๕๔/๓

ท่านเลขาครับ มาตราต่อไป

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยว ๆ สรุปล
นะครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ท่านประธานครับ อันนี้ครับ ผม ผ่านแล้ว
ไม่มีปัญหาครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ผม สมเกียรติ รอดเจริญ ครับ สสร. ครับ ก่อน
จะผ่านตรงนี้ไปนะครับท่านประธานครับ อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ของเดิมมันมีอยู่ ๖ - ๗ ข้อนะครับ ผู้ตรวจการรัฐสภา นะครับ ขณะนี้ที่ท่านเปลี่ยนแล้ว
อำนาจหน้าที่ต้องไปเปลี่ยนอีกไหมครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวจะไปอยู่
มาตรา ๒๓๗

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : อันนี้ครับ ผมกลัวจะหลุดไปครับ ขอบพระคุณ
ครับ

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : เดี่ยวไปอยู่อีก
มาตราหนึ่ง ตอนนีถ้ามอีกปรากฏว่า กรรมการที่เดิมนี่ ท่านไม่ขัดข้องนะครับ
พรรคสุดท้ายนะครับ เห็นด้วยตามที่กรรมการเดิมนะครับ จะได้ผ่านมาตรานี้ะครับ
ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายนวนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ผ่านครับ เชิญ
ท่านเลขา มาตราต่อไปครับ

๑๒๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๕๕/๑

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภาว่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๓๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร ประธานสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านที่สงวนคำแปรญัตติไว้ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เรียนท่านประธานครับ กลุ่มของกระผม
กลุ่ม ๑ ไม่ตั้งใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กลุ่มอาจารย์พิเชียรไม่ตั้งใจนะครับ กลุ่มอาจารย์วิชัย รูปขำดี เชิญท่านอาจารย์วิชัยครับ

นายวิชัย รูปขำดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย รูปขำดี
ในกลุ่มนี้ก็ได้อธิบายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการได้มาของผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งได้มีการ
แก้ไขที่เพิ่มไปจากเดิมแล้วนะครับ แม้ว่าจะไม่ตรงกับประเด็นที่ขอไป แต่ว่าก็ได้ครอบคลุม
ดังนั้นจึงไม่มีข้อติดใจอะไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ในตอนท้ายบรรทัดที่ ๒ จากข้างท้ายลงมา อ่างถึง
มาตรา ๑๐๗ ครับ ตอนที่เรากำลังพิจารณาถึงมาตรา ๒๒๖ นะครับ เราได้นำมาตรา ๑๐๗ มา
ใส่ใน ๒๒๖ แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกันครับ ขออนุญาตแก้จากมาตรา ๑๐๗
เป็นมาตรา ๒๒๖ ครับ ขออนุญาตด้วยครับ ๒๒๖ วรรคสองครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ อาจารย์วัชรารักษ์ เชิญครับ

๑๒๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๕๕/๒

นายวัชร หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วัชร หงส์ประภัศร สสร. มาตรานี้ กระผมได้ขอแปรญัตติต่อบุคคลที่เป็นกรรมการสรรหา ออกไป ๑ ท่าน คือ ท่านประธานศาลฎีกาครับ เนื่องจากเป็นความคิดเห็นของศาลฎีกา ซึ่งเป็นองค์กร ๑ ใน ๑๒ องค์กรตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ให้รับฟังความคิดเห็น ทางศาลฎีกามีความเห็น ว่า เนื่องจากภารกิจหลักของผู้พิพากษา และท่านประธานศาลฎีกา มุ่งเน้นในการพิจารณาพิพากษาคดี ถ้ามารับภาระด้านนี้มากเกินไปจะทำให้ กระทบกระเทือนต่อภารกิจหลัก และอาจจะเสียความเป็นกลางและความเป็นอิสระในการ พิจารณาพิพากษารรคดีครับ เพราะฉะนั้นจึงขอตัดออก ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิกที่ติดใจร่างเดิมก่อนมีการแก้ไขใหม่ครับ ท่านอาจารย์ เจิมศักดิ์ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ มาตรานี้นี่ไปเขียนระบุไว้ให้น่าเอามาตรา ๒๐๒ และ ๒๐๓ มาใช้ ซึ่ง หมายความว่าวิธีการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ท่านกรณากลับไปดูในตุลาการศาล รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ และ ๒๐๓ นะครับ ซึ่งเวลาเราจะสรรหาตุลาการศาล รัฐธรรมนูญ เราก็เลยเว้นประธานศาลรัฐธรรมนูญ เราก็ไปเอาคนอื่นมาแทน คำถามคือว่า มันมีความจำเป็นไหมครับเวลาที่เราจะสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดิน ชื่อใหม่ นะครับ ผู้ตรวจการแผ่นดินใหม่ ไม่เอาแบบเก่าแล้วนะครับ เราจำเป็นไหมครับที่เราต้องเว้น ประธานศาลรัฐธรรมนูญ แล้วเมื่อที่คุณวัชระก็บอกว่าไม่อยากจะ มีประธานศาลฎีกา เรา จะปรับเปลี่ยนตรงนี้หรือเปล่า หรือว่าไม่จำเป็น เพราะว่าตรงนี้ ๒๐๒ มันเขียนอย่างนั้น นะครับ ที่นี้อีกอันหนึ่งนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ของอาจารย์เจิมศักดิ์ไม่ได้แปรญัตติส่วนนี้ไว้เลยนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็หมวดนี้เขาแก้ครับ มาตรา นี้ ก็ขอยกด้วยได้ไหมครับว่าจะเอาอย่างนั้นหรือ

๑๒๔

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๕๕/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เขาแก้ แต่อาจารย์ไม่ได้อภิปรายส่วนที่เขาแก้ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เข้าใจครับ แต่ว่าถ้าถามว่าตรงนี้
จะทำได้ไหม ก็ผมชี้ให้เขาดู แล้ว ๒๐๒ นี้ก็จะมี สามในสี่ ตกลงจะแก้ สามในสี่ หรือ
สองในสาม เอาให้มันชัด ๆ จะได้เข้าใจ นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะว่าเขาไปอิงมาตราเก่า แล้ว
มาตราเก่า ของเก่ามัน สามในสี่ ทีนี้พอแก้ อันเก่า อันใหม่จะแก้หรือเปล่า

๑๒๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๕๖/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ มาตรา ๒๐๒ กับ ๒๐๓ ที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
ได้กล่าวถึงนั้นเรานำกระบวนการมาครับ ไม่ได้นำตัวคณะกรรมการมา ถ้าท่านอาจารย์
เจิมศักดิ์อ่านต่อก็จะพบว่า บรรทัดที่ ๒ นะครับ โดยให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วย
ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครอง และคนอื่น ๆ ตามไป
ด้วย นี่ประเด็นที่ ๑ นะครับ ไม่มีปัญหานะครับ

ส่วนประเด็นเรื่องคะแนนเสียงนั้นก็ขอสงวนในสามตามเดิมครับ ไม่มีปัญหา
อะไร เพราะว่ามาตรา ๒๐๓ แก่แล้วเป็นสองในสาม ก็สองในสามทั้งหมดครับ ขออนุญาต
อย่างนั้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ส่วนอาจารย์วิชาที่ขอตัด ประธานศาลฎีกา

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ก็เราพูดกันมาแล้วใน
กท. นะครับ ก็กรรมาธิการขออนุญาตยื่นครับ เพราะว่าใช้องค์ประกอบแบบนี้สรรหาใน
ทุกชุดนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์วิชายังตั้งใจใหม่ครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ตั้งใจครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๓๖ กรรมาธิการมีการแก้ไข มีสมาชิกท่านใด

นายการุณ ไสงาม : ขออนุญาตท่านประธาน ทำไม่ไม่ทำให้คำเหมือนกัน
ให้หมดเลยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวคำเหมือนกัน

๑๒๖

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๕๖/๒

นายการุณ ไสงาม : โดยให้มีคณะกรรมการสรรหาจำนวน ๗ คน ประกอบด้วยอะไรอย่างนี้ นะครับ ให้มันเหมือนกัน ๆ ล้อกันให้หมดเลย ไม่ดีกว่าหรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ถ้อยคำ กรรมการช่วยดูด้วยนะครับ จะแก้ตอนนี้เลยหรือว่าดูทีหลัง ไปทบทวนนะครับ ถ้อยคำ มาตรา ๒๓๖ กรรมการมีการแก้ไข มีสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างก่อนการแก้ไข มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ มาตรานี้มีสมาชิกท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับกรรมการนะครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาต่อไปครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๓๗ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกสภา ร่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายแพทย์ธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อาจารย์หมอบครับ เดี่ยวให้ผมเชิญก่อนนะครับ ขอดูก่อนครับ มาตรา ๒๓๗ มีกลุ่มอาจารย์ พิเชียรนะครับ และก็อาจารย์วัชรานะครับ กลุ่มอาจารย์พิเชียรให้อาจารย์หมอธีรวัฒน์ นะครับ เชิญครับอาจารย์หมอบครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ท่านประธานครับ กลุ่มผม ๒ ท่านครับ คืออาจารย์หมอธีรวัฒน์ แล้วก็ท่านการุณด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณถ้าจะพูดเดี่ยวเขาจะแสดงความต้องการที่จะอภิปรายเองนะครับ ท่านไม่ต้องแนะนำเลยนะครับ เชิญอาจารย์หมอบครับ

๑๒๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๕๖/๓

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญครับ กระผม นายแพทย์ธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง ครับ ในมาตรา ๒๓๗ (๑) และ
(๓) อันนี้จากการที่ผมเป็นกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็น ๑๒ องค์กร และได้พูดคุยกับ
ทางศาลต่าง ๆ นะครับ ที่รู้จักกันและกันก็ที่อยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มาพิจารณามาตรานี้
เนื้อหา นะครับ คืออำนาจหน้าที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในการตรวจสอบการละเลย
การปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขององค์กรตาม
รัฐธรรมนูญและองค์กรในกระบวนการยุติธรรมครับ ณ ตรงจุดนี้กระบวนการยุติธรรมตรง
นี้นะครับ ผมเลยขอแปรญัตติเพิ่มข้อความ นะครับ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการ
พิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลครับ เพราะธรรมชาติของการพิจารณาอรรถคดี
นะครับ จะต้องใช้ดุลพินิจและใช้ความเป็นอิสระในการตัดสินเพื่อไม่ให้กระทบกับความ
เป็นอิสระและในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลนะครับ ซึ่งผู้พิพากษาปกติได้
ดำเนินการไปในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ และจุดหมายที่กำหนดไว้อยู่แล้ว
ครับ คือให้มีการตรวจสอบโดยมีการตรวจสอบของคู่ความอยู่แล้วครับ และศาลชั้นสูงขึ้นไป
ไปกว่า ตลอดจนองค์กรบริหารส่วนบุคคล กต. อยู่แล้วครับ นอกจากนั้นผู้พิพากษายังถูก
ถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๑ นะครับ -----

เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรจะให้ มี ทั้งนี้ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีของศาลบรรจุในรัฐธรรมนูญครับ ต้องขอขอบพระคุณครับ หลังจากแปรญัตติ แล้วทางท่านกรรมาธิการก็ได้ให้ความเมตตาครับ ก็เต็มเข้าไปให้เรียบร้อยแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมขอขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตกลงอาจารย์หมอไม่ติดใจใช่ไหมครับ

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง : ครับ ไม่ติดใจครับ เพราะบรรจุให้แล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ของอาจารย์วิชา

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา หงส์ประภัศร ก็ไม่ติดใจเช่นเดียวกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านไม่ติดใจแล้วนะครับ มาตรา ๒๓๗ ดังกล่าวนี้อำนาจการมีการแก้ไขนะครับ มีท่าน เสริมเกียรติประสงค์อภิปรายครับ (๑) (ค) นะครับ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่าน กรรมาธิการและท่าน สสร. ผู้ทรงเกียรติ กระผม เสริมเกียรติ วรดิษฐ์ สสร. กระผมขอ อนุญาตรบกวนท่านประธานสภาบอกผ่านไปยังท่านกรรมาธิการที่ได้กรุณามีการปรับ แก้ไข มาตรา ๒๓๗ (๑) (ค) ที่ว่าด้วยบทบัญญัติอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินซึ่งใน (ค) นั้น ให้อำนาจในการตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งทางกรรมาธิการได้เติม ทั้งนี้ไม่รวมถึงการพิจารณาอรรถคดีของศาล กระผมเห็นว่าข้อความที่กรรมาธิการเติม นั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ยังไม่ครอบคลุมทั้งกระบวนการยุติธรรม ท่านได้เติมคุ้มครองเฉพาะ กระบวนการยุติธรรมองค์กรของศาลเท่านั้น ส่วนกระบวนการยุติธรรมของพนักงาน สอบสวนและพนักงานอัยการ ซึ่งก็เป็นองค์กรในกระบวนการยุติธรรมนั้นท่านไม่ได้ดูแล ไม่ได้คุ้มครอง ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่า ณ ที่ สสร. แห่งนี้ก็มีพนักงานสอบสวน อยู่ ๒ ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม พี่อัศววิทย์และพี่มีชัย และก็ยังมีพนักงานอัยการ และก็มี

ทนายอีกหลายท่าน ก็คงจะยืนยันได้ว่ากระบวนการยุติธรรมทั้งกระบวนการสำคัญทุก
 กระบวนการ ตั้งแต่การสอบสวนของพนักงานสอบสวน การพิจารณาสั่งคดีของอัยการ
 การพิจารณาพิพากษาของศาล โดยเฉพาะกระบวนการที่ควรที่จะเปิดเผยได้นั้นก็เป็น
 กระบวนการที่บั่นปลาย คือกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ในวิอาญา
 ฉบับที่ ๒๒ ให้เปิดเผยได้ในตอนที่มีการนัดตรวจสอบพยานหลักฐาน แต่ว่าขั้นตอนในชั้น
 สอบสวนและในชั้นอัยการนั้นเป็นกระบวนการซึ่งยังเป็นความลับ การสอบสวนหา
 พยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนนั้น ก็คือเพื่อจะทราบพฤติการณ์แห่งคดีเพื่อหา
 พยานหลักฐานพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา การได้พยานหลักฐานแต่ละ
 ชิ้นไม่ใช่เรื่องง่าย ยิ่งคดียุ่งยากซับซ้อน คดีฆาตกรรมซ่อนเงื่อน ซึ่งไม่มีประจักษ์
 พยานต้องอาศัยนิติวิทยาศาสตร์ และพยานแวดล้อม ต้องเป็นเรื่องที่ไปควานหาใช้
 เวลานาน อย่างเช่นจะได้ทราบเลือดได้วัตถุเกี่ยวกับการกระทำความผิด โดยเฉพาะพยาน
 ในที่เกิดเหตุแวดล้อมที่เป็นพยานบุคคลซึ่งรู้เห็นก่อนและหลังการกระทำความผิด -----

พนักงานสอบสวนมีความจำเป็นที่จะต้องเก็บรักษาพยานหลักฐานไม่ให้เปิดเผยและจะต้องให้ความคุ้มครองพยานบุคคลไม่ให้ได้รับอันตรายจากฝ่ายผู้ต้องหาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นหากผู้ตรวจการแผ่นดินจะไปตรวจสอบการทำงานของพนักงานสอบสวนและอัยการในขั้นตอนที่อยู่ระหว่างการดำเนินการนั้น ก็จะก่อให้เกิดความล่าช้าในการทำงานขององค์กรของพนักงานสอบสวนและอัยการ นอกจากนี้ว่าล่าช้าแล้ว จะเห็นได้ว่าจะเกิดความล้าช้าไหล และนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยแก่พยาน และนำมาซึ่งความลับในคดีก็อาจจะถูกเปิดเผย จะทำให้รูปคดีเสียหาย โดยเฉพาะวิอาญา ก็ได้คุ้มครองว่า ถึงแม้วันนัดตรวจสอบพยานหลักฐาน จะต้องนำพยานหลักฐานมาแสดงกับศาล ยังยกเว้นในเรื่องพยานบุคคลว่าไม่ต้องนำมาให้ดู ทั้งนี้ก็ต้องการคุ้มครองพยานให้ได้รับความปลอดภัยนั่นเอง กระผมขอกราบเรียนว่า เวลาผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบในเรื่องพวกนี้ดังที่ท่านศรียราช ขอนุญาตเอ่ยนาม ได้บอกเมื่อกี้ว่า งานของผู้ตรวจการรัฐสภามีมากมายแล้วก็มีจำนวนมากแต่คนมีน้อย หากผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับคำร้องเรียนในคดีอาญาเรื่องหนึ่งเรื่องใด ท่านก็จะเรียกพนักงานสอบสวนมาชี้แจง ท่านก็จะเรียกพนักงานสอบสวนนำสำนวนมาให้ดู ถ้าหากท่านเก็บไว้นานเรื่องก็ล่าช้า แล้วก็ความลับเกี่ยวกับความปลอดภัยพยานก็หายไป ยิ่งคิดนี้ท่านก็รู้ว่าถ้าหากว่ามีการตรวจสอบ ทิศทางของผู้ตรวจการจะต้องโอนเอนไปทางคนที่มาร้องขอความเป็นธรรม พนักงานสอบสวนและอัยการหากวันไหนก็ต้องสอบสวนและสั่งคดีไปในทางที่มีการชี้แจง ผมถึงกราบเรียนว่าระบบการทำงานของกระบวนการยุติธรรมนั้นมิใช่ว่าจะตรวจสอบไม่ได้ กระผมยินดีว่าการทำงานทุกหน่วยต้องมีตรวจสอบ ของศาลนี้ไม่ต้องตรวจสอบ ผมเห็นด้วย เพราะเหตุว่ามีการตรวจสอบอย่างเปิดเผยโดยคู่ความ มีการอุทธรณ์ ฎีกา แต่การทำงานของพนักงานสอบสวนและอัยการนั้นสมควรจะได้รับการตรวจสอบเช่นกัน แต่ต้องตรวจเมื่อคดีถึงที่สุด ดังนั้น กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการว่า กรุณาคุ้มครองหน่อยได้ไหมครับ ท่านเติมเพียงนิดเดียวเองครับ ท่านเติมว่า ตรวจสอบในกระบวนการยุติธรรมเมื่อคดีถึงที่สุด เท่านั้นเองครับ เติมว่า เมื่อคดีถึงที่สุด มันก็จะได้คุ้มครองทั้งพยาน แล้วความลับก็ไม่รั่วไหล ความเป็นธรรมก็เกิดขึ้น แต่ถ้าท่านตรวจสอบในระหว่างคดีอยู่ระหว่างสอบสวน อยู่ระหว่างสั่งคดีนี้ แน่แน่นอนที่สุดคดีต้องล่าช้า แน่แน่นอนที่สุดผู้เสียหาย

พยานบุคคลจะต้องไม่ได้รับความปลอดภัย หรืออาจจะมีการใช้เงินไปซื้อ ผมขอฝากตรงนี้ ขออนุญาตท่านประธาน ถามไปยังกรรมการว่า เต็มว่า ตรวจสอบในองค์กร กระบวนการยุติธรรมเมื่อคดีถึงที่สุด ขออนุญาตครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการครับ เดี่ยวมีสมาชิกยกมือคนหนึ่ง ท่านเสวต ตัดใจส่วนที่เดิม ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ นะครับ ตัดใจถ้อยคำไหนที่กรรมการเติม เชิญครับ

นายเสวต ทินกุล : ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม เสวต ทินกุล สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จังหวัดนครพนม ครับ ท่านประธานครับ คืออย่างนี้ครับ ท่านประธาน ผมตัดใจ นะครับ ตั้งแต่ที่แล้ว ๆ จนถึงเดี๋ยวนี้ นะครับ พอดีท่านประธาน เพิ่งเข้ามา ผมเรียนว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านเสวตครับ เอาเฉพาะ ที่แล้วผมไม่ทราบ นะครับ

นายเสวต ทินกุล : มันโยงกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่โยงละครับ เอาเฉพาะในมาตราที่กำลังพิจารณา

นายเสวต ทินกุล : ครับ มาตรานี้จะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายเสวต ทินกุล : ท่านประธานครับ เราเคยเห็นในทีวี (TV) บ่อย ๆ นะครับ ที่มีการโฆษณาว่า ทุกเสียงร้องเรียนมีความหมาย ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ผมจำได้ขึ้นใจ นะครับ แต่เท่าที่ผ่านมาตั้งแต่ประกาศใช้เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว จนถึงบัดนี้ยังไม่เห็นเอาใครเข้าคุกเลย ครับ แต่ปรากฏว่าผมไม่แปลกใจหรอกครับ เห็นถ้อยคำคงจะลอกมาจากรัฐธรรมนูญที่แล้ว ในมาตราหน้า เกี่ยวกับว่าส่งศาลปกครอง เพราะศาลปกครองคงจะเอาใครเข้าคุกไม่ได้ นะครับ แล้วก็ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประมาณอย่างนี้ นะครับ คือถ้อยคำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ที่นี่ไม่ได้โยงถึงว่าเห็นความผิดจะ

๑๓๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริลักษณ์ ๕๘/๓

ส่งไปให้ ปปช. หรือส่งดำเนินคดีอย่างไรนะคะ แล้วสิ่งที่มันเกิดขึ้นกับบ้านกับเมืองก็
เกิดขึ้นได้ เรามีพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเกิดขึ้นนะคะ -----

- ๕๘/๑

วิธีการก็คือว่า การร้องเรียนต่าง ๆ นานา ถ้าราษฎรร้องเรียนนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะรับเรื่องร้องเรียนไปพิจารณาครับ ปกติว่าหน่วยงานนั้นเขาทำเสียเอง ทุจริตเสียเอง ละเลยการปฏิบัติหน้าที่อันโดยชอบเสียเองครับ เขาก็เขียนวินิจฉัยเสียเองครับ วินิจฉัยเองเสร็จปั๊บ แล้ว พบ. ที่ว่านั่น วิธีปฏิบัติราชการทางการปกครอง ก็ให้อนุญาตให้อุทธรณ์ แต่วิธีการอุทธรณ์ก็คือว่า ให้คณะเดียวกันที่เขาพิจารณาเป็นผู้อุทธรณ์ตัวเองนะครับ ผมไม่ทราบว่า ถ้าเปรียบเทียบว่าคนที่ตรวจสอบทำการละเลย ทุจริต คอร์รัปชัน (Corruption) แล้วตรวจสอบเอง รับเรื่องร้องเรียนเอง พิจารณาเอง รับอุทธรณ์เอง เป็นใจเสียเอง ก็ไม่ต้องติดคุกครับ ปัญหาก็คือว่าอย่างนี้ครับท่านประธาน เป็นเรื่องที่สำคัญ และก็เรื่องลำบากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสวต ครับ ด้วยความเคารพท่านครับ

นายเสวต ทินกุล : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
สิ่งที่ท่านอภิปรายไม่อยู่ในที่กฤษฎีกาเขาแก้ไขนะครับ ถ้าท่านจะพูดต่อให้เข้าเรื่อง
นะครับ ตกลงไหมครับ ถ้าท่านไม่เข้าเรื่อง ผมขออนุญาตตัดครับ เขาขอให้ที่กฤษฎีกา
เขาแก้ไขครับ

นายเสวต ทินกุล : นิดเดียวครับ นิดเดียวครับ จะลงแล้วครับท่าน
เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าที่ผมจะโยงเข้ามาตรงนี้ครับ ปัญหาที่จะโยงเข้ามาตรงนี้
ท่านประธานครับ คราวนี้ก็มีกรไปร้องเรียนส่วนกลางครับ ส่วนกลาง วิธีการร้องเรียน
ส่วนกลาง ส่วนกลางก็ใช้วิธีปฏิบัติมาว่าส่งไปให้ผู้ว่า ผู้ว่าก็ส่งไปให้ต้นสังกัดเดิม ทำยที่สุด
ก็ไม่ได้อะไรเกิดขึ้นครับ ท่านประธานครับ ตรงนี้ผมอยากเสนอปรับปรุงในหมวดนี้ให้ไป
ยังคณะกรรมการยกกว้างว่า ให้พิจารณาถึงข้อร้องเรียนของกระผม เรียกชื่อของ
กระผม ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าท่านอภิปรายไม่ตรงกับที่ผมทราบเรียนท่านนี่นะครับ คราวหน้าผมจะระมัดระวัง
มากกว่านี้ครับ เชิญท่านเกียรติชัย

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ สสร. จริง ๆ แล้วนี้ผมก็ไม่ได้เป็นผู้ที่แปรรออะไร แต่เนื่องจากว่าใช้สิทธิของการที่คณะกรรมการกิจการกว้างมีการปรับเปลี่ยนนี้ ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ จริง ๆ แล้วผมพยายามพูดถึงระบบ ซึ่งมีความจำเป็นมากในการที่จะทำ ให้การบริหารงานมันมีประสิทธิภาพ ผมได้เอ่ยถึงเรื่องการติดตามตรวจสอบ ซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำว่า มอนิโทริง ซิสเต็ม ไว้ ก็ไม่อยากจะอธิบายเรื่อง มอนิโทริง ซิสเต็ม มันควรจะเป็นอย่างไร พวกเราก็คงจะเข้าใจกันดีแล้ว แต่จริง ๆ แล้วนี้ มอนิโทริง ซิสเต็ม ว่ามันจะต้องเป็นการออกไป ไปติดตาม ไปตรวจสอบเขาด้วย ซึ่งผมก็พยายามดู ที่นี้ใน ๒๓๗ (๑) พูดถึงการสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียน มันไม่คลุมถึงระบบของการไปติดตาม ตรวจสอบ ซึ่งจะต้องเป็นผู้ออกไปด้วย ไม่ใช่รอให้เขาร้องเรียนมา อย่างไรก็ตามในวรรคสุดท้ายนี้ก็พูดถึงไว้ ซึ่งก็เป็นที่เข้าใจดีว่า การใช้อำนาจตาม (๑) (ก) (ข) (ค) อะไรอย่างนี้ จะทำได้ต่อเมื่อมีการร้องเรียน เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภาเห็นว่ามันมีผลกระทบอะไรนี้ ก็สามารถพิจารณาสอบสวน ถ้าเขียนอย่างนี้ ก็เป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า เป็นการออกไป ไปมอนิเตอร์ (Monitor) ไปติดตาม ไปตรวจสอบ การทำงานต่าง ๆ เพราะหัวใจสำคัญของการติดตามตรวจสอบ ก็คือตรวจสอบว่าได้ทำ ถูกต้องไหม ทำผิดจะได้หยุด จะได้ระงับ ทำไม่ถูก จะได้ทำให้ถูกเสีย อะไรเหล่านั้นนะครับ ไม่ต้องไปอธิบายพวกนั้น แต่ว่าถ้าเขียนอย่างนี้แล้ว ผมคิดว่าในมาตรา ๒๓๗ (๑) นั้น ก็ควรจะปรับแก้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์เกียรติชัยครับ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : เขียนถ้อยคำเสีย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์เกียรติชัยครับ วรรคหนึ่งเขาไม่ได้แก้ สิ่งที่อาจารย์เกียรติชัยพูดนี้ นะครับ มันอยู่วรรคสาม ที่กรรมการเขาแก้เรื่องผลการตรวจสอบ

นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ : ไม่ ผมพูดมาถึงตรงสุดท้าย เพราะว่า ก็เห็นด้วยนะครับที่เขียนไว้ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นก็ไปตรวจสอบเองได้ ที่นี้ผมบอกว่า

๑๓๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสวาลักษณ์ ๕๙/๓

ถ้าเขียนอย่างนี้แล้ว ใน (๑) มันควรจะเขียนเป็นว่า ติดตามตรวจสอบและพิจารณา
สอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียน เพราะถ้าเขียนไว้อย่างนี้อย่างเดียวแล้วนี้
มันตกอยู่ในเงื่อนไขว่าจะทำได้ต่อเมื่อมีคำร้องเรียนเท่านั้น ทีนี้ถ้าหากว่าเขียนกำกับไว้
ในวรรคสุดท้ายแล้ว ในวรรคนี้ก็ น่าจะเปลี่ยนเป็นติดตามตรวจสอบ เพิ่มเข้าไป
และพิจารณาสอบสวนหาข้อเท็จจริง อะไรเหล่านี้ ก็เป็นข้อสังเกตที่น่าเสนอให้พิจารณา
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ ส่วนที่กรรมการแก้ไขนะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : คำถามครับ เหมือนกับที่เคยถามศาลปกครอง
อะไรต่าง ๆ นะครับ เช่นเคยครับ กรณีกรรมการสรรหาองค์กรอิสระ จะอยู่ที่ตรงจุดไหน
ครับส่วนนี้ -----

- ๕๙/๑

ข้อที่ ๒ ครับ คำถามข้อ ๒ นะครับ (ค) ที่เพิ่มเติมนะครับ ส่วนนี้ครับ การตรวจสอบและ
 ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขององค์กร เป็น
 องค์กรหรือครับ น่าจะเป็นของคนนะครับ ถ้าเป็นของคน เพราะ (ก) (ข) ก็เป็นการกระทำ
 ของบุคคลทั้งนั้นละครับ ที่อยู่ในองค์กรนั้น ๆ เป็นข้าราชการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็น
 ลูกจ้าง เพราะฉะนั้น (ค) ไม่น่าจะเป็นการกระทำความผิดขององค์กรนะครับ น่าจะเป็น
 การกระทำความผิดของบุคคลในองค์กรที่ว่า องค์กรที่ว่าก็คือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ
 และก็องค์กรในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ (ก) และข้อ (ค) น่าจะเป็น
 ของบุคคลนะครับ คือ ของเจ้าหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ คำว่า และ นี้ อาจจะ
 เปลี่ยนเป็น หรือ เลยดีไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านวัชรา

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
 วัชรา หงส์ประภัศร สสร. กระผมขออภิปรายเกี่ยวกับมาตรา ๒๓๗ (๑) (ค) ที่กรรมาธิการ
 ยกร่างได้แก้ไข ที่เพิ่มคำว่า ทั้งนี้ไม่รวมถึงการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี โดยที่
 ขอสนับสนุนท่านอัยการเสริมเกียรติครับว่า ในกระบวนการยุติธรรมนั้น ถ้ามีการ
 ตรวจสอบขึ้นมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 อาจารย์วัชราครับ ประธานโทษ เมื่อก่อนอาจารย์แปรญัตติอันนี้มา แล้วอาจารย์ก็บอก
 ไม่ติดใจ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : แต่กระผมสนับสนุนท่านเสริมเกียรติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่ต้องสนับสนุนท่านเสริมเกียรติหรอกครับ ไม่มีครับ ท่านเสริมเกียรติก็ไปข้างนอก
 แล้วครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : นิดเดียวครับท่านครับ ว่าในกระบวนการ
 ยุติธรรมนั้น ในระหว่างการดำเนินคดีนี้ก็มีการตรวจสอบได้อยู่แล้ว

๑๓๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๖๐/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
คือมันไม่มีญาติให้พิจารณานะครับ เพียงแต่ท่านเสริมเกียรติเขาเสนอความเห็นว่าจะ
ปรับนี่ ก็ขอเพิ่มเป็นแบบนี้ครับ เอาตามญาติดีกว่าอาจารย์ครับ อาจารย์ก็เก่งอยู่แล้ว
ครับ อาจารย์ไม่ติดใจไปแล้วครับ ท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ เชิญอาจารย์ศรีราชา
ครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศรีราชา เจริญพานิช กรรมาธิการครับ คือกรณีที่ท่าน
เสริมเกียรติ ขอประทานอภัยที่เอ่ยนามท่าน ที่ท่านขอว่า น่าจะไม่รวมถึงเรื่องของคดี
นี้ครับ คือพูดง่าย ๆ สรุปก็คือว่า จะตรวจสอบได้ก็ดำเนินคดีถึงที่สุด ใช่ไหมครับ
ในเคส (Case) นั้นใช่ไหมครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตท่านศรีราชา
ท่านจะบอกว่า จะตรวจสอบว่า คดีถึงที่สุดก็ได้ หรือท่านจะเขียนว่า ทั้งนี้ไม่รวมถึงการ
พิจารณาสั่งคดีของอัยการก็ได้ครับ แล้วแต่ท่านเห็นว่าเหมาะสมครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : คือในส่วนของที่
ถ้าเมื่อพูดถึงคดีนี้จะมีปัญหากับเรื่องของตำรวจ ซึ่งเรามีถูกร้องเรียนอยู่มากทีเดียว
ในเรื่องการปฏิบัติงานในฐานะพนักงานสอบสวนนะครับ แต่ในส่วนของอัยการนี้ เราไม่มี
นะครับ ไม่มีส่วนที่เราเคยมีปัญหานะครับ เท่าที่ผ่านมาก็ไม่เคยไปก้าวล่วงในเรื่องของ
อัยการนะครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียน เพียงแต่ในส่วนนี้ คือกรรมาธิการยังขอ
สงวนไปตามนี้ก่อนได้ไหมครับ คือในทางปฏิบัติแล้วไม่เป็นครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ตัดพ้นนะครับ ท่านศรีราชาครับ ถ้าท่านบอก
ยกเว้นการพิจารณาบรรทัดของศาลนะ แล้วท่านบอกอัยการไม่มีประวัตินะ ท่านก็กรุณา
ใส่ให้หน่อยสิครับว่า ไม่รวมถึงการพิจารณาสั่งคดีของอัยการ ท่านอย่ารับเฉพาะองค์กร
เดียวสิครับ ขอให้รับผมด้วยครับ ช่วยหน่อยเถอะครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสริมเกียรติครับ ถ้าท่านจะยื่นพุดนี้ นะครับ ท่านต้องยกมือแล้วให้ผมเรียกนะครับ
ไม่ใช่ท่านคุยกันเองนะครับ ท่านกรรมาธิการ อาจารย์วิชา เชิญครับ

๑๓๘

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๖๐/๓

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมธิการยกเว้นครับ เราพูดกันมากนะครับ ถึงกระบวนการ
ทำงานขององค์กรนี้นะครับ ก็คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินนี้ ซึ่งเดิมว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภา ว่าไม่ค่อยจะทำงาน ไม่ค่อยจะกระตือรือร้นนะครับ แล้วก็ไม่ค่อยจะเป็นประโยชน์
ต่อประชาชน -----

- ๖๑/๑

ครั้นพอเราเพิ่มงานให้ นะครับ เพิ่มการที่จะต้องทำงานให้ประชาชนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ ที่เราเพิ่มเติมในข้อ ค นี้ความจริงเราวางมาตั้งแต่ร่างแรกแล้วนะครับ คือการตรวจสอบ การละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ก็คือคลุม นะครับ องค์กรตามรัฐธรรมนูญนี้จะต้องมีการตรวจสอบด้วย ไม่มีองค์กรที่ไหนครับที่ไม่ได้รับการตรวจสอบพูดที่จริง ๆ ออมบุดส์แมน นะครับ ของทั่วโลกเขาตรวจสอบองค์กรทั้งนั้น นะครับ บุคคลด้วย นะครับ บุคคลที่เป็นข้าราชการ หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และก็องค์กรในกระบวนการยุติธรรม เขาเรียกว่า จูดิเชียล ออมบุดส์แมน (Judicial ombudsman) คือเป็นบุคคลที่เข้าไปตรวจสอบดูว่า องค์กรในกระบวนการยุติธรรมนั้นได้กระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบนี้ นะครับ เราดูในภาพรวมครับ เราไม่ได้ไปเน้นไปจัดการกับใครคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ว่าเมื่อมีผู้ร้องเรียนขึ้นมาเราก็ตรวจสอบครับ แต่ว่าในระบบแล้วเราจะเห็นได้ว่า การตรวจสอบจริง ๆ เมื่อพบว่ามี การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หน้าที่ก็คือ ปปช. นั่นเอง นะครับ ที่จะเป็นคนดำเนินคดี นะครับ ดำเนินการสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือทุจริตต่อหน้าที่ เพียงแต่ทำให้ ออมบุดส์แมนนี้ นะครับ ทำหน้าที่เหมือนกับว่า เป็นคนคอยเฝ้าระวัง นะครับ เป็นคนคอยระวังว่าอย่าให้มีพฤติกรรมอย่างนี้เกิดขึ้นนะ ถ้ามีการร้องเรียนในทำนองว่า มีการประพฤติปฏิบัติไม่ชอบในองค์กรนี้ ก็สามารถที่จะตักเตือน หรือว่าส่งสัญญาณได้ว่า นี่นะ มันจะพลาดไปหรือเปล่า อะไรหรือเปล่า ก็สามารถที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ นะครับ เกื้อกูลในที่นี้หมายความว่า เกื้อกูลประชาชนได้ใหม่ตั้งแต่แรก แต่ถ้าไม่ใช่ไปก้าวล่วงถึงขนาดว่าไปประพฤติทุจริตหรือประพฤติมิชอบแล้วนี้ มันก็ไม่ต้องเข้าไปถึงระดับของ ปปช. ที่จะดำเนินการ ตรงนี้นะครับที่เป็นเรื่องสำคัญ แต่ว่าการร่างกฎหมายนี้ โดยเฉพาะกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราต้องร่างในลักษณะของทั่วไป ไม่ใช่ยกเว้นเป็นองค์กร องค์กร เหตุใดจึงได้ยกเว้นไว้ นะครับ ในเรื่องของการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี เราก็ต้องเข้าใจนะว่าศาลนี้มีสิ่งที่คุ้มครองอยู่ ก็คือความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ซึ่งก็อยู่ในหมวดศาล อยู่โดยเฉพาะอยู่แล้ว นะครับ ความจริงถึงไม่เต็มตรงนี้ไว้ มันก็ไม่มี การตรวจสอบการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี

อยู่แล้วละ เพียงแต่ว่าเขียนตามที่ท่านขอแปรญัตติมา เพื่อความสบายอกสบายใจว่า
 อ้อ นี่นะ ตรงนี้อยู่ แล้วก็สอดคล้องกับการทำงานของศาลยุติธรรม ซึ่งทำงานภายใต้
 พระปรมาภิไธยแห่งองค์พระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นก็ไม่กระเทือนอยู่แล้วนะครับ
 ส่วนองค์กรอื่นนี่นะครับ ผมขอเรียนว่า ขอเถอะครับ อย่าให้มันปรากฏ แล้วกลายเป็นว่า
 เราปกป้ององค์กรใดองค์กรหนึ่งนะครับ ตรงนั้นภาพมันจะออกมาดูไม่ดีครับ เพราะฉะนั้น
 ก็ขอยืนนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๓๗ กรรมการมีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิก
 ท่านใดยังคงเห็นด้วยกับร่างเดิมก่อนมีการแก้ไข มีไหมครับ แล้วส่วนที่กรรมการแก้ไข
 มีสมาชิกท่านใด ไม่เห็นด้วย มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่มีนะครับ ผ่านมาตรา ๒๓๗ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๓๘
 ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 มีสมาชิกตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ไม่ตั้งใจนะครับ ผ่านครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
 ๓. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓๘
 มีการแก้ไข มีกรรมการขอสงวนความเห็น มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

๑๕๑

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

หน้า ๖๑/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมวิธีการที่ส่งวนความเห็นยังคงมีท่านใดใหม่ครับ ยังติดใจใหม่ครับ เชิญครับ

- ๖๒/๑

พลเอก อัฐสุพร เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก อัฐสุพร เจริญพานิช กรรมาธิการครับ กระผมได้ขอสงวนความเห็นในวาระสองของมาตรา ๒๓๙ ซึ่งบัญญัติถึงคุณสมบัติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินะครับ ซึ่งในร่างเดิมได้บัญญัติในส่วนของข้าราชการไว้ว่า หรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ นะครับ เห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงข้าราชการอีกหลายประเภท ซึ่งมีคุณสมบัติเทียบเท่ากัน แต่มีชื่อเรียกตำแหน่งที่แตกต่างกันนะครับ เช่น ข้าราชการครู ข้าราชการทหาร แล้วก็ตำรวจเป็นต้นนะครับ ซึ่งในภายหลังทางคณะกรรมการได้กรุณาแก้ไขนะครับ เป็นความว่า เคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งทางบริหารในส่วนราชการไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ หรือข้าราชการอื่นในระดับที่เท่ากันนะครับ ซึ่งผมก็พอใจนะครับ แต่ว่าสำหรับในเรื่องของถ้อยคำแล้ว ก็ขอให้ที่ประชุมได้ร่วมพิจารณาด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ประธานโทษครับ ท่าน พลเอก อัฐสุพร นะครับ เดี่ยวผมฟังดูยังพอใจแต่ให้ที่ประชุมพิจารณานี้อย่างไรครับ พอใจ

พลเอก อัฐสุพร เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ครับ ก็คือผมเห็นอันนี้ทางกรรมาธิการแก้ไขนะครับ เพราะฉะนั้นที่ประชุมก็มีสิทธิที่จะพิจารณาได้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ส่วนของท่านนะครับ ส่วนของท่านพอใจแล้วใช่ไหมครับ

พลเอก อัฐสุพร เจริญพานิช (กรรมาธิการ) : ครับ ผมพอใจครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ ส่วนท่านอื่นนะครับ วรคที่ ๑ มีท่านใดตั้งใจไหมวรคที่ ๑ วรคที่ ๑ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๑๔๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๖๒/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ พรรคที่ ๒ ครับ พรรคที่ ๒ มีกลุ่มของท่านอาจารย์วิชัยยังติดใจใหม่ครับ
เชิญครับ อาจารย์ครับ

นายวิชัย รูปขำดี : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย รูปขำดี
ในพรรคที่ ๒ มีประเด็นที่ยังติดใจอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับรองอธิบดี แล้วก็รองศาสตราจารย์
นะครับ แต่เดิมที่ขอแปรญัตติไปก็คือว่า ตำแหน่งรองอธิบดีกับรองศาสตราจารย์นั้น ขอให้
ตัดคำว่า รอง แล้วก็ใช้เฉพาะอธิบดี แล้วก็ศาสตราจารย์เท่านั้นนะครับ ในประเด็นนี้
อยากจะเรียนว่า ถ้าหากเรานับรวมรองอธิบดีด้วยนี่ก็จะมีจำนวนมาก แล้วก็ในบรรดา
รองอธิบดี ซึ่งเราได้เคยพูดคุยกันมาแล้วว่ามีระดับที่เทียบได้กับข้าราชการอีกจำนวนมาก
เลย เพราะฉะนั้นเพื่อให้การเลือกมีคุณสมบัติที่ชัดเจน แล้วก็มีการสรรหา มีสิ่ง
ที่สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในงานนี้ได้ก็จึงควรจะตัดคำว่า รอง ยังคงใช้ ตำแหน่ง
อธิบดี เท่านั้น แล้วก็ตัด รองศาสตราจารย์ ยังคงใช้คำว่า ศาสตราจารย์เท่านั้น
ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
พรรคสองนี้ท่านกรรมาธิการมีท่านใดจะตอบใหม่ครับ พรรคสองก่อนก็แล้วกันนะครับ
ของอาจารย์วิชัยขอแปรญัตติไว้นะครับ หรือจะผ่าน หรือจะให้รอฟังข้างล่างก่อน
พรรคที่ ๒ นะครับ พรรคที่ ๒ ของท่านอื่นมีอีกไหมครับ พรรคสองของอาจารย์เจิมศักดิ์ไม่ได้
แปรญัตติไว้นะครับ แต่เขามีกรรมาธิการเขาแก้ครับ ผมอนุญาตส่วนเฉพาะแก่นะครับ
เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือถ้าไม่แก้ไขก็คงอนุญาตให้ทำอะไรไม่ได้ ต้องแก้ก่อน ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ คือประเด็นที่ท่านแก้มานี้ ผมอยากจะทำความเข้าใจว่า เมื่อวานนี้เราได้พูดกัน ซึ่งจะได้เรียนท่านอาจารย์วิชัยด้วย เพื่อประหยัดเวลานะครับ ก็คือเมื่อวานนี้เราได้เปรียบเทียบมาตรา ๒๓๙ กับกรณีของศาลรัฐธรรมนูญ ผมเองอยากจะให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคุณสมบัติคล้าย ๆ กับ ปปช. เพราะว่าจากการที่ผมตรวจสอบกระบวนการสรรหา และก็การสรรหามาตลอดนี้ อยากจะได้จำนวน คืออยากจะได้ให้คนมีโอกาสมาก จะได้ตัวเลือกได้มากขึ้น แต่กรรมวิธีการท่านชี้แจงก็ฟังได้ว่า สำหรับศาลรัฐธรรมนูญอยากจะได้ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่จริง ๆ ทรงคุณวุฒิจริง ๆ แต่ ปปช. นี้อยากจะได้คนที่กำลังวังชาอยู่ในระดับที่เข้มแข็ง เพราะฉะนั้นจะได้มีตัวเลือกได้มากขึ้น ผมก็ฟังได้ ก็เลยยอมเมื่อวานนี้นะครับ ยอมว่าเออละ ให้มันเหลือมกันอย่างนี้ อันนี้ผมเรียนท่านอาจารย์ด้วย คราวนี้ตรงนี้ก็อยากจะขอให้ท่านกรรมวิธีการพูดให้ชัดอีกนิดหนึ่งได้ไหม คือเมื่อวานนี้ผมถามเรื่องการเทียบเราก็พยายามช่วยกันนะครับ ทั้ง ๒ ฝ่าย เราก็เทียบไปได้เยอะพอสมควรแล้ว ท่านก็บอกว่าเราจะได้บันทึกในเจตนารมณ์ คราวนี้ตรง รอง นี้เราจะเทียบอย่างไร เรื่องนี้คือเรื่องปวดหัวอีกเหมือนกันนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : รอง ตรงไหนอาจารย์ครับ ผมดูยังตามอาจารย์ไม่เจอนะครับ รอง นี้อยู่ตรงไหนวรรคที่ ๒ นี้ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : รองอธิบดีอย่างไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : รองอธิบดี

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ครับ หรือตำแหน่งทางการบริหารในส่วนราชการ ไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านเห็นใช่ไหมครับ ตรงที่แก้ไข
ผมไม่ได้ไปเอาที่อื่นเลย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะฉะนั้นตรงนี้คือเทียบใน
ข้าราชการสามัญไปได้ เราพอเห็นภาพแล้ว เมื่อวานนี้บันทึกเจตนารมณ์ แต่เทียบกับ
ทหารกับตำรวจนี้ เรายังไม่ชัดเจนเมื่อวานนี้ ในระดับอธิบดี คราวนี้มาเทียบรองอธิบดี
จะไปเทียบกับทหาร ตำรวจอย่างไร เพราะว่าตอนก่อนเราบอกว่า เราต้องการผู้บริหาร
ระดับกรม ผู้บริหารสูงสุดของกรม เราเรียก อธิบดี จะเรียกว่าสำนักงาน ถ้าเทียบเท่ากับ
กรมเราก็เรียก เลขาธิการสำนักงาน ก็ใช่ ผู้อำนวยการ เช่น ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ นี่ใช่
รอง ใช่ไหม ไม่ใช่ เมื่อวานนี้เราออกมาอย่างนั้นนะครับ คราวนี้ รอง นั้นต้องเอามาเทียบ
กับรอง นี่ใช่ไหมครับ รองอธิบดีก็เทียบกับรองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณใช่หรือไม่
เลขาธิการสำนักงาน ปปช. เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน อันนั้นเทียบอธิบดี
ใช่ไหม แล้วฉะนั้นรองเลขาธิการจะเทียบเท่ากับรองอธิบดีใช่หรือไม่ ที่นี้พอมาถึงทหารนี้ยุ่ง
ตอนนั้นผมอยากจะฟังท่านเจ้ากรมด้วยนะครับ ในฐานะที่ท่านเป็นกรรมาธิการ เจ้ากรมนี้
ใช่อธิบดีหรือเปล่า เพราะว่ามันมีกรมใหญ่ กรมเล็ก อย่างเช่น เมื่อวานฟังทหารเรือ
เจ้ากรมหนึ่งมีอีก ๓ กรม ขึ้นอยู่กับกรมอุทกหารเรือ มีอีก ๓ กรม ตกลงเจ้ากรมเล็ก เจ้ากรม
ใหญ่ อะไรจะเทียบกับรองอธิบดี ตรงนี้ที่แรกอยากจะให้เขียน ก็เห็นใจว่ามันจะเขียน
ลำบากในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอยากที่จะให้ท่านนี้ หวังว่าท่านไปคิดดีแล้วนะครับ
เมื่อคืนคืนหนึ่งแล้วนะครับ วันนี้รองอธิบดีนี้เทียบเท่า ท่านช่วยให้เจตนารมณ์ตรงนี้
ถ้าพวกผมเห็นด้วยจะได้ถือว่าบันทึกเจตนารมณ์ไปเสียเลยตรงนี้ แล้วผมเชื่อว่าท่าน
อาจารย์วิชัยพอจะยอมไหมครับ ตอนที่เมื่อก็บอก รอง พอเทียบกับศาลรัฐธรรมนูญ ถ้า
ยอมนี้ท่านจะได้อธิบายตรงนี้แล้วจะได้จบ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ถามอาจารย์วิชัยผ่านผมแล้วกันนะครับ ท่านกรรมาธิการครับ

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๖๓/๓

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิชา มหาคุณ กรรมธิการยกกว้างครับ ก็อย่างที่ได้กราบเรียนไปตั้งแต่เมื่อวานนี้
นะครับ -----

- ๖๔/๑

ที่เราพูดกันว่าระดับของการดำรงตำแหน่ง ทำไมเราคง ตูลาการรัฐธรรมนูญไว้ในระดับของอธิบดี แล้วก็เน้นในเรื่องของการบริหาร แต่ว่าในส่วนของคณะกรรมการ ปปช. ซึ่งขณะนี้เรากำลังพิจารณาอยู่ ก็คือ เราลดระดับลง คือเดิมก็เป็นอธิบดีเหมือนกัน หรือเทียบเท่า แล้วเราก็มาเปลี่ยน ในคราวนี้ว่า ลดลงเหลือรองอธิบดี แต่ว่ายังคงดำรงตำแหน่งบริหารอยู่ บริหารในส่วนราชการอยู่ ก็จะได้เห็นได้ในถ้อยคำที่เขียนไว้จะครบว่า หรือดำรงตำแหน่งในส่วนราชการไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ หรือข้าราชการในระดับที่เท่ากัน ก็เน้นในอันแรกว่า ดำรงตำแหน่งในทางบริหาร ในส่วนราชการ ตรงนี้คือส่วนที่มีความสำคัญ คือไม่ใช่ใครก็ได้ เป็น ซี ๙ ก็มาแล้ว ตรงนี้ก็จะเป็นอย่างจุดอยู่จุดอ่อน อย่างยิ่งเลยนะครับ เพราะว่าขณะนี้ ซี ๙ มาก ซึ่งไม่เคยดำรงตำแหน่งในทางบริหารอะไรเลย ไม่เคยสั่งราชการ ไม่เคยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการอะไรเลย เรายังพูดกันอยู่เลยนะครับว่า ในคณะกรรมการ ปปช. เองนี้ มีเจ้าพนักงาน ปปช. ๙ ที่สามารถจะเป็นกรรมการ ปปช. ได้ ถ้าเมื่อเราคิดระดับทั่วไปนี้ นะครับ อยู่เป็นจำนวนมากเลย ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ ปปช. เองเขาก็ไม่พึงพอใจนะครับ เขาก็ต้องการให้ คณะกรรมการ ปปช. มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีด้วยเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดี เหตุผลว่าทำไมเราถึงลดระดับลง ก็เพราะว่าเราต้องการคนที่ยังอยู่ในวัยที่ไม่แก่เกินไปนัก พุดง่าย ๆ ว่า กว่าที่จะดำรงตำแหน่งอธิบดีส่วนใหญ่ก็มักจะ ผมไม่อยากจะพูดว่า ไม่ไถ่ฝั้ง นะครับ เพราะว่าผมเองก็ไถ่ฝั้งแล้วนะครับ คือไปอีกไม่กี่ปี ก็ถึงแก่กาลอวสานแล้ว เพราะฉะนั้นเราต้องการคนหนุ่มมากขึ้นที่มีไฟ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่างาน ปปช. นี้เป็นงานที่หนักจริง ๆ ผมต้องขอเรียนอย่างนั้นว่า ถ้าเมื่อคนไม่มีไฟมาทำงานตรวจสอบ ทำงานไต่สวน อยู่ไม่เท่าไรก็ต้องยอมรับนะครับว่าอาจจะถึงกับสมองพิการได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องการคนที่มีไฟและมีพลัง มีพลังกำลังที่จะทำงาน ดังนั้นผมพูดเลยไปว่าจำนวน ๙ ปี ที่เรามองเห็นว่า ในระยะการตรวจสอบ การไต่สวน ซึ่งใช้เวลาพอสมควร เพราะแต่ละคดี คดีใหญ่ ๆ นี้ต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ดังนั้นถ้าท่านอยู่ในระดับรองอธิบดีนะครับ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า ท่านเข้ามาได้แล้วนี้ เขาจะเลือกท่านนะ ถ้ามีคนทำให้เลือกเป็นระดับอธิบดี แล้วยังหนุ่มแน่นนะ มีไฟนะ แล้วก็มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีประวัติที่ดีกว่า เขาก็เลือกระดับอธิบดี คือ

หมายความว่าเราเพิ่มตัวเลือกให้มากขึ้น ท่านที่เคารพครับ ก็เป็นเหตุหนึ่งที่เราปรับเปลี่ยนกระบวนการในการคัดสรรคราวนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ท่านสมาชิกครับ ขอรื้อหรือท่านนะครับ ในการพิจารณานี้ลักษณะของการสรรหานี้มันคล้ายกันหลายองค์กรนะครับ ถ้าองค์กรใดหลักการเดียวกันนี้ะครับ แล้วไม่ได้มีเปลี่ยนแปลงอะไร พอเปลี่ยนองค์กรเราก็มาอภิปรายของแก่นี่นะครับ หรือลักษณะเดิมนี้ก็ขอรื้อในส่วนนี้ะครับ แต่ถ้าเป็นเรื่องคนละหลักการเลย ผมว่าก็สมควรนะครับ ก็ขอความร่วมมืออย่างนี้แล้วกันนะครับ ส่วนที่กรรมมาธิการชี้แจงไปแล้วนะครับ มีท่านใดยังติดใจอยู่ไหมครับ ของอาจารย์กิตตินี กลุ่มอาจารย์วิชัยใช่ไหมครับ ยังติดใจอยู่หรือครับ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐี : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม กิตติ ตีระเศรษฐี สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องของกรรมการ ปปช. นั้นนะครับ ในส่วนที่ทางกลุ่มของอาจารย์วิชัยที่ได้มีการแปรญัตติในนั้นนี้ะครับ นอกเหนือจากที่เมื่อก็ได้มีการตัดคำว่า รอง ทิ้งไป -----

ทั้งรองอธิบดีหรือรองศาสตราจารย์แล้ว ก็ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่ได้มีการขอตัดทิ้งนะครับว่า ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ นะครับ ประเด็นสำคัญที่ได้ขอให้มีการตัด โดยเฉพาะจะขออ้างว่า คำว่า ระดับ ๙ นี่นะครับ ก็คือเหตุผลเป็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานคงทราบจากข่าวของทางราชการมาตลอดว่า ในระยะเวลาอันใกล้นี้ กฟ. กำลังจะยกเลิกระบบขึ้นระดับ ซึ่งถ้ามีการยกเลิกระบบซี ก็หมายถึง ระดับ ๙ นี้ก็จะหายไปด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ ระดับ ๙ ในลักษณะนี้ ผมก็คิดว่าอาจจะจะเป็นปัญหากับการนำไปสู่การปฏิบัติในอนาคตนะครับ นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่ได้ตัดทิ้งออกไปเหมือนกันนะครับ ก็คือ หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ นะครับ ก็อยากจะขอหารือผ่านท่านประธานไปยัง กรรมการยกย่องว่า ประโยคนี้จะมีความเชื่อมโยงไปถึงตรงไหนนะครับ ผมขออนุญาตอ่านให้ฟังนะครับ หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ผู้แทนองค์กร หรือประกอบวิชาชีพที่มีองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี คำว่า มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี นี้ครอบคลุมไปถึงตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือไม่ ถ้าไม่ครอบคลุมนะครับ กระผมก็อยากขออนุญาตเรียนว่า ที่เมื่อที่เราพูดถึงรองอธิบดี ซึ่งระดับ ๙ หรือที่มีตำแหน่งทางบริหารนะครับ รองศาสตราจารย์นี้ผมเคยเรียนในที่ประชุมแห่งนี้แล้วว่า เริ่มต้นจากระดับ ๗ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าระยะเวลา ๑๐ ปี ไม่ครอบคลุมถึงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ที่เวลานี้ เราก็จะมีโอกาสที่จะมีระดับ ๗ เข้ามาอยู่ในกระบวนการตรงนี้ด้วย ซึ่งมีเป็นจำนวนมหาศาลนะครับ กระผมก็อยากจะขอฝากทั้ง ๒ ประเด็นนี้ เรียนถามไปทางกรรมการยกย่องครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคสองนะครับ อาจารย์สว่างครับ มีอะไรครับ

นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ : ท่านประธาน ท่านกรรมการ ท่าน สสร. กระผม สว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ ประเด็นในวรรคสองนี้ ผมก็อยากให้ข้อมูลเสริมในกลุ่มของผมอีกนิดหนึ่งครับท่าน บังเอิญว่าคราวที่แล้วนี่ไปเป็นกรรมการสรรหา เฉพาะคำว่า อธิบดี ตัวเก่านะครับ มีคนสมัครถึงหกสิบกว่าคน แล้วก็คัดเลือกยากมาก เพราะว่ามันโดนประเด็นเฉพาะรองเลขาธิการที่เป็นระดับ ๑๐ ก็เยอะแล้ว ทีนี้ถ้าคราวนี้นะครับ ถ้าเปิด

คำว่า รองอธิบดี อย่างที่พูดกันอยู่นี้ ตัวเลือกรู้เห็นด้วยในหลักการ สมมุติถ้าท่านพูดว่า จะเปิดกว้าง แต่ว่าในตอนคัดสรรจะยากมาก ๆ อย่างที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ว่า แล้วจะมา เต็มไปหมด โดยเฉพาะถ้าใส่ คำว่า ข้าราชการ ระดับ ๙ ที่นี้ ผอ. สำนัก อะไรที่เป็น ระดับ ๙ จะมาทั้งหมด เต็มไปหมด ผมเชื่อว่า ที่นี้หลายร้อยเลยครับท่าน เพราะคราวที่แล้วเฉพาะที่ผมเป็นนี่ รอบแรก ๖๐ กว่าคน เราคัดไม่ได้ เพิ่มเติม มีมาอีกเกือบร้อยครับ เฉพาะอธิบดี เพราะฉะนั้นขออนุญาตให้ข้อมูลกรรมมาธิการครับ ถ้าหากว่าจะถอยกลับไป เป็นอธิบดีอย่างเดิม เฉพาะประเด็นนี้ครับ ส่วนประเด็นสรรหาเราไม่ตั้งใจ ไม่ทราบ กรรมมาธิการจะเห็นเป็นอย่างไร ขออนุญาตหารือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมาภิบาล คนที่หนึ่ง) : ครับ คือตำแหน่งรองอธิบดีไม่มีใครแปรญัตติเลยนะครับ ไม่ได้มีใครขอตัดออกเลย นะครับ มีแต่ไปตัดเรื่องอื่นนะครับ แล้วแต่กรรมมาธิการครับ เชิญชี้แจงครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมมาธิการครับ เรียนชี้แจงไปแต่ละเรื่องนะครับว่า คือท่านอาจารย์กิตติคงจะถือตามร่างเดิมที่ท่านแปร คือตัดเรื่อง ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า ข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ ตรงนั้นก็จริง อย่างที่กราบเรียนนะครับ อย่างที่ชี้แจง ในทางร่างใหม่ของคณะกรรมมาธิการ ก็เลยเติมคำเข้าไปข้างหน้าว่า หรือดำรงตำแหน่งทาง บริหารในส่วนราชการไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙ หรือข้าราชการอื่นในระดับ เท่ากัน คือไปเน้นที่ตำแหน่งบริหาร

รองศาสตราจารย์กิตติ ตีระเศรษฐ์ : ขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาตเรียนว่า ที่ผมหารือไม่ใช่ประเด็นตรงนี้ครับ ประเด็นของผมก็คือว่า ถ้าหาก ยกเลิกระบบซี ทำให้ไม่มี ระดับ ๙

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมมาธิการ) : อ้อ ระดับซี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมาภิบาล คนที่หนึ่ง) : อาจารย์กิตติครับ ขอประทานโทษครับ อาจารย์อย่าคุยกันเองครับ

๑๕๑

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๖๕/๓

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : ขอประทานโทษครับท่าน เรื่องระดับนั้น อันนี้กรรมการจะขออนุญาตไปดูนิดหนึ่ง เพราะว่าเพิ่งได้ทราบข่าววันนี้ มติ ครม. ให้ยกเลิกเรื่องชื้ออยู่เหมือนกัน อาจจะต้องปรับตรงนี้นิดหนึ่ง แต่เรียนหลักการว่า คือหลักการนั้น คือ รองอธิบดีกับหัวหน้าส่วนราชการ ในระดับซึ่งระดับเดียวกัน ซึ่งไม่ใช่ เป็นรองอธิบดี อันนั้นเราก็จะเอา ส่วนรองศาสตราจารย์นั้นจริง ๆ ก็เริ่มตั้งแต่ระดับ ๗ แต่สิ่งที่เขียนขึ้นมา ก็คือ รองศาสตราจารย์นั้นมีโอกาสเข้ามา แต่ในโอกาสคัดเลือกนั้น ก็ขึ้นอยู่กับอีกทีหนึ่ง ถ้ารองศาสตราจารย์ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่าย่อมจะมีโอกาสมากกว่า ครับ

- ๖๖/๑

๑๕๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

งลักษณ์ ๖๖/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อย่างนั้นเมื่อเกือบอกมติ ครม. มีเปลี่ยนแปลง พรรคสองนี้จะแขวนไว้ก่อนใช่ไหมครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ขอดูเรื่องระดับ ๙

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มันก็ต้องแขวน ก็ต้องแขวนไว้ทั้งพรรคนะครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ปกรณ์ครับ

นายปกรณ์ ปริญญากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเพิ่ง
เช็ค (Check) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อสักครู่นี้เอง ท่านคุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรี
ประจำสำนักรัฐมนตรีเปิดเผยแต่อยู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เห็นขอบร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งจะไปสู่การปฏิรูประบบราชการครั้งใหญ่ นะครับ โดยจะ
มีการยกเลิกระบบซี ที่มีตำแหน่ง ๑๑ ระดับ เปลี่ยนเป็นการแบ่งประเภทข้าราชการ
ออกเป็น ๔ ประเภท คือ ๑. ประเภททั่วไป ๒. ประเภทวิชาการ ๓. ประเภทอำนวยการ
และ ๔. ประเภทบริหาร ที่นี้ถ้าแบ่งเป็นประเภทอย่างนี้มันก็จะง่ายขึ้น เพราะว่าเราดูที่
ประเภทของการบริหาร หรือประเภทของวิชาการ อะไรต่าง ๆ ทำนองนี้ แต่กรณีตำแหน่งที่
ท่านอาจารย์กิตติได้พูดถึง ตำแหน่งในสายวิชาการในมหาวิทยาลัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์เองบางที่มันมีชั้นวิง ถ้าเราใช้เทียบระบบ
ซีเดิม มันจะเป็นเรื่องที่ มันเริ่มตั้งแต่ระดับ ๗ ไปแล้ว ซึ่งมันก็เป็นระดับที่ไม่ใช่เป็น
แล้วไม่ได้ทำงานทางด้านการบริหารด้วย อันนี้ แต่ว่าถ้าเป็นศาสตราจารย์อาจจะเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีลักษณะที่แตกต่างออกไป เพราะถ้าเราสามารถเทียบกับตรงจุดนี้ได้
ผมคิดว่า เราจะถือโอกาสแก้ไขในรัฐธรรมนูญไปเลย โดยไม่ไปเทียบกับตัวระดับต่าง ๆ
เพราะว่าเรื่องนี้ได้มีการเตรียมการออกมานาน แต่ก็ยังรออยู่ว่าเมื่อไรจะใช้นะครับ ที่วันนี้
เพิ่งมีมติรัฐมนตรี นี้เช็กข่าวเมื่อตอน ๓ โมงครึ่งนี้นะครับ ก็เป็นสิ่งที่ชัดเจนนะครับ

๑๕๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๖๖/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นวรรคสองนี้ กรรมการขอชวนไว้ตรวจสอบรายละเอียดให้ชัดเจนก่อน
นะครับ ตกลงนะครับ ท่านกรรมการครับ ตกลงชวนวรรคสองไว้ครับ ครับ
ชวนไว้อาจารย์ครับ เพราะว่าเขาก็แจ้งส่งเอสเอ็มเอส (SMS) มาเยอะเหมือนกันครับว่า
ยกเลิกครับ วันนี้ครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมขออนุญาต

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายจรัญ ภัคดีธนากุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายจรัญ ภัคดีธนากุล กรรมการครับ กรรมการอยากจะขอปรับว่า ไม่เอาระดับ ๙
ครับ แต่ว่าจะให้จบที่ตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีหรือตำแหน่งทางบริหารที่เทียบเท่า
คือก็จะตัดไปได้จำนวนค่อนข้างเยอะนะครับ แล้วก็ส่วนรองศาสตราจารย์ ขอเอาไว้
อย่างร่างได้ใหม่ครับ ถึงแม้จำนวนจะมาก อย่าจำกัดจำนวนปีเลยครับ ในแง่ที่ว่า
เราก็อยากจะได้ตัวเลือกจากทางครูบาอาจารย์เข้ามาเยอะหน่อย แล้วทางคณะกรรมการ
สรรหาท่านก็ดูเอาว่า ท่านไหนจะอยู่ในฐานะที่เหมาะสมกว่ากัน ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่าน พลเรือเอก พิรศักดิ์ ครับ

พลเรือเอก พิรศักดิ์ วัชรมูล : ขออนุญาตครับ ผม พลเรือเอก พิรศักดิ์
วัชรมูล สสร. ครับ ถ้าเผื่อตามที่ท่านจรัญว่านะครับ อาจจะไม่ครอบคลุม ทหารนี่ไม่รู้
จะเทียบอย่างไร ตามที่ว่าตำแหน่งรองอธิบดี เพราะว่าตำแหน่งมันไม่เหมือนกัน เราต้อง
ยอมรับว่าตำแหน่งของทหารกับตำแหน่งของพลเรือนนี้ มันไม่เหมือนกัน ทหารบก
ทหารเรือ ทหารอากาศ ก็ไม่เหมือนกัน เขียนซี ซีก็จะยกเลิกแล้ว ก็ขอใจเย็น ๆ ค่อย ๆ คิด
กันดีกว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมว่าเพื่อความรอบคอบนะครับ ไม่ต้องรีบร้อนนะครับ กรรมการไปตรวจดูรายละเอียด
อีกทีหนึ่งนะครับ แล้วก็ใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องคราวเดียวดีกว่านะครับ พรรคสองขอแขวน
ไว้ก่อนนะครับ พรรคสองขอแขวนไว้แล้วครับ พรรคสองครับ ได้ครับ เดี่ยวอาจารย์เจิมศักดิ์
รอแป๊บครับ ท่านการุณก่อนครับ อาจารย์เจิมศักดิ์รอแป๊บหนึ่งครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพ การุณ ไสงาม ครับ สสร. ถาม
ไว้เลยครับ เพื่อท่านกลับไป แล้วเอาเข้ามามันจะได้ไม่ต้องถามอีก คำถามของผม ง่าย ๆ
คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ นั้นของมหาวิทยาลัย แล้วครูประถม ครูมัธยมของผม
นี่ทำอย่างไรครับ จะเทียบรองศาสตราจารย์ได้ที่ไหน ศาสตราจารย์ได้ที่ไหน มันเพราะ
อะไรครับ ทำไม่ถึงไม่อนุญาตให้ครูประถม ครูมัธยม ครูประชาบาล ครูอนุบาล ครูอะไรเขา
มันเป็นอะไรถึงมหาวิทยาลัยจึงเก่งกว่าประถม เก่งกว่ามัธยม เก่งกว่าอะไรละครับ ผม
ไม่เข้าใจ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขอฝากประเด็นหนึ่งนะครับ คืออดีต ปปช. ผู้ใหญ่ที่เคยทำเป็น ปปช. รุ่นแรก โทรมหาหมเมื่อก็บอกท่านอาจารย์รัชชีย์ที่บอกว่าไม่ยากให้เป็น รอง นี้ น่าจะมีเหตุผล เพราะว่าต่อไปนี้ ปปช. เราต้องการที่จะให้ตรวจสอบระดับสูง เราพยายามจะตัด เมื่อก่อนนี้ ปปช. ตรวจสอบตั้งแต่พนักงานสอบสวนขึ้นมาหมดเลย แต่ทีนี้จะต้องตรวจสอบระดับสูง เพราะฉะนั้นให้ช่วยคิดประเด็นนี้ด้วยว่า ถ้าจะตรวจสอบระดับผู้ใหญ่ เราจะทำให้รองอธิบดีหรือต่ำกว่านี้จะทันไหม แล้วจะทำได้จริงไหมนะครับ อันนี้ฝากคิดเท่านั้นเอง ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไร ท่านมีประเด็นที่ผมคิดว่าน่าสนใจ ที่แรกผมก็เห็นด้วยว่าควรเป็น รอง หรือระดับมีกำลังวังชา แต่พอมีประเด็นนี้ก็มาพิจารณา ฝากไว้ด้วยแล้วกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ฝากไปหมดเลยนะครับ ท่านช่วยดูให้รอบคอบแล้วกันครับ พรรคที่ ๓ มีท่านใดตั้งใจใหม่
ครับ พรรคที่ ๓ กลุ่มของท่านการุณนะครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : พรรคที่ ๓ ขออนุญาตไม่ขออนุญาตใช้สิทธิกลุ่มครับ แต่ขออนุญาตใช้สิทธิของกรรมาธิการแก้ไข เดิมอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากการแก้ไขของกรรมาธิการอาจจะขาดตกบกพร่องครับ ในส่วนที่เดิม โดยให้คณะกรรมการท่านเห็นใหม่ครับ ผมขอเติมคำว่า มี ครับ โดยให้มีคณะกรรมการสรรหาจำนวนห้าคน ผมขอเติมอีกนะครับ ประกอบด้วย ว่าไปเรื่อยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ฝากกรรมาธิการไปนะครับ เพราะว่าต้องดูมาตราที่อยู่แล้วนะครับ พรรคสามนะครับ มีการแก้ไข อาจารย์สุรัชชัยครับ มีส่วนที่แก้ไขนะครับ เชิญครับ แต่ขอให้อย่าซ้ำกับท่านการุณนะครับ

นายสุรัชชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ไม่ซ้ำครับ ผม สุรัชชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ ขอใช้สิทธิอภิปราย เนื่องจากกรรมาธิการแก้ไขในพรรคสามครับ เรียนท่านประธาน และท่านกรรมาธิการอย่างนี้ครับว่า

ความเดิมในวรรคสามของมาตรา ๒๓๙ นี้ คือการพูดถึงกรรมการสรรหาว่า ที่มาของกรรมการสรรหา ปปช. มาจากไหน ของเดิมท่านใช้บอกว่า ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๓๖ ถ้าถือตามมาตรา ๒๓๖ โครงสร้างของกรรมการสรรหา ปปช. ก็จะเหมือนกับโครงสร้างกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาครบท่านประธาน ก็คือจะมีทั้งหมด ๗ คน นะครับ ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้าน และอีก ๒ คนสุดท้าย มาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกมา ๑ คน ที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดเลือกมาอีก ๑ คน รวมเป็น ๗ ที่นี้พอท่านมาปรับแก้โครงสร้างของกรรมการสรรหา ปปช. ตามที่ท่านแก้ไขใหม่ ก็จะเหลือเพียง ๕ คน ท่านตัด ๒ คน ที่จะมาจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาออกไป และก็จะมาจากที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดออกไป ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานว่า ปปช. ก็เป็นหนึ่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ความสำคัญขององค์กรอิสระทุกองค์กรตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผมถือว่ามีความสำคัญเท่าเทียมกันหมดนะครับ ปปช. มีความด้อยกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตรงไหน กรรมการสรรหาถึงต้องมีเพียง ๕ คน ในขณะที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ท่านกำหนดให้มีกรรมการสรรหา ๗ คน ผมเห็นว่าน่าจะกำหนดโครงสร้างของกรรมการสรรหา ปปช. ให้เหมือนกับกรรมการสรรหาของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา แล้วก็เหมือนกับร่างเดิมของท่าน ก็คือเอา ๒๓๖ มาใช้ครับ ให้มี ๗ คนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ก็ฝากไปทั้งหมดนะครับ เว้นไว้แต่กรรมวิธีการ ถ้าเห็นถูกต้อง เหมาะสมของท่าน ท่านก็ยืนยันมาก็แล้วกันนะครับ ท่านสมาชิกไม่เห็นอย่างอื่นนะครับ ขอแขวนในมาตรา ๒๓๙ อยู่นะครับ แล้วให้กรรมวิธีการไปปรับปรุง แล้วก็นำมาเสนอต่อไปนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ ต่อไปครับ

๑๕๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๖๘/๑

นายการุณ ไสงาม : เดี่ยว ๆ ของผมตอนทำยวรรคสี่เพิ่ม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคสี่ เดี่ยวนะครับ วรรคสี่ สภาเดียวครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ใช่ ท่านประธานดูให้ดี ของผมขอเพิ่มวรรคห้า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เมื่อกี้ท่านบอกวรรคสี่

นายการุณ ไสงาม : ลืม พูดผิดบ้างก็ไม่ใช่ไรหรอกท่านประธานนำ
พูดถูกมา ๑๐ กว่าวัน พูดผิดสักนิดหนึ่ง ๑ นาทีก็ไม่ใช่ไร สองสามคำ ท่านประธานลองดู
ช่วยดู เมตตาคุณนิดหนึ่ง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเสนอวรรคห้าของท่านนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร.
นะครับ ผมขอเพิ่มวรรคห้าในมาตรานี้ครับ เหตุผลของการขอเพิ่มวรรคห้า
ท่านประธานครับ ขณะนี้การทุจริตคอร์รัปชันนี้ ต้องเป็นที่ยอมรับกันละว่ากว้างขวาง
มาก แล้วก็ปริมาณการทุจริตคอร์รัปชันก็เยอะมาก ผมใช้คำสั้น ๆ นะ ก็อันนี้เป็นที่ถกเถียง
กันไม่ได้แล้วละ ทุจริตคอร์รัปชันขณะนี้ ปฏิบัติหน้าที่มีขอบขะណีนี้ครับ กว้างขวาง
มาก มีปริมาณจำนวนมาก มีทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วน
ภูมิภาค และท้องถิ่นนะครับ ในคณะรัฐมนตรี ในรัฐวิสาหกิจก็ทุจริตมาก เจ้าหน้าที่ที่ทำการ
ทุจริตก็มีอยู่ในทุกระดับกว้างขวางเยอะ ต้องถิ่น เฉพาะ อบต. ๖,๐๐๐ กว่าแห่ง บวก
เทศบาลอีก ๑,๐๐๐ กว่าแห่ง บวก อบจ. อีก ๗๕ แห่ง รวมแล้วทั้งหมดก็ ๘,๐๐๐ กว่าแห่ง
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยอมรับว่า ตรวจได้ปีละ
ประมาณ ๓๐๐ แห่ง และยอมรับว่าทั้ง ๓๐๐ แห่ง ทุจริตทุกแห่ง แสดงว่าใน ๑ ปี ตรวจได้
๓๐๐ แห่ง ถ้า ๘,๐๐๐ กว่าแห่งจะต้องใช้เวลาหมุนเวียนกว่าจะเจออีกกรอบหนึ่ง ก็คือ
โน่นแหละครับ เกือบร้อยปี ไม่ใช่เกือบร้อยปีสิ มันกว่าร้อยปีสิ ๓๐๐ แห่ง ๘,๐๐๐ แห่ง
ก็ปีครับท่านประธาน ลองช่วยหาร ๓๐ ปีไม่ได้ ไม่วนกลับมา ๓,๐๐๐ แห่งก็ ๑๐ ปี
๘,๐๐๐ แห่ง ๘,๐๐๐ กว่าก็ประมาณ ๓๐ กว่าปี ท่านประธานครับ ๓๐ กว่าปี จึงจะวนมา

เจอใหม่อีกรอบหนึ่ง ถ้าขึ้นปล่อยอยู่อย่างนี้เสียหายกระทบกระเทือนหนักมาก ถ้าท่าน
 ไม่จัดกระบวนการแบบนี้เนี่ยครับ ที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ตามที่ทราบเนี่ยครับ ขณะนี้เรื่องเข้า
 หลังไหลมาทั้งเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ เหมือนท่านประธานว่าเมื่อกี้ หลังไหลมาอยู่ที่ ปปช.
 ตอนนี้นะครับ ตอนที่ว่างเว้น ปปช. ทราบว่ามีประมาณหมื่นสามพันกว่าเรื่อง เมื่อได้
 ปปช. ใหม่ที่เก่งกล้าสามารถเข้ามาทำงานปีที่ ๖ ๗ ๘ เดือนมานี้ ทราบว่าจัดจำหน่าย
 ออกไป ระบายเรื่องออกไปได้หกเจ็ดพันเรื่อง เหลืออยู่ในมือประมาณหกเจ็ดพันเรื่อง
 ๗ เดือนที่ผ่านมาทราบว่า ทำได้ประมาณ ๓๐๐ กว่าเรื่อง ถ้าทำอยู่อย่างนี้กว่าจะได้
 ๖,๐๐๐ เรื่อง ต้องใช้เวลาอีก ๔๐ ปี ผมคุณผิดบ้างถูกบ้าง ไม่เป็นไรเนี่ยครับท่านประธาน
 เป็นรูปธรรมให้เห็น คือถ้าเราขึ้นปล่อยให้การปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบ
 อย่างนี้นะครับ จะกระทบกระเทือนเสียหายมาก ผมจึงเห็นว่าควรที่จะกระจาย ปปช. ไป
 เป็น ปปช. จังหวัด ผมทำประกอบกันเลยครับ ปปช. ผมเห็นว่า ปปช. ตามกฎหมาย ปปช.
 นี้นะครับ บวกกับกฎหมายประกอบ ปปช. ที่ให้ ปปช. ทำการวินิจฉัยชี้ขาด ได้แก้ไขตาม
 ประกาศคณะปฏิรูปแล้ว เปลี่ยนจากการชี้ขาดสองในสาม เป็น เกินกึ่งหนึ่ง แต่เกินกึ่งหนึ่ง
 นั้น ปปช. ต้องเป็นทั้งองค์คณะ มี ๙ ต้อง ๙ มี ๘ ต้อง ๘ มี ๗ ต้อง ๗ อะไรอย่างนี้
 เนี่ยครับ ผมเห็นว่าองค์คณะใหญ่เกินไป เพราะการตรวจสอบ สอบสวน ใต้สวนของ ปปช.
 นั้น เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนำขึ้นสู่ศาลยุติธรรม นำไปขึ้นสู่กระบวนการถอดถอน
 คือส่งมาให้วุฒิสภาถอดถอน แต่ ปปช. มีฤทธิ์เดชตรงที่ ถ้าชี้มูลปั๊บว่ามีมูลเนี่ยครับ คนนั้น
 หยุดงาน นายกรัฐมนตรีก็หยุดงาน ตรงนี้แหละครับ ความสำคัญ -----

ผมเห็นว่าองค์คณะ ๙ คน ของ ปปช. ใหญ่ไป มากไป วิธีการปรับปรุงให้ ปปช. สามารถทำงานได้เร็วขึ้น เพิ่มปริมาณการทำงานได้มากขึ้นเร็วขึ้น นั่นก็คือ แยกกระจาย ปปช. ส่วนใหญ่นี้ นะครับ ให้เป็นองค์คณะ โดยองค์คณะไม่น้อยกว่า ๓ คน นั่นคือ ๓ คนก็เป็น ๑ องค์คณะได้ ผมเทียบเคียงอะไรครับ คิดอะไรครับกับเรื่ององค์คณะสักประมาณ ๓ คน เพราะผมดูคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ก็ตาม ศาลฎีกาก็ตาม ที่เขียนคำพิพากษาประหารชีวิตคนนะ ไม่ใช่จำคุกนะท่านประธาน ขนาดถึงขั้นประหารชีวิตคนนี่ องค์คณะก็เพียงแค่ ๓ ท่านเท่านั้นเอง แต่ ปปช. นะครับ ไม่ถึงขั้นประหารชีวิตคน เพียงข้อมูลหยุดงาน อะไรอย่างนี้เป็นต้นนะครับ และข้อมูลนั้นจะต้องส่งไปพิสูจน์ตรวจสอบว่าถูก ผิด จริงหรือไม่จริง นั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการยุติธรรมด้วย และขึ้นอยู่กับการถอดถอนของวุฒิสภาด้วย ด้วยเหตุนี้แหละครับ ผมจึงอยากฝากองค์คณะของ ปปช. ได้ให้เป็นองค์คณะละ ๓ คน ท่านประธานลองนึกดูว่า ๙ คนนะครับ ถ้าแยกกระจายเป็นองค์คณะ องค์คณะละ ๓ คน ท่านจะได้ถึง ๓ องค์คณะ แทนที่จะวันหนึ่งจะวินิจฉัยได้วันละ ๑ เรื่อง ก็วินิจฉัยได้วันละ ๓ แทนที่จะวินิจฉัยได้วันละ ๓ เรื่องก็เป็นวินิจฉัยได้วันละ ๙ ผมเห็นว่าน่าจะใช้งานได้พอทำงาน ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ทำให้ ปปช. ส่วนกลางนี้พอทำงาน ในขณะที่เดียวกันด้วยการลดองค์คณะอย่างนี้แหละครับ ๓ คนเป็น ๑ องค์คณะ จึงให้มี ปปช. จังหวัดอย่างไรว่า และ ปปช. จังหวัดไม่ต้องมีถึง ๙ คน ให้มีประมาณสัก ๑ องค์คณะ คือมีประมาณสัก ๓ คน แต่ถ้าจังหวัดไหนใหญ่ งานมาก มี อบต. มาก มีเทศบาลมาก มีท้องถิ่นมาก มีหน่วยงานมาก ก็อาจจะเพิ่มจาก ๓ คน เป็น ๔ คน หรือ ๕ คนอะไรอย่างนี้เป็นต้น แล้วให้เขาจัดระบบองค์คณะของเขาเอง ให้เป็นองค์คณะละไม่น้อยกว่า ๓ คน ถ้าเป็นอย่างนี้ผมเชื่อว่า จะกระจายงานลงไปสู่ท้องถิ่นได้เยอะ ไม่ใช่ลงสู่ท้องถิ่น ลงสู่ระดับจังหวัดได้เยอะ เมื่อลงสู่ระดับจังหวัดได้เยอะ งานแทนที่จะหลังไหลมาที่ ปปช. มาท่วมหัวพวกเรา ปปช. อยู่ที่นี่ เพราะผมก็เห็นใจ ปปช. ว่าเหนื่อยยาก แต่ละคน บางท่าน บางคนก็อายุก็มากแล้ว เกรงว่าท่านจะเหนื่อยยากมากนัก ถ้าปล่อยองค์คณะเป็นอย่างนี้ไปอยู่จังหวัดได้ ท่านประธานครับ จังหวัดก็จะทำงานช่วยได้ เจ้าหน้าที่ระดับภูมิภาค ข้าราชการระดับภูมิภาคก็เข้าสู่ ปปช. จังหวัด ท้องถิ่นที่เรียกชื่อว่า อบต. เทศบาล อบจ. เข้าสู่ ปปช. จังหวัด องค์คณะของ ปปช. จังหวัดก็ ๓ องค์คณะที่ได้ ก็นำขึ้นสู่กระบวนการยุติธรรมเหมือนกัน อย่างนี้

เป็นต้นนะครับ ท่านประธานครับ ถ้าทำอย่างนี้ได้จะทำให้การตรวจสอบการทุจริต
คอร์รัปชันจะได้ละเอียดลออ ต่อไปนี้ผมคิดว่า ถ้าทำได้อย่างนี้นะครับ ท้องถิ่นที่เรา
กล่าวหากันบอกว่าท้องถิ่นมีแต่ทุจริต อบต. มีแต่ทุจริต เทศบาลมีแต่ทุจริต ปปช. นี้แหละ
ครับ จะลงไปที่ตรงนั้น แต่ตอนนี้เราทำไม่ได้ เราแบ่งงานนี้ไม่ได้ ก็เพราะว่าจำนวนที่ว่านี้
ผมเชื่อว่าระดับจังหวัดทุกจังหวัดมีคนพอจะมีความรู้เฉลียวฉลาดพอ ๆ กับเราอยู่ที่นี้
แหละ คนในจังหวัดภูเก็ต ในจังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ ก็มีฝีมือไม่เลวไปกว่าท่านวิชา
นี่ก็มีไม่น้อย ผมเชื่อว่ามีไม่น้อยอยู่ในนั้น ในทั่วประเทศ ทั้งจังหวัดทุกจังหวัดนี้แหละครับ
คนเหล่านี้พร้อมและซื่อสัตย์สุจริตไม่ต่ำกว่าพวกเรา ไม่ต่ำกว่าพวกท่านหรอก ทำได้ ท่าน
ทำได้ จึงเรียกร้องเถอะครับ ท่านมาวันนี้เขียนรัฐธรรมนูญเอาเสียทีเถอะครับ ช่วยกันเสียที
เถอะครับ กระจาย ปปช. ไปสู่ระดับจังหวัดเสียเถอะครับ สมัยแต่ก่อนตอนที่ยังไม่มี ปปป.
ยังไม่มี ปปช. การสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตาม
ประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยเรื่องปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ทุจริต คอร์รัปชันทั้งหลายนั้นนะ
อยู่ที่พนักงานสอบสวนชั้นสัญญาบัตรเท่านั้นเอง แต่ท่านเห็นว่ามันเกิดปัญหาใช้ใหม่ครับ
จึงก่อให้เกิดองค์กรหนึ่งเรียกว่า ปปป. มาเป็น ปปช. ทุกวันนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นถ้าเรา
ให้เกิดคณะกรรมการอย่างที่ว่านี้อยู่ระดับจังหวัด ท่านประธานเชื่อเถอะ เราต้องเชื่อเขาว่า
เขาทำได้ บางคนก็บอก ถ้าอย่างนั้น ปปช. จังหวัดเกิดขึ้นจะไม่พอกันทุจริตอีกหรือ ปปช.
จังหวัดทุจริตอีกจะทำอย่างไร ผมก็ถามตอบเหมือนกัน ถ้าอย่างนั้น ปปช. ชาติ ปปช.
กลางทุจริตจะทำอย่างไร หรือ นายการุณทุจริตจะทำอย่างไร ท่านประธานทุจริตจะทำ
อย่างไร สภาทุจริตจะทำอย่างไร รัฐบาลทุจริตจะทำอย่างไร ก็ตรวจสอบนั่นแหละ ปปช.
จังหวัดทุจริตก็ตรวจสอบ -----

ปปช. จังหวัด มีระบบควบคุม มีระบบตรวจสอบ มีระบบกำกับดูแล เหมือนเรากำลังกำกับดูแล ปปช. กลางนี้แหละ ปปช. กลางเราปล่อยไปที่ไหนละ ท่านคูสิ กฎหมายมีเยอะแยะเลยในการควบคุม ปปช. กลาง ผิดลงโทษ ๒ เท่าเท่าท่านประธาน ลงโทษ ๒ เท่ากว่าคนปกติ เห็นไหมครับ เรียกร้องท่านประธานที่เคารพครับ ปล่อย ปปช. ไประดับจังหวัดด้วยเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เตี่ยวะครับอาจารย์ครับ จะพิจารณาญาติของท่านการุณวินนี้หรือเปล่าครับ ตอบแล้วจะตัดสินเลยหรือเปล่าครับ ตอบเพื่อความเข้าใจก่อนนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่างครับ ต้องขอยอมรับว่าคนบุรีรัมย์ ฉลาดกว่าผมเยอะเลยครับ ท่านมีความรอบรู้อย่างยิ่งครับ แต่ท่านอาจจะไม่รู้้อย่างหนึ่งว่าขณะนี้ คณะกรรมการ ปปช. ได้มีมติและวางโครงการ รวมทั้งลงไปทำคณะอนุกรรมการ ปปช. จังหวัดเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้ได้เริ่มต้นดำเนินการคัดสรร ปปช. จังหวัดแล้วนะครับ เพื่อเปรียบเทียบกัน รวม ๘ จังหวัด แล้วก็จะได้ดำเนินการทำงาน เริ่มต้นตั้งแต่เดือนหน้าเป็นต้นไปครับ อนุกรรมการ ปปช. นี้จะอยู่ในบทบาทของการทำงานเพื่อตรวจสอบในพื้นที่ และเราก็ยอมรับว่าคนในพื้นที่มีความฉลาดรอบรู้กว่าเราเยอะนะครับ สามารถที่จะอาศัยประสบการณ์ของท่านส่งต่อข้อมูลต่าง ๆ ในการตรวจสอบ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากว่าเป็นระยะเริ่มต้น เราทำอะไร เราต้องทำด้วยความระมัดระวัง เพราะว่าการส่งต่อข้อมูลอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ ก็มีการแฝงเร้นด้วยเหมือนกัน เรามีการตรวจสอบกันตลอดเวลา คนในพื้นที่ยอมรับว่าท่านมีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน แต่บางส่วนก็มีการกลั่นแกล้งหรือมีการใช้อำนาจในตำแหน่ง ดังนั้นเราจึงดำเนินการคัดสรร ทำงานด้วยความระมัดระวัง ผมดูแลในจังหวัดเพชรบุรี ผมเป็นคนไปคัดสรรนะครับ แล้วก็ขณะนี้เตรียมจะประกาศแล้ว ว่าใครบ้างเป็นอนุกรรมการ ปปช. ประจำจังหวัดที่นั่นนะครับ เราดำเนินการ ๔ ภาค ภาคละ ๒ จังหวัด เพื่อเปรียบเทียบกัน แล้วก็ให้มหาวิทยาลัยเป็นคนทำงานวิจัย ตรวจสอบ ติดตามประเมินผล เพื่อที่จะเอาข้อมูลที่แท้จริงมา จังหวัดสองจังหวัดที่เปรียบเทียบกัน ก็คือ จังหวัดหนึ่งจะมีอนุกรรมการที่เป็นองค์กรหรือคนจาก

๑๖๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกศราภรณ์ ๗๐/๒

ภาคเอกชนล้วน อีกจังหวัดหนึ่ง ครั้งหนึ่งมาจากระบบราชการ อีกครั้งหนึ่งมาจากคนที่ เป็นภาคเอกชน แล้วก็จะเปรียบเทียบกันว่าระบบไหนดีกว่ากัน ถ้าระบบกึ่ง ๆ ดึกว่า เราก็จะเลือกระบบกึ่ง ๆ แต่ถ้าระบบคนที่มาจากเอกชน ภาคเอกชนดีกว่า เราก็จะให้ทุกจังหวัดเป็นลักษณะของภาคเอกชน แล้วก็จะมีการตอบสำหรับประชาชนได้ทุกจังหวัด เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่าเราดำเนินงานด้วยความระมัดระวัง และเราจะทำงานต่อไปไม่ว่าท่านจะเสนอรูปแบบมาอย่างไรนะคะ อยู่ในความดูแลของเรา แล้วเราก็ทำงานแล้วผมขอเรียนว่าที่ท่านบอกว่าที่ตั้งเป็นองค์คณะอะไรนั้น ขณะนี้ได้มีกฎหมาย สามารถที่จะมอบหมายงานให้เจ้าพนักงานไต่สวน ขณะนี้เราได้ดำเนินการฝึกอบรมพนักงานไต่สวน ท่านอาจจะไม่รู้ว่าพนักงานไต่สวนของเรากระจายเต็มแผ่นดินแล้วครับ กระจายลงไปทำหน้าที่ในการสอบสวนคดี คนหนึ่งเป็นพนักงานไต่สวน อีกคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยพนักงานไต่สวนนะคะ แล้วผมเป็นคนคุมคณะอนุกรรมการ ดูแลอีกครึ่งหนึ่งนะคะ ช่วยกันดูแล แต่ว่าเราต้องให้พนักงานไต่สวนของเราซึ่งเราฝึกขึ้นมา แล้วเขาก็ทำงานจริงจัง ทำงานลงไปตรวจสอบ ผมอยากจะเรียนว่าคดีที่สำเร็จ สัมฤทธิ์ผลนี่นะคะ ที่ดำเนินการ ดำเนินการสำเร็จด้วยพนักงานไต่สวนของเรา รุ่นใหม่ของเราเป็นส่วนใหญ่นะครับ ก็ขอขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่ารัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ กรรมการเขาบอก มั่นมืออยู่แล้วอาจารย์

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธาน เดี่ยวฟังผมนิดหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. นะครับ ที่ท่านบอกว่า ผมไม่รู้ว่าบัดนี้ได้ทำไปแล้ว
นำร่อง -----

ผมรู้ตั้งแต่วันที่ท่านบอกนั้นแหละครับ ที่ ปปช. บอกว่าจะทำนาร่องเป็นส่วน ๆ อย่างนี้ และวันนั้นผมก็พูดเลยเหมือนกันออกในรายการบอกว่า ผมนั้นแหละเห็นด้วยบางส่วน และไม่เห็นด้วยบางส่วน วิธีการของท่านนั้นคือการกัก การที่ท่านไม่เชื่อคนอื่น ไม่เชื่อใคร ท่านไม่เคยเชื่อเลยว่าบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ดเจ็ดย่านน้ำ ๗๕ จังหวัด ๗๖ จังหวัดนั้น จะมีคนที่ท่านมอบไปหรือให้เขาทำแล้วเขาจะทำได้ ก็เลยกักโดยวิธีการทำทำแบบนาร่อง ผมพูดวันนั้นแหละ เพียงแต่ผมไม่ได้มีโอกาสไปประชุมในฐานะเป็น ปปช. กับท่านเท่านั้นแหละ เพราะคอยฟังข่าวเหมือนกันว่า ปปช. ทำอะไรบ้าง เหมือนผมก็ฟังข่าวเหมือนกันว่า ใครก็ทำอะไรบ้าง บางข่าวตกหล่น บางข่าวก็ครบถ้วน แต่เรื่องนี้ไม่ตกหล่น ครบถ้วนเลย และผมพูดวันเดียวกันกับท่านมีนั้นแหละครับ ออกรายการเลย ๑ ชั่วโมงเต็ม ๆ และพูด ๒ ครั้ง ๒ รายการด้วยว่า ท่านกำลังกักอยู่ ไม่กล้าปล่อย จึงยืนยันว่า รู้เรื่องที่ท่านบอกนั้นแหละครับ อันนี้หนึ่งที่รู้ อันที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ ถ้ากระบวนการตุลาการ ผมเทียบนะครับ ไม่เชื่อว่าจะสามารถมีศาลจังหวัดบุรีรัมย์ได้ และเชื่อแต่เพียงว่าต้องมีศาลอยู่ที่กรุงเทพเท่านั้น ศาลชั้นต้นก็ต้องอยู่ที่กรุงเทพเท่านั้น ศาลอุทธรณ์ก็ต้องอยู่กรุงเทพเท่านั้น ศาลฎีกาก็ต้องอยู่กรุงเทพเท่านั้น ใครเดือดร้อนก็ต้องมาเคาะระฆังที่กรุงเทพให้หมด ปานนี้ท่านจะไม่ไกลาหลหรือ แต่ระบบศาลเขาก็ยังเชื่อ นะครับว่า สามารถมีผู้พิพากษาตัดสินประหารชีวิตคนได้ที่จังหวัดบุรีรัมย์ ถ้าหากโทษหนัก เห็นไหม และสามารถตัดสินคดีอื่น ๆ ได้อีกเช่นเดียวกัน แม้แต่คดีกรณีที่เรียกว่าทุจริตคอร์รัปชัน ท่านเห็นหรือยังครับ นี่ตุลาการเขาเชื่อไปแล้วอย่างนั้น กระบวนการอื่น ๆ เขาก็เชื่อไปหมดแล้วยังคงเหลือ ปปช. นี้ละครับ ยึก ๆ ยัก ๆ แล้วทำทำวิธีการนาร่อง ซึ่งผมไม่เห็นด้วยว่าปล่อยไปเถอะ แล้วเขียนในรัฐธรรมนูญเถอะ ท่านประธานครับ เขียนวันนี้ในรัฐธรรมนูญ จำเป็นต้องทำพຽ່นี้เลยไหม ไม่จำเป็นท่าน ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ ปล่อย ค่อย ๆ ยักท่านก็เชียว แต่ท่านจะมาห่วงเอาไว้ทำไมกับการที่มีเรื่องคนร้องทุจริตมาทั่วประเทศแล้วท่านก็ไม่ทัน คดีขาดอายุความไปก็คดี ท่านตอบเถอะ คดีทำไมทันไปก็คดี คดีที่บกพร่องไปก็คดี มีอยู่ในนั้นทั้งนั้นแหละครับ เห็นไหม แล้วทำไมท่านไม่กระจาย ทำไมท่านไม่ปล่อยนี้แหละคือสิ่งที่ผมเรียกร้องท่าน ปปช. จังหวัดทำผิด จัดการกับคนทำผิด นี่คือการที่ถูกต้องต่างหาก ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมวิธีการเอาอย่างไรครับ จะให้ลงมติหรือครับ ขอให้โหวตหรือครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) มี
สัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๓๙ นะครับ มีท่านการุณขอแปรญัตติเพิ่มเป็นวรรคที่ ๕
นะครับ กรรมวิธีการไม่เห็นด้วย หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมวิธีการนะครับ ที่ไม่ให้มี
วรรคห้าเพิ่มขึ้นมาดังกล่าวให้กด เห็นด้วย หากสมาชิกเห็นด้วยที่จะให้มีการเพิ่มวรรคที่ ๕
ของท่านการุณนะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย ชัดเจนนะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนน มีไหมครับ ท่านวิชัยเรียบร้อยนะครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้ว
ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๓๒ ไม่เห็นด้วย ๓๕
งดออกเสียง ๑ นะครับ เพิ่มวรรคห้าตามที่ท่านการุณเสนอครับ

ส่วนวรรคอื่นนี่นะครับ ตามร่างของกรรมาธิการนั้นขอไปปรับถ้อยคำ
นะครับ ท่านกรรมาธิการครับ ผ่านมาตรา ๒๓๙ ไปก่อนนะครับ มีท่านใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ขัดข้อง เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๔๐
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนะครับ มีกลุ่มท่านอาจารย์วิชัย กับท่านวัชรานะครับ
ติดใจไหมครับ ไม่ติดใจนะครับ ทั้ง ๒ ท่านนะครับ

นายวัชร หงส์ประภัศร : ครับ ผมขอให้ท่านศิวะพูดในนามกลุ่ม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ติดใจหรือไม่ติดใจครับ ท่านศิวะอยู่ในกลุ่มของท่านวัชรหรือเปล่าครับ

นายศิวะ แสงมณี : อยู่ในฝูงเดียวกันครับ กลุ่มที่เราแปรญัตตินี้ครับ
แต่ว่าอันนี้เดิมที่เราคิดว่าการดำรงตำแหน่ง ๙ ปีนี้ องค์การบริหารทั้งหมดน่าที่จะมีวาระ
เพียง ๖ ปี ทุกองค์กรนะครับ ตอนแรกก็คิดกันอย่างนั้น แต่ว่าหลังที่ไปฟังจากกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว เห็นบอกว่า ถ้าจะทำให้การทุจริตเหล่านี้มี
ประสิทธิภาพ แค่ ๖ ปี นี้จะไม่มีคนมาทำงาน เพราะว่าคนก็กลัวว่าทำ ๖ ปีนั้นอาจจะ
ไม่เพียงพอต่อการที่จัดการกับการทุจริตได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเห็นด้วยกับ ๙ ปี

นายศิวะ แสงมณี : ก็เห็นกรรมาธิการเขียนมาว่าอย่างนี้ก็เอาตามนั้น
ละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณครับ กรรมาธิการไม่แก้ไข ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๔๑
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ
สสร. มาตรา ๒๔๑ บางส่วนเป็นหลักการเดียวกันกับการเข้าชื่อโดยประชาชน เพื่อยื่น
คำร้อง แล้วก็เพื่อถอดถอน กรณีนี้มี ๒ เรื่องอยู่ด้วยกันในที่นี้ นะครับ มาตรา ๒๔๑ นี้
เป็นอย่างเดียวกันกับมาตรา ๒๙๙ ในรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ มีกรณีที่ผู้แทนราษฎร
จำนวนหนึ่งด้วยที่จะเข้าชื่อกัน ท่านประธานเห็นใหม่ครับว่า ผู้แทนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่
ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภา นี่เป็นพวกเข้าชื่อกลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มตัวแทน
ของประชาชน กลุ่มที่ ๒ ก็คือประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อแต่เดิมตาม ๒๙๙ มาบัดนี้
มากลายเป็น ๒๔๑ ก็คือลดจาก ๕๐,๐๐๐ มาเป็น ๒๐,๐๐๐ ชื่อ ส่วนนี้ผมก็ขอแปรญัตติ
ไว้ ผมขอแปรญัตติไว้ในส่วนของผู้แทน ก็คือขอลดจาก หนึ่งในสี่ มาเป็น หนึ่งในห้า
ผมขอลดจากจำนวนประชากร ประชาชนที่เข้าชื่อกันจาก ๒๐,๐๐๐ ของกรรมาธิการ
มาเป็น ๕,๐๐๐ ท่านประธานครับ ผมสู้เกี่ยวกับเรื่องลดจำนวน ๒๐,๐๐๐ มาเป็น ๕,๐๐๐
เจรจามาอยู่ที่ ๑๐,๐๐๐ แล้วผมก็แพ้ ผมเข้าใจครับว่าผมแพ้ เพราะฉะนั้นในส่วน
ของประชาชนที่เข้าชื่อกันนั้น ผมขอสิทธิการแปรญัตติ ที่ผมเคยแพ้แล้ว ๕,๐๐๐
แต่ผมก็ขอเป็นหมื่นคน ท่านก็ไม่ยอม และสุดท้ายผมก็แพ้ เพราะฉะนั้นขอสิทธิอันนี้
ให้เป็น ๒๐,๐๐๐ ตามของท่าน แต่ขออธิบายนิดเดียวว่า ผมไม่เห็นด้วย เพราะเป็นการที่
ยุ่งยากมากในการประชาชนจะกล้าเข้าชื่อกันเพื่อจะกล่าวโทษ ปปช. เอาละครับ -----

แต่กรณีเรื่อง หนึ่งในสี่ ของท่านนั้น ผมไม่เห็นด้วย ผมขอลดเป็น หนึ่งในห้า ที่จริง
 หนึ่งในห้า ก็คือ การอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ซึ่งอภิปรายไม่ไว้วางใจ
 นายกรัฐมนตรีนั้น ท่านก็เขียน หนึ่งในสี่ แล้วท่านก็มาลดให้เรา จากการเจรจาของผม
 ท่านก็ลดจาก หนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า ผมเสนอแปรญัตติไว้อยู่ที่ สองในสามของจำนวน
 สมาชิกที่เป็นฝ่ายค้าน สุดท้ายตัวเลขมาลงกันที่ หนึ่งในห้า ที่ท่านยอมลดให้จาก หนึ่งในสี่
 เป็น หนึ่งในห้า ท่านประธานครับ ผมโยงเหตุผลตรงนี้ เพื่อมาอธิบายว่า ทำไมผมจึง
 แปรญัตติว่า หนึ่งในห้า หนึ่งในห้า ท่านประธานครับ จำนวนมากนัก ปัญหาที่เกิดขึ้น
 หนึ่งในสี่ ที่ผ่านมาในการจัดการกับระบบที่ผ่านมา ปัญหานั้นอธิบายกันมายาวแล้วว่า
 ผู้แทนฝ่ายค้านไม่สามารถลงชื่อให้ครบ เพื่อจะไปถอดถอน ปปช. ที่เป็นสผู้รักของ
 รัฐบาล ผู้บริหารของชุดนั้น สส. ฝ่ายรัฐบาลไม่ยอมมาร่วมลงชื่อเลยแม้แต่คนเดียว ก็ทำให้
 ปปช. มีปัญหา ท่านประธานครับ แม้แต่หนึ่งในห้าก็ตามนะครับ ผมมาดูตอนนี้เพิ่งมา
 ย้อนกลับไปพบว่า แท้จริงมาตรฐานของกรรมาธิการ ผมเลยจับอะไรแน่นอนไม่ได้ ท่านไป
 ดูที่มาตรา ๒๒๘ ที่ผ่านมา ในการร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณี กกต. ขาดคุณสมบัติ
 ต้องห้าม โดย สส. และ สว. ไม่น้อยกว่า นั้นใช้ หนึ่งในสิบ เองครับ นั้นหนึ่งในสิบ
 เท่านั้นเอง หนึ่งในสิบของจำนวนที่มีอยู่ของทั้งสภา สส. ๔๘๐ สว. ๑๕๐ เท่ากับ ๖๓๐
 ๖๓๐ หนึ่งในสิบ คือ ๖๓ ท่านครับ หนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของ
 ทั้งสองสภา ท่านรู้ไหมจำนวนเท่าไรครับ หนึ่งในสี่ของทั้งสองสภาคือ ๑๕๗ คนท่าน นี่
 หนึ่งในสี่นะครับ ๑๕๗ คน ผมว่ามันมากเกินไปกระมังท่าน แต่ถ้าเป็นหนึ่งห้าอย่างที่ผม
 ขอนะครับต้องใช้สมาชิกถึง ๑๒๖ คนท่าน ซึ่งผมมาดูตอนนี้ ผมแปรญัตติพลาดไป
 หรือเปล่าว่าทำไมมันยังหนักอยู่ แท้ที่จริงควรไหมที่จะเป็น หนึ่งในสิบ ตามมาตรฐาน
 เดียวกันกับ กกต. เพราะอะไรจึงเอา ปปช. ออกยากกว่าเพื่อน แต่เอาองค์กรอื่น ๆ แม้แต่
 นายกรัฐมนตรี แม้แต่ประธานศาลฎีกาท่าน แม้แต่ประธานศาลรัฐธรรมนูญท่าน ก็ยังเอา
 ออกง่ายกว่า ปปช. ท่านรู้หรือเปล่า นี่การยื่นชื่อยังต้องมากกว่าเพื่อนเลยท่าน ผมพลาด
 ไปหรือเปล่า กรณีขอ หนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า ตามหลักมันน่าจะเป็น หนึ่งในสิบ
 มาตรฐานเดียวกันกับของท่านเองนี่ ของท่านกรรมาธิการยกร่าง แต่เป็นเรื่องการแก้ไข

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องถอดถอน กกต. เกี่ยวกับเรื่ององค์กรอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องตามรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ตามรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยเรื่องการถอดถอนมาตรา ๒๔๖ ไขใหม่ครับ ๒๖๑ ไขใหม่ครับ ถอดถอนนะ นั่นก็ใช้สูตรตรงนี้ครับ ท่านครับเอาให้มันเป็นมาตรฐานเดียวกันดีไหมครับท่านครับ ร้องขอเถอะครับท่าน แล้วถอดถอน ปปช. ท่านดูมาตราต่อไปเลย ยังได้เลย มาตรา ๒๔๓ ท่านที่เคารพ ถอดถอน ปปช. นะครับ ๒๔๓ นะครับ ถอดถอน ปปช. ๒๔๑ ท่านประธานถอดถอน ปปช. มาตรา ๒๔๑ นั้นใช้จำนวน สว. สามในสี่ท่าน สามในสี่ คือ ๑๑๑ คน จึงจะถอดถอนได้ ให้เสียงข้างน้อยเพียง ๓๙ เสียงใน สว. ไม่ทำให้สามารถถอดถอน ปปช. ได้ -----

ท่านไปดูการถอดถอน ผมจำตัวเลขมาตราไม่ได้วันนี้ ขณะนี้ แต่จำรัฐธรรมนูญฉบับเดิมได้ว่า ถอดถอนทุกองค์กรนายก รัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ทุกองค์กร लेकर นั้นใช้เสียงตาม ๓๐๗ ฉบับเดิมนะครับ เพียงแค่ สามในห้า แต่ปรากฏของ ปปช. ถอดถอน ต้องใช้สามในสี่ นักเข้าไปใหญ่ ถ้าสมัยของพวกเรา สว. ตอนนั้น ๒๐๐ คน จะถอดถอน ปปช. จะต้องใช้เสียงถึง ๑๕๐ คน ท่าน มันถอดได้อย่างไรละ ถ้า ปปช. แต่ถ้าถอดกระทั่งนายก หรือประธานศาลฎีกา ๑๒๐ คน ก็พอ เพราะเป็นเพียงแค่ สามในห้า นี่แหละคือมาตรฐานที่ไม่ถูกต้อง แต่คุณสมบัติท่านดู ปปช. เพิ่งผ่านไปเมื่อ ๒ มาตราที่แล้ว คุณสมบัติของ ปปช. ลดลงมาจนกระทั่งถึงรองศาสตราจารย์ รองอธิบดี คุณสมบัติต่ำกว่าศาลรัฐธรรมนูญ ต่ำกว่าศาลฎีกา ต่ำกว่านายกรัฐมนตรี ต่ำกว่าทุกอย่าง แต่บทจะถอดถอนท่าน หนักกว่าเพื่อน มันทำได้อย่างไรแบบนี้คิดได้อย่างไรละ มันเป็นการคิดที่ผิดแล้วละ เริ่มต้นคิดแบบนี้ก็ถือว่าผิดหลัก เรียกร้องท่านประธานครับ ผมอาจจะแปรญัตติพลาดไปตรงที่ หนึ่งในห้า ขอมาตรฐานเดียวกันใหม่ละครับ หนึ่งในสี่ครับ เฉพาะการเข้าชื่อ ยังไม่ได้บอกเขาผิด ยังไม่ได้บอก เขาถูกท่าน เข้าชื่อเสร็จเพื่อจะถอดถอน ปปช. นะครับ โน่นครับ ส่งไป สว. สว. ต้องไปทำกระบวนการอย่างอื่นอีกตั้งเยอะแยะ เพื่อจะทำการถอดถอนตามรัฐธรรมนูญนี้นะครับ ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย อภิปราย ๒ มาตรา ควบกันเลยยังได้เลยครับ นั่นก็คือมติที่นั่นนะครับแทนที่จะเป็น สามในสี่ ควบต่อไปถึงถอดถอนบุคคลอื่นในตำแหน่งอื่นที่ ๓๐๗ รัฐธรรมนูญเดิมนะครับ ที่ สามในห้า ผมแปรไว้เหมือนกันหมดเลยคือ ใช้มติเกินกึ่งหนึ่งของจำนวน สว. อิมพีชเมนต์ (Impeachment) ประธานาธิบดีใหญ่ขนาดไหนครับ สว. เขาเพียง ๑๐๐ คน นะครับ เสียงเกินกึ่งหนึ่งเอง แล้วเป็นอะไรตรงนี้ถึงจำเป็นจะต้องใช้เสียงถึงสามในห้า สามในสี่ ท่านประธานก็รู้ใช่ไหม เคยอยู่ด้วยกันหาเสียงเกินกึ่งหนึ่ง ก็ลำบากขาดใจแล้ว เห็นตำตาวาผิด พวกเราก็เอาน่า คนไทยปล่อยๆ ไปก่อนเถอะน่า เห็นไหม ท่านประธานที่เคารพครับ ขอท่านกรรมาธิการโปรดพิจารณาเถอะครับ อย่าได้ยึดติดกับของผมที่ได้เสนอไปเปลี่ยนจากของท่าน หนึ่งในสี่ ผมขอเปลี่ยนเป็น หนึ่งในห้า ถ้าท่านมองเห็นความเป็นธรรม ถูกต้องมาตรฐานเดียวกันแล้ว ถ้าท่านจะปรับเป็นหนึ่งในสี่ เสียให้เหมือนกันทุกสถาบันทุกองค์กรนะครับ ก็เมตตากับ

พี่น้องประชาชน อย่าลืมนะครับ รัฐธรรมนูญไม่ใช่ของผม ไม่ใช่ของท่าน เป็นของประเทศเรา เป็นของประชาชนทุกคน อย่าได้รังเกียจข้ออภิปรายของผม พุดหนักบ้าง เบาบ้าง ท่านวิชาอย่าโกรธผมนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ไม่โกรธหรอกครับ เพราะว่าท่านวิชาคงไม่ได้อยู่ตลอดไปนะครับ ก็มีวาระเหมือนกันครับ ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงใหม่ครับ หรือจะรับไปพิจารณา

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขอขอบคุณท่านอาจารย์การุณที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ผมจะโกรธปราชญ์แห่งบุรีรัมย์ได้อย่างไรครับผม ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะผมตลอดมานะครับ ผมก็ถือว่าเป็นลูกศิษย์ของท่านนะ ท่านสั่งสอนตลอดครับ ในสภาแห่งนี้ครับ ต้องขอคารวะท่านด้วยนะครับ ต้องเรียนรู้จากท่านเยอะเลยนะครับ ในข้อที่ท่านได้กรุณาพูดถึงว่า หนึ่งในสิบว่าถอดถอนกรรมการการเลือกตั้งนั้นนี้ อยากจะเรียนว่าอันนั้นนี้ หนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้ง ๒ สภา คือหมายความว่าต้องทั้ง ๒ สภา นะครับ หนึ่งในสิบนะครับ และในกรณีนั้นก็พูดกว้าง ๆ ในเรื่องของการขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม หรือกระทำการอันต้องห้าม ด้วยมาตรา ๒๒๕ ก็ให้ประธานรัฐสภานั้นเอง ก็คือให้เป็นเรื่องของสภาทั้งสองดำเนินการนะครับ อันนี้ก็ว่ากันไปตามนั้นก็คงจะรวม ๖๓๐ ทั้งหมดก็คือ ๔๘๐ บวกด้วย ๑๕๐ ก็คือ ๖๓ ท่าน ที่จะดำเนินการเริ่มต้น -----

ผมคิดว่า ในกระบวนการความคิดนี้ นะครับ ในมาตรา ๒๔๐ นี้ เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นะครับ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร นะครับ อันนี้เป็นเรื่องของการเริ่มต้นในระบบของสภาผู้แทนราษฎร นะครับ แต่ผมไม่ได้คิดว่า จะไปติดยึด นะครับ กับจำนวนว่าหนึ่งในสี่ หนึ่งในห้าอะไรนี่ นะครับ แต่ผมคิดว่า มันมีความแตกต่างกันอยู่ เพราะอันนั้นมันเป็นระบบคิดของทั้งสองสภาที่จะเอากกต. ถอด กกต. ออก นะครับ ด้วยขาดคุณสมบัติหรืออะไรก็สุดแล้วแต่ นะครับ แต่ว่าในกรณีของ ๒๔๑ นี้ เป็นเรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นะครับ ที่เริ่มต้นที่จะเอาเรื่องกับ ปปช. ว่า คณะกรรมการ ปปช. นี้ขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายว่ามีพฤติการณ์ มีการเสื่อมเสีย นี้พูดถึงเรื่องพฤติกรรม ไม่ใช่เป็นเรื่องของการขาดคุณสมบัติ นะครับ เป็นเรื่องของคุณแล้วนี่ เขาขาดความเที่ยงธรรม ทำอะไรไม่ถูกต้อง ทำอะไรไม่ดีงาม นะครับ ในขณะที่เดียวกัน ในมาตรา ๒๔๒ เป็นเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือทั้ง ๒ สภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ อันนี้ก็เหมือนกัน นะครับ ก็ไม่ได้ติดยึด นะครับ ท่านการุณที่เคารพ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของทั้ง ๒ สภา นี้ มีสิทธิเข้าชื่อต่อศาลฎีกา อันนี้ตรงไปที่ศาลฎีกาเลย ไม่ใช่เป็นเรื่องของการถอดถอนของสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าเป็นเรื่องของการที่จะยื่นต่อศาลฎีกา นะครับ ว่า กรรมการ ปปช. นี้เอง ร่ำรวยผิดปกติ อันนี้จะเอาเรื่องติดคุก นะครับ ไม่ใช่ถอดถอนแต่เฉพาะตำแหน่ง นะครับ ไม่ใช่หลุดแต่ตำแหน่ง เป็นการเอาเขาเข้าคุกโดยตรงเลย ก็คืออย่างที่ท่านพยายามทำมาแล้วนี่ นะครับ จนหัวชุกหัวซุนนี่ นะครับ ก็ต้องเคารพท่าน นะครับ ว่า ท่านได้จัดการกับคณะกรรมการ ปปช. โดยที่ท่านได้พยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุด นะครับ โดยใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นเครื่องมืออยู่แล้ว นะครับ แต่ว่าจะเห็นได้ว่า กระบวนการแต่ละอย่างมัน เป็นกระบวนการที่ไม่ใช่จับจ่าย นะครับ ท่านจะต้องดูว่า แยกแต่ละเรื่อง แต่ละเรื่อง เวลาท่านชี้แจงกับประชาชน ต้องชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจได้ว่า เออ เรื่องนี้มันมีความเป็นมาเป็นลำดับไป อย่าใช้วาทกรรมที่ควมรวมรวบ เหมือนกับการควมรวมพรรค นะครับ พรรคการเมือง นะครับ ก็คือเราพยายามที่จะต้องชี้แจงให้ประชาชนได้เห็น นะครับ ด้วยความตั้งใจจริง ๆ ว่าเราก็พยายามทำดีที่สุด นะครับ แต่ว่าอาจจะมีข้อขาดตกบกพร่องได้ นะครับ สำหรับจำนวนที่ท่านต่อรองนี่ นะครับ เราก็ว่าหนึ่งในห้าก็พอรับได้ นะครับ

๑๗๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๗๕/๒

ก็หมายความว่าเราลดได้ แต่อย่าให้ถึงหนึ่งในสิบนะครับ เพราะว่ามันจะไม่เหมือนกันครับ อันนั้นมันของทั้ง ๒ สภาครับ ขอขอบพระคุณครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวนะครับ ท่านไพบูลย์ครับ ตกลงพรรคที่ ๑ นะครับของท่านการุณนี่ จริง ๆ แล้วว่า
ไปแล้วก็คือมี ๒ ประเด็น ก็คือจำนวนนะครับ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ท่าน
แปรญัตติมา เดิม หนึ่งในสี่ ท่านแปรเป็น หนึ่งในห้า ท่านกรรมาธิการเห็นด้วยนะครับ
ส่วนประชาชนผู้ที่สิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ คน ท่านแปรญัตติมา ๕,๐๐๐ ท่าน
ไม่ติดใจ

นายการุณ ไสงาม : ยอมแพ้

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่ต่อรองหรือครับ

นายการุณ ไสงาม : ต่อรอง ก็กรรมาธิการมีแต่ใจดำทุกคนอย่างนี้ครับ
ต่อรองไม่ไหว

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านไม่ต้องไปว่ากรรมาธิการนะครับ ตกลงท่านก็ไม่ติดใจในประเด็นนี้ นะครับ
ท่านไพบูลย์ครับ เขายอมกันแล้วครับ ไม่ต้องอภิปรายแล้วครับ มันตรงกันแล้วครับ
มันตรงกันแล้ว ถ้าไม่ตรงค่อยอภิปรายดีกว่านะครับ ท่านอภิปรายเพิ่มมันก็ไม่มีอะไรเพิ่ม
หรอกครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตนิดเดียวครับ
ขอบพระคุณครับ สำหรับในมาตรา ๒๔๑ ที่ว่า สส. หนึ่งในสี่ ถ้าดูถึงมาตรา ถ้าจะเทียบ
นะครับกับ ๒๖๒ มันก็หนึ่งในสี่เท่ากัน สำหรับถอดถอนในกรณีบุคคลอื่น ๆ นะครับ
การเข้าชื่อที่จะริเริ่ม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
สองเท่าไรนะครับ

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ๒๖๒ ครับ ๒๖๒ ก็คือ
ตำแหน่งที่

๑๗๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๗๕/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือมันยังไม่ถึงครับ เดี่ยวเขาอาจจะปรับมาเข้าอันนี้ได้

- ๗๖/๑

๑๗๔

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๗๖/๑

นายไพบูลย์ วราหะไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ใต้ครับ ผมพยายามที่จะพูดว่า มันเหมือนกัน มันไม่ใช่ต่างจาก กกต. เพราะ กกต. เป็นเรื่องของขาดคุณสมบัติลักษณะ ต้องห้าม แต่ตรงนี้เป็นเรื่องพฤติการณ์ ถ้าตรงนี้ หนึ่งในห้า ตรงนั้นก็ตั้งดูฐานในลักษณะเดียวกัน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไร เดียวถึงมาตรานี้ก็ค่อยมาว่ากันอีกทีหนึ่งนะครับ ส่วนวรรคสองของท่านการุณนี่ครับ

นายศิวัช แสงมณี : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดียวผมเคลียร์ตรงนี้ให้จบก่อนครับ วรรคที่ ๒ ของท่านการุณนี่ครับ ที่มีเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งนะครับ ของท่านยังติดใจอะไรไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ติดใจครับ อันนี้ขอเถอะครับ เพราะว่าแม้แต่จะอย่างไรก็ตามนะครับ ถอดถอน ปปช. ท่านดูก็แล้วกันนะครับ สามในสี่อย่างที่ผมนำเรียนท่านที่เคารพครับ ถอดถอน ปปช. นี่ใช้เสียงสามในสี่ของกรรมาธิการนะครับ ซึ่งตามเดิมเหมือนกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๙ เดิม และก็ถ้าเทียบกับ ๓๐๗ รัฐธรรมนูญฉบับเดิมนะครับ ถอดถอนประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี ก็ใช้เสียงเพียงแค่สามในห้า ผมเทียบเคียง สว. ชุดพวกเรา ก็บอกแล้วอย่างไรท่านประธานครับว่า สามในห้า คือ ๑๕๐ คนขึ้น สามในสี่ คือ ๑๒๐ คนขึ้น นั่นก็ทำเต็มกลืน ผมเลยบอกขอเถอะ ตอนนี้จะขอปรับทั้งหมดเรื่องการถอดถอนนะครับ ขอเกินกึ่งหนึ่งของ สว. ก็ถือว่าเต็มผืนแล้วละครับ เพราะผ่านกระบวนการเยอะเหลือเกิน ทั้ง ปปช. ใต้สวน ปปช. สอบสวน ผ่านการคัดเสนอชื่อ ผ่านการรวบรวมชื่อของ สส. เข้า ปปช. ปปช. ใต้สวนเสร็จ มาส่งให้พวกเราวินิจฉัยเกินกึ่งหนึ่งก็เต็มกลืน เต็มที่ละท่านประธานเอ๋ย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดียวก่อน กรรมาธิการจะตอบ ท่านศิวัชยกมือมานานแล้วครับ

นายศิวัช แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศิวัช แสงมณี ครับ ผมอาจจะมองต่างมุมกับคุณการุณนะครับ คือผมเห็นว่า คณะกรรมการ ปปช. นี้ ถ้าเรา

๑๗๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๗๖/๒

ปล่อยให้มีการยื่นเสนอเพื่อถอดถอนได้ง่ายนี้ จะทำให้เขาทำงานไม่ได้นะครับ เพราะว่าเราต้องยอมรับว่า ปปช. ต้องทำงานปราบปรามการทุจริต ถ้าเราปล่อยให้มีการถอดถอนกันง่าย ๆ ทำให้กรรมการอาจจะเกิดความหวั่นไหวต่อการปฏิบัติหน้าที่ เอะอะ ก็เดี๋ยวหนึ่งในห้า ก็ยื่นถอดถอนแล้ว หรือแม้กระทั่งมติด้วยเสียงกึ่งหนึ่งนี่ สว. เรามีแค่ ๑๕๐ นะครับ กึ่งหนึ่งคือ ๗๖ นี่ก็ไปแล้ว ผมคิดว่ามันไม่เกิดความมั่นคงในการปฏิบัติหน้าที่ของ ปปช. ครับ เพราะฉะนั้นผมเองยังมองเห็นต่างมุมกับคุณการุณ แล้วก็ผมเห็นว่าการรวมการควรจะยืนยันนะครับอันนี้ เพราะว่าไม่จำเป็นจะต้องตามใจคุณการุณเสมอไปนะครับ ผมคิดว่าอย่างนั้นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : กรรมการเขาแก้ไขแล้วนะครับ ถ้าท่านยังติดใจในวรรคหนึ่งนี่นะครับ ผมก็จะลงคะแนน

นายศิวัช แสงมณี : ผมยังติดใจครับท่านครับ ผมขอให้โหวตลงคะแนนครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ตกลงนะครับ เป็นกติกานะครับ เพราะว่ากรรมการแก้ไข แต่สมาชิกเขามีสิทธิจะขอจำนวนเดิมนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัตญาณมาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๔๑ วรรคที่ ๑ นะครับ ท่านการุณ ไสงาม ขอแปรญัตติในส่วนที่ให้มีจำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้า มีสิทธิร้องขอต่อประธานวุฒิสภา ถ้าเอาร่างเดิมนี่นะครับ จำนวนดังกล่าวนี้ ร่างเดิมของกรรมการใช้คำว่า หนึ่งในสี่ ในร่างเดิมของกรรมการ หนึ่งในสี่ ถ้าหากท่านสมาชิกเห็นด้วยในจำนวน หนึ่งในสี่ ให้กด เห็นด้วย นะครับ ถ้าเห็นด้วยกับ หนึ่งในห้า ของท่านการุณ นะครับ ให้กด ไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ เขาเป็นว่าให้ดูคะแนน ผลออกมาจะเป็นอย่างไร นะครับ จะ หนึ่งในสี่ หรือ หนึ่งในห้า หนึ่งในสี่ ให้กด เห็นด้วย ถ้าจะลงจำนวน หนึ่งในห้า ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

๑๗๖

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๗๖/๓

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
มีท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ลงครบถ้วนแล้ว ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวม
คะแนนด้วยครับ เห็นด้วยกับ หนึ่งในสี่ ๔๓ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๒๖ งดออกเสียง ๑
ก็เป็นไปตามจำนวน หนึ่งในสี่ นะครับ

- ๗๗/๑

วรรคที่ ๒ ครับ ท่านการุณอภิปรายไปแล้วนะครับ ท่านกรรมาธิการยื่น
นะครับ ครับ ท่านการุณให้โหวตนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผมก็พยายามเทียบเคียงแล้ว
นะครับว่า เอา ปปช. ออกยากกว่าเอาประธานศาลฎีกาออก เป็นไปได้อย่างไร ทำไมท่าน
ไม่ลองคิดดูครับว่า ถ้าจะให้อย่างนั้น มันพอใกล้เคียงกันหรือมันเหมือนกันก็ยิ่งดีครับ
ผมยังพอมึนน้ำใจ ยังพอเห็นอกเห็นใจท่าน ๓๐๗ เดิมนะครับ เอนายกรัฐมนตรี ประธาน
ศาลฎีกา เอาทุกคนเลยครับ ออก ออกง่ายกว่าเอา ปปช. ออก ท่านลองเทียบเคียงกัน
ดูเถอะครับ ผมไม่รู้จะเอาอะไรมาพรรณนาความอีกแล้วละครับ ท่านลองดูเสียงครับ
ท่านลองดูเสียงนะครับ ถ้า สามในสี่ นะครับ ๑๑๑ ต่อ ๓๙ ถ้า สามในห้า เหมือนกันกับ
เอนายกรัฐมนตรีออก เอาประธานศาลฎีกาออก ประธานศาลรัฐธรรมนูญออกนะครับ
สามในห้า นะครับ คือ ๙๐ ต่อ ๖๐ ท่าน แต่ถ้าเกินครึ่งหนึ่งของผมนี้หารง่าย เกินครึ่ง ๑๕๐
ก็คือ ๑๗๕ ขึ้นไป เกินครึ่งก็คือ ๑๗๖ ผมว่าบางที่เราอาจจะช่วยกันคิดหน่อยดีไหมครับ
ท่านกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ครับผม ผมขอเรียน
ด้วยความสัตย์จริงนะครับว่า เนื่องจากว่าผมมีส่วนได้เสีย แต่ผมขอเรียนว่า กระบวนการที่
ผมกำลังนั่งทำงานอยู่ที่นี่ ต้องยอมรับนะว่ามันมีความกดดันที่สูงมากนะครับ ท่านที่เคารพ
ครับ ผมได้รับโทรศัพท์ ได้รับการติดต่อ ได้รับความกดดันตลอดเวลาว่า คุณก็ยังอยาก
อยู่ต่อไปไหม ท่านที่เคารพครับ ในขณะนี้ไม่มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนะครับ ผมยัง
โดนกดดันขนาดนี้ ผมต้องขอรับสารภาพ ผมถึงบอกว่าผมอยากจะออกวันละ
หลายร้อยหนครับ และถ้าอยู่ในรัฐบาลที่มีพรรคการเมืองที่ถูกต้อง ปปช. ใต้สวนอยู่
ที่นี่ ผมดำเนินการอยู่ที่นี่ แล้วอะไรจะเกิดขึ้นครับ ท่านจะไล่ล่าผมให้จมนม ถูกออกทุกวัน
ขาดจริยธรรมอย่างโน้นอย่างนี้ ท่านที่เคารพครับ ขอให้รีบบ้างว่าในการทำงานว่าให้มีที่
ยืนสำหรับคนที่ตั้งใจทำงานบ้างเถอะครับ ท่านคิดถึงแต่คนที่ชั่ว ก็มีคนชั่วครับ ต้องมี
นะครับ แต่ว่าในแผ่นดินนี้จะไม่มีคนดีเขี้ยวหรือครับ ขอบพระคุณครับ

๑๗๘

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๗๗/๒

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณจะให้ลงมติใหม่ครับ หรือยอมกันได้

นายการุณ ไสงาม : ลงมติครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ให้ลงมตินะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์
นะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานได้กรุณาคุณศิริวะนี่ ผมจะขอพูดสั้น ๆ ตรงนี้คิดหนึ่ง
ได้ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ว่าอย่างไรครับ จะลงมติแล้วครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็ประเด็นมันเหมือนคล้าย ๆ กับ
คุณศิริวะพูดเมื่อก็ แล้วก็ลงมติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ ผมก็เกรงใจอาจารย์มาก ๆ เลย อาจารย์ก็เสนอข้อดี ๆ ไว้เยอะเลย พอเรา
จะลงมติ พออาจารย์ลุกยืน คนเขาก็ว่าผมแล้วนี่ อาจารย์เจิมศักดิ์ยืนที่ไรเรียกทุกที่
แต่จริง ๆ อาจารย์ก็มีสาระนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : จะให้พูดสั้น ๆ ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เอาสั้น ๆ นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ขอบคุณครับ คือเมื่อที่ที่ท่านศิริวะ
กระตุกไว้ว่าให้เหลือ หนึ่งในสี่ นี่ก็มีเหตุผลนะครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นแล้วพอ ปปช. จะ
ตั้งเรื่องตรวจสอบอะไรก็ตาม พรรคการเมืองวิป (Whip) ได้ แล้วก็ สส. หนึ่งในห้า ก็อาจจะ
น้อยไป แต่เมื่อยื่นเข้ามาถึงวุฒิสภานี้ วุฒิสภาเองเป็นอิสระ เราก็บอกว่าเราพยายาม

๑๗๙

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นิวรา ๗๗/๓

ออกแบบให้เป็นอิสระ เสร็จแล้วพูดตรง ๆ ว่า สามในสี่ ค่อนข้างมาก ถ้าท่านจะลอง
พิจารณา สามในห้า เป็นอย่างไรครับ ให้เสมอกันกับคนอื่น -----

- ๗๘/๑

ถ้าคุณการุณ หรือว่าท่านกรรมาธิการจะยินดีให้คุณการุณแก้ญัตติ แต่ว่าผมว่ากึ่งหนึ่ง มันก็น้อยไปครับ กึ่งหนึ่งสำหรับตรงนี้นะครับ ถ้า สามในห้า ก็คือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ ลองพิจารณาดูนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องให้แก้ญัตติท่านการุณหรอกครับ ท่านกรรมาธิการให้ลงมตินะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ก่อนลงมติผมขอซักคำหนึ่งได้ไหม
ถ้าอย่างนั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ว่าอะไรครับ คำเดียวจะครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมขอปรับให้เท่ากัน ปปช. กับตำแหน่งอื่น ๆ
ถอดถอนให้ใช้สัดส่วน อัตราส่วนเท่ากัน คือ สามในห้า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมาธิการ ขอเสนอครับ ขอเสนอว่าขอเป็นปรับ

นายการุณ ไสงาม : กรรมาธิการยอมให้ผมใช้ สามในห้า สู้กับของ
กรรมาธิการใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เขาขอปรับว่า ถ้าจะโหวตนี้ เขาขอให้โหวตตัวเลข สามในห้า ได้ไหมนะครับ ที่นี้ถ้าไม่ยอม
ก็ต้องไปโหวต กึ่งหนึ่ง นะครับ ท่านเชิญชี้แจงครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ผมขอชี้แจงสั้น ๆ แค่นี้จะครับว่า ในการถอดถอน
ปปช. มาตรา ๒๔๑ นี้จะครับ สส. เข้าชื่อกัน หนึ่งในสี่ ส่งวุฒิสภาเลยจะครับ แล้ววุฒิสภา

ลงมติเลยนะครับ แต่ว่ากรณีถอดถอนประธานศาลฎีกา หรือถอดถอนกรรมการ การเลือกตั้งอย่างนี้ เข้าชื่อ หนึ่งใบ แต่ต้องส่งให้ ปปช. เหมือนกับ ปปช. ต้องสอบสวน อีกทีหนึ่ง คือเขากรองอีกชั้นหนึ่งครับ ถึงไปวุฒิสภา เขาถึงเลือกใช้เสียง สามในห้า เพราะ เขามี ปปช. กรอง แต่อันนี้ถอด ปปช. นี้ไม่มีใครสอบ ปปช. แล้วนะครับ พอ หนึ่งใบ ปปช. ส่งเข้าวุฒิสภา เขาจึงต้องใช้เสียงเยอะครับ ผมขอชี้แจงสั้น ๆ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ เจิมศักดิ์ ครับ ผมทราบว่าท่านประธานทราบดีข้อมูล ซึ่งท่านเข้าใจผิดครับ ตอนผมเป็นอยู่ใน สว. นะครับ อยู่ในวุฒิสภา เราได้เตรียมไว้แล้วว่า เวลาถ้าหากว่าจะมีการถอดถอน ปปช. เราจะต้องมีการสอบสวนเช่นเดียวกัน ได้เตรียมกระบวนการไว้อย่างเป็นธรรมชาติเหมือนกัน ไม่ใช่พอเข้ามาถึงปีก็โหวตกันเลยนะครับ ได้เตรียมกระบวนการ ท่านประธานทราบดี เรื่องนี้ ผมก็พูดสั้น ๆ แค่นี้แล้วกันครับ ถ้าให้ท่านประธานอธิบายนี้ เราได้เตรียม กระบวนการที่ซับซ้อนพอสมควรที่จะให้ความเป็นธรรม แล้วก็จะได้นำเอาข้อมูลออกมา อย่างคนอย่างพวกผมนี้ ไม่มีทางหรอกครับ ที่ใครเสนอมาให้ถอดถอนแล้วจะปล่อยไปได้ ง่าย ๆ ต้องตรวจสอบแน่นอน ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ ขอใช้สิทธิไม่อธิบายนะครับ ท่านกรรมาธิการมีสรุปได้อีกทีนะครับ จะสรุปใหม่ครับ ยินนะครับ ไม่สรุปแล้วนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๒๔๑ นะครับ วรรคที่ ๒ ครับ ไม่เอาแล้วครับ เดี่ยวผมถามนะครับ ท่านฟังก่อน กัดแล้วกัดได้ เปลี่ยนได้ครับ ท่านกัดได้ตลอดนะครับ ในวรรคที่ ๒ ของมาตรา ๒๔๑ นะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนะครับ ในส่วนที่จะลงมติ ก็คือจำนวนของสมาชิกที่จะ ลงคะแนนว่า ปปช. จะพ้นจากตำแหน่งหรือไม่นะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไขนะครับ โดย

๑๘๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ณัฐชนก ๗๘/๓

ร่างของกรรมการมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา สามในสี่ นะครับ ของท่านการุณ เสนอว่า ต้องมีเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเท่าที่มีอยู่ของสมาชิกวุฒิสภานะครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ ก็คือ ใช้เสียงสามในสี่ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านการุณที่ใช้เสียงเกินกึ่งหนึ่ง

นายการุณ ไสงาม : ผมขอทางกรรมการ ขอโหวตแข่งกัน ระหว่าง สามในห้า กับ สามในสี่ ของท่าน ท่านกำลังจะเริ่มกลัวถึงขนาดนั้นอีกแล้วหรือ

- ๗๙/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมว่ากรรมวิธีการผลักดันให้ผมไปไกลเลย แล้วไม่กล้าสู้
ไสใหม่ ทำไม่กรรมวิธีการเป็นอย่างนี้ ไม่เอาประโยชน์บ้านเมืองเลยครับ ท่านครับ ผม
เสนอเป็นประโยชน์บ้านเมืองจนใกล้กันขนาดนี้แล้วครับ ระหว่าง สามในสี่ กับ สามในห้า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมวิธีการเขามีสิทธินะครับ มันอยู่ที่สมาชิก

นายการุณ ไสงาม : มีสิทธิแต่ท่านควรจะต้องเป็นธรรม
ให้โหวตแข่งกันก่อน ถ้าโหวตแข่งกันอย่างนี้ถ้าผมแพ้มันก็จะว่าไป แต่อันนี้แสดงว่า
ท่านผลักดันผมออกเลยนี่ท่าน ผลักเพื่อนสมาชิกออกไปเลยนี่ท่าน ต้องแข่งกันดูระหว่าง
สามในสี่ กับ สามในห้า ดุสิครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
จบแล้วนะครับ ของท่านการุณนี้ ถ้าหากท่านมีเจตนาอย่างนั้นท่านต้องเสนอตั้งแต่แรก
นะครับ ท่านต้องยอมรับกติกา

นายการุณ ไสงาม : ผมว่าท่านประธาน ถ้าอย่างนี้เราเจรจากันมาทุกเรื่อง
จนกระทั่งเล่มนี้นะครับ มันไม่รู้ก็เรื่องต่อกี่เรื่อง เจรจากันตลอดมานะครับท่านครับ
ก็ยอมบ้าง ไม่ยอมบ้าง ให้ได้บ้าง อะไรไม่ได้บ้าง ดูผลประโยชน์ของชาติบ้าง ส่วนรวมบ้าง
เสียบ้าง ได้บ้าง อะไรบ้าง ดูจุดเหมาะะครับท่าน ทุกเรื่องที่ผ่านมาเป็นอย่างนี้ทั้งนั้น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมถามให้ท่านอีกทีนะครับ ท่านกรรมวิธีการจะตัดสินใจอย่างไรครับ เชิญ
ท่านประธานครับ ท่านประสงค์ครับ

นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเพียงอยากจะกล่าวสั้น ๆ ว่ารัฐธรรมนูญของเราคงไม่ได้
ใช้เฉพาะในช่วงที่มีรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้น
เราย่อมทราบแล้วว่า อิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ จะทำให้การทำงานของ ปปช. นั้นมีความลำบาก

อย่างที่สุดเลยนะครับ เพราะฉะนั้นความเห็นของกรรมาธิการ กระผมขอเรียนว่าจะยื่นตามร่างเดิมของกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ผมขอถามอีกทีนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๒๔๑ วรรคสอง หากท่านเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ คือท่านการุณนะครับ ที่ขอแปรญัตติไว้ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนหรือยังครับ ไม่มีท่านใดยังไม่ลงนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นด้วย ๕๐ ไม่เห็นด้วย ๒๐ งดออกเสียง ๑ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ

๑๘๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สวริศา ๗๙/๓

๒๔๑ มีท่านใดค้างอีกไหมครับ ครับ มาตรานี้กรรมการไม่มีการแก้ไข ถือว่าผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจรูญ พันธุ์เป็รื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : มาตรา ๒๔๒ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ๒๔๒ กรรมการแก้ไขนะครับ กรรมการเชิญอภิปรายส่วนที่แก้ไขก่อนครับ สมาชิก จะได้เข้าใจครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมการครับ ในมาตรา ๒๔๒ คณะกรรมการได้เพิ่มเติม ความในวรรคท้าย ซึ่งอยู่ในหน้า ๑๑๔ ของเอกสารครับ คือเนื่องจากมาตรา ๒๔๒ นั้นเป็น กรณีที่มีการเข้าชื่อกันเพื่อให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง วินิจฉัยว่า คณะกรรมการ ปปช. นั้นร่ำรวยผิดปกติหรือกระทำทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งเมื่อมีการ ยื่นคำร้องแล้ว เมื่อมีการกล่าวหาแล้วในวรรคที่ ๓ นั้นกำหนดให้กรรมการ ปปช. ซึ่งถูกกล่าวหา นั้นจะปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นไม่ได้ จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ในกรณีที่มีการกล่าวหาแล้วก็คณะกรรมการนั้นไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้นั้นอาจจะมีผล ทำให้การดำเนินงานของคณะกรรมการ ปปช. นั้นในช่วงหนึ่งไม่สามารถทำได้ ยิ่งโดยเฉพาะถ้าคณะกรรมการ ปปช. นั้นถูกดำเนินการตามวรรคหนึ่งนั้นค่อนข้าง หลายคน ก็จะเป็นอุปสรรคแล้วจะทำให้งานหยุดชะงักไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบ การกระทำที่ทุจริตได้ -----

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้เพิ่มความเป็นพรรคที่ ๔ หรือพรรคสุดท้ายของมาตรา ๒๔๒ ขึ้น โดยกรณีที่คณะกรรมการ ปปช. ถ้าถูกมีการกล่าวหาแล้วก็ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ จนเหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดแล้วนั้น ในระหว่างนั้นให้ประธานศาลฎีกา และประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นคณะกรรมการ ปปช. นั้น เข้ามาทำหน้าที่ชั่วคราวนะครับ จนกว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาจะตัดสินลงไปว่าบุคคลนั้นผิด ถ้าผิดก็ออกจากตำแหน่ง แล้วก็มีการสรรหาใหม่ ถ้าไม่ผิด บุคคลนั้นก็กลับเข้ามาทำหน้าที่ เป็นการอุดช่องว่างในระหว่างที่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างถูกกล่าวหาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 มาตรฐานนี้มีสมาชิกแปรญัตติไว้ สมาชิกท่านใดสงวนความเห็นไว้ สงวนคำแปรญัตติไว้ครับ
 ยังตั้งใจใหม่ครับ ท่านการุณครับ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ การุณ ไสงาม สสร.
 นะครับ ส่วนนี้มีอยู่ ๒ จุดครับ มีอยู่ ๒ ประเด็นนะครับ ที่ผมแปรไว้เฉพาะในมาตรา ๒๔๒
 ที่ยังเหลือค้างเอาไว้เนครับ เฉพาะกรณีจาก หนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า เหมือนเดิมครับ
 เท่ากันกับเมื่อก็ แต่กรณีเมื่อนี้ ว่าด้วยเรื่องของการถอดถอน แต่กรณีนี้เป็นกรณีของการ
 ยื่นไปสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คล้ายกับรัฐธรรมนูญมาตรา
 ๓๐๐ เดิม ซึ่งเราเคยใช้ยื่น ปปช. ๙ คน และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทาง
 การเมืองก็มีคำพิพากษาจำคุกและโทษจำคุกให้รอลงอาญา มาตรฐานนี้เราเคยได้ใช้ครั้งหนึ่ง
 แล้ว ในการใช้ครั้งนั้น ท่านประธานรู้ใหม่ครับว่า ความหนักอกหนักใจอย่างมาก
 ท่านประธานก็เป็นหนึ่งในการเซ็นชื่อ หนังสือยกร่างทั้งหมดในการที่จะถอดถอน ผมเป็น
 ผู้เขียน ในคำร้องฉบับนั้นท่านไปดูครับ ลายเซ็นผมมากที่สุดเพราะเซ็นทุกหน้ากำกับตาม
 ระเบียบ ตามกฎหมายของ ปปช. ผมเซ็นทั้งหมด เดินล่ารายชื่อ เดินลาลายเซ็น
 ท่านประธานครับ มีบางคนเซ็นแล้วไม่ถึง ๓ ชั่วโมงมาขอขีดชื่อทิ้ง รายชื่อที่โดนขีดทิ้ง ขีด
 แล้วขีดอีก ลบด้วยลิตวิด เปเปอร์ (Liquid paper) ก็อีกจำนวนมาก ผมจำได้หมดครับว่า
 ใครบ้าง เอกสารหลักฐานยังมีต้นฉบับที่ผมทั้งหมด นี่คือนี่ที่เราเคยทำแล้ว และทำจริง
 ตั้งแต่มีประเทศไทยมาทำครั้งเดียวตามรัฐธรรมนูญฉบับนั้น แล้วรัฐธรรมนูญฉบับนั้นก็ล้ม

๑๘๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริลักษณ์ ๘๐/๒

ไปแล้ว ฉบับนี้กำลังเขียนขึ้นมาใหม่ ใช้ตำราเดิมอีก หนึ่งในสี่ของจำนวนทั้งหมดของ
สองสภาตอนนี้ ประธานครับ หนึ่งในสี่ของทั้งหมดของสองสภาก็คือ ๑๕๗ คน ยื่นไปถึง
ศาลฎีกา ศาลฎีกายังไม่ทันรับครับท่าน เป็นการยื่นกรณีเพื่อดำเนินคดีกับ ปปช. ศาลฎีกา
จะต้องตั้งองค์คณะที่ประชุมใหญ่จากศาลฎีกามาเป็นองค์คณะของผู้พิพากษาศาลฎีกา
๙ ท่าน ๙ ท่านจะต้องทำการตั้งผู้พิพากษาในระดับศาลฎีกาอีกไม่น้อยกว่า ๗ คน เพื่อทำ
การไต่สวนมูล ซึ่งมีมูลหรือไม่ เพราะไม่มี ปปช. เนื่องจาก ปปช. ถูกดำเนินคดีอาญา
เสียเอง ไม่มี ปปช. ในการไต่สวนมูล จึงต้องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาเป็นผู้ตั้ง ตั้ง
องค์คณะขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อจะทำการไต่สวนทำหน้าที่เหมือน ปปช. เลย ถึงค่อยชี้มูลว่า
มีมูลหรือไม่ จึงต้องหยุดงาน ท่านลองดูกระบวนการในส่วนนี้ครับท่านครับ ผมว่า
ที่ผมเสนอเปลี่ยนของท่านจาก หนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า นั้นนะครับ แม้แต่ หนึ่งในห้า
ก็หนักแล้ว -----

ท่านครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดเวลาที่ผ่านมาคือการตรวจสอบที่ยากใช่ไหมครับ การตรวจสอบควบคุม กำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดินที่ยากลำบาก ตรวจสอบการทุจริต การประพฤติมิชอบ การร่ำรวยผิดปกติ การปฏิบัติหน้าที่มิชอบเป็นการตรวจสอบที่ยากตลอดเวลา ใช่ไหมครับที่ผ่านมา จึงก่อให้เกิดเหตุร้ายในบ้านเมือง ท่านยังจะคงพิทักษ์รักษาสิ่งเหล่านี้เอาไว้ไหม ไหนเราบอกว่าต่อไปนี่การตรวจสอบจะเป็นการตรวจสอบโดยง่าย ท่านช่วยชี้ให้ผมดูหน่อยสิว่าโดยง่ายอยู่ตรงไหน มาตรา ๒ มาตราที่ผ่านมา ๒ บทบัญญัติที่ผ่านมา ไม่มีอะไรเลยที่เป็นการโดยง่าย ยังเหมือนเดิมทุกอย่าง โดยยากทุกอย่าง และบทบัญญัติส่วนนี้ท่านจะยังให้เหมือนเดิมไหม เป็นการตรวจสอบโดยยาก เราพูดอะไรกันตอนนี้ เราออกกับประชาชน บอกว่าต่อไปนี่เราจะให้สิทธิประชาชน ต่อไปนี่จะเป็นการตรวจสอบโดยง่าย โดยกำกับควบคุมโดยง่ายหน่อย ถูก ผิด มันมีศาลนี้ครับ ถูก ผิด มีศาลฎีกา แผนกคดีอาญาจะพิพากษาให้นี่ครับ และคนที่ร้องกล่าวหาเขาว่า เขาทุจริต ประธานจำได้ไหมครับ เรายังไม่ทันยื่นเลย เพียงแค่แถลงข่าว ปปช. ทั้งหมด ประกาศเลยใช่ไหมครับ บอกว่าประชุมเพียบเลย บอกว่าจะดำเนินคดีอาญากับพวก สว. ที่พากันเซ็นชื่อ ในข้อหาหมิ่นประมาท ในข้อหากล่าวความอันเป็นเท็จ แจ้งความอันเป็นเท็จ กล่าวหาเพื่อให้เขาต้องโทษทางอาญา จะดำเนินคดีอย่างถึงที่สุด หลายคนวิ่งมาถอนชื่อ หลายคนโมโห วิ่งไปเซ็นชื่อเพิ่ม ท่านประธานครับ คนเซ็นชื่อกล่าวโทษอย่างนี้ ไม่ได้เซ็นง่ายหรอกครับ ที่ประชุมแห่งนี้ ท่านครับ ท่านจะเซ็นง่ายไหม ผมมีเรื่องกล่าวโทษ และผมยื่นที่ ปปช. ไว้แล้ว ว่ายื่น คตส. จะยื่นที่ ปปช. ท่านช่วยเซ็นผมหน่อย ในกรณีที่ไอทีวี (TITV) การบริหารราชการแผ่นดินของ พลเอก สุรยุทธ์ ในฐานะนายกรัฐมนตรี และคุณหญิง และบุคคลอื่นอีกที่เกี่ยวข้องเป็นการบริหารที่ทุจริต เป็นการบริหารที่ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ช่วยเซ็นผมหน่อยสิ ถ้าแน่จริง ถ้าบอกว่าเซ็นง่าย มีสัก ๑๐ คน ไหมที่นี่ ขอแค่ ๑๐ คนท่าน ท่านเห็นหรือยังครับ ท่านเห็นหรือยังครับว่ามันยาก ท่านจะตรวจสอบโดยยาก หรือจะตรวจสอบโดยง่าย ต้องตอบวันนี้ครับ ท่านครับ

นายเสวี สุวรรณปานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 เดี่ยวท่านการุณครับ เดี่ยวคนข้างนอกจะเข้าใจผิด สิ่งที่ท่านยกตัวอย่างสักครูนี้นะครับ มันเป็นเรื่องที่ท่านไปยื่นจริงหรือเปล่า หรืออย่างไรครับ หรือยกตัวอย่างเฉย ๆ

นายการุณ ไสงาม : ผมได้ยื่นคำร้องไปที่ คตส. แล้ว มีผม มีคุณวีระ สมความคิด และทันตแพทย์ศุภผล กรณีก้าวโทษ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ คุณหญิง ทิพาวดี เมฆสวรรค์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ มิชอบ ในการให้คลื่นความถี่ อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ พนักงานของทีไอทีวีดำเนินการต่อ เป็นการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ไม่ชอบ อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ได้ยื่นแล้ว ที่ คตส. และขณะนี้จะยื่นที่ ปปช. อีกอันหนึ่ง เถิดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เข้าใจแล้วครับ เป็นข้อเท็จจริงที่ท่านได้ดำเนินการไว้ คงไม่ได้กล่าวให้เสียหาย นะครับ ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ เพราะว่าเมื่อก็ท่านไปแก้ มาตราเมื่อก็เป็น หนึ่งในห้า ไปนะครับ มาตรานี้จะเอาอย่างไรครับ เพราะมันติด ๆ กันครับ มาตราสักครู่

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ เมื่อสักครู่นี้ได้มีการลงมติไปยื่นยันหนึ่งในสี่อยู่ เมื่อก็ที่ลงมติ ไปแล้วครับ หนึ่งในสี่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : มาตราตอนแรก ไซ้ไหมครับท่านการุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ๒๔๑ นะครับ หนึ่งในสี่ครับ

นายการุณ ไสงาม : หนึ่งในห้าครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : หนึ่งในห้า ขอแก้ไขครับ

นายการุณ ไสงาม : แก้ไปแล้วเป็นหนึ่งในห้าครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไซ้ครับ ไซ้ แก้เป็น หนึ่งในห้า แล้วก็ยื่น ๒๐,๐๐๐

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : แต่ได้มีการลงมติเป็น หนึ่งในสี่ไปเรียบร้อยแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อ้อ แต่แปรหนึ่งในสี่

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
โทษที่ครับ มันหลายเรื่องครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อมัน
กลับสู่สถานะเดิม เราก็คงยืนยันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ คงยืนยันตามร่างนะครับ ครับ ท่านการุณายังคงยืนยันให้ลงมตินะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ขออนุญาต
เพราะว่ามันพันกันนะครับ กรรมาธิการได้เพิ่มเติมในวรรคสุดท้ายขึ้นมา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เดี่ยวพรรคสุดท้ายก็ว่าอีกทีก็ได้นะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เพราะมันพันกันครับ แล้วก็
ท่านประธานทราบ ว่า ผมเป็นผู้ที่ทำเรื่องนี้โดยเฉพาะนี้ ผมว่ามันพันกัน กรุณาพิจารณา
พันกันด้วยนะครับ อยู่ในมาตราเดียวกันครับ กรุณา

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ถ้าท่านบอกว่าพันกัน ก็เชิญนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กรุณาตรวจสอบสุดท้ายที่กรรมการ
ได้เติมมาในหน้า ๑๑๔ นะครับ ท่านเติมเข้ามาประมาณแปดเก้าบรรทัดนี้ ผมคิดว่าท่าน
เติมเข้ามาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่แล้ว ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ครั้งที่พวกผมนี้ได้
ยื่นร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แล้วก็กล่าวโทษเอา
ผิดทั้ง ๙ คน ปปช. ในเหตุที่ขึ้นเงินเดือนตัวเอง ทุจริต ประพฤติไม่ชอบ แล้วศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง ๗ คน ไป
สอบสวนมูลความผิดแทน ปปช. นั่นก็เป็นกฎเกณฑ์ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้
ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หลังจากที่ได้ไปไต่สวน สอบสวนออกมา ท่านก็ส่งให้อัยการ
ผมจะตัดตอนตอนนี้ไป จริง ๆ แล้วมีมติออกมาไม่ถึงสามในสี่ แต่ว่าต้องส่งกลับไปยัง
องค์คณะของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แล้วท่านก็มี
คำวินิจฉัยว่า ไม่เห็นด้วยกับคณะทำงานที่ไปไต่สวนมา ก็ส่งให้อัยการสูงสุดทำเรื่องฟ้อง
กลับเข้ามายังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทำให้ ปปช. ทั้ง
๙ คน หยุดงานไปหมดเลย พอรับฟ้องก็หยุดงาน แล้วขณะเดียวกันโดนคดีอาญาอีก
ปปช. ก็หยุดชะงัก งานไม่เดินไปเป็นเวลาหลายเดือน ท่านเห็นปัญหาตรงนั้น ท่านจึงเติม
เข้ามาในวรรคนี้ แล้วหัวใจสำคัญอยากจะทำเชิญเพื่อน สสร. ช่วยดูนะครับ ท่านบอกว่า ถ้ามี
ปปช. เหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน ปปช. ทั้งหมด ให้ประธานศาลฎีกา และ
ประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามเช่นเดียวกับ ปปช. ทำหน้าที่เป็น ปปช.ชั่วคราว โดยให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ใน
ตำแหน่งได้จนกว่า ปปช. ที่ตนดำรงตำแหน่งแทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือมีคำพิพากษา

ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาว่า ผู้ขึ้นกระทำความผิด ท่านประธานครับ นับว่าเป็นความรอบคอบของกรรมาธิการที่หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมา ผมเองนั่งนึกเสียใจตอนนั้นว่า ไม่มีเวลาที่จะแปรญัตติตรงนี้ แล้วก็ลืมคิดไป ผมต้องชมนะครับว่า กรรมาธิการหยิบประเด็นนี้ขึ้นมาเพราะว่าแต่เดิมนี่ ผมเคยถามหลายต่อหลายคนบอก ไม่คิดว่า ปปช. จะโดนพร้อมกัน ๙ คน แต่เมื่อมันมีเหตุอันใดมาแล้วนี่ กรรมาธิการก็ใส่พรรคนี้ขึ้นมา ผมเห็นด้วยในการที่ท่านใส่พรรคนี้เข้ามา ที่นี้ท่านดูนิดหนึ่งนะครับ มันก็จะไปเชื่อมกับพรรคแรก เหตุนี้มันเกิดขึ้นจากพรรคแรก ท่านประธานครับ ในพรรคแรกนี้ครับ ผมต้องเรียนขอเท็จจริงนะครับว่า ตัวเลขที่ หนึ่งในสี่ นี้ คราวที่แล้วก็เป็นหนึ่งในสี่ แล้วท่านประธานครับ ผมเองนี่ เราต้องพูดความจริงกันตรงนี้นะครับว่า หนึ่งในสี่ นี้มันทำงานได้ใหม่ คราวที่แล้วนี้นะครับ มันมีเหตุที่ทำงานได้โดยเฉพาะอยู่ ๒ เหตุ หนึ่งในสี่ของวุฒิสภานี้ครับ บวกกับหนึ่งในสี่ของจำนวนทั้งหมดนี้นะครับ ทั้งสองสภารวมกันนี้ ผมต้องเรียนนะครับ อย่างที่คุณการุณพูดนี้ในวุฒิสภาไม่มีทางได้เลย แต่พอไป ๒ สภารวมกัน ผมทำหนังสือเชิญชวนพรรคการเมืองทุกพรรค เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องของพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล แต่เป็นเรื่อง ปปช. กระทำการทุจริต เชิญชวนทุกพรรคว่า มาใส่ชื่อร่วมกันได้ไหม ปรากฏว่าไม่มีพรรคใดตอบเลย มีอยู่พรรคเดียวที่ตอบ คือพรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ได้เข้ามาในกรรมาธิการของผม มาดูเอกสารหลักฐาน แล้วนั่งประชุมอยู่ ๒ วัน หลังจากที่ได้เอกสารหลักฐานทั้งหมด เขาไปล่ารายชื่อในพรรคประชาธิปัตย์ ท่านทราบไหมครับ ก็ยังได้ไม่ครบ อย่างที่คุณการุณพูดนะครับ -----

เวลาเราจะเอาความผิดคน แล้วเขามีตำแหน่งที่มีอำนาจนี้ คนมันไม่กล้า บางคนกลัว บางคนก็มีเพื่อน บางคนก็เป็นญาติ ในที่สุดผมได้จากพรรคประชาธิปัตย์มา ๙๐ กว่าคน ก็นับว่าดีมาก ๆ แล้ว คุณการุณวิ่งไปพรรคไทยรักไทย ไม่ได้เลยสักคนเดียว ในที่สุดได้มาคนหนึ่งคือ คุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ได้มา ๑ ชื่อ เรารวบรวมแทบตาย ผมนี้ถูกคนที่นั่งอยู่แถวตรงนี้ มันถอนชื่ออยู่เป็นประจำ ก็มาถอน ๆ เกือบจะไม่ได้ แต่โชคดีครับว่า ปปช. คราวนั้นปากร้าย ออกมาบอกว่า ใครเซ็นชื่อก็จะจัดการ อย่างที่คุณการุณพูด มันเลยมีคน ยึดขึ้นมา เข้ามาเซ็น ในที่สุดได้ หนึ่งในสี่นั้นจะครบเกือบตายนะครับ คราวที่แล้ว ผมคิดว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นเพื่อยื่นคำร้องเฉย ๆ ต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ในกรณีนี้ ปปช. ทุจริต ในกรณีอย่างอื่นเราต้องส่ง ปปช. แต่ถ้า ปปช. ทุจริตเอง เราต้องส่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญา เป็นช่องเดียวเท่านั้นที่จัดการกับ ปปช. ได้ในกรณีนี้ ที่จะเอาผิดทางอาญา ไม่มีช่องอื่นครับ องค์กรอื่นทำผิดเราส่ง ปปช. ได้สวน แต่ถ้า ปปช. ทำผิดเอง เราไม่มีช่องอีกแล้ว ถ้าช่องนี้ปิด ผมได้นั่งดูกันหมดแล้วว่า ไม่มีทางเลย มาตรา ๓๐๐ เก้า ท่องขึ้นใจเลย ได้ไปอย่างฉิวเฉียดที่สุด คือ หนึ่งในสี่ ท่านครับ ประเด็นนี้ถ้า หนึ่งในห้า นั้นะครับ ผมก็คิดว่าเหมาะสมพอสมควร เพราะเรายังเหลือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ท่านต้องตั้งกรรมการขึ้นมาได้สวนมูลอีก ๗ คน แล้วกรรมการได้สวนมูลนี้ต้องใช้มติสองในสาม คราวที่แล้วนั้นนะครับ ออกมาไม่ถึงสองในสาม แต่หลักฐานและข้อมูลมันชัดเจน พวกเราทำส่งไปยังศาลฎีกาชัดเจนมาก ๆ องค์คณะ ศาลฎีกา ๙ ท่าน เลยไม่ฟัง มีสิทธิที่จะโอเวอร์ รูล (Over rule) หรือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ไปตรวจสอบมูลที่ศาลฎีกาตัวเอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :

ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : กฎเกณฑ์ของศาลฎีกาวางไว้ ๒ ชั้นครับ เพราะฉะนั้นศาลฎีกาก็เลยบอกว่า ถือว่ามีมูล ส่งให้อัยการสูงสุด เกือบไม่ได้เรื่องนะครับ คราวที่แล้ว ท่านพิจารณาเถอะครับตรงนี้ ผมคิดว่าถ้า หนึ่งในห้า ไม่อย่างนั้นตรงนี้ผมจะเชิญชวนเพื่อนสมาชิกครับ อันนี้ต้องเห็นใจครับ และที่คุณการุณแปรไว้หนึ่งในห้า ต้องโหวตให้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ก็แล้วแต่กรรมการครับ กรรมการยังคงยืนยันอยู่ไหมครับ ตามหลักการนะครับ
 (นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
 มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 มาตรา ๒๔๑ วรรคแรกนะครับ กรรมการไม่ได้มีการแก้ไขนะครับ มีสมาชิก
 คือท่านการุณขอแปรญัตติไว้ครับ ในกลุ่มของท่านพิเชียรนะครับ ที่ท่านฟังมาคง
 เข้าใจแล้วนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วย
 กับท่านการุณที่ขอแปรญัตติไว้ ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ วรรคที่ ๑ นะครับ
 (สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ระหว่างรอสมาชิกลงคะแนนนะครับ ก็ขอเรียนนะครับ ตามข้อบังคับนี้ การจะอภิปราย
 อะไรนะครับ ก็ขอความกรุณาอย่าเอ่ยหรือกล่าวพาดพิงถึงบุคคลภายนอกนะครับ
 ต้องฟังระมัดระวังในสิทธิของบุคคลภายนอกด้วยนะครับ มีสมาชิกท่านใดยังไม่ลงคะแนน
 มีไหมครับ ลงคะแนนครบถ้วนแล้ว ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ
 จำนวนนะครับที่ได้ลงมติไป เห็นด้วยกับกรรมการ ๒๔ ไม่เห็นด้วย ๓๐ งดออกเสียง ๑
 นะครับ ก็แก้ไขในส่วนที่ท่านการุณแปรญัตติไว้จากร่างกรรมการ หนึ่งในสี่ เป็น หนึ่งในห้า
 นะครับ

ส่วนข้อความอื่นท่านการุณไม่ติดใจนะครับ ข้อความอื่นในวรรคที่ ๑ ครับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ อะไรทั้งหลาย

นายการุณ ไสงาม : ผมแปรญัตติไว้ทั้งหมดนี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมถามท่านให้ท่านยืนยันนะครับ

นายการุณ ไสงาม : มติลงไปแล้วครับ เขามตินั้นแหละครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ถ้าท่านไม่ขัดข้องนะครับ ผมก็ถามให้ครอบคลุมนะครับ เดี่ยวจะมาแย้งกันที่หลัง
นะครับ วรรคที่ ๑ ของท่านอื่นมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ วรรคที่ ๒ นะครับ ท่านติดใจไหมครับ มีท่านใดติดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มี ไปวรรคสามนะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข สมาชิกไม่ติดใจ หนึ่ง สอง สาม นอกจาก
ที่ลงมติไปแล้วนะครับ กรรมาธิการเพิ่มวรรคสี่นะครับ มีท่านใดติดใจไหมครับ ก็ลงเฉพาะ
หนึ่งในสี่ กับ หนึ่งในห้า ก็เป็นไปตามนั้น แต่ข้อความอื่น ๆ ผมถามแล้วท่านไม่ได้ติดใจ
ก็เป็นไปตามกรรมาธิการ แก้เฉพาะ หนึ่งในสี่ กับ หนึ่งในห้า นะครับ สมาชิกเขาไม่ได้
ติดใจครับ นี้ครับถึงได้จำเป็นต้องถามให้ชัดเจนนะครับ ขอบพระคุณนะครับ วรรคที่ ๕
กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มีสมาชิกท่านใดติดใจไหมครับ ประธานโทษนะครับ วรรคที่ ๑ ๒ ๓
วรรคที่ ๔ นะครับ วรรคที่ ๔ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีสมาชิกท่านใดติดใจนะครับ ถือว่า ที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ และมติ
ที่ผ่านไปเมื่อสักครู่ครับ มาตรา ๒๔๒ ท่านอาจารย์จรัสมีติดใจหรือครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ ผมเพียงแต่ต้องการจะให้กรรมาธิการช่วยทำให้กระจ่างนิดหนึ่งครับ คือข้อความบอกว่า ถ้ามีคณะกรรมการเหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งก็ให้ดำเนินการตามนี้ ถ้าเกิดไม่เหลือเลยละครับ ก็ให้ใช้หลักการนี้เช่นเดียวกันใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการพ่ายหน้าครับ ถูกต้องครับ มาตรา ๒๔๓ เดี่ยวเราพัก แล้วก็มาพิจารณาต่อหน้าครับ พัก ๑ ชั่วโมงครับ ขอพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๗.๔๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๓๗ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์ รอง
ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ขอดำเนินการต่อไปนะครับในภาคค่ำ ก็อยากจะเรียนว่า ขณะนี้
เราเหลืออีกประมาณ ๕๖ มาตรา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าคาน้ำถึงวันพรุ่งนี้ มีเวลาที่จะใช้
ห้องนี้ครึ่งวันเท่านั้นนะครับ อีกครึ่งวันก็อาจจะต้องไปใช้ห้องประชุมอื่น ถ้าหากมี
ความจำเป็น ระหว่างนี้ก็กำลังพิจารณากันอยู่ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับการประชุมของเรา
คืนนี้ว่า สามารถจะเคลื่อนไหว เคลื่อนไหวไปได้รวดเร็วได้สักแค่ไหน ด้วยความรอบคอบ
ด้วยนะครับ ขอดำเนินการต่อไป มาตรา ๒๔๓ นะครับ เชิญท่านเลขาคครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านงานระบบนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๔๓ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้มีการแก้ไข ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงการแก้ไขก่อนไหมครับ เชิญท่านอัครพรครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัครพร จารุจินดา มาตรา ๒๔๓ ที่มีการแก้ไข ใน (๑) นั้นแก้ไขเล็กน้อย
เนื่องจากพิมพ์มาตราที่อ้างอิงถึงตกไป ๑ มาตรา คือมาตรา ๒๗๐ นะครับ ส่วนหลักการ
นั้นเป็นไปอย่างเดิม ที่แก้ไขจริง ๆ ก็จะเป็นใน (๓) ซึ่งตามร่างเดิมที่เสนอนั้น วางไว้ว่า
ต่อไปนี้ ปปช. นั้นจะตรวจสอบหรือดูแลได้สวนเจ้าหน้าที่ที่ค่อนข้างเป็นผู้บริหารระดับสูง
ซึ่งเป็นผู้ที่ค่อนข้างเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายงบประมาณหรือว่าอนุมัติ อนุญาต และโดยที่
กฎหมายต่าง ๆ โดยทั่วไปนั้นจะ กำหนดตั้งแต่ผู้อำนวยการกองขึ้นไปนะครับ เพื่อจะให้
ปปช. นั้นรับดำเนินคดีแต่เรื่องที่ค่อนข้างมีผลกระทบต่อระบบราชการค่อนข้างมาก
ส่วนการทุจริตรายเล็กรายน้อยนั้นก็เข้าสู่ระบบการตรวจสอบของระบบราชการปกติ

นะครับ ซึ่งในขณะนี้ก็มีแนวความคิดว่าจะตั้งกระทรวงยุติธรรม จะตั้งสำนักงานปราบปรามทุจริตภาครัฐขึ้น รับผิดชอบที่มีการทุจริตข้าราชการระดับล่างนะครับ ปปช. ก็จะมาต่อยอดในระดับสูง แต่ในการพิจารณาทบทวนแล้วก็เห็นว่า แม้ว่าจะกำหนดตั้งแต่ระดับสูงขึ้นไป แต่ระดับล่างนั้น ในบางคดี บางลักษณะหรือบางเรื่องนั้น ก็เป็นการทุจริตที่เป็นการร้ายแรงนะครับ ก็เลยแก้ไขให้อำนาจ ปปช. ในกรณีนี้เพิ่มเติมได้ โดยดูจากลักษณะการกระทำความผิด ซึ่ง ปปช. จะดูแต่ละเรื่องว่า ถ้าเรื่องใดนั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างมีความร้ายแรงในการกระทำ และสมควรที่ ปปช. จะเข้าดำเนินการเอง ปปช. ก็จะกำหนดความผิดในลักษณะดังกล่าว แล้วก็ตั้งคดีเหล่านั้นเข้ามาดำเนินการเองได้ด้วยนะครับ ก็จะเป็นการขยายอำนาจของ ปปช. ซึ่งก็จะเป็นไปตามลักษณะที่ ปปช. ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ครับ

ใน (๔) ที่แก้ไขนั้นเป็นการแก้ไขเพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้นนะครับ ว่าการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินที่ ปปช. ทำนั้นคงต้องมีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบ ก็กำหนดให้ ปปช. นั้นสามารถที่จะวางหลักเกณฑ์เพื่อให้ประกาศขึ้นมาชัดเจนว่าหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบของบัญชีทรัพย์สินนั้นจะดำเนินการแบบใดนะครับ -----

เพราะเดิมนั้นก็มีปัญหาอยู่ว่า ปปช. สามารถที่จะออกประกาศ หรือออกระเบียบในการตรวจสอบเรื่องนี้ได้เพียงใด

ส่วน (๔/๑) นั้นเป็นการรองรับบทบัญญัติหมวดใหม่ที่สร้างขึ้น ก็คือเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็ให้ ปปช. มีอำนาจในการดำเนินการในเรื่องนั้นเพื่อสอดคล้องกับหมวดใหม่ที่สร้างขึ้นด้วยนะครับ

ส่วน (๕) เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย ในเรื่องเกี่ยวกับการประกาศว่า บังคับว่าให้ประกาศนั้นจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หมายถึงรายงานผลการตรวจสอบ รวมทั้งการเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย เดิมนั้นเพียงแต่ให้พิมพ์เผยแพร่กว้าง ๆ คราวนี้ก็บังคับเงื่อนไขเพิ่มขึ้น ว่าประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วก็เปิดเผยต่อสาธารณะ การแก้ไขหลักใหญ่ ๆ ก็จะมีลักษณะอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ขอบพระคุณครับ มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ๒ ท่านนะครับ ท่านพิเชียร ท่านการุณ เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. มาตรฐานี้ก็เป็นมาตราที่ผมขอเพิ่มเติมอีกวรรคหนึ่งขึ้นมา ด้วยเหตุที่ผมเสนอให้มี ปปช. ระดับจังหวัดนะครับ มาตรฐานี้ก็จะทำให้เกี่ยวข้องกับงานที่เราพิจารณามีมติไปแล้วที่ให้มี ปปช. จังหวัด ท่านสมาชิกผมคงไม่จำเป็นต้องอภิปรายเรื่อง ปปช. จังหวัดต่อนะครับ ในส่วนนี้ที่เพิ่มเติมคือ ให้มีองค์คณะในการไต่สวนตาม (๑) (๒) (๓) ซึ่งกระทำโดยกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนนะครับ ซึ่งผมเขียนในตอนนั้นก็ด้วยเหตุที่เขียนยังไม่ครบถ้วนอยู่บ้างเหมือนกัน ในกรณีที่มี ปปช. จังหวัดไม่ได้เขียนล่วงไปถึงอย่างนั้น ก็เอาหลักการไว้ ถ้าท่านเห็นด้วยก็จะทำให้ทางกรรมาธิการไปช่วยดูให้ให้สอดคล้องกันเท่านั้นเองครับ คือเป็นลักษณะขององค์คณะให้มีลักษณะขององค์คณะเท่านั้นแหละครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ของท่านสมชัย ผู้แปรญัตติพอใจใช่ไหมครับ ท่านอลิสสาหรือครับ เชิญครับ

นางสาวอลิสา พันธุศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานค่ะ ท่านสมชัยบอกว่า
ไม่ติดใจค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ กรรมาธิการครับ ของท่านการุณก็เหลือประเด็นเดียว ท่านการุณ
เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการครับ ก็คงจะมีประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติว่า ท่านยัง
ติดใจเรื่ององค์คณะการไต่สวน ว่าต้องกระทำโดยกรรมการ ปปช. จำนวนไม่น้อยกว่า
๓ คน กระผมขอกราบเรียนว่า ในการไต่สวนในขณะนี้ให้กรรมการ ปปช. ๑ ท่าน ร่วมกับ
ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้ด้านต่าง ๆ ซึ่งเราได้ขอระเบียบมา ตามแต่ว่าในเรื่องที่มีความ
ชำนาญแล้วก็ได้ตั้งองค์คณะอย่างนี้ แต่ว่าถ้าเผื่อเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่ เราก็สามารถตั้งกรรมการ ปปช. เพิ่มได้นะครับในการไต่สวน
อย่างคดีทุจริตคลองด่านที่ผมเป็นประธานอนุกรรมการอยู่ ก็ประกอบด้วยกระผม
และท่านกรรมการ ปปช. อีก ๑ ท่านที่ร่วม แล้วก็อนุกรรมการไต่สวนซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญจากสภาพัฒน์ จากองค์กรที่รู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเป็นอย่างดี
อย่างนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขาก็เจ็ดแปดท่านนะครับในการทำ
หน้าที่ มันก็ทำหน้าที่ด้วยดี ก็ไม่มีปัญหาอะไรในรูปแบบอย่างนี้ ซึ่งมีการกลั่นกรองเมื่อมี
การชี้มูลแล้ว มีการสรุปความเห็นก็ต้องนำมาให้คณะกรรมการ ปปช. ทั้งชุดเพื่อที่จะชี้มูล
ความผิด ซึ่งกระผมก็เห็นว่าเป็นความรอบคอบดี แล้วเราก็ได้มีประกาศของคณะ
คมช. ได้มีการแก้ไข ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองได้มีการแก้ไขให้มติของ
คณะกรรมการ ปปช. เป็นเสียงข้างมากแล้วก็ไม่ถูกบดบัง แล้วก็สามารถที่จะลงมติได้
โดยสะดวก -----

เพราะฉะนั้นในรูปแบบที่ทำมาแล้ว ผมเห็นว่าทำด้วยความราบรื่น แล้วก็ด้วยความรอบคอบ แล้วก็ทำอย่างที่ได้มีการไตร่ตรอง ด้วยความที่มีดุลยพินิจที่ใช้ความรู้ความสามารถเพียงพอแล้ว เพราะฉะนั้นก็ขอเป็นนะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านเป็นครับ ท่านการุณครับ พอรับได้ไหมครับ จะได้ไม่ต้องโหวตครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. เพื่อให้มันสอดคล้องกับตัวที่เราได้ผ่านมติไปแล้วเกี่ยวกับเรื่อง ปปช. จังหวัดนะครับ กรณีที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงมา บอกว่า ปปช. ก็มีการให้กรรมการแต่ละท่านไปมีอนุกรรมการอะไรต่าง ๆ ขึ้นมา แต่สุดท้ายก็ต้องนำมาให้ ปปช. ทั้งคณะ คือ ๙ คน ๙ ท่านทำการวินิจฉัยทุกเรื่อง ผมเห็นว่าถ้าหากเป็นการจัดองค์คณะขึ้นมาแล้วจะทำให้ทำงานลุล่วงได้แล้วก็สอดคล้องกับการที่มี ปปช. จังหวัดนะครับ ขอเพิ่มถ้อยคำหนึ่งครับ เพื่อให้สอดคล้องกับที่เรามีมติไปแล้วครับว่า โดยกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แล้วแต่กรณีนะครับ ถ้าเป็นของชาติก็องค์คณะ ๓ ๓ ไป ถ้า ปปช. จังหวัดก็สามารถมีองค์คณะ ๓ ไม่น้อยกว่า ๓ ก็สามารถพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ที่มีบัญญัติไว้ในกฎหมาย ปปช. ก็จะทำให้สอดคล้องกับมติที่เราผ่านไปแล้วเรื่อง ปปช. จังหวัดครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มีเสริมเต็มเข้าไปอีกครับ กรรมาธิการยื่นใหม่ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการครับ คือกระผมเห็นว่าอย่างนี้ครับ ที่ท่านการุณได้กรุณาแปรญัตติ แล้วก็ทาง สสร. ได้เห็นชอบ ก็คือ ให้มีกรรมการ ปปช. จังหวัด แต่ว่าให้เป็นไปตามกฎหมายที่จะบัญญัติ ซึ่งเรายังไม่รู้เลยครับรายละเอียดในการบัญญัติกฎหมายจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นในการบัญญัติกฎหมายก็ต้องใช้ความรอบคอบนะครับ กระผมก็ต้องไปให้ทางคณะกรรมการ ปปช. รวมทั้งข้าราชการ ปปช. ทั้งหมดเขาเป็นผู้ที่ร่วมพิจารณาว่า รูปแบบมันควรจะเป็นอย่างไร อะไร อย่างไร อำนาจหน้าที่ควรจะเป็น

เป็นอย่างไร ทำอย่างไรจึงจะไม่ถูกกดดันจากพวกที่เป็นพวกทุจริตหรือประพฤตินิยมชอบต่าง ๆ ทำอย่างไรถึงจะถอดถอนเขาออกได้ เขาจะไต่สวน ระบบไต่สวนจะทำอย่างไร มันล้นแล้วแต่ล่องลอยอยู่ในปากฟ้าทั้งนั้นเลยครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าทุกอย่างก็ควรจะเป็นเรื่องของกฎหมายลูกครับ ที่ท่านเขียนกับบอกไว้แล้วว่า ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นก็ยังไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนมัดไว้ตรงนี้นะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเราจะหาทางออกไม่ได้ครับ เหมือนในขณะนี้ท่านเข้าห้องที่ยังมีมัดติดอยู่ แต่เรารู้ว่ามันมีองค์ประกอบหนึ่ง ที่ท่านได้ร่วมกับท่านอาจารย์การุณได้เห็นชอบนะครับ ไปเกิดอันนั้นขึ้นมา แต่ว่ากระบวนการมันเป็นอย่างไรนี่ครับ มันนอกเหนือจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะพิจารณา เพราะฉะนั้นก็คงยื่นครับผม

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ เพราะฉะนั้นก็ต้องขอเรียนถามเป็นประการแรกว่า มีท่านสมาชิกท่านใดที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มีก็คงเหลือประเด็นที่จะต้องถามว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือเห็นด้วยกับข้อแปรญัตติของท่านการุณ ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมาธิการ โปรดกด เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เห็นด้วยกับการแปรญัตติของท่านการุณ ใสงาม โปรดกดไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ กรุณาลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านที่เพิ่งเข้ามาใหม่ครับ ใช้เวลาหน่อยครับ ทางด้านนี้มีของท่านอาจารย์เกริกเกียรติ
อาจารย์พร้อม ได้ใหม่ครับ ได้แล้วนะครับ ทุกท่านลงคะแนนหมดแล้วนะครับ ขอปิดการ
ลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ๔๓ นะครับ
ไม่เห็นด้วย ๒๑ งดออกเสียง ๒ ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๖๖ ครับ เป็นอันว่าเห็นด้วยกับ
กรรมวิธีการสำหรับมาตรานี้ครับ

ขอเรียนเชิญต่อครับ ๒๔๔ ครับ ท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๔๔ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
มาตรานี้มีการแก้ไขอีกครับ เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการจะชี้แจงอะไรก่อนไหมครับ เรียน
เชิญครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัครพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ มาตรานี้เพียงแต่แก้ไขถ้อยคำเท่านั้น
นะครับว่า เดิมที่เขียนว่า สำนักงาน มาตรานี้เป็นมาตราที่ว่าด้วยการมีหน่วยงานธุรการ
แต่ของเดิมไปเขียนเรื่องหน้าที่การกำกับดูแลจริยธรรมมาไว้อยู่ในมาตรานี้ ทำให้เกิดสงสัย
ว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานธุรการหรือคณะกรรมการ คณะกรรมาธิการจึงได้ย้ายไป
ข้อ (๔/๑) ของมาตรา ๒๔๓ ที่ผ่านมาแล้วนะครับ ส่วนวรรคสุดท้ายเป็นการเขียนถ้อยคำ
เพื่อให้สอดคล้องกันกับทุกมาตราเป็นแบบเดียวกันครับ หลักการนั้นจะคงเดิมตามร่างเดิม
ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ แก้ไขเล็กน้อยนะครับถ้อยคำ ก็มีผู้แปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติอยู่
๑ กลุ่มครับ กลุ่มท่านพิเชียรก็คือท่าน แต่ว่าท่านคงจะเป็นเกี่ยวข้องกับเรื่องของสภาเดียว
ก็คงไม่มีปัญหาครับ ใช่ไหมครับคุณพิเชียรครับ ยืนยันนะครับ ท่านสมชัย คุณอลิสสา
ครับ ยืนยันนะครับ ตรงนี้ก็บอกว่าผู้แปรญัตติพอใจใช่ไหมครับ ใช่ครับ พักหน้า มาตรานี้
ก็คงต้องเรียนถามว่าที่มีการแก้ไขนั้นท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับที่กรรมาธิการ
แก้ไขถ้อยคำ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ถ้าไม่มีนะครับ มาตรานี้ก็ขอผ่านได้นะครับ ต่อไปมาตรา เชิญครับ ท่านเลขาครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
๔. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๕ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการ
สงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ขอภัยที่ขัดจังหวะ
ท่านประธานครับ ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ ผมกราบ
เรียนท่านประธานและท่านกรรมวิธีการร่างอย่างนี้ครับว่า เมื่อเราพิจารณาบทบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสร็จเรียบร้อยแล้ว
นะครับในส่วนที่ ๓ นี้ เนื่องจากที่ประชุมได้มีมตินะครับเห็นชอบด้วยกับญัตติของ
ท่านการุณ ไสงาม ในการที่จะให้เพิ่มเติมข้อความวรรคท้ายของมาตรา ๒๓๙ ครับ
ท่านประธาน เรื่องให้มีคณะกรรมการ ปปช. ประจำจังหวัดครับ ผมก็กราบเรียนเป็น
ข้อสังเกตผ่านไปยังกรรมวิธีการร่างครับว่า เมื่อมี ปปช. จังหวัดเกิดขึ้นแล้วนี้
บทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ปปช. แห่งชาติ หรือ ปปช. กลาง ขออนุญาตใช้ศัพท์นี้ไป
ก่อนนะครับ เพราะมี ปปช. จังหวัดเกิดขึ้นมาแล้วนะครับ การถอดถอนอำนาจหน้าที่ตั้งแต่
มาตรา ๒๔๓ ว่าไปเรื่อยเลยนะครับจนถึงมาตรา ๒๔๔ จะต้องเอามาปรับใช้กับ ปปช.
จังหวัดอย่างไรหรือไม่นะครับท่านประธาน เรายังไม่ได้พูดถึงเลยครับ เพราะว่าเพิ่งจะมา
เพิ่มเติมโดยมติที่ประชุมให้มี ปปช. จังหวัดเกิดขึ้น ก็ขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตว่าจะต้อง
ไปเพิ่มเติมหรือเขียนให้ยึดโยงกันอย่างไรใหม่ครับ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ ปปช. กลาง
ที่จะเอามาใช้กับ ปปช. จังหวัดได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับคุณสุรัชย์ครับ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตให้ท่านกรรมวิธีการรับไปปรับโยงโยอะไร
กันนะครับ ท่านอาจารย์วิชาครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชา มหาคุณ ครับ กรรมธิการยกกว้าง ก็ต้องขอบคุณท่านสุรชัยที่ได้ให้ข้อสังเกตแต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากว่า มันเกิดขึ้นมาแบบฉับพลันทันที แบบเร่งด่วน แล้วก็ไม่ได้มีการวางแผน ไม่ได้มีการตรวจตรา ไม่ได้มีความคิดอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นมันจะไปแก้ร่างรัฐธรรมนูญแบบชนิดที่เรียกได้ว่า มันทำให้สอดคล้องกับสิ่งที่มันเกิดขึ้นชนิดที่ฉับพลันทันด่วน เหมือนโผล่ขึ้นมาในทันทีอะไรอย่างนี้นะครับ คงไม่ได้ครับ จะทำให้ประชาชนเข้าใจผิดว่ากรรมธิการยกกว้างแบบพวกมากลากไป หรือว่าจะไปอย่างนั้น อย่างนี้ ตามที่ ไม่ได้คิดคำนวณเอาไว้หรือประเมินเอาไว้ล่วงหน้า เพราะฉะนั้นที่ว่าเขียนว่า ทั้งนี้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติถูกแล้วนะครับ ก็คือ เคารวะหัตถ์นะครับ ที่ไม่ตกคำนี้นะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วจะยุ่งกว่านี้ เพราะฉะนั้นทุกอย่างก็ต้องค่อย ๆ คิด ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ นั้นไป เพราะว่าในโลกนี้ไม่มีองค์กรอิสระที่ไหนมีคณะกรรมการอิสระอยู่ในต่างจังหวัดครับ นี่กระผมขอกราบเรียนท่านที่เคารพอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นนี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเลยในโลกนี้ เพราะฉะนั้นต้องขอไปคิดให้รอบคอบก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวานานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ ท่านอาจารย์เกริกเกียรติครับ เจ้าหน้าที่ครับ ไมโครโฟน (Microphone) อาจารย์เปลี่ยนที่หน่อยครับ ไมค์ตัวใหม่ครับ

ศาสตราจารย์เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นที่ท่านวิชาพูด เป็นประเด็นที่มีความสำคัญ ในฐานะที่ผมเคยอยู่ใน ปปช. อยู่ ก็ได้มีการพูดกันถึงว่าควรมี ปปช. จังหวัดหรือไม่ ซึ่งก็โดยรวมแล้วก็เห็นว่า มันไม่ควร องค์กรตัวนี้อาจจะมีองค์กรส่วนหนึ่งที่ช่วยในระดับจังหวัด แต่ว่าการพิจารณาการตัดสินใจทั้งหลายทั้งปวงนี้ควรจะอยู่ที่คณะกรรมการ ปปช. เรื่องนี้ ผมว่าเป็นประเด็นสำคัญทีเดียว ต้องขอประทานโทษด้วยว่า ความจริงผมตั้งใจจะช่วยท่านวิชาการตอบชี้แจงเรื่องนี้ แต่เนื่องจากว่าในบ่ายวันนี้มีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาเรื่องกฎหมายพรรคการเมืองอยู่ ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญซึ่งจะต้องพยายามให้ออกมาให้เร็วทันกับรัฐธรรมนูญที่ร่างเสร็จ ในบ่ายวันนี้กรรมธิการที่อยู่ในคณะทำงานชุดที่พิจารณานี้ประมาณสี่ห้าคน แล้วก็ลงมาไม่ทันในการลงคะแนน ผมก็รู้สึกว่าร้อสึก

เสียใจเหมือนกันว่าทำไมได้ทำหน้าที่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ท่านวิชาพุดถูกต้องแล้วครับ ขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ครับ ก็คงมีทางแก้ไขตามกฎหมายที่มีอยู่ครับ ผ่านไปแล้วก็ผ่านไปยังขั้นตอนหนึ่งนะครับ ขอเชิญมาตราต่อไปเลยนะครับ ท่านเลขาครับ เมื่อก่อนแล้วหรือครับ ๒๔๕ ไขใหม่ครับ มาตรา ๒๔๕ มีการแก้ไขเยอะไหมครับ ท่านกรรมาธิการครับ มีการแก้ไข จะชี้แจงก่อนไหมครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ ในมาตรา ๒๔๕ นั้น จะแก้ไขอยู่ใน ๒ จุดใหญ่ ๆ ครับ ในจุดแรกนั้นเป็นเรื่องที่ได้มีการหารือกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในระยะต่อไปนั้นจะดำเนินการโดยแยกเป็น ๒ ลักษณะ คือในภาคปัจจุบันนั้นคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้นจะทำหน้าที่รวมทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินจริง ๆ นะครับ กับการดูแลเรื่องวินัยการเงิน การคลัง ที่นี้งานทั้งสองด้านนั้นความจริงมันใช้บุคคลที่คนละลักษณะกัน แม้ว่าจะเกี่ยวข้องกันก็ตามนะครับ งานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้นอาจจะเน้นหนักไปในด้านผู้เชี่ยวชาญอีกด้านหนึ่ง คือด้านบัญชี ด้านอะไรพวกนั้นไป แต่ด้านวินัยทางการเงิน การคลังนั้นอาจจะต้องมีสายกฎหมายเข้ามาาร่วมด้วย -----

เพราะฉะนั้นแนวความคิดของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงต้องการที่จะให้บทบาทตรงนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น และก็มีประสิทธิภาพสูงขึ้น แต่ก็มีได้จะประสงค์ที่จะตั้งเป็น ๒ องค์การคู่กัน ยังคงเป็นองค์การในภาพใหญ่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนะครับ คือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินในภาพใหญ่ ซึ่งจะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจเงินด้านการบัญชีนั้นเป็นหลักใหญ่ นั้น ก็จะทำหน้าที่หลักเกี่ยวกับวางมาตรฐาน เกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน การให้คำแนะนำปรึกษาแก่ส่วนราชการต่าง ๆ ในการทำให้ถูกต้องตามมาตรฐานเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วที่บัญญัติเพิ่มขึ้นก็คือ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้เอง จะไปตั้งคณะกรรมการวินัยทางการเงิน การคลัง ที่เป็นอิสระขึ้นมา แล้วคณะกรรมการการเงิน การคลัง ตรงนี้จะทำหน้าที่พิจารณาการดำเนินการหรือการกระทำต่าง ๆ ของส่วนราชการที่มันผิดไปจากวินัยการเงินการคลัง โดยวิธีนี้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็สามารถที่จะสรรหาบุคคลซึ่งเหมาะสมในการที่จะวินิจฉัยการชี้ขาดคดีได้ เข้ามาผสมกับการทำงานของบุคลากรด้านการบัญชีทั้งหลาย หรือด้านเศรษฐศาสตร์ทั้งหลายนั้นเข้ามาทำหน้าที่ แล้วก็จะทำให้พัฒนางานด้านวินัยทางการเงิน การคลัง นั้นเข้ามาเป็นปีกแผ่นขึ้น ในลักษณะอาจจะเรียกว่า อาจจะใกล้เคียงหรือยังไม่ถึงใกล้เคียง แต่ว่าในลักษณะที่เป็นศาลบัญชีของในต่างประเทศเขา ในอนาคตซึ่งอาจจะพัฒนากันไปตรงนั้น นั่นคือการพัฒนาของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่มีความประสงค์จะพัฒนาออกไปในด้านนี้นะครับ คณะกรรมการจึงได้เขียนลงไปให้เห็นเป็นแนวทางเพื่อจะดำเนินการต่อไป รายละเอียดนั้นก็ไปอยู่ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป ในจุดที่ ๒ ที่แก้ไขก็คือ การกำหนดการเขียนนะครับ เรื่อง ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้น เขียนรองรับว่า เป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระและเป็นกลาง คำนอานาจอยู่กับตัวคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แล้วก็เขียนบทบัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับฐานะของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระในการบริหารงาน นั่นคือสิ่งที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปจากที่ร่างเดิมครับท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่ารัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นไว้ นะครับ อาจารย์คมสัน โพธิ์คง เชิญครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ครับ ผม คมสัน โพธิ์คง กรรมการเสียงข้างน้อยและสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญครับ
 เนื่องจากคณะกรรมการได้แก้ไข ข้อความในมาตรา ๒๔๕ นะครับ ในวรรคที่ ๖ ที่ ๗
 แล้วก็ที่ ๘ ซึ่งสอดคล้องกับที่กระผมได้ขอสงวนไว้ นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนขอประเด็น
 วรรคหก วรรคเจ็ด แล้วก็วรรคแปด ผมไม่ตั้งใจนะครับ เพียงแต่จะสอบถามนิดหน่อย
 นะครับว่า ในส่วนขององค์ประกอบของคณะกรรมการในวรรคสองนี้ คำว่า ด้านอื่น นี้
 ตีความได้รวมถึงหลาย ๆ ด้าน เช่น วิศวกรรม นิติศาสตร์ และด้านอื่นด้วยใช่ไหมครับ
 ถ้าเป็นอย่างนั้น ผมไม่ตั้งใจครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ตีใจ
 เฉพาะวรรคสองนะครับ ท่านกรรมการจะตอบได้เลยนะครับ เชิญครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กระผม อัคร จารุจินดา ที่เขียนไปนั้น ที่เขียนระบุถึงด้านต่าง ๆ นั้น คืออาจจะ
 หมายถึงว่าด้านที่จำเป็น แต่เขียนถึงด้านอื่น ๆ นั้น ก็เพื่อให้ดูในทุก ๆ ด้านที่อาจจะ
 เกี่ยวข้อง หรือจะมาเป็นประโยชน์ต่องาน เพราะฉะนั้นอย่างที่อาจารย์คมสันพูดนั้น
 เป็นไปตามนั้น อาจจะเป็นสายกฎหมาย หรือสายวิศวะ หรืออะไรก็ตามที่จะเข้ามาช่วยเสริม
 ในงานของการตรวจเงินแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพขึ้นครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
 อาจารย์คมสันพอใจหรือยังครับ

นายคมสัน โพธิ์คง (กรรมการ) : ไม่ตั้งใจอะไรครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
 ขอบพระคุณครับ คราวนี้เราพิจารณากันไปนี้ยาวนะครับ มาตรานี้ เพราะฉะนั้นไปกันที่
 ละวรรค ผมเรียนถามไปที่ละวรรคกันไปเลยนะครับ วรรคหนึ่ง มีท่านผู้ใดยังตีใจ
 ของผู้ใดสงวนไว้ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๒๑๐

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ไม่มี
นะครับวรรคหนึ่ง วรรคสองของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็เห็นชอบไปแล้ว ท่านผู้อื่นไม่มี
ติดใจนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
วรรคสามครับ วรรคสามของคุณพิเชียร ของอาจารย์จรูญด้วย หรือว่ายังไม่ได้แปรญัตติ
ท่านพิเชียรก่อนครับ โทษครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 นะครับ กระผม พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ สสร. นะครับ ผู้แปรญัตติในมาตรา ๒๔๕ นี้
 นะครับ กระผมตั้งใจนะครับ ในวาระสามนี้ที่กล่าวถึงคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 มีหน่วยธุรการของคณะกรรมการที่เป็นอิสระนะครับ โดยมีผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือ
 ผู้ว่า สตง. เป็นผู้บังคับบัญชา อยู่ในการกำกับของประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
 ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
 กระผมขออนุญาตเรียนถามทางกรรมาธิการยกเว้นนะครับว่า แล้วคณะกรรมการตรวจ
 เงินแผ่นดินนี้ มีหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินอยู่อีก
 หรือเปล่าครับ นี่อันที่ ๑ แล้วก็ขออนุญาตทราบขอบข่ายนะครับ หรือว่ารายละเอียด
 เท่าที่จะเป็นไปได้ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน
 เพราะกระผมได้รับทราบมาว่า ในระยะหลังนี้มีการปรับปรุงแก้ไขขอบเขตอำนาจหน้าที่
 ระหว่าง ผู้ว่า สตง. กับคณะกรรมการที่เรียกว่า คณะกรรมการ คตง. นี่นะครับ กระผม
 อยากจะเรียนถามว่า ขอบเขตอำนาจหน้าที่นี้ยังเหมือน พรบ. ตรวจเงินแผ่นดินเดิม
 หรือว่ามีการปรับเปลี่ยน เพราะกระผมได้ยินมาว่า อำนาจของ คตง. นั้นลดลง แล้วก็
 อำนาจของผู้ว่า สตง. นั้นมากขึ้น ตรงนี้ช่วยทำความเข้าใจกับกระผมสักนิดหนึ่ง
 นะครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานมากครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 อย่างเพิ่งตอบนะครับ เพราะว่ามีท่านสุรชัย วรรคสาม ด้วยใช่ไหมครับ ท่านอาจารย์สุรชัย
 เชิญนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย
 เลี้ยงบุญเลิศชัย วรรคสาม ไม่ตั้งใจแล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบคุณมากครับ ถ้าอย่างนั้นก็กรรมาธิการกรุณาตอบคำถามของคุณพิเชียร
 สักนิดนะครับ เชิญครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ การทำงานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

กับผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนะครับ จะมี ๒ ลักษณะ ในลักษณะที่เป็นหัวหน้าหน่วยงาน นั้น ก็จะอยู่ในกำกับของประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามวรรคสาม แต่ถ้า การทำหน้าที่ที่เกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินแล้วนั้น ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินนั้นจะมี ความเป็นอิสระและเป็นกลาง ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานของตัวคณะกรรมการกับ ตัวผู้ว่าการนั้นมีการคานและถ่วงดุลกัน อันนี้เป็นลักษณะพิเศษของการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งก็คงไว้ตามที่เดิมมาของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นะครับ เป็นหลัก ส่วนการแก้ไขกฎหมาย การตรวจเงินแผ่นดินนั้น เข้าใจว่าไม่ได้มีการแก้ไข เพียงแต่ว่าในช่วงที่เมื่อมีการปฏิรูป การปกครองแผ่นดินนั้น คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้ให้ฟื้นขึ้นมา แล้วก็ประกาศ คณะปฏิรูปนั้น ให้ผู้ว่าการทำหน้าที่ทั้งกรรมการและผู้ว่าการ แต่เป็นกรณีชั่วคราว เมื่อรัฐธรรมนูญนี้ประกาศใช้บังคับแล้วนั้น ก็จะต้องมีการสรรหากรรมการตรวจเงิน แผ่นดินขึ้นมาใหม่ แล้วก็ทำหน้าที่ในลักษณะเดิมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : พอใจ ใหมครับ คุณพิเชียรพอใจนะครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ครับ ท่านประธานครับ คือกระผมเอง ที่ผ่านมาก็ชื่นชมในการทำงานของท่านผู้ว่า สตง. มาโดยตลอดนะครับ แต่ว่ากระผม ได้รับทราบมาว่ามีข้อขัดแย้งกันระหว่าง คตง. กับ สตง. นะครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คงไม่เป็นไร ข้อขัดแย้งเรื่องของเขา

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : ก็ขออนุญาตว่าอย่าให้มีความขัดแย้ง ไต ๆ กันนะครับ ขอให้ยึดการตรวจเงินแผ่นดินให้ดีที่สุด

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : เราเขียนรัฐธรรมนูญแล้วกัน เราร่างรัฐธรรมนูญก็แล้วกัน เรื่องความขัดแย้งอย่าไปยุ่งเขา เลยครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : เข้าใจครับ ขอกราบขอบพระคุณ อย่างสูงครับ

๒๑๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เสาวลักษณ์ ๙๑/๓

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ พรรคสาม ก็ไม่มีผู้ใดติดใจอีกแล้วนะครับ ขอผ่านไปพรรคสี่ครับ หนึ่ง สอง
สาม สี่ นะครับ มีกลุ่มไหนครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ไม่มีนะครับ ไม่มีก็ไปพรรคห้า ให้ประธานวุฒิสภา ไม่มีอีกเช่นกันนะครับ พรรคหก ก็ไม่มี
ครับ พรรคเจ็ด ก็ไม่มีครับ ท่านพิเชียร

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : มีครับ ท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
พรรคเจ็ด ใช่ครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับผม สำหรับพรรคเจ็ดนี้นะครับ
ท่านประธานครับ คือกระผมขออนุญาตเรียนถามนะครับ เอาอย่างสั้นเลยนะครับ -----

ที่จะให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยทางการเงินและการคลังที่เป็นอิสระ เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยการดำเนินการที่เกี่ยวกับวินัยทางการเงิน การคลัง และการงบประมาณนั้นนี้ กระผมอยากจะขออนุญาตเรียนถามนะครับว่า การตั้งคณะกรรมการวินัยทางการเงินและการคลังที่เป็นอิสระนี้ จะเป็นการไปแทรกแซง หรือไปก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของแบงก์ชาติ และกระทรวงการคลังหรือไม่ครับ เพราะว่าในปัจจุบัน แล้วก็ในอดีตที่ผ่านมา ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมวินัยทางการเงินนี้ ก็คือ แบงก์ชาตินะครับ แล้วก็ผู้ที่ควบคุม แล้วก็กำกับดูแลนโยบายการเงินนี้ ก็คือ แบงก์ชาตินะครับ ส่วนผู้ที่กำกับนโยบายการคลัง หรือว่าวินัยทางการคลังนี้ ก็คือ กระทรวงการคลังครับ ที่นี้ถ้าตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมา ซึ่งอันนี้เป็นข้อความใหม่ ที่ทางกรรมาธิการยกร่างได้เพิ่มเติมขึ้นมา กระผมไม่มั่นใจนะครับว่า ตรงนี้จะไปก้าวก่ายหรือไปซ้ำซ้อนกับการทำงานของแบงก์ชาติ และกระทรวงการคลังหรือไม่ ตรงนี้อยากให้ทางยกร่างได้ช่วยชี้แจงให้พวกเราเข้าใจหน่อย แล้วก็ถ้าไม่ซ้ำซ้อนไม่ไปแทรกแซงการทำงานของแบงก์ชาติ และกระทรวงการคลังนี้ บทบาท อำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอบเขตของการทำงานนี้ครับ จะกว้างขวางมากน้อยขนาดไหน เพราะว่าในต่างประเทศนี้ครับ เขาก็มีคณะกรรมการควบคุมวินัยทางการเงิน การคลังนี้ แต่ส่วนมากแล้วนี้จะขึ้นอยู่กับแบงก์ชาตินะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามาแยกเป็นองค์กฤษฎีการอย่างนี้ ผมไม่แน่ใจว่าในท้ายที่สุดนี้มันจะมีขึ้นมา ๒ หน่วยงานหรือเปล่าที่จะมาคุมนโยบายการเงิน แล้วก็นโยบายการคลัง ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่มากนะครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่สวนทางกันนะครับ ขออนุญาตเรียนถามครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียน เรื่องคณะกรรมการวินัยทางการเงินและการคลัง เพื่อท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทราบครับ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า คณะกรรมการวินัยทางการเงินและการคลังนี้ ไม่ได้เกี่ยวกับ

๒๑๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

พรเทพ ๙๒/๒

แบงก์ชาติ ไม่ได้เกี่ยวกับธนาคารทั้งหลายแต่ประการใดทั้งสิ้น ความจริงแล้ว คณะกรรมการชุดนี้เป็นชื่อที่มีอยู่แล้วนะครับ ในรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ แล้วก็ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อยู่แล้วนะครับ ตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กรรมการชุดนี้จะทำหน้าที่ดูเรื่องวินัยการเงิน การคลังในภาครัฐ ไม่ใช่ภาคเอกชน ผมหมายความว่า โดยปกติเมื่อกระทรวงการคลังได้ออกระเบียบ กฎเกณฑ์ทั้งหลายขึ้นมาขึ้นนะครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหลาย พวกข้าราชการ พวกพนักงานทั้งหลาย อาจจะทำผิดกฎเกณฑ์ทางวินัยการเงิน การคลังเหล่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ตามระเบียบกระทรวงการคลัง สมมุติหน้าครับ บอกว่า ต้องจ่ายเงินค่าเบี้ยประชุม ครั้งละ ๘๐๐ บาท ก็มีคนไปจ่าย ๙๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้นนะครับ หรือตามระเบียบกระทรวงการคลัง บอกว่า คนที่มีหน้าที่รับเงินนี้ต้องส่งเงินเข้าคลังภายใน ๑ วันทำการ ก็ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นใช้เวลา ๒ วัน ๓ วัน ๕ วันบ้าง นำเงินส่งคลัง ก็ถือว่าผิดวินัยทางการเงิน การคลังครับ ซึ่งปัจจุบันนี้มีระเบียบ มีข้อบังคับของ สตง. อยู่หน้าครับว่า ใครก็แล้วแต่ที่ทำผิดวินัยทางการเงิน การคลัง ต้องรับโทษปรับทางปกครอง โทษปรับทางปกครองนั้นก็จะมีขั้นต่ำตั้งแต่ ๑ เดือนของเงินเดือน ไปจนถึงขั้นสูง ๑๒ เดือนของเงินเดือนนะครับ โดยปัจจุบันนี้ก็มีคณะกรรมการวินัยทางการเงิน การคลังของ สตง. หรือ คตง. อยู่แล้วนะครับ กรรมการชุดนี้ก็ทำหน้าที่ให้ความเห็นครับ เพื่อลงโทษปรับทางปกครอง ๑ เดือนของค่าปรับนี้ นะครับ อย่างที่ผมเขียน ๑ เดือนของเงินเดือน หรือ ๑๒ เดือนของเงินเดือน แล้วแต่กรณี นะครับ กรณีนี้ก็เป็นการย้ำให้เห็นชัดครับว่า อำนาจในการแต่งตั้งนั้นมีอยู่ แล้วก็ท่าน อัครมนตรีครับ ท่านรองเลขาธิการกรมการได้เรียนไปแล้วนะครับว่า กรรมการวินัยทางการเงิน การคลังที่เป็นอิสระนี้จะค่อย ๆ พัฒนาตัวเองไปสู่การเป็นศาลบัญชี เพื่อทำหน้าที่เป็นศาลขั้นต้นนะครับ ในทางการเงิน การคลังต่อไป ขออนุญาตกราบเรียนท่านว่า ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องแบงก์ชาติ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับธนาคาร ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินที่เราประสบปัญหาในช่วงสี่ห้าปีที่ผ่านมา กรรมการชุดนี้ชื่ออาจจะคล้ายกันนะครับ แต่ผมกราบเรียนว่า มีการตั้งขึ้นแล้ว และมีอย่างเป็นทางการแล้วครับ ท่านครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :

ก็น่าจะพอใจแล้วใช่ไหมครับ ท่านพิเชียร ท่านศักดิ์ชัยหรือครับ

- ๙๓/๑

นายศักดิ์ชัย อุ่่นจิตติกุล : กราบเรียนท่านประธานครับ ศักดิ์ชัย สสร. นะครับ ในวาระที่ ๗ นะครับ ผมฝากกรรมาธิการพิจารณานิดหนึ่ง ไม่นั่นใจว่าตกหรือ เปล่า นะครับ ในช่วงบรรทัดสุดท้ายนะครับว่า คณะกรรมการวินัยทางการเงิน ต้องมี การ คลัง ด้วยไหมครับ ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์สมคิดอีกทีครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ตกคำว่า และการคลัง ไซ้ไหมครับ วรคไหนครับ

นายศักดิ์ชัย อุ่่นจิตติกุล : บรรทัดสุดท้ายครับ วรคเจ็ด

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับ ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ขอบคุณท่านศักดิ์ชัยด้วยนะครับ วรคเจ็ดก็ไม่มีแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นผ่านวรคเจ็ด ไปวรคแปดครับ มีท่านผู้ใดติดใจไหมครับ วรคแปด

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ไม่มี นะครับ ขออนุญาตผ่านไปวรคเก้า เป็นเพิ่มเติมเพิ่มมาใหม่ เชิญท่านอาจารย์จรัสก่อนนะ ขอโทษที เชิญครับ อาจารย์จรัสครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จรัส สุวรรณมาลา ครับ กระผมยินดีด้วยครับ ท่านประธานครับ เพียงแต่สงสัยอยากจะให้ คณะกรรมาธิการช่วยกรุณาอธิบายให้นิดหนึ่งครับ คือ ในวาระที่ท่านกรุณาเพิ่มเข้ามา ใหม่ครับ เขียนว่า ให้มีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการ บริหารงานบุคคลต่าง ๆ ที่เหลืออยู่นะครับ คราวนี้ในวาระที่ ๓ ที่เพิ่งจะผ่านไปนะครับ กระผมอ่านแล้วได้ความทำนองว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหน่วยงานธุรการ ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระ โดยมีผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้บังคับบัญชา คราวนี้ผมเข้าใจว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินท่านเป็นผู้บังคับบัญชา ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ด้วยหรือเปล่าครับ ถ้าเป็นด้วย ท่านเป็นผู้บังคับบัญชา

๒๑๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัชชา ๙๓/๒

ของ ๒ หน่วยงาน หรือว่าท่านหมายถึงว่า หน่วยธุรการของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ในวรรคสาม คือสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในวรรคที่ท่านเพิ่มเข้ามาใหม่นี้ อันเดียวกันไหมครับ ผมอยากให้ท่านตอบก่อน ถ้าเกิดเป็นอันเดียวกันต้องมาเขียนรวมกัน นะครับจะดีกว่า เพราะว่าเดี๋ยวจะเกิดการเข้าใจผิดว่าเป็นคนละหน่วย ขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
จะตอบเลยดีกว่าไหมครับ เชิญท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัคร จารุจินดา กรรมาธิการครับ เป็นหน่วยงานเดียวกันครับ เป็นเรื่อง
เดียวกัน และก็ควรจะเอามาเขียนรวมกัน ซึ่งเดิมนี่ก็อยู่เหมือนกัน คณะกรรมาธิการ
ก็ตั้งใจที่จะ ตอนปรับร่างที่เสนอเพื่อขอความเห็นชอบก็จะนำมาเขียนรวมกันอยู่แล้ว
เพราะว่าเขียนแยกกันทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญอาจารย์จรัสครับ

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ขอบคุณท่านกรรมาธิการครับ ผมไม่มี
คำแนะนำ เพราะว่าไม่รู้จะเขียน ผมไม่มีไอเดีย (Idea) ว่าจะเขียน ยังคิดไม่ออก ท่านคง
จะคิดออกนะ เพราะฉะนั้นก็ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขออนุญาตที่จะ
ฝากให้ท่านช่วยกรุณาพิจารณาด้วยครับ คราวนี้ผมเพียงแต่อยากจะต้องตั้งข้อสังเกตว่า คือ
ผมมีคำถามที่คล้าย ๆ กับที่ท่านสมาชิกได้เพิ่งอภิปรายเมื่อตะกี้ นะครับว่า ยังรู้สึก
ยังเข้าใจไม่ค่อยชัดเจนมากกว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นคณะกรรมการ
ชุดนี้นะครับ กับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการในการตรวจเงิน
แผ่นดินนี้นะครับ จะมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ชัด ๆ นะครับ คือท่านบอกว่า กรรมการ
ตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐาน ให้คำแนะนำ
แล้วก็อย่างอื่น นะครับ ตอนที่ท่านเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดองค์คณะกรรมการตรวจ
เงินแผ่นดิน ผมอาจจะเข้าใจผิดไปเอง หรือคิดไปเอง นะครับว่า คณะกรรมการตรวจเงิน
แผ่นดินจะเป็นคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่คล้าย ๆ กับเป็นคณะกรรมการที่ทำงานเชิง
นโยบาย กำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์นี้นะครับ แล้วก็สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็น

๒๑๘

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

নীชชา ๙๓/๓

หน่วยปฏิบัติการ ซึ่งจะนำหลักเกณฑ์นี้ไปปฏิบัติ คือไปตรวจเงินแผ่นดินนะครับ น่าจะเป็นองค์กรคนละระดับกัน คราวนี้องค์กร ๒ ระดับนี้ควรจะมีความสัมพันธ์ในเชิงตรวจสอบ ถ่วงดุลกันอยู่พอสมควรนะครับ -----

- ๙๔/๑

คือถ้าฝ่ายนโยบายหรือฝ่ายกำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์การทำงานเห็นว่า ฝ่ายปฏิบัติการทำงานไม่ถูก ไม่ครบ ไม่ถ้วน ก็น่าจะมีการทักท้วง หรือข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ความจริงการดำเนินการของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในบางครั้งก็อาจจะเป็นไปได้ที่อาจจะไม่ได้ทำหน้าที่ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วก็จะเป็เหตุให้มีการละเมิด หรือทำให้วินัยทางการคลังของประเทศหย่อนยานไปได้ เพราะฉะนั้นการตรวจสอบตรงนี้น่าจะเป็นระบบที่วางไว้ แต่เมื่อท่านให้มีหน่วยงานสำนักงานเลขานุการเป็นหน่วยเดียวกัน การดีไซน์ (Design) ออกแบบให้ ๒ หน่วยงานนี้มีลักษณะความสัมพันธ์เชิงตรวจสอบถ่วงดุลมันก็จะด้อยลงไป ผมเพียงแต่อยากจะให้ท่านลองนึกดูว่า ทำอย่างไรที่จะให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้มีหน่วยและสำนักงานเลขานุการที่น่าจะแยกจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนะครับ ที่จะได้ทำงานเช็ก แอนด์ บาลานซ์ (Check and balance) หรือตรวจสอบถ่วงดุลได้ แล้วก็อีกเช่นเคยครับ ผมยังไม่สามารถจะเสนอแนะความคิดท่านได้ ความจริงเรื่องนี้ได้เคยคุยกับกรรมาธิการบางท่านไว้แล้วเหมือนกันว่า อาจจะฝากให้ช่วยดูนะครับ เพราะว่าในอนาคตเมื่อเราจะเน้นเรื่องวินัยทางการคลัง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินน่าจะมีบทบาทที่ชัดเจนแยกจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่ดีขึ้น คราวนี้ผมขออนุญาตที่จะเสริมคำอธิบายของท่านกรรมาธิการท่านอาจารย์สมคิด เกี่ยวกับเรื่องคำตอบเรื่องคณะกรรมการวินัยทางการเงิน การคลังนิดหน่อยครับ เพื่อจะได้บันทึกไว้เป็นข้อสังเกตนะครับ คือ การดูแลเรื่องวินัยทางการเงิน การคลังของคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้น ความจริงแยกจากของแบงก์ชาติชัดเจน เพราะว่าแบงก์ชาติเป็นเรื่องของการดูแลระบบการเงินการคลังของประเทศในระบบเศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งท่านอาจารย์สมคิดอธิบายไปแล้ว แต่ว่าการเก็บเงิน การรักษาเงิน การใช้จ่ายเงินในภาครัฐมีโอกาที่จะขาดวินัยในระดับปฏิบัติการค่อนข้างมาก เพราะเหตุที่ระบบบัญชีอาจจะไม่สมบูรณ์ เพราะเหตุที่การรับรู้ รายได้ รายจ่ายอาจจะไม่ทันเวลา ทำให้เกิดภาวะการรับรู้ที่ผิดพลาดหรือการตรวจสอบที่ผิดพลาด กลไกเหล่านี้จะนำไปสู่การขาดวินัยทางการเงินได้ หน้าทีเหล่านี้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการวินัยทางการเงิน การคลังที่จะช่วยดูแล ความจริงไม่ใช่ดูเฉพาะปฏิบัติการนะครับ ดูตั้งแต่เรื่องของการออกกฎกติกา มารยาททางการเงินด้วย เพราะฉะนั้นที่ผมเน้นเรื่องหน้าที่ของคณะกรรมการนี้ก็เพื่อจะให้

กรรมวิธีการได้พิจารณาว่า งานเหล่านี้จำเป็นต้องมีหน่วยงานเลขานุการที่ค่อนข้างจะเข้มแข็ง ไม่ใช่ไปพึ่งหน่วยปฏิบัติการซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาตามมาในระยะหลังได้ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ครับผม ขอขอบคุณครับ อย่าเพิ่งตอบนะครับ ขอท่านพิเชียรก่อนนะครับ เชิญครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ นะครับ กระผมมาดูอย่างถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่งแล้วในวาระที่ ๗ และวาระที่ ๘ นะครับท่านประธานครับ กระผมมีความรู้สึก

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
๗ และ ๘ ผ่านไปแล้วนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ครับ แม้ว่าจะผ่านไปแล้วก็ตามครับท่านประธาน แต่ว่าผมมาดูโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง กระผมคิดว่าในวาระที่ ๗ ซึ่งพูดถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กระผมคิดว่าขาดสาระสำคัญถึง ๒ ประการด้วยกันครับท่านประธาน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
คงไม่ย้อนกลับไปวาระเจ็ด วาระแปดอีกแล้วนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ผมขออนุญาตนิดเดียวเองครับ อันนี้ก็ เป็นข้อสังเกตที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งนะครับท่านประธาน ในการบันทึกเป็นเจตนารมณ์ด้วย

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
สั้น ๆ ก็แล้วกันครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : สั้น ๆ ครับ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ควรจะเป็นอย่างที่ท่านอาจารย์จรัส ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ได้กล่าวไว้เมื่อสักครู่นี้ครับว่า คตง. ควรจะมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญที่สุดเลย ประการที่ ๑ คือการกำกับนโยบายของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน นี่คือประการที่ ๑ เลยครับ ซึ่งทางกรรมวิธีการร่างมิได้เขียนไว้

๒๒๑

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๙๔/๓

และข้อที่ ๒ ก็คือ ต้องมีหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของ สตง.
ครับท่านประธาน นี่คือข้อที่ ๒ ครับ ซึ่งท่านก็ไม่ได้เขียนไว้ ท่านไปเขียนไว้ว่ามีหน้าที่
กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐาน ให้คำปรึกษา แนะนำ และเสนอแนะ -----

- ๙๕/๑

๒๒๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๙๕/๑

อันนี้ไม่มีอำนาจใด ๆ เลยนะครับพูดกันตรง ๆ คืออำนาจให้คำปรึกษา อำนาจแนะนำ อำนาจเสนอแนะนี่มันเป็นอำนาจที่ไม่มีคอมมานด์ (Command) เลย พูดตรง ๆ กระผมคิดว่า ในพรรคเจ็ดนี้บักพร่องอย่างยิ่งเลยท่านประธาน ขออนุญาตนะครับ ผมก็มีอาจจะไปนั้นอะไรนะครับ แต่ว่ากระผมดูแล้วมันไม่ได้ตรงกับภารกิจหลักของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือ คตง. เลย ถ้าเป็นอย่างนี้ คตง. เหมือนเสียกระดาษเลย ไม่มีความหมายใด ๆ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : แล้วคุณพิเชียรแปรไว้หรือเปล่าครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เผอิญแม้ ผมก็ไม่ได้แปรตรงนี้ไว้

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ถ้าไม่ได้แปร ก็กรุณาพอแล้วครับ ยุติได้แล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กราบขออภัย แต่ว่าถ้าอันนี้เป็นการแก้ไข

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ได้ครับ ไม่ได้ครับ มันผ่านแล้วครับ แล้วท่านไม่ได้แปรไว้

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ก็ผมตั้งเป็นข้อสังเกตไว้แหละครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : พอแล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แล้วก็ในพรรคที่ ๘ ก็เช่นเดียวกันครับ ท่านประธาน

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ไม่ใช่ครับ คุณพิเชียรครับ พอแล้วครับ กรุณานั่งลงครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ก็นึกเดี๋ยวครับท่านประธาน

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : พอแล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : คือที่

๒๒๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๙๕/๒

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
คุณพีเชียรครับ

นายพีเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ก็ต้องขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
กรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ข้อสังเกตของท่านอาจารย์จรัส สุวรรณมาลา
เป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจยิ่งนะครับ แต่ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ท่านอาจารย์จรัส
อยากให้แยกแยะระหว่างสำนักงานเลขาธิการ หมายถึง สำนักงานที่ทำธุรการจริง ๆ ของทั้ง
หน่วยงานนี้ กับสำนักงานที่เป็นคล้าย ๆ เลขาอยู่ ๆ ของ คตง. ออกจากกัน อันนี้ก็เป็น
ข้อสังเกตที่ดี แล้วก็ผมคิดว่าควรจะบันทึกไว้ในเจตนาธรรมณ์ และกิตอนตรากฎหมาย คตง.
นี้ควรจะบันทึกเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจน เพราะว่าในระบบการบริหารงาน โดยเฉพาะใน
มหาวิทยาลัยนี้ความจริงก็มีลักษณะอย่างนี้อยู่ครับ สภามหาวิทยาลัยก็จะมีหน่วย
ธุรการเล็ก ๆ ของตัวเอง เพื่อไม่ให้อธิการบดี โดมิเนต (Dominate) หรือว่ามีอำนาจเหนือ
หน่วยธุรการของสภา อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตที่ดี แต่ขออนุญาตกราบเรียนว่า ถ้าจะเขียน
เรื่องนี้ลงในรัฐธรรมนูญก็คงมีรายละเอียดค่อนข้างมากนะครับ เข้าใจว่าอาจารย์จรัสเองก็
ไม่ได้ประสงค์จะให้เขียนในรัฐธรรมนูญนะครับ แต่ว่าบันทึกให้เกิดความชัดเจนขึ้น
ส่วนประเด็นที่ท่านพีเชียรเป็นห่วงเรื่องการทำกับนั้น ขออนุญาตกราบเรียนว่า บัญญัติไว้
แล้วในมาตรา ๒๔๕ วรรคสาม บอกว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็มีหน่วยธุรการ
ต่าง ๆ แล้วก็ให้ผู้ว่าอยู่ภายใต้การกำกับของประธานการตรวจเงินแผ่นดิน ก็ขออนุญาต
กราบเรียนว่า ไม่ได้บกพร่องอะไรนะครับ ก็เป็นไปตามระบบโดยทั่วไป คณะกรรมการก็มี
อำนาจเหนือหัวหน้าซึ่งเป็นฝ่ายประจำนะครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ครับ
ก็คงผ่านได้ครับ วรรคนี้ครับ ต่อไปเป็นวรรคที่ ๑๐ ครับ มีใครติเตียนไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาorangรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ไม่มี
ท่านผู้ใดตั้งใจนะครับ พรรคสุดท้ายครับ พรรคที่ ๑๑ ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาorangรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) : ก็ไม่มี
ใครตั้งใจนะครับ มีเหลือของท่านสุรชัยก็เข้าใจว่า ท่านอาจารย์วัชราก็ไม่ตั้งใจอะไรทั้งสิ้น
ใช่ไหมครับ ท่านการุณครับ ตีใจหรือครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สมาชิก
สภาorang ผมขอเพิ่มเติมพรรคสิบสองครับ อันนี้เป็นหลักการอย่างเดียวกันกับ ปปช.
ที่ผมได้อภิปรายไปมากมายยืดยาวไปแล้วก่อนกินข้าว และ ปปช. ก็ประสบผลสำเร็จว่า
ที่ประชุมเสียงข้างมากได้อนุมัติไปแล้วครับว่า ให้มี ปปช. จังหวัด ในขณะที่เดียวกัน
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือเราเรียกชื่อย่อ ๆ ว่า คตง. ผมก็เสนอเป็นพรรคที่ ๑๒
บอกว่า ทั้งนี้ให้มีกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประจำจังหวัด โดยคุณสมบัติ กระบวนการ
สรรหาและอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เนื้อความก็เป็นอย่างเดียวกัน
และคล้ายกันกับที่ขอต้ง ปปช. ประจำจังหวัด ได้อภิปรายไปแล้วละครับว่า ที่ผ่านมา
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินนะครับ เจ้าหน้าที่ได้
ทำงานหนักมาก ผมได้ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมไปแล้วว่า โดยเฉพาะท้องถิ่นที่เรียกว่า อบต.
เทศบาล และ อบจ. มีรวมกันทั่วประเทศประมาณ ๘,๐๐๐ แห่ง -----

เราไม่พูดเฉพาะส่วนกลาง กระทรวง กรมต่าง ๆ เราไม่พูดไปถึงรัฐวิสาหกิจ เรายังไม่พูดไปถึงการบริหารส่วนภูมิภาค ย่อ ๆ แต่เพียงว่า เฉพาะส่วนท้องถิ่นนะครับ ประมาณ ๘,๐๐๐ แห่งนั้น สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินยอมรับสารภาพว่า ตรวจได้เพียงประมาณ ปีละ ๓๐๐ แห่ง และตรวจทั้ง ๓๐๐ แห่ง พบการทุจริตทั้ง ๓๐๐ แห่ง ไม่ว่าจะมากหรือน้อย มีวิธีการใช้เงินงบประมาณต่าง ๆ ผิดพลาด คลาดเคลื่อนไปจากข้อกำหนด และระเบียบต่าง ๆ อีกมาก ด้วยเหตุนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากยังให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินยังคงไว้อยู่แต่เฉพาะส่วนกลาง คงจะยากลำบากที่จะทำหน้าที่ให้บรรลุลุล่วง แล้วเรายังจะปล่อยให้มีการดูแลทางการเงินที่ผิดพลาดอย่างนี้ ซึ่งเป็นเงินที่มากมาย ทั้งทั้งประเทศ นับเป็นหลายแสนล้าน หลายแสนล้าน ถ้าหากทำการไปตรวจสอบและไปดูแล กำกับอย่างใกล้ชิด ไปดูแลความถูกต้องอย่างละเอียดถี่ถ้วน เราก็สามารถประหยัดเงินงบประมาณก็ได้นับเป็นแสนล้านเช่นกัน นี่ละคือเหตุผลที่ผมนำเสนอว่าควรจะมีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินตามข้อเสนอประจำจังหวัด รายละเอียดต่าง ๆ ก็เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งจะต้องไปว่ากันอีกทีหนึ่ง ผมไม่ขออภิปรายให้มันยืดยาวไปนะครับ ขอเพียงเท่านี้ละครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ท่านการุณท่านแปรรูปเพิ่มเติมไว้วรรคสุดท้ายนะครับ ท่านกรรมาธิการ
ครับ เชิญท่านอาจารย์สมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ เมื่อตอนต้นเราลงมติไปเรื่อง ปปช. ประจำจังหวัดไปแล้ว ความจริงผมมาไม่ทันครับ
ท่านประธานครับ ก็ได้รับฟังติดตามอยู่ ไปปฏิบัติหน้าที่บางอย่างที่สำคัญข้างนอก
จะขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ
รัฐธรรมนูญนั้นไม่ควรเขียนรายละเอียดทุกอย่างลงไปหมด แม้ว่าหลักการนั้นจะตรงกัน
ความจริงนั้นคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินปัจจุบันมีฝ่ายตรวจเงินแผ่นดินประจำ
ภูมิภาคกระจายอยู่ตามภูมิภาคอยู่ แล้วก็ทำหน้าที่ตรวจสอบอยู่แล้ว แม้จะไม่มี
คณะกรรมการตรวจเงินประจำจังหวัดก็ตาม แต่ว่าการตรวจเงินแผ่นดินก็กระทำใน

ทุกจังหวัด แล้วก็ทำการสุ่มตรวจในทุกจังหวัดอยู่แล้ว คำถามใหญ่คงไม่ใช่เรื่องว่า
 กรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีประจำจังหวัดหรือไม่ ความจริงเรื่องอัตรากำลัง เรื่องการ
 พยายามทำให้มีการตรวจเงิน ครอบคลุมทุกท้องถิ่นที่ท่านการุณพุดมา เป็นความ
 พยายามที่เราทำมาโดยตลอดนะครับ แม้ยังไม่ประสบความสำเร็จก็ตาม ผมขออนุญาต
 กราบเรียนครับว่า ถ้าเราต้องเขียนองค์กรเล็ก ๆ ในองค์กรใหญ่ทุกองค์กรนี้ นะครับ เราจะ
 เกิดปัญหาขึ้น อย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญครับ ศาลยุติธรรมเราบอกว่ามี
 ศาลอยู่ ๓ ชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา แต่ท่านทั้งหลายคงเห็นนะครับ เรามี
 ศาลจังหวัด นะครับ แต่เราไม่ได้เขียนศาลจังหวัดในรัฐธรรมนูญนะครับ ศาลปกครองก็มี
 ศาลปกครองประจำภูมิภาคนะครับ ท่านอัครวิทย์ท่านรองประธานศาลปกครองสูงสุดอยู่
 ที่นี้ คงยืนยันกับผมได้ เราก็ไม่ได้เขียนเรื่องศาลปกครองประจำภูมิภาคในรัฐธรรมนูญ
 ชั้นที่ใดก็ชั้นนั้น กรรมการการเลือกตั้ง มีกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด แต่เราไม่
 เคยเขียนกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดในรัฐธรรมนูญเลยนะครับ เมื่อที่เราโหวต
 เรื่อง ปปช. ไป ผมเข้าใจว่าเรากำลังสร้างมาตรฐานที่ผิดขึ้น เพราะองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
 นั้นคือ ปปช. ใหญ่เท่านั้นละครับ ปปช. เล็กประจำจังหวัดนี้ตั้งขึ้นได้ครับ ไม่ได้มีปัญหาแต่
 ประการใดทั้งสิ้น แต่ไม่ควรเขียนอยู่ในรัฐธรรมนูญ เพราะจะทำให้เกิดความสับสนทันที
 นะครับว่า เรากำลังสร้างองค์กรตามรัฐธรรมนูญขึ้นอีก ๗๖ องค์กรหรือไม่ เพราะใน
 ศาลรัฐธรรมนูญเราพิจารณามาแล้วนะครับ ว่าในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
 ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ๒ องค์กร ให้องค์กรศาลรัฐธรรมนูญทำหน้าที่วินิจฉัย คำถาม
 มีอยู่ว่า ในอนาคตหากเกิด ๗๖ ปปช. เล็ก ๗๖ ตรวจเงินแผ่นดินเล็ก ๆ องค์กรเหล่านี้เป็น
 องค์กรตามรัฐธรรมนูญนะครับ ถ้าเป็นศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจของ
 องค์กรเหล่านี้ด้วย ปัญหาจะเกิดขึ้นมากมายพอสมควร ผมไม่เว้นแม้แต่องค์กรอัยการ
 เดี่ยวเราจะพูดกันนะครับ ในมาตรา ๒๔๖ ถามว่าเรามีอัยการประจำจังหวัดใหม่
 มีสำนักงานอัยการประจำจังหวัดใหม่ มีครับ แต่ถามว่าเราต้องเขียนใหม่ว่า จำต้องมี
 องค์กรอัยการประจำจังหวัดในรัฐธรรมนูญ -----

ในมาตรา ๒๔๖ ถามว่าเรามีอัยการประจำจังหวัดใหม่ มีสำนักงานอัยการประจำจังหวัดใหม่ มีครับ แต่ถามว่าเราต้องเขียนใหม่ว่าจะต้องมีองค์กรอัยการประจำจังหวัดในรัฐธรรมนูญนะครับ หลักการคงตรงกันครับว่า เรื่องการตรวจเงินแผ่นดินนั้นมีความจำเป็นต้องตรวจให้ครอบคลุมทุกประเภท ความจริงผมเรียนเพิ่มเติมด้วยนะครับว่าในกฎหมายของการตรวจเงินแผ่นดินนั้นเขาก็พยายามครับ จะให้มีการตรวจเงินแผ่นดินทั่วประเทศ แต่ยังมีอุปสรรคหลายเรื่อง ในเรื่องกำลังคน ในเรื่องอัตราต่าง ๆ ในเรื่องงบประมาณ แต่ว่าใน พรบ. ตรวจเงินแผ่นดินก็มีวิธีการแก้ไขปัญหาของเขาอยู่แล้ว วิธีการหนึ่งก็คือในกฎหมายตรวจเงินแผ่นดินไปเขียนนะครับว่า คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจไปจ้างบริษัทเอกชนมาตรวจหน่วยงานของรัฐได้ แต่ว่าวิธีการนี้ยังไม่ได้ริเริ่มทำงานอย่างจริงจังเท่าไรนัก แต่ผมจะเรียนว่ากลไกทั้งหลายที่ท่านการุณอยากเห็นนะครับว่า มีการตรวจสอบที่เข้มงวดขึ้นอะไรต่าง ๆ นั้น ผมเห็นว่าทิศทางตรงกันครับ แต่ปัญหามีอยู่ว่าเราควรจะเขียนองค์กรเล็ก ๆ ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ แล้วก่อให้เกิดปัญหาขึ้นว่าองค์กรเหล่านี้เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างไรก็ตามถ้าท่านเขียนอย่างนี้ ผมคิดว่าต้องเขียนอัยการ ๗๖ จังหวัดนะครับ ต้องเขียนศาลยุติธรรม ๗๖ จังหวัดนะครับ ต้องเขียนศาลปกครอง ๗๖ จังหวัด ในรัฐธรรมนูญนะครับ กรรมาธิการขออนุญาตว่าเราไม่น่าเขียนเรื่องนี้อยู่ในรัฐธรรมนูญนะครับ แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็พยายามทำอยู่แล้ว มีตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่ตรวจเงินในทุกจังหวัด และพยายามตรวจสอบให้ครบถ้วนมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ เป็นอันว่าทางกรรมาธิการยื่นนะครับ ท่านการุณจะให้โหวตใหม่ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอยืนยันให้โหวตครับ ด้วยเหตุผลของกรรมาธิการได้พูดกันประเภทอย่างนี้ครับ มายาวนานมาก สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินประจำจังหวัดมีเจ้าหน้าที่ มีระดับภาค แล้วถ้าเรามีคณะกรรมการที่จะไปดูแลในส่วนนั้น ผมไม่ทราบว่ามีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเข้าไปที่ประจำจังหวัดนั้น

ซึ่งอาจจะทยอยมี ค่อย ๆ มี ก็ไม่ได้ว่าจะไร เขียนอยู่ในกฎหมายเพียงแค่ ๒ บรรทัด มีหลายเรื่องครับ ที่เขียนในทำนองลักษณะอย่างนี้ขึ้นมา ถ้าไม่อย่างนั้นจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นหรือ มีรายละเอียดอีกเยอะแยะครับ ทุกอย่างต้องพัฒนา ต้องเพิ่มเติมขึ้นไปในปัญหาที่มีอยู่ ทำไมเราไม่อยู่จุดสุดตมร์ล่ะครับ สมุหนายก สมุหกลาโหม เวียง วัง คลัง นา มาไม่ทำไม่ครับ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น มีทำไม่ครับ น่าจะเขียนสั้น ๆ ถ้าอย่างนั้น แล้ววันนี้มีการบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ท่านคิดว่าจะหยุดอยู่แค่นี้หรือครับ โลกในวันข้างหน้าต่อไปไม่ทราบว่า การบริหารราชการที่จะเกิดขึ้นต่อไปจะมีการปฏิรูป บูรณาการอะไรต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างอื่นหรือไม่ อย่างไร เพียงใด ทำไมจึงเดินมาถึงวันนี้ท่าน การบริหารราชการต่าง ๆ ทำไมจึงเดินมาถึงวันนี้ท่าน น่าจะหยุดอยู่ตรงที่อย่างเดิมครับ ทำไมไม่อยู่ที่ ปปป. ละครับ อะไรครับ อยู่ กกต. ของพันเอก ณรงค์ กิติขจร ที่ถูกเผาไปตรงนั้นครับ กกต. ทำไมไม่อยู่ที่นั่นละครับ ก่อนที่จะมี กกต. นะครับ พนักงานสอบสวนท่านะครับท่าน ท่านเอามาทำไมงานนี้ งานของพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เอามาทำไมท่าน นี่แหละคือเหตุผลของผมครับ ที่ทำอย่างไรการตรวจสอบอย่างลึกซึ้ง อย่างละเอียดลออ อย่างถี่ถ้วน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติเป็นแสน ๆ ล้าน และในวันต่อไปเป็นล้าน ๆ ท่านไม่เห็นมีอะไรต้องมานักกอกหนักใจอะไรเลย ท่านกลัวอะไร ผมไม่เข้าใจ ไหนท่านบอกว่าจะพากันทำการตรวจสอบ ควบคุมกำกับอย่างเข้มงวด การตรวจสอบ และการควบคุมนั้นกระทำได้อย่างไร อยู่ตรงไหนครับ ผมยังไม่เห็นเลยของท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
หมายความว่ายังคงยืนยันนะครับ เพราะว่ากรรมวิธีการยืนยันแน่นอนอนนะครับ

(นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง)
มีสัตญาณมาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมวิธีการนะครับ ก็กด เห็นด้วย คือไม่มีการแก้ไข

๒๒๙

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๙๗/๓

ไม่มีการเพิ่มเติมใด ๆ ทั้งสิ้นนะคะ กรรมวิธีการไม่ได้เพิ่มเติม ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ
คือคุณากรุณ ก็กด ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนครับ

- ๙๘/๑

๒๓๐

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๙๘/๑

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เรียบร้อยไหมครับ เรียบร้อยนะครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมผล
การลงคะแนนด้วยนะครับ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ๖๒ ครับ ไม่เห็นด้วย ๑๔ งดออกเสียง
๒ ผู้เข้าร่วมประชุม ๗๘ เป็นอันว่าไม่มีการเติมที่คุณการุณแปรภูติเอาไว้นะครับ

๒๓๑

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๙๘/๒

มาตรานี้ก็ขออนุญาตผ่านได้แล้วนะครับ ครบถ้วนบริบูรณ์ ต้องถามซ้ำ ๆ อีกครั้ง ไม่มีการแก้ไข ทุกคนเห็นด้วยนะครับ วรรคต่าง ๆ ทุกคนเห็นด้วยหมดแล้วนะครับ ขอยืนยันซ้ำอีกครั้งว่า ผ่านครับ ขออนุญาตไปต่อไปครับ เชิญท่านเลขาครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ส่วนที่ ๒ องค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข ๑. องค์การอัยการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๖ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : มาตรา ๒๔๖ นะครับ มีการแก้ไข ก็เชิญท่านกรรมวิธีการก่อนนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ องค์การอัยการเป็นองค์การที่สำคัญในกระบวนการยุติธรรม เราไม่เคยเขียนองค์การอัยการในรัฐธรรมนูญเลย ครั้งนี้เป็นครั้งแรกนะครับ เหตุผลสำคัญที่กรรมวิธีการร่างได้เขียนเรื่ององค์การอัยการในรัฐธรรมนูญ เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมา องค์การอัยการนั้นสังกัดฝ่ายบริหารมาโดยตลอด แต่ว่าองค์การอัยการนั้นไม่ได้ทำหน้าที่ให้กับฝ่ายบริหารเท่านั้น มีภารกิจหน้าที่บางอย่าง โดยเฉพาะภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวกับคดี ซึ่งเป็นภารกิจหน้าที่ที่สำคัญที่ต้องการความเป็นกลางและอิสระอย่างแท้จริง ในอดีตที่ผ่านมา องค์การอัยการถูกฝ่ายการเมือง ถูกฝ่ายบริหารแทรกแซงในการสั่งคดีอยู่หลายครั้ง เราคงไม่ต้องพูดกันมากว่ามีคดีอะไรบ้าง แต่ผมเข้าใจว่าการบัญญัติเรื่ององค์การอัยการในรัฐธรรมนูญเป็นมิติใหม่ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เราได้ไปสอบถามความคิดเห็นประชาชนโดยทั่วไปนะครับว่า อยากให้องค์การอัยการเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารหรือไม่ เพื่อให้องค์การอัยการสามารถมีศักดิ์ มีศรี มีเกียรติยศ และต่อสู้เพื่อยืนเคียงข้างประชาชนได้อย่างแท้จริง คำตอบจากประชาชนท่วมท้นครับว่า การให้องค์การอัยการหลุดจากฝ่ายบริหารนั้นเป็นสิ่งที่ดี แล้วก็จะสามารถต่อสู้กับนักการเมืองโดยเฉพาะในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของนักการเมืองได้อย่างสมศักดิ์ศรี และมีคุณธรรม มีจริยธรรมทั้งหลายอย่างให้องค์การอัยการควรจะเป็น ในส่วนที่กรรมวิธีการเพิ่มขึ้นมีอยู่ ๒ วรรคครับ

๒๓๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๙๘/๓

วรรคที่ ๑ ในมาตรา ๒๔๖ ครั้น ก็คือ พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ และตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการและกฎหมายอื่น อันนี้ก็เป็น การเขียนอำนาจหน้าที่ของท่านอัยการให้ชัดเจนนะครับว่า มีอำนาจหน้าที่อะไรบ้าง นอกจากมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญนี้แล้วนะครับ ก็จะมีอำนาจตามกฎหมายอัยการ และกฎหมายอื่น ๆ ด้วย อีกวรรคหนึ่งที่เพิ่มมาครับท่านประธาน ผมขออนุญาต ก็คือวรรคก่อนสุดท้าย ๑ วรรค เป็นการบัญญัติข้อห้ามนะครับว่า อัยการสามารถดำรงตำแหน่งอะไรได้บ้างในหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนทั้งหลาย ข้อห้ามนี้เป็นข้อห้ามที่มีลักษณะเขียนขึ้นทำนองเดียวกับท่านผู้พิพากษาทั้งหลาย ซึ่งมีลักษณะที่ดำรงตำแหน่งที่ต้องการอิสระและเป็นกลาง กรรมาธิการที่เขียนขึ้นเพื่อต้องการให้พนักงานอัยการนั้นมีอิสระอย่างแท้จริงในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่นะครับ ก็ได้บัญญัติไว้ นะครับว่า พนักงานอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา กฎหมาย หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดอันมีลักษณะงานคล้ายคลึงในห้างหุ้นส่วน บริษัท ทั้งต้องไม่เป็นอนุญาตใดตุลาการ และต้องไม่ประกอบอาชีพวิชาชีพหรือกระทำกิจการใดอันไม่เป็นกลางทางการเมืองหรือกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ บทบัญญัตินี้มีขึ้นเพื่อให้ท่านอัยการทั้งหลายที่จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนของรัฐนะครับ ไม่ใช่ผู้แทนของรัฐบาล มีเกียรติศักดิ์ มีเกียรติยศ มีศักดิ์ศรีอย่างแท้จริง ในฐานะคนที่ทำงานแทนรัฐครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบคุณครับ ก็มีกรรมวิธีการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นนะครับ เชิญท่านธนพิชฎี
ครับ ท่านกรรมวิธีการ ลงไปนั่งข้างล่างหรือครับ ย้ายมาที่ผมสิครับ ได้

นายธนพิชฎี มุลพฤกษ์ (กรรมวิธีการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
ผม ธนพิชฎี มุลพฤกษ์ กรรมวิธีการเสียงข้างน้อยครับ เหตุผลที่ผมได้ขอสงวนความเห็นไว้
นั้นนะครับ เพราะว่าโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑
นะครับ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๖ ในหมวดวินัย มาตรา ๔๖ บัญญัติว่า ข้าราชการ
อัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้
วรรคที่ ๒ ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือกระทำการใด
อันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติยศแห่งตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ วรรคที่ ๓ ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นการ กรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา
กฎหมาย หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน
วรรคสุดท้ายนะครับ ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการของ
รัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก กอ. คือ คณะกรรมการอัยการ คือใน
กฎหมายฉบับนี้ก็ได้อำนาจไว้ชัดเจนแล้วครับว่า พนักงานอัยการทำอะไรไม่ได้นะครับ
ส่วนประเด็นในเรื่องอนุญาตตุลาการนี่นะครับ สำนักงานอัยการมีส่วนราชการที่ได้มีส่วน
ราชการที่ชัดเจนนะครับ เพราะเนื่องจากว่าหน่วยงานของรัฐนี่นะครับ ได้ทำเรื่องขอให้
พนักงานอัยการเป็นอนุญาตตุลาการ ซึ่งเมื่อปีที่แล้วนี่นะครับ ถึงปัจจุบันที่ผ่านมา
มีสำนักงานต่าง ๆ ที่เป็นของรัฐนี่นะครับ ขอให้สำนักงานอัยการจัดส่งอนุญาตตุลาการ
เป็นของรัฐนี่ประมาณห้าหกสิบเรื่องที่ผ่านมาครับ เพราะฉะนั้นเหตุผลผมคิดว่า เมื่อ
กฎหมายพนักงานอัยการบัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ทางกรรมวิธีการเสียงข้างมาก เชิญท่านสมคิดครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กรรมวิธีการได้หารือกันเรียบร้อยแล้วนะครับ ก็เห็นตรงกับท่านกรรมวิธีการ

๒๓๔

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ตรุณี ๙๙/๒

เสียงข้างน้อยจะครับว่า บทบัญญัติที่กรรมาธิการเขียนขึ้น อาจจะมีบทบัญญัติที่แข็งตัวไปบ้างพอสมควรนะครับ แล้วอาจจะไม่ตรงตามเจตนารมณ์ แล้วก็ทำให้ัยการไม่สามารถทำงานรับใช้ประเทศชาติโดยรวมได้อย่างเต็มที่นะครับ กรรมาธิการได้หารือกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยแล้วจะครับว่า อยากจะขออนุญาตนำมาตรา ๔๖ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ โดยอาจจะรวม ๓ วรรค เข้าด้วยกัน นะครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ใน ๓ วรรค ก็จะเขียนว่า ข้าราชการ ัยการ ต้องไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ ข้าราชการ ัยการ ต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษากฎหมาย หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน บริษัท แล้วข้าราชการ ัยการ ต้องไม่เป็นกรรมการใน รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก กอ. ขออนุญาตเรียนว่าทั้ง ๓ วรรคนี้ กรรมาธิการเสียงข้างมากจะครับ รับว่าจะนำ ๓ วรรค มาบัญญัติไว้รวมกัน เป็นวรรคเดียวกัน แล้วแทนที่วรรคเดิมจะครับ ที่กรรมาธิการเขียนขึ้น ก็ขออนุญาตหารือท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยจะครับว่า จะยอมให้เราแก้ไปตามนั้น หรือไม่ อย่างไรครับ ขออนุญาตหารือครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ

นายธนพิชัญญ์ มูลพฤษ (กรรมาธิการ) : พอรับได้ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
รับได้จะครับ ท่านสมาชิกท่านอื่นละครับ เพราะว่ากรรมาธิการก็ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้ว ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ มาตรา ๒๔๖ ของผมที่จะเสนอ ท่านประธาน ครับ ไม่ใช่ความในวรรคท้ายที่ตกลงกันได้เรียบร้อยแล้วจะครับ ของผมจะเสนอในเรื่อง ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองครับท่านประธาน

๒๓๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๑๐๐/๑

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ได้ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองที่บัญญัติไว้ว่า พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการและกฎหมายอื่นนั้นครับ ส่วนวรรคสองบัญญัติว่า พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรม ข้อความทั้ง ๒ วรรคนี้ เดิมนี้จะเป็นความในวรรคเดียวกัน ท่านประธานเพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ๒ วรรคนี้ถ้าอยู่ในวรรคเดียวกันนั้นน่าจะได้ใจความดีกว่านั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ข้อความในวรรคแรกที่กรรมาธิการยกร่างได้ปรับปรุงใหม่ซึ่งใช้ข้อความว่า พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการและกฎหมายอื่น ผมเรียนท่านประธานครับว่า ผมดูในรัฐธรรมนูญแล้วนี้ ในหมวดที่ว่าด้วยองค์กรอัยการนั้นครับ ไม่ได้กำหนดหน้าที่ของอัยการไว้แต่อย่างใด แต่จะไปปรากฏอยู่ในหมวดอื่น ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ เพราะฉะนั้นในหมวดอื่น ๆ ซึ่งว่าด้วยหน้าที่ของพนักงานอัยการตามที่บัญญัติอยู่ในแต่ละส่วนของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีปรากฏอยู่แล้วนั้นก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาเขียนซ้ำในมาตรา ๒๔๖ อีกนะครับ เพราะว่าในส่วนไหนที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของอัยการต้องดำเนินการ ก็จะปรากฏความอยู่ในส่วนต่าง ๆ อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่กราบเรียน ผมถึงได้ยื่นแปรญัตติไว้ว่า ความในวรรคหนึ่ง พนักงานอัยการมีอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรมตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการครับ ก็ขอเสนอกรรมาธิการยกร่างเป็นข้อสังเกต ลองไปพิจารณาทบทวนดูผมไม่ได้ติดใจเคร่งครัด เนื่องจากว่าหลักการ แล้วก็ใจความสำคัญตรงกันอยู่แล้วครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
กรรมาธิการจะตอบเลย หรือว่าจะรอคนอื่น ๆ หลายท่านกำลังยกมือ รอคนอื่นนะครับ ถ้ารอคนอื่น ผมเอาไปตามลำดับนะครับ ที่มีอยู่ตรงนี้ก็ยังมีท่านวุฒิสภาตินะครับ เชิญครับ

นายวุฒิชชาติ กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วุฒิชชาติ ครับ ท่านประธานครับ จริง ๆ ผมขอเวลาประมาณสัก ๒ นาทีนะครับ ซึ่งไม่ได้แปรญัตติตรงนี้ไว้ด้วย แต่ผมค่อนข้างโล่งใจนะครับ ที่กรรมมาธิการยกร่างนี้ ท่านกรรณานะครับ ถอยแล้วก็ยอมมาประนีประนอมกับทางกรรมมาธิการเสียงข้างน้อย คือผมเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ผมรู้เลยนะครับว่า คณะกรรมการในรัฐวิสาหกิจ ที่มีอัยการอยู่ด้วยนี้มีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน เพราะว่าหลายเรื่องหลายราวนะครับ ทางอัยการที่เป็นคณะกรรมการอยู่ในรัฐวิสาหกิจนี้ คอยปกป้องผลประโยชน์ให้รัฐวิสาหกิจค่อนข้างเยอะ ประเด็นนี้ผมถูกเพื่อน ๆ หัวหน้าหน่วยในรัฐวิสาหกิจนี้ เขาโทรมาให้ผมช่วยนะครับ ซึ่งผมเองผมก็รับปากว่าผมจะขึ้นไป อย่างในกรณีบางเรื่อง บางราวนี้ครับ ที่มีทางอัยการเข้ามาเป็นกรรมการแล้วลงไปอยู่ในอนุญาโตตุลาการนี้ ช่วยเราได้มากครับ ช่วยในเรื่องของเวลา ช่วยในเรื่องของการประหยัดงบประมาณ ในเรื่องของการฟ้องร้องคดีต่อศาล อย่างเคสของบริษัทของผมนี่นะครับ ซึ่งมีเคส ในเรื่องของเวลามีข้อพิพาทนี้ แล้วให้ทางอัยการเข้ามาเป็นอนุญาโตตุลาการนี้ครับ มันสามารถเคลียร์กันได้แบบง่าย ๆ นะครับ แล้วก็เสียเวลาค่อนข้างน้อย คือ ณ ตรงนี้ ถ้าวันนี้เราไม่มีกรรมการ ที่ปรึกษาฝ่ายกฎหมาย ซึ่งเราต้องขออนุมัติไปตามขั้นตอน ต้องได้รับความเห็นชอบกับคณะกรรมการอัยการ ส่งผู้แทนเข้ามานี้นะครับ ผมบอกได้เลย นะครับว่า ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ในเรื่องของการปกป้องผลประโยชน์ของรัฐนี่ค่อนข้าง หนึ่ง ในเรื่องของการค่าใช้จ่าย ในเรื่องของการอะไรต่าง ๆ นานานะครับ เพราะฉะนั้นผมขอ อนุญาตขอขอบคุณคณะกรรมการยกร่างไว้ ณ ที่นี้ด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ต้องขอให้ผู้แปรญัตติก่อนนะครับ กลุ่มที่ผมเข้ามาทั้ง ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มคุณพิเชียร ต้องขอประทานโทษ เชิญครับ คุณพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ครับ กลุ่มของกระผมไม่ติดใจแล้วครับ ก็ไม่แปรตามที่ได้เสนอนี้ครับ เพื่อให้ทุกอย่าง เรียบร้อย ราบรื่นครับ

๒๓๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สมร ๑๐๐/๓

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณมากครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ก็กราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่สอง) :
ท่านวิชัย รูปขำดี ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ชื่นชมครับ ติดใจใหม่ครับ คุณเสริมเกียรติ
หรือครับ เทใจครับ รู้สึกชื่นชมยินดีครับ

- ๑๐๑/๑

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพทุกท่านครับ กระผมขออนุญาตกล่าวแทนพนักงานอัยการทั่วประเทศที่คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญและท่านสมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนูญทุกท่าน ได้กรุณาเห็นความสำคัญของอัยการได้ยกระดับเป็นองค์กรอัยการในรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีอิสระ กระผมขอขอบคุณที่ได้มอบหมายภารกิจอันสำคัญหลักของอัยการ ๓ ประการคือ ๑. อำนวยความยุติธรรมในคดีอาญา ๒. รักษาผลประโยชน์ของรัฐทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด รวมทั้งรัฐวิสาหกิจ ๓. คุ่มครองประโยชน์ของประชาชนให้คำปรึกษากฎหมายและดำเนินอรรถคดีกับประชาชน กระผมขออนุญาตยืนยันแทนอัยการทั้งหลายว่า พนักงานอัยการทั้งหลายจะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ทุกประการอย่างดียิ่ง และให้ตรวจสอบได้โปร่งใสเป็นธรรม หากมีสิ่งใดที่พี่น้องเห็นว่ามีอะไรที่ขัดเคืองเกี่ยวกับอัยการกรุณาแจ้งได้ครับ กระผมยินดีที่จะน้อมรับไปแก้ไข ขอขอบคุณมากครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภากร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ก็ไหน ๆ ก็อย่าเพิ่งตอบนะครับ เหลืออีกท่านเดียวอยู่ในบัญชีนะครับ ท่านสุรพลครับ เชิญครับ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล : ขอพระคุณครับท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการครับ กระผม นาย สุรพล พงษ์ทัตศิริกุล ครับ สสร. ครับ ท่านประธานครับ ในท่ามกลางความยินดีปรีดาทั้งหลายนี้ครับ และก็ท่ามกลางความขอบคุณของท่านอัยการนี้ครับ กระผมในฐานะซึ่งมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการบริหารราชการของจังหวัดนี้ครับ ก็สนับสนุนนะครับ ในความเป็นอิสระของพนักงานอัยการครับ และขอแสดงความยินดีด้วย แต่ขณะเดียวกันก็เริ่มห่วงใยพวกจังหวัดนะครับ ห่วงใยท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลายทั้งปวงว่า ถ้าเราเขียนข้อความในนี้ว่าพนักงานอัยการต้องไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน และต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ อะไรเหล่านั้นครับ ต้องขออนุญาตเรียน

ปรึกษานะครับ กราบเรียนปรึกษาว่าปัญหาเหล่านี้จะเกิดขึ้นใหม่ นะครับ เพราะว่าพนักงานอัยการนั้นเป็นนายแผ่นดินครับ ที่เราคงจะต้องอาศัยท่านตลอดเวลา นะครับ ในการที่จะต้องให้ท่านเป็นกรรมการ ในการจะต้องให้ท่านให้ความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ นี้ นะครับ เพราะฉะนั้นกระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนถามในฐานะผู้รู้ในขณะนี้ว่า ปัญหาเหล่านี้จะเกิดขึ้นหรือไม่ ปัญหากรณีที่ว่าราชการจังหวัดจะต้องให้พนักงานอัยการนั้นเป็นกรรมการเกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการรักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยของจังหวัด ซึ่งท่านอัยการจะให้ความเห็นตลอดเวลาว่า อะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ นะครับ อะไรจะผิดกฎหมายหรือไม่ กรรมการอื่น ๆ เช่น กรรมการจัดสรรที่ดิน กรรมการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ นะครับ อยู่ในข้อบังคับอันนี้หรือไม่ นะครับ แล้วก็ในกรณีซึ่งทางจังหวัดนั้น จำเป็นที่จะต้องขอให้ทางอัยการให้ความคิดเห็น นะครับ เราจะทำอย่างไรครับ จะสามารถให้พนักงานอัยการนี้ช่วยเราได้หรือไม่ นะครับ กรณีเช่น การบุกรุกป่าสงวน การบุกรุกอุทยานแห่งชาติ การตัดไม้ทำลายป่า ทรัพยากรธรรมชาติอะไรต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ นี่เป็นความกังวลของจังหวัดครับว่าเราจะเขียนอย่างไร ที่จะให้ท่านอัยการทั้งหลายยังสามารถที่จะช่วยเราได้ หรือว่าจังหวัดจะต้องไปจ้างทนายความ บริษัททนายความเก่ง ๆ นะครับ มาช่วยเรา แต่ว่ามันก็มีปัญหาอีกในเรื่องของความมั่นคง ในเรื่องของความลับของทางราชการครับ อันนี้ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนปรึกษาท่านกรรมาธิการว่า ตรงนี้เราจะทำอย่างไรกันดีครับ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ
กระผมใคร่ขอตอบท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่สอบถามว่า องค์การอัยการเป็น
องค์กรในรัฐธรรมนูญแล้วนี้ จะทำให้มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของส่วนราชการ
ต่าง ๆ หรือไม่ กระผมเองเคยรับราชการในตำแหน่งรองอัยการสูงสุด ก่อนที่จะมาเป็น

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รตนา ๑๐๑/๓

คณะกรรมการการเลือกตั้ง กระทบขอทราบเรียนยืนยันต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า พนักงาน
อัยการยังคงปฏิบัติหน้าที่เหมือนเช่นเดิมนะครับ -----

- ๑๐๒/๑

ในการเป็นกรรมการต่าง ๆ เป็นที่ปรึกษาของจังหวัด เป็นกรรมการส่วนต่าง ๆ ของจังหวัด นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจัดปฏิรูปที่ดินอะไรทั้งหลายแหล่นะครับ การเป็นกรรมการ พิจารณาคุณธรรมภักดีของจังหวัด การเป็นที่ปรึกษาของท่าน ผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ยังเป็น ผู้ที่จะต้องประสานงานกับท่านอยู่ตลอดเวลา การเป็นองค์กฤษฎา หรือการเป็นองค์กรใน รัฐธรรมนูญนี้ไม่ทำให้บทบาทของพนักงานอัยการเปลี่ยนไปนะครับ ตรงกันข้าม กลับจะ ทำให้มีการตรวจสอบพนักงานอัยการมากขึ้นนะครับ ปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความโปร่งใส มากยิ่งขึ้น แต่รับใช้ประชาชนเหมือนเดิมครับ ส่วนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านสุรชัย ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ขอแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำ กระผมคิดว่าถ้อยคำที่ท่านขอปรับปรุงก็ดี นะครับ แต่ว่าเนื้อความมันเป็นทำนองเดียวกับที่บัญญัติเอาไว้แล้วนะครับ ลักษณะ ทำนองเดียวกัน ขออนุญาตคงไว้ตามเดิมได้ไหมครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๒๔๖ กรรมวิธีการมีการแก้ไขนะครับ โดยเพิ่มวรรคหนึ่ง แล้วก็ตัดข้อความในวรรคหนึ่งเดิมนะครับ แล้วก็ยังเพิ่มถ้อยคำในวรรคอื่น ๆ อีกนะครับ ท่านสมาชิกมีท่านใดตั้งใจในร่างเดิมก่อนการแก้ไขมีไหมครับ ไม่มีนะครับ ท่านอาจารย์ เจริญศักดิ์มีอะไรครับ

รองศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจริญศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านประธานครับ ผมไม่ตั้งใจ ผมมองแล้วไม่มีใครตั้งใจก็ถือว่า ผ่าน แต่ว่าผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้เป็นบันทึกไว้ แล้วก็อยากจะเรียนอัยการที่อยู่ใน ห้องนี้ด้วย คือผมเห็นด้วยว่า อัยการควรจะเป็นอิสระ และก็เห็นด้วยว่า อัยการที่ดีก็มีเยอะ ที่ช่วยทางจังหวัดหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ดีก็มีเยอะ แต่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ เพื่อความเป็นธรรมว่า อัยการที่มีปัญหาก็มีมาก แต่อัยการที่ดีก็มีมาก ผมเห็นด้วย ในหลักการที่ให้ผ่านไปโดยไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น แต่ที่ผมตั้งข้อสังเกตนี้จากประสบการณ์ ที่ได้รู้เห็น แล้วก็ที่ได้ทราบ ผมคิดว่า ที่มีปัญหาให้กับรัฐวิสาหกิจก็เยอะ แต่ไม่ใช่ทุกคน นะครับ ที่มีปัญหาทำให้รัฐวิสาหกิจเสียหาย ไปเข้าข้างคนอื่นทั้ง ๆ ที่อยู่ในรัฐวิสาหกิจเอง มี ไม่ใช่ว่าไม่มี ผมนี้ใจแทบขาดเลย คือเห็นแล้วก็ไม่พอใจ แต่ว่าผมไม่เหมารวม เพราะฉะนั้นผ่านไปผมก็เห็นด้วย แต่ว่าก็อยากจะให้บันทึกไว้ แล้วก็เมื่อครั้งนี้

คุณเสริมเกียรติ จริง ๆ ท่านเสริมเกียรตินี้ก็เพื่อนผม รับว่า อะไรไม่ดีจะต้องปรับปรุง ผมก็เรียนนะครับว่า อัยการเองทั้งหลายนี้ก็ปรับปรุง ผมคิดว่า ยิ่งเป็นองค์กรอิสระ ยิ่งจะต้องหยิ่งในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นองค์กรอิสระ ถ้าประพฤติตัวแบบเก่านี้ ผมคิดว่า ประชาชนเขาจับตามอง แล้วก็ประชาชนพอพูดถึงอัยการนี้ มีคนที่ทำให้ภาพของอัยการไม่ค่อยดีนี้มาก หลายต่อหลายคน เพื่อนสมาชิกในห้องนี้มาพูดกับผมเยอะ แต่ว่าในหลักการแล้วนี้ ที่กรรมการยกกว้าง ๆ มา แล้วที่ท่านพูดนี้ก็เห็นด้วยในหลักการนะครับ แต่ตัวคนนี่คงจะต้องปรับปรุงกันอีกเยอะพอสมควร ก็อยากจะฝากไว้ในที่นี้ด้วย หวังว่าท่านอัยการทั้งหลายคงไม่โกรธผมนะครับ ผมไม่ได้เหมารวมว่าทุกท่านเป็นอย่างนี้ แต่ท่านก็ต้องยอมรับว่า ทุกแห่งมีทั้งคนดีและคนชั่ว และอัยการก็มีเช่นนั้นเหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่ารัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ จริง ๆ ผมถามไปแล้วนะครับ นี่ผมกำลังถามมตินะครับ ผมกำลังถามมติบอกใครไม่เห็นด้วยไหม อาจารย์เจิมศักดิ์ยกมือ ผมก็นึกว่า ท่านจะเห็นด้วยกับร่างเดิมนะครับ แล้วก็ติดพันไปนะครับ ท่านจะขออภิปรายอีกหน่อยหรือครับ จริง ๆ เราก็มีเนื้อหาเยอะครับ อย่าประมาทนะครับ ผมบอกให้ นะครับ เรามีเนื้อหาอีกเยอะนะครับ ท่านเสริมเกียรติครับ ท่านอัยการ เอาอัยการก่อน แล้วท่านสุรชัย ทนาย ไม่ปล่อยให้ อัยการเขากันเองหรือครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมการและท่าน สสร. ที่เคารพทุกท่านครับ ต้องขอบคุณทุกท่านอีกครั้ง แล้วก็ต้องขอยืนยันกับที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านประพันธ์ นัยโกวิทที่ว่าอัยการจะไม่ปฏิเสธหน้าที่ทุกอย่าง รวมทั้งหน้าที่ที่ท่านผู้ว่าสรุปได้คำหนึ่งถึง ที่หวังใยถึง แล้วก็ต้องน้อมรับในคำติชมของท่านเจิมศักดิ์เพื่อนผม ที่เรียนธรรมศาสตร์ ปี ๑ ด้วยกัน แล้วก็เล่นบาส (Basketball) ด้วยกัน ซึ่งผมยอมรับว่าสิ่งที่ไม่ดีในอัยการก็ต้องมีอยู่ เหมือนอย่างที่ท่านเจิมศักดิ์ว่า ทุกองค์กรก็ต้องมีคนไม่ดีปนอยู่ ซึ่งไม่ใช่เป็นปัญหาที่เราจะมาแก้หลักการ คนไม่ดีเราก็ต้องแก้ไขและต้องขจัดไปครับ สิ่งนี้ผมก็จะไปตระหนักและจะไปบอกชาวอัยการว่าพวกเรานี้ เมื่อได้รับความไว้วางใจจากสภาแห่งนี้ ก็ต้องประพฤติตนให้เหมาะสม ให้เป็นตัวอย่างที่ดี และให้เป็นที่ศรัทธาตั้งที่เขายกย่องครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอให้อัยการเป็นเหมือนท่านเสริมเกียรติทุกคนนะครับ เชิญท่านสุรัชย์ครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ สิ่งที่ผมจะเสนอไม่เกี่ยวกับที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์กับท่านเสริมเกียรติพลอดรักกันนะครับ ก็ขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธาน มาตรา ๒๔๖ วรรคท้าย เขียนไว้ว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๔ วรรคแปด และวรรคเก้า และมาตรา ๑๙๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ถ้าท่านประธานท่านกรรมการยกร่างจำได้นี้ ตอนที่เราพิจารณามาตรา ๑๖๔ วรรคแปด และวรรคเก้า เราเพิ่มเติมองค์กรอัยการเข้าไปในวรรคแปดและวรรคเก้าของ ๑๖๔ ไปเรียบร้อยแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมาเขียนว่าให้เอามาตรา ๑๖๔ วรรคแปด วรรคเก้า มาบังคับใช้โดยอนุโลมในที่นี้ อีก นี่คือข้อสังเกตที่ผมจะกราบเรียนท่านนั่นเอง เพราะฉะนั้นในความเห็นผมก็คือ วรรคท้ายของมาตรานี้ น่าจะคงเหลือแต่เพียงว่า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙๘ มาบังคับใช้โดยอนุโลม เท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนหนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ เป็นจริงอย่างที่ท่านสุรชัยว่า เชิญครับ อาจารย์ปกรณ์ก็ยกมือครับ
ท่านใดจะตอบครับ

นายปกรณ์ ปรียากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปกรณ์
ปรียากร กรรมาธิการ ความจริงเรื่องนี้ที่ท่านสุรชัยได้พูดนี้กรรมาธิการคงรับมาเพื่อ
ดำเนินการอยู่แล้วนะครับ แต่สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี่คงเป็นประเด็นที่สำคัญที่เราได้
ตัดสินใจในการกำหนดรัฐธรรมนูญในมาตรานี้ และก็พูดในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาร่าง
รัฐธรรมนูญ และในฐานะที่ไปรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ผมถือว่าวันนี้เป็น
จุดเปลี่ยนที่สำคัญของประวัติศาสตร์ในด้านการทำงานของพวกเรา เป็นประวัติศาสตร์ที่
เราหวังอย่างสำคัญว่า กระบวนการยุติธรรมในบ้านเราจะเป็นที่พึ่งที่สำคัญของมหา
ประชาชนทั้งหลาย ระยะเวลาที่ผ่านมาเราทราบกันดีนะครับว่า ในทางการเมือง ในทาง
การบริหารราชการแผ่นดิน เกิดอะไรขึ้นบ้างกับการแทรกแซงของฝ่ายบริหารที่เข้ามา
ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น และอัยการนั้นก็ถูกมองในลักษณะที่ค่อนข้างลำบาก ทั้งใน
ส่วนของการทำงานของอัยการที่มีความตั้งใจดี กับอัยการที่อาจจะฉวยโอกาสของการ
สมคบร่วมมือกับฝ่ายการเมือง สิ่งที่เราตัดสินใจในวันนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานอันเดียวเท่านั้น
ก็คือ พยายามที่จะทำให้ประเทศนี้มีความเป็นธรรม มีความเท่าเทียม และมีความคำนึงถึง
ประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ การตัดสินใจในวันนี้ไม่ได้หมายความว่า เราจะ
เปิดทางให้อัยการนั้นทำงานอย่างไรก็ได้ แต่มันหมายความว่าเราหวังที่จะให้บรรดาทนาย
แผ่นดินทั้งหลายนั้นทำงานเพื่อแผ่นดิน ไม่ได้ไปทำงานเพื่อรับใช้นักการเมืองที่กระบัดสัตย์
ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะอยู่ในระดับใดก็ตาม ผมในฐานะที่สอนหนังสือทางด้านบริหาร
ราชการแผ่นดิน เป็นคนปกติคนธรรมดาสามัญที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผมมีลูกศิษย์ลูกหาที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ตลอดจน
ข้าราชการในทุกกระทรวง ทบวง กรมค่อนข้างมาก ผมใคร่ครวญเรื่องนี้ ตัดสินใจเรื่องนี้
ให้ความสำคัญต่อเรื่องนี้ พูดคุยกับผู้คนในวงการของอัยการจำนวนมาก -----

ความจริงแล้ว ท่านประพันธ์กับผมนี่ก็เป็นเพื่อนที่สนิทสนมกลมเกลียวกันเป็นอย่างดี และก็เข้าใจดีนะครับว่า การทำงานของฝ่ายอัยการนั้นเป็นเรื่องที่ยากเย็นถ้าจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของการที่จะยืนอยู่ข้างประชาชน เมื่อสักครู่นี้หลายคนที่อยู่ในวงการรัฐวิสาหกิจหลายคนที่อยู่ในองค์กรราชการ ฝากความหวังอันนี้ไว้กับทนายแผ่นดินทั้งหลาย สิ่งที่เราให้ไปนี่ไม่ได้หมายความว่าเปิดไฟเขียวให้ไปทำอะไรก็ได้ในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ การยกระดับฐานะขององค์กรแห่งนี้ขึ้นมาสู่สถานะแห่งความเป็นกลาง ถือว่าเป็นจุดที่สำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงอยากที่จะให้บันทึกไว้ว่า อำนาจที่เรามอบให้นั่นเป็นอำนาจที่ต้องรักษาเท่าชีวิต สิ่งที่เราต้องตั้งใจและที่ตั้งมั่นก็คือว่า จะไม่ไปรับใช้นักการเมืองที่ทรยศสัตย์ มิฉะนั้นแล้วนี่นะครับ ไม่มีใครที่จะยืนอยู่ต่อหน้าประชาชนได้ ผมฝากความหวังไว้กับทุกคนในที่นี้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามมติท่านสมาชิกนะครับ ในมาตรา ๒๔๖ นะครับ กรรมวิธีการเพิ่มวรรคใหม่ขึ้นมา นะครับ เป็นวรรคหนึ่ง ในร่างของกรรมวิธีการนะครับ มีสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วย มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ในวรรคหนึ่งเดิม นะครับ ตามร่างเดิม นะครับ ถือว่าเป็นวรรคที่ ๒ ตามร่างของกรรมวิธีการล่าสุด

นายวิชา หงส์ประภัศร : ท่านถาม แต่ท่านไม่ดูผมยกมือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : อะไรนะครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชา หงส์ประภัศรครับ ท่านประธานถามว่า ใครไม่เห็นด้วย กระผมยกมือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ใครไม่เห็นด้วยครับ

นายวิชา หงส์ประภัศร : กับข้อความที่เพิ่มเติม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ในวาระหนึ่งนี้ะครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ในวาระหนึ่งนี้ คือกระผมข้อสังเกตอย่างนี้ครับ ว่า ขึ้นหัวข้อเรื่องของหมวดนี้หรือส่วนที่ ๑ ย่อหนึ่งนี้ะครับว่า องค์กรอัยการ แต่วาระหนึ่งของมาตรา ๒๔๖ ซึ่งมาตราต้นไม่ได้เกี่ยวพันกับคำว่า องค์กรอัยการเลย กระผมจึงสงสัยว่าน่าที่จะมีความเกี่ยวพันในการบรรยายถึงองค์กรอัยการกับพนักงานอัยการ เพื่อให้ทราบว่าจะมีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร ความเป็นอิสระนั้นคือองค์กรอัยการใช้ใหม่ หรือหมายถึงพนักงานอัยการเท่านั้น หรือหมายถึงองครวม และอีกประการหนึ่ง อำนาจหน้าที่ในเรื่องของศาลได้เขียนเอาไว้ว่า ศาลมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษา แต่พนักงานอัยการเขียนว่า พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ และตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ และกฎหมายอื่น ซึ่งถ้าเด็ก ๆ มาอ่านนี้ะครับ มันไม่ได้สื่อความหมายเลยว่าได้มีความหมายว่า มีหน้าที่อย่างไรเป็นหลัก อย่างเป็นหน้าที่ย่อยลงไป ซึ่งน่าที่จะได้เขียนเอาไว้สักนิดหนึ่งก็ยังดีครับ ในหน้าที่หลักให้ระบุให้บ่งบอกให้เห็นว่า พนักงานอัยการนั้น มีอำนาจหน้าที่อย่างไร อันนี้กระผมอภิปรายในวาระแรกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ที่กรรมาธิการเพิ่มใหม่ ท่านกรรมาธิการตอบอีกครับ เชิญอาจารย์ประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ คำว่า องค์กรอัยการ นี้หมายถึงตัวสถาบันนี้ะครับ ส่วนคำว่า พนักงานอัยการ นี้หมายถึงตัวบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันนี้ะครับ สำหรับพนักงานอัยการ มีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการไว้ในพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ นะครับ ซึ่งจะกำหนดอำนาจหน้าที่นี้ะครับ ในการปฏิบัติหน้าที่การดำเนินคดีอาญา ดำเนินคดีแพ่ง แก่ต่างให้ส่วนราชการต่าง ๆ เป็นที่ปรึกษากฎหมายของส่วนราชการต่าง ๆ นะครับ ซึ่งนอกจากพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ แล้ว ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ก็จะพูดถึงสำนักงานอัยการสูงสุดนี้ะครับ ซึ่งเป็นส่วนราชการนี้ะครับ ซึ่งจะมีอำนาจหน้าที่

๒๔๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

บุศยรินทร์ ๑๐๔/๓

ต่าง ๆ รวมทั้งการให้คำแนะนำปรึกษากฎหมายในฐานะทนายแผ่นดินต่าง ๆ ด้วยนะครับ
จึงคิดว่าทั้ง ๒ คำนี้ มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันครับ ไม่ได้มีความสับสนอย่างไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตกลงไม่ขัดข้องนะครับ อาจารย์วัชราครับ

นายวัชรา หงส์ประภัสร์ : ไม่ทราบว่าท่านจะระบุลงเพิ่มเติมด้วยหรือเปล่า
ครับ

- ๑๐๕/๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ กระผมเข้าใจว่า ในถ้อยคำนี้น่าจะชัดเจนแล้ว นะครับว่า ชื่อข้างบนองค์การนี้ หมายถึงสถาบันนะครับ หมายถึงองค์การนะครับ ในรายละเอียดต่อมาที่พูดถึงพนักงานอัยการนี้ หมายถึงตัวบุคคลนะครับ และการที่ พนักงานอัยการจะทำอะไรนี่นะครับ นอกจากที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งมีอยู่หลาย มาตราที่พูดถึงอัยการสูงสุด เพราะอัยการสูงสุด ก็คือ พนักงานอัยการคนหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๙๘ นะครับ เพราะฉะนั้นพนักงานอัยการ นอกจากมีหน้าที่ตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ นะครับ รวมทั้งหน้าที่ในการดำเนินคดี ในศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของนักการเมืองแล้วนี้ ก็จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมาย ในเรื่องต่าง ๆ บัญญัติด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ผ่านได้ไหมครับ

นายวัชร หงส์ประภัสร์ : กราบเรียนครับว่า กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม วัชร หงส์ประภัสร์ ครับ ถ้าท่านประธานเห็นว่าชัดเจนแล้ว กระผม ก็ไม่ขัดข้องครับ แต่ว่ากระผมขอท้วงติงเอาไว้ว่า ในหลายแห่งที่พูดถึงอัยการสูงสุด มีบางแห่งไม่ได้พูดถึง คำว่า พนักงานอัยการ เลย และในหมวดนี้ได้พูดถึงองค์การอัยการ ตกลงมี ๓ คำครับ ในรัฐธรรมนูญเดียวกันนี้ ใครซึ่งมาอ่านรัฐธรรมนูญนี้ อย่างเดียว โดยไม่มีความรู้พื้นฐานอยู่เลย จะสับสนได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวจะมีกฎหมายนี้นะครับ มีกฎหมายตามมาอีกนะครับ เขาคงไม่อ่านฉบับเดียว นะครับ อาจารย์ครับ ผ่านนะครับ พรรคที่ ๑ นะครับ กรรมาธิการยกร่างเพิ่มเติม ไม่มี ท่านใดขัดข้องนะครับ เห็นชอบตามที่เพิ่มนะครับ ในส่วนมาตรา ๔๖ เดี่ยวผมขอถาม ตรงนี้ก่อนครับ ส่วนของท่านอาจารย์พิเชียรนี้ ขอตัดออกทั้งมาตรานี้นะครับ ยังติดใจ ไหมครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ไม่ติดใจแล้วครับ ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ พรรคที่ ๒ นะครับ ของท่านธนพิชัญญ์ ท่านธนพิชัญญ์พรรคหน้าครับ พรรคสอง
นี่ของท่านสุรัชย์นะครับ ถ้อยคำที่เติมตอนท้ายนี้ ไม่ติดใจแล้วนะครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ผมอภิปรายไปเรียบร้อยแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ พรรคสอง พรรคสาม พรรคสี่ ผ่านนะครับ กรรมการไม่ได้แก้ไข พรรคห้า
กรรมการเห็นด้วยกับท่านธนพิชัญญ์ ไขใหม่ครับ ท่านเลขาครับ เห็นด้วยกับท่านธนพิชัญญ์
ผ่านนะครับ พรรคห้า มีของท่านอาจารย์วิชัย รูปขำดี นะครับ ท่านอาจารย์ยังติดใจ
ไหมครับ

นายวิชัย รูปขำดี : ท่านประธานครับ ไม่ติดใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พรรคสุดท้ายครับ

นายธนพิชัญญ์ มูลพฤกษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ของผม
ธนพิชัญญ์ พรรคห้าครับ ท่านประธานครับ ขออนุญาต พรรคหกครับ ประทานโทษ หกครับ
ไม่ไขห้า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือห้าเดิมครับ ห้าเดิม ห้าตามร่างเดิม

นายธนพิชัญญ์ มูลพฤกษ์ (กรรมการ) : เห็นตรงกันแล้วครับ ขอบคุณ
ครับ เห็นตรงกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ที่นี้ของท่านธนพิชัญญ์นี่นะครับ ก็ยังไม่ตรงกับของกรรมการยกร่าง คือใส่ข้อความของ
ท่านธนพิชัญญ์เข้ามา กรรมการก็มาเพิ่มข้อความนะครับ ต่อเนื่องกันไปถูกต้อง
ไหมครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตว่า กรรมการเสียงข้างมากกับกรรมการเสียงข้างน้อยนั้นเห็นตรงกัน
แล้วครับ ได้คำแล้วครับ แต่ว่าอย่างไรเดี๋ยวจะพิมพ์ออกมาอีกที่หนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือต้องบันทึกครับ ที่ผมถามคือต้องบันทึกความชัดเจน เดี่ยวเจ้าหน้าที่เขาจะงง เพราะมี
ส่วนของท่านธนพิชัญสงวนไว้ ของกรรมาธิการเพิ่มข้อความใหม่ นะครับ ผมเลยถามว่า
ถ้าเป็นของกลับไปหาท่านธนพิชัญนี้ เดี่ยวของท่านจะตก จะหายไป ผมก็เลยให้ท่าน
ยืนยันว่าส่วนที่ท่านเพิ่มยังอยู่ไหม

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตให้คำเลย
ได้ไหมครับ ท่านอัครพรให้คำเลยได้ไหมครับ จะได้จบเลยครับ

นายอัครพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ขออนุญาตอ่านข้อความที่ปรับปรุงใหม่ นะครับ ในวรรคนี้ว่า พนักงานอัยการต้องไม่เป็น
กรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติ
จากคณะกรรมการอัยการ ทั้งต้องไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ หรือกระทำการใด
อันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ ต้องไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษากฎหมาย หรือดำรงตำแหน่ง
อื่นใด ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้อความจะเป็นลักษณะนี้
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เห็นฟ้องต้องกัน นะครับ ท่านธนพิชัญครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ เขาได้ข้อความ
แล้วครับ ท่านไม่เห็นด้วยหรือครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : มี ๒ ประเด็นนะครับ คือ ประเด็นที่ ๑ นี้ ผมคิดว่าที่ประชุมคงจะเห็นตรงกันว่ากิจการอื่นของรัฐนี้ น่าที่จะให้ทำได้ โดยความเห็นชอบของ กอ. แต่ต้องพิจารณาว่ารัฐวิสาหกิจนี้จะให้เป็นที่หรือไม่ได้ใน ความเห็นชอบของ กอ. อันนั้นอันที่ ๑ นะครับ อันที่ ๒ ในองค์กรอัยการนี้ไม่ได้ปรากฏใน รัฐธรรมนูญว่าจะต้องรายงานกับใคร อย่างไรหรือเปล่า เพราะว่าปกติของกรอัยการจะ จำเป็นที่จะต้องรายงานกับวุฒิสภาหรือรัฐสภา บางแห่งต้องรัฐสภา ทั้งสภาผู้แทนและ วุฒิสภา เพราะฉะนั้นตรงนี้นี้ควรจะพิจารณาเต็มเข้าไปให้ครบถ้วนไหม หรือคิดว่าอัยการ ไม่จำเป็นต้องรายงานกับใคร ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านเลขาครับ กรรมาธิการครับ อาจารย์ประพันธ์ ครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการครับ สำหรับที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ขออนุญาตเรียกนามที่จะสอบถามว่าเรื่องการเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจนี้ กระผม อยากจะกราบเรียนว่า การเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจที่พนักงานอัยการไปนี้ ไปเพื่อไปให้ คำแนะนำในข้อกฎหมาย เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นนะครับ ไม่เพียงแต่ว่ามารับว่า ต่างแก้ต่างคดีหลังที่มีคดีเกิดมาแล้ว เป็นการเข้าไปเพื่อรักษาผลประโยชน์ของรัฐนะครับ และการไปนี้ก็ต้องได้รับอนุมัติจาก กอ. ก่อนว่าไปแล้วเป็นประโยชน์กับรัฐนะครับ ในส่วน ที่ว่ารายงานกับใครอันนี้กระผมคิดว่า น่าจะบัญญัติอยู่ในกฎหมายลูก ในกฎหมาย พนักงานอัยการ ซึ่งคงจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขต่อไปครับ คิดว่าคงจะไปอยู่ในส่วนนั้น ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับในส่วนที่รายงาน กับใครนี้ เห็นในหน่วยงานอื่นเขียนไว้แล้วครับ ลองดูสิครับ ผมผ่าน ๆ ตาอยู่ มีอยู่ว่า จะต้องรายงานกับวุฒิสภาหรือรัฐสภานี้ ท่านลองดูหน่วยงานองค์กรอิสระอื่นก็แล้วกัน

อันนั้นอันที่ ๑ นะครับ ส่วนเรื่องรัฐวิสาหกิจนี่ คือประสบการณ์ที่ผมพบที่นั่นครับ ก็มี อัยการบางคนซึ่งเป็นตัวใหญ่ ๆ ด้วยซ้ำ ไม่ค่อยได้รักษาผลประโยชน์ แล้วก็ผมมีปัญหาปวดหัวอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะว่าอัยการตัวโต ๆ นี้ คุณประพันธ์คงจะรู้ว่าผมหมายถึงใคร ที่สร้างปัญหา แล้วก็ปัญหานี้ก็พัวพัน พันพัวจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้นะครับ คือผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ แต่ก็ผมคิดว่า กอ. จะต้องดูแลตรงนี้ให้ดีนะครับ ถ้าทำอย่าง ในอดีตบางแห่งนี่ ผมเองนี่เห็นข้อมูลส่วนตัว แล้วก็เห็นโดยตรง ผมไม่ต้องบอกนะครับว่า ทำไมผมจึงเห็น แล้วก็เห็นท่านใด พูดแค่นี้ก็คงน่าจะรู้ว่าผมเห็น แล้วก็เห็นใคร แล้วได้ไป กระทำอะไรไว้ แล้วบัดนี้ก็ยังพัวพันที่ปวดหัวกันเต็มไปหมด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมยอมรับนะครับว่าอัยการที่ดีก็มี แล้วท่านที่แก้ไขปัญหาให้กับผมในขณะนี้ ก็อัยการนั้นละครับมาช่วยแก้ เพราะฉะนั้นผม จึงพูดไม่ออก อัยการที่ดีมี แต่อัยการที่สร้างปัญหาให้บ้านเมืองก็มี กอ.ของท่านนี่นะครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ผมพูดตั้ง ๆ ตรงนี้ ช่วยดูแลคนที่ส่งไปเป็นรัฐวิสาหกิจ หน่อยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ตอบให้หมดเลยนะครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม ประพันธ์ นัยโกวิท กรรมาธิการ ในส่วนของรายงานการปฏิบัติงานนะครับ อย่าง ยกตัวอย่างเช่น ในส่วนของคณะกรรมการการเลือกตั้งนี้ ในการรายงานนี่นะครับ ก็จะไป อยู่ในกฎหมายลูกครับ คือในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ การเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ ในมาตรา ๑๐ (๑๐) นะครับ ก็บัญญัติให้คณะกรรมการ การเลือกตั้งต้องจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี และขอส่งเกตต่อรัฐสภา ในส่วน ของอัยการก็คงจะต้องนำไปบัญญัติอยู่ในกฎหมายลูกต่อไปนะครับ ในลักษณะทำนองนี้ ครับ ขอบพระคุณครับ

๒๕๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รสรินทร์ ๑๐๖/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตอบชัดเจนแล้วนะครับ ผ่านเถอะครับ พันกันอยู่ตรงนี้นะครับ พรรคห้าดังกล่าวนี่ ถือว่า
เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการเสนอแนะครับ พรรคสุดท้ายนั้นครับ ที่ท่านสุรชัยขอตัด
ข้อความปรับปรุงแนะครับ เป็นไปตามที่เสนอแนะครับ มีท่านใดสนใจในพรรคอื่นใด
มีไหมครับ อาจารย์จรัสยังมีหรือครับ

- ๑๐๗/๑

ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา : ท่านประธานครับ กระผมเกรงใจเป็นอย่างยิ่งที่เวลายังเหลืออยู่นะครับ ขอสั้น ๆ ครับ คือกระผมเห็นด้วยกับท่านผู้อภิปรายเมื่อตอนต้นนะครับว่า บทที่ว่าด้วยเรื่องขององค์การย่อยการที่เราบัญญัติขึ้นนี้ มันดูเหมือนจะมีอะไรขาด ๆ ไป ขออนุญาตใช้คำภาษาอังกฤษนะครับ คือองค์การที่เป็นกัฟเวอร์เนนซ์ บอดี้ (Governance body) ของมัน มันหายไปครับ คือท่านบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งเขียนว่า องค์การย่อยมีหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลอะไรพวกนี้ครับ โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา แล้วก็ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ผมเข้าใจว่ามันต้องมีอะไรสักอย่างที่น่าจะครบถ้วนสมบูรณ์กว่านี้ ถ้าเราเปรียบเทียบกับฟอร์แมต (Format) กับรูปแบบการเขียนองค์กรในเชิงโครงสร้างนะครับ ให้เห็นชัดนี้ เพราะฉะนั้นก็เนื่องจากผมไม่ได้เป็นผู้อภิปราย ก็อยากจะเรียนเป็นข้อสังเกตว่าอย่างไร ลองกลับไปลองดูให้ดีนะครับ เหมือนกับมันจะไม่มีหัวนะครับ คล้าย ๆ อย่างนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านอัยการไพโรจน์

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น ครับ ในฐานะสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ พอที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูดขึ้นมา ผมก็เหลือบไปเห็นว่า คณะกรรมการอัยการมี กอ. เป็นกรรมการอัยการนะครับ ที่นี้ องค์ประกอบที่ไปที่มาอะไรต่าง ๆ ผมเห็นคณะอื่นอยู่ในรัฐธรรมนูญทั้งนั้นเลย ในเมื่อเป็นองค์การตามรัฐธรรมนูญ อย่างเช่นคณะกรรมการสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นต้นนะครับ ที่นี้ที่มันเกิดเหตุที่ผ่านมาครับ ท่านประพันธ์ ก็อยู่ที่นี้ ก็เพราะไม่ใช้การสรรหาหรือแต่งตั้งกรรมการพวกผู้ทรงคุณวุฒินี้หรือครับที่เข้าไปอยู่ตรงนั้นแล้วก็ทำให้การเลือกอัยการสูงสุดเบี่ยงเบนไป อันนี้ผมขอเป็นข้อสังเกตนะครับ ดูว่าอาจจะรับไปพิจารณาด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ อย่างนั้นผ่านนะครับ มาตรา ๒๔๖ นะครับ ถ้ากรรมาธิการจะปรับปรุงอะไรก็ไปว่ากันเองนะครับ แล้วมาเสนอสภาอีกทีหนึ่งนะครับ ผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

๒๕๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๑๐๗/๒

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๗ มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการ ส่วนที่แก้ไขนะครับ ช่วยอธิบายหน่อยครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ
กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ สิ่งเพิ่มเติมเข้าไปคือวรรคท้ายเท่านั้นครับ
เพื่อยืนยันฐานะของตัวสำนักงานว่าเป็นหน่วยงานอิสระ เหมือนกับหน่วยงานอิสระของ
องค์กรรัฐธรรมนูญอื่น ๆ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสมาชิกที่แปรญัตติไว้ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ๒๔๗ นะครับ ท่านคิดจะครับ

นายศิวะ แสงมณี : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ศิวะ แสงมณี สสร.
นะครับ ผมตั้งใจนิดเดียวครับในวรรคสุดท้ายนะครับ ที่บอกว่าให้สำนักงาน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้เป็นหน่วยงานอิสระในการบริหารงานบุคคล
การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แล้วสำนักงาน
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ ใครเป็นคนกำกับครับ ผมเห็นองค์กรอิสระอื่นยัง
บอกว่าบางที่ประธานเป็นคนกำกับ แต่อันนี้ไม่ทราบจะให้ใครกำกับเขาครับ หรืออิสระไป
เลย อันนี้ผมก็มีข้อสงสัยอยู่ครับ แต่อันอื่นที่ผมเห็นรู้สึกว่าจะอย่างเช่น คณะกรรมการตรวจ
เงินแผ่นดินนี่บอกชัดเจนนะครับ อยู่ในการกำกับของประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
แต่อันนี้จะให้ไปอยู่กับใครไม่ทราบนะครับ หรือว่าจะเป็นองค์กรอิสระขึ้นมาอีกอันหนึ่ง
ก็เลยอยากขออนุญาตถามเป็นความรู้อยู่ด้วยครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ก่อนที่กรรมาธิการจะตอบนะครับ มีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ ๒๔๗

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๒๕๖

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

กมลมาศ ๑๐๗/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการตอบได้ครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม อัชพร จารุจินดา กรรมาธิการครับ รายละเอียดในการบริหารงานของ
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินก็คงจะเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ก็คงจะมีหัวหน้า
สำนักงาน มีเลขาอะไรก็สุดแล้วแต่ ซึ่งจะพัฒนาไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เพราะว่าข้อที่
กำหนดไว้ในวรรคนี้เองว่าการเป็นหน่วยงานอิสระซึ่งบริหารงานต่าง ๆ นั้นเป็นไปทั้งนี้
ตามที่กฎหมายบัญญัติครับ

- ๑๐๘/๑

๒๕๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๑๐๘/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านศิวะยังติดใจอยู่นะครับ

นายศิวะ แสงมณี : คือผมไม่นั่นอะไร แต่ว่าในวรรคสามของมาตรา ๒๔๕
จะบอกเลยว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ในการกำกับของประธาน
กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน แต่พอของสิทธิมนุษยชนนี้ไม่รู้ใครเป็นผู้บังคับบัญชา
สำนักงานนี้ และใครเป็นผู้กำกับหรือมันไปอยู่ในกฎหมายลูกทั้งหมด อย่างนั้นใช่ไหมครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ โครงสร้างขององค์กรมันต่างกันนะอาจารย์

นายศิวะ แสงมณี : ครับ ผมเห็นบางที่มันไม่เหมือนกันก็เลยสงสัย
เท่านั้นเอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ มันไม่เหมือนกันหรือครับ มันต่างกันครับ

นายศิวะ แสงมณี : ก็แหมแหงอยู่แล้วนี่ครับ ชื่อก็ไม่เหมือนกัน
อยู่แล้วครับ ท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านพิเชียรยังติดใจอีกหรือครับ เมื่อกี้ถามแล้วท่านไม่ติดใจแล้วนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : พอดีเมื่อกี้ไม่ได้ดูครับท่านประธาน
กราบขออภัยนิดหนึ่งครับ คือในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔๗ นี้ขออนุญาตนะครับ
เนื่องจากมีการแก้ไขนะครับ แล้วท่านแก้สิ่งที่เป็นสาระสำคัญด้วย

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
วรรคหนึ่งไม่ได้แก้ไขครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แก้ครับ คือท่านลดจำนวนกรรมการครับ
ท่านประธาน กรรมการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเดิมนั้น ถ้ากระผมจำ
ไม่ผิดต้องขออนุญาตเรียนถามท่านนายแพทย์ชูชัยนะครับ มีกรรมการอยู่ ๙ คน
ใช่ไหมครับ ๑๑ คนครับท่านประธาน ๑๑ คนนี้รวมประธานด้วยนะครับ แต่ว่าตอนนี้ทาง
คณะกรรมการยกกว้างได้ตัดกรรมการอื่นลงจาก ๑๐ คน เหลือ ๖ คน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : กระผมขอเรียนถามว่าเพราะเหตุใด

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านพิเชียรครับ นี่มันร่างของปี ๒๕๕๐ นะครับ ไม่ใช่ปี ๒๕๔๐

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : เข้าใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
อันนั้นของปี ๒๕๔๐ ครับ นี่เขาร่างขึ้นมาใหม่แล้วครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : แต่นี้เป็นสาระสำคัญครับท่านประธาน
ผมอยากทราบเหตุผลเท่านั้นเองว่า ท่านตัดออก ๔ คนนี้ด้วยเหตุผลประการใด เพราะว่า
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ในระยะหลังนี้มีบทบาท

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านไม่แปรญัตติเข้ามานี้นะครับ ท่านใช้วิธีนี้หลายครั้งแล้วนะครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ผมใช้สิทธิการแก้ไขครับท่านประธาน
ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เขาไม่ได้แก้ไขครับ ท่านอย่ามั่วเลยครับ ขอร้องเลยครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ผมไม่ได้มั่วครับท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญกรรมการตอบหน่อยครับ ข้างนอกจะได้ไม่เข้าใจผิดครับ

นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ : ท่านตอบหน่อยครับ ไม่ได้มั่วครับ
ท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิชา มหาคุณ กรรมาธิการยกร่าง คือเพื่อความเข้าใจอันดีของสภาแห่งนี้ และ
ประชาชนก็คือเราไม่ได้มีการแก้ร่างนะครับ คือร่างตั้งแต่ร่างที่ฉบับรับฟังความคิดเห็น
ก็ ๖ คนอย่างนี้ ก็ยังยืนยันอยู่ แล้วก็ไม่ได้มีคนแปรญัตติในเรื่องจำนวน ๖ คนนี้

เพราะฉะนั้นเราก็คงอย่างนี้ แต่ผมขอกราบเรียนสักนิดหนึ่งตรงนี้นะครับว่า ท่านที่ได้ให้ข้อมูลแล้วก็สนับสนุนในการกำหนดจำนวนนี้ก็คือท่านคุณหมอชูชัย ขออนุญาตที่เอ่ยนาม นะครับ เพราะว่าท่านเชี่ยวชาญอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ไม่มีการแก้ไขนะครับ พรรคหนึ่งครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พรรคอื่นมีท่านใดตั้งใจใหม่ครับ กรรมาธิการเพิ่มพรรคทำขึ้นมาใหม่เนี่ยครับ มีท่านใด
ตั้งใจใหม่ครับที่อภิปรายไปแล้วครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีถือว่าผ่านมาตรา ๒๔๗ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นางอุมาสิวี สอาดเยี่ยม (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาว่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๔๘ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านกรรมาธิการชี้แจงนิดครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กรรมาธิการได้แก้ไขในมาตรา ๒๔๘ (๒) (๓) แล้วก็ (๓/๑) ครับ ที่เพิ่มขึ้นมา
นะครับ (๒) กับ (๓) นั้นแก้ไขเล็กน้อยครับ เป็นการเพิ่มชื่อพระราชบัญญัติให้ชัดเจน ใน
(๒) นั้นเป็นเรื่องที่เราเห็นตรงกันนะครับ ว่ากรรมการสิทธินั้นควรจะทำหน้าที่คล้ายคลึงกับ
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ คือสามารถเสนอเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญได้นะครับ
กรรมาธิการก็ไปเติมให้ว่า การเพิ่มอำนาจของกรรมการสิทธินั้นให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญครับ
ส่วน (๓) นั้นก็เป็นเรื่องการฟ้องคดีต่อศาลปกครองก็เพื่อให้เกิดความชัดเจน ก็ไปเพิ่ม
คำว่า ทั้งนี้ตามที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

คั่นสนีย์ ๑๐๘/๕

ปกครอง เพื่อให้เกิดความชัดเจนเช่นเดียวกันนะครับ ว่าได้อยู่ใน พรบ. อะไรบ้าง ที่เพิ่ม
มาจริง ๆ คือ (๓/๑) ครับท่านประธานครับ (๓/๑) นั้นเป็นเรื่องหล่นไป ตกไปของ
กรรมาธิการจริง ๆ -----

- ๑๐๙/๑

เพราะว่าในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ คงทราบนะครับว่า เราได้เผยแพร่ความคิดไปสู่ยังประชาชนโดยทั่วไปว่า ประชาชนนั้น โอกาสที่จะไปฟ้องคดีและสู้คดีกับคนอื่น ๆ ประชาชนตัวเล็ก ๆ คงทำได้ยาก แล้วก็ บางเรื่องต้องต่อสู้กับผู้ที่มีอิทธิพลทั้งหลาย ในเรื่องของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น เราได้เห็นตรงกันครับว่า น่าจะให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่ฟ้องคดีต่อศาล ยุติธรรมแทนผู้เสียหายได้ด้วย อันนี้เป็นการเพิ่มขึ้นใหม่ แต่ว่าเป็นการเพิ่มตามหลักการที่ กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้รับฟังความคิดเห็นประชาชนมาโดยทั่วไปแล้วประชาชน เห็นด้วยครับ ก็เพิ่มเนื้อหาเข้ามาเพื่อให้ตรงกับหลักการที่เคยได้แถลงไว้ครับ ท่านประธาน ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ส่วนที่กรรมการเพิ่มขึ้นนะครับ มีสมาชิกท่านใดตั้งใจใหม่ครับ เชิญครับ ส่วนที่เพิ่มขึ้น ท่านชรินทร์ตั้งใจเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายชรินทร์ บัวประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมยังไม่ค่อย เข้าใจครับว่า เรื่องของสิทธิมนุษยชนในความหมายตรงนี้มันความหมายกว้างขวาง แค่นั้นครับ ขอรบกวนท่านประธานด้วยนะครับ ต้องขออนุญาตยกตัวอย่างนิดหนึ่ง คือเรามี ที่ดินราชพัสดุ นะครับ ปราบกฏว่ามีคนบุกรุกที่ดินราชพัสดุ เราก็ไปดำเนินการที่จะปรับปรุง ที่ดินราชพัสดุดังกล่าว ปราบกฏว่าเราถูกฟ้องว่าไปละเมิดสิทธิมนุษยชน เราก็ชี้แจงมาว่าที่ ไปทำนี้มันเพราะอะไร ปราบกฏว่ากรรมการสิทธิก็ยังไม่ไปอีก เรียกมาชี้แจง มาทำอะไร ผมคิดว่า สิทธิมนุษยชนตรงนี้มันเป็นการละเมิดหรือเปล่าครับ เพราะว่าคนที่ทำผิด เหมือนกับว่าคนที่ทำผิดกฎหมายแล้วเราไปจัดการปรับปรุงนี้ มันเป็นการละเมิดสิทธิ มนุษยชนหรือเปล่าครับ ผมอยากให้ทางกรรมการยกร่างได้กรุณาอธิบาย เพื่อประกอบการทำงานต่อไปครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : แล้วสิ่งที่กรรมการเขาเพิ่มนี้ ที่ท่านอภิปรายอยู่ตรงไหนครับ ท่านเสียเองนะครับ ท่านผู้ใหญ่มาก ผมไม่อยากจะเป็นตัวอย่าง เดียวเขาว่าได้นะครับ ท่านกรรมการ จะตอบหน่อยใหม่ครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ความจริงคำว่า สิทธิมนุษยชน นั้นก็เป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไป แต่ว่าการตีความก็มีความหลากหลายมากนะครับ ความจริงเมื่อสัก ๒๐ กว่าปีที่แล้ว เคยมีการประกวดเรียงความเรื่อง สิทธิมนุษยชน ที่ธรรมชาติ ผมไม่แน่ใจว่าท่านอภิชาติ ดำดี จำได้หรือไม่ครับ เข้าใจว่าท่านอภิชาติ ดำดี นั้นชนะการประกวดรางวัลนี้ที่ธรรมชาติ ท่านอภิชาติให้คำขวัญว่า สิทธิมนุษยชนก็คือความเป็นคนเท่าเทียมกัน นิยามคำนี้เป็นคำที่ชัดเจนครับ เอาแค่นี้ก็น่าจะเกิดความชัดเจนขึ้น แต่การตีความเรื่อง สิทธิมนุษยชน นั้น ก็มีความหลากหลายแตกต่างกันไป ความจริงเฉพาะกรณีของท่านผู้ว่าที่ได้พูดถึงเรื่องที่ดินที่บุกรุกที่ดินของหลวง แล้วก็หน่วยราชการไปขับไล่คนที่บุกรุกออกจากที่นั่นนะครับ ก็อาจจะมีปัญหาในเรื่องการตีความได้ แต่ผมคิดว่าในทางปฏิบัตินั้นการรับรองเรื่องสิทธิมนุษยชนไว้เป็นเรื่องที่สำคัญ ส่วนปัญหาเรื่องในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นว่าควรหรือไม่ อย่างไร ในฐานะที่เป็นประชาชนของประเทศไทยจะมีที่อยู่อาศัยควรจะอยู่ในที่ดินของรัฐได้หรือไม่ คงเป็นประเด็นใหญ่ที่สังคมไทยจะต้องช่วยกันแก้ไขนำไปสู่เรื่องนี้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ ก็ขออนุญาตตอบว่า โดยหลักการนั้นผมคิดว่าคงไม่แตกต่างกัน ว่าเราคงต้องดูแลเรื่องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย แต่การตีความนั้น อาจจะต้องมีความแตกต่างกันไป แต่ผมเชื่อนะครับว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาที่เราตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้น การคุ้มครองปกป้องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยได้มีความคืบหน้าไป แล้วก็การที่เราได้เพิ่มอำนาจใหม่ ๆ ให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติใน (๒) (๓) และ (๓/๑) นั้นนะครับ จะทำให้เรื่องของสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยก้าวไปยิ่งกว่าเดิม แล้วก็จะทำให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นไปได้ดีขึ้นกว่าเดิมนะครับ ความเป็นคนของคนไทยก็จะได้รับการรับรองอย่างชัดเจนครับ ท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ กรรมการแก้ไข มีสมาชิกท่านใดยังติดใจไหมครับ ท่านผู้ว่าประสงค์ครับ เชิญครับ

นายประสงค์ พิฑูรกิจจ่า : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
 ผม ประสงค์ พิฑูรกิจจ่า สสร. ครับ จาก (๓/๑) ที่ทางกรรมการได้เพิ่มเติมเข้าไปนะครับ
 ในเรื่องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแทนผู้เสียหาย ขอเป็นคำถามครับว่า ในวรรคสุดท้ายครับ
 อันที่ยังไม่ได้แก้ไขนะครับ ว่า ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเรียก
 เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ทั้งนี้ มีอำนาจ
 อื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ สมมุติเอาว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน
 ของรัฐในการที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการบุกรุกที่สาธารณะเป็นต้น แล้วผู้เสียหายคือ
 พี่น้องประชาชน และก็ในทำนองกลับกันนั้นพี่น้องประชาชนได้รับการช่วยเหลือจาก
 กรรมการสิทธิในอันที่จะมาเป็นผู้ดำเนินคดีแทนให้ และกรรมการสิทธิก็จะเรียกพนักงาน
 ของรัฐไปให้ถ้อยคำ ขอเอกสาร ซึ่งจะเกิดความยุติธรรมหรือไม่ประการใดครับ ขออนุญาต
 สอบถาม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 เชิญท่านกรรมการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมการครับ ความจริงประเด็นที่ท่านตั้งคำถามเป็นประเด็นที่
 ดีมาก เพราะว่าบทบาท ๒ บทบาท บทบาทในเชิงที่เป็นกรรมการสิทธิที่สามารถเรียก
 เอกสารจากหน่วยราชการได้ กับบทบาทที่ทำหน้าที่ฟ้องหน่วยราชการด้วยกันเองนะครับ
 อาจจะเป็นบทบาทที่ขัดแย้งกันได้ครับ กรรมการขอเรียนอย่างนี้ครับว่าเนื่องจาก
 เรื่องของการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมเป็นเรื่องใหม่ ในบทบัญญัติก็ได้คำนึงถึงเรื่องนี้
 นะครับ จึงบัญญัติว่าเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติครับ ความจริงถ้ามีปัญหาเรื่อง
 ความขัดแย้งในเรื่องบทบาท บทบาทหนึ่งในฐานะคนที่ตรวจสอบโดยตรง กับบทบาทหนึ่ง
 คือบทบาทที่ฟ้องคดี ในกฎหมายคงต้องไปเขียนให้ชัดครับว่าบทบาททั้ง ๒ บทบาทนั้น
 คงต้องไม่เกื่อนกลืนกัน แต่ว่าคงต้องมีบทบาทที่ชัดเจนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ
 ก็ขออนุญาตว่า สิ่งที่ท่านพูดเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และขอบันทึกไว้เจตนารมณ์ให้ชัดเจน

นะครับ ว่าในกฎหมายคงต้องไปเขียนครับว่าจะแบ่งแยกภารกิจหน้าที่ทั้ง ๒ ให้ชัดเจน
อย่างไรบ้างครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านวัชราครับ เชิญครับ

นายวัชรา หงส์ประภัศร : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
วัชรา หงส์ประภัศร สสร. กระผมขอกราบเรียนในเรื่องเดียวกันกับที่ท่าน สสร. ท่านผู้ว่า
ประจวบคีรีขันธ์ได้พูดไปเมื่อกี้นี้ครับ คือใน (๓/๑) การบัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาล
ยุติธรรมในเรื่องนี้นั้นเป็นการบัญญัติในลักษณะที่เป็นสาระบัญญัติและวิธีสบัญญัติ
รวมกัน ซึ่งในวิธีสบัญญัตินั้นถ้าบัญญัติว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นผู้มีอำนาจ
ฟ้องนั้นกระผมว่าคุณจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติต่อไป เพราะว่าอาจจะเป็นในกฎหมายลูก
ที่ออกตามมานั้นอาจจะเป็นส่วนงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นผู้ดำเนินการก็ได้
เพราะฉะนั้นกระผมใคร่ขอให้ท่านพิจารณาในเรื่องนี้ และก็น่าจะแก้ไขเป็นว่าเสนอคดีต่อ
ศาลยุติธรรม เพราะการฟ้องเป็นวิธีพิจารณาอีกส่วนหนึ่งต่างหากครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
มีสมาชิกท่านใดติดใจอีกไหมครับ จะได้ให้ตอบเสียทีเดียวครับ ไม่มีแล้วนะครับ
กรรมวิธีการจะตอบอีกที่ไหมครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ ครับ การเสนอคดีต่อศาล ศาลก็คงทำอะไรไม่ได้ครับ ถ้าไม่ใช่
การฟ้องร้องคดีโดยตรง ผมกราบเรียนว่า (๓/๑) เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะว่าอย่างที่ผม
เรียนนะครับชาวบ้านตาดี ๆ ประชาชนที่เดือดร้อนซึ่งไม่สามารถฟ้องศาลได้เอง หรือฟ้อง
ได้ แต่ว่าเผชิญกับผู้มีอำนาจอิทธิพลทั้งหลายที่เกิดขึ้น ซึ่งไม่ใช่หน่วยราชการนะครับ ใน
ความหมายของผมนั้น ผมคิดว่าถ้ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขึ้นเราน่าจะยอมให้องค์กร
ใดองค์กรหนึ่งในประเทศไทยทำหน้าที่แทนประชาชนได้ และเราคิดว่าองค์กรนี้น่าจะเป็น
องค์กรที่ดีที่สุด เขาไปฝากไว้กับ ปปช. เขาไปฝากไว้ผู้ตรวจการ เขาไปฝากไว้กับองค์กรอื่น
ก็คงไม่ตรงครับ แต่ว่าหน้าที่ภารกิจนี้น่าจะตรงกับสิ่งที่เราคิดว่าน่าจะเป็นที่ดีที่สุด แต่ว่าในทาง
ปฏิบัติกรรมวิธีการก็สังเกตเห็นปัญหาอยู่ครับ อย่างที่ท่านผู้ว่าได้เรียน แล้วก็คิดว่าใน

๒๖๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐

ณัฐชนก ๑๑๐/๓

กฎหมายที่จะบัญญัติขึ้นภายหลังคงต้องแก้ไขปัญหาให้เกิดความชัดเจนนะครับ ว่าคงไม่ใช่ทุกเรื่องทุกราวในประเทศไทยจะเป็นเรื่องละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งหมด เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วนะครับ คดีในโรงในศาลก็จะมีมาก -----

- ๑๑๑/๑

แต่ผมคิดว่ากรรมการสิทธินั้นคงต้องไปพิจารณาเรื่องเหล่านี้ให้ดีนะครับว่า หลักเกณฑ์ในการดูว่าเรื่องไหนเป็นสิทธิมนุษยชนโดยตรง เรื่องไหนไม่ใช่เนี่ยคงต้องเกิดความชัดเจนขึ้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มาตรา ๒๔๗ กรรมการขอเพิ่มวรรคหกนะครับ มีท่านใดไม่เห็นด้วยมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ผ่านครับ ท่านเลขา เชิญต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านงานระบบนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
๓. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๗ มีการแก้ไข

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านเลขาจะชี้แจงเพิ่มไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ มีท่านใดตั้งใจไหมครับ ไม่มี ถือว่าเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ
เชิญท่านเลขาต่อครับ

นายทวี พวงทะวาย (ที่ปรึกษาด้านงานระบบนิติบัญญัติ ปฏิบัติราชการ
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ) :
มาตรา ๒๔๗/๑ มีผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ สมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติไว้ มีท่านยังตั้งใจอยู่ไหมครับ ท่านสุรชัยครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย
เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติ มาตรา ๒๔๗/๑ ครับ
กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมการยกร่าง และเพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ
มาตรา ๒๔๗/๑ ที่ผมขอแปรญัตติไว้มีข้อความดังต่อไปนี้ครับ

มาตรา ๒๔๙/๑ ให้สหภาพนายความเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ให้ความรู้และให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์แห่งกฎหมาย

วรรคสอง ให้นำบทบัญญัติของมาตรา ๑๖๔ วรรคแปด และวรรคเก้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผมขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกถึงเหตุผลที่ผมต้องขอแปรญัตติเพิ่มเติมบทบัญญัติของมาตรา ๒๔๙/๑ เข้ามาก็เพื่อที่จะทำให้ปรากฏว่า สหภาพนายความซึ่งเป็นองค์กรของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งพวกเราทุกท่านคงทราบดีแล้วครับว่า เมื่อเราพูดถึงกระบวนการยุติธรรม เราจะเห็นภาพของศาล เห็นภาพของอัยการ แล้วก็เห็นภาพของทนายความ ผมขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกให้เข้าใจถึงสหภาพนายความซึ่งเป็นองค์กรของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับเพื่อนสมาชิกประกอบการพิจารณาดังนี้ครับ สหภาพนายความก่อตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งถ้านับถึงวันนี้ ขณะนี้ สหภาพนายความก่อตั้งมาแล้ว ๒๒ ปี แต่ก่อนหน้านี้ซึ่งหมายถึงก่อนที่จะมีการจัดตั้งสหภาพนายความโดยพระราชบัญญัติทนายความ ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความก็ได้รวมกลุ่มกันเป็นนิติบุคคล แต่อยู่ในรูปของสมาคมทนายความ สมาคมทนายความได้ก่อตั้งครั้งแรกขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ ซึ่งถ้านับถึงขณะนี้ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความได้รวมกลุ่มเป็นนิติบุคคลได้ ๕๐ ปีแล้วครับเรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า ตลอดระยะเวลา ๕๐ ปีของการรวมตัวกันของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ บทบาทของทนายความต่อภาคสังคมมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ประกอบวิชาชีพทนายความนั้นไม่ได้ทำแต่หน้าที่ในการที่จะใช้วิชาความรู้ทางกฎหมายในด้านของการประกอบอาชีพให้กับตนเองเท่านั้น อีกด้านหนึ่งของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความนั้น มีภารกิจในการที่จะต้องดูแลสังคม โดยเฉพาะสังคมภาคประชาชน ด้วยเหตุนี้ในพระราชบัญญัติทนายความ ๒๕๒๘ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของการจัดตั้งสหภาพนายความขึ้นว่า สหภาพนายความมีหน้าที่ในการที่จะต้องช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายด้วย ผมกราบเรียนต่อที่ประชุมอย่างนี้ครับว่าภารกิจของการให้ความช่วยเหลือ

๒๖๘

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สวริศา ๑๑๒/๓

ประชาชนทางกฎหมายนั้นจะประกอบไปด้วยงานให้คำปรึกษากฎหมายกับประชาชน
ประกอบไปด้วยงานรับว่าความหรือการให้ความช่วยเหลือทางด้านคดีให้กับประชาชน ---

- ๑๑๒/๑

งานส่งนายความไปร่วมฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก ที่มีอายุไม่เกิน ๑๗ ปี ซึ่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับว่า พนักงานสอบสวนต้องทำการสอบปากคำต่อหน้านายความ งานการส่งนายความไปร่วมฟังการสอบปากคำผู้ต้องหาที่มีอายุเกิน ๑๘ ปี ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่มีนายความ ซึ่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็บังคับให้พนักงานสอบสวนต้องจัดนายความให้กับผู้ต้องหาเหล่านั้น งานรับว่าความให้กับจำเลยในคดีอาญาซึ่งไม่มีนายความ ศาลจะติดต่อให้นายความของสภาทนายความไปทำหน้าที่เป็นนายความให้กับจำเลยซึ่งเรียกว่า นายความขอแรง นอกจากนี้สภาทนายความยังมีหน้าที่ในการจัดโครงการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายให้กับประชาชนทั่วประเทศ ทั้งนี้โดยที่ทนายความเหล่านั้นไม่ได้รับค่าตอบแทน งานให้บริการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายตามที่ได้เรียนให้ที่ประชุมได้รับทราบนั้น ทนายความได้ทำด้วยจิตสำนึกของการที่จะรับใช้สังคมโดยที่ไม่มีค่าตอบแทน คงได้แต่เบี้ยเลี้ยงวันละ ๕๐๐ บาท ซึ่งผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า งานการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายนั้น ทนายความทั้งประเทศภายใต้การบริหารจัดการของสภาทนายความได้ทำในรูปของความเป็นทนายความอาสาสมัคร เมื่อเป็นเช่นนี้การให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย เราจึงไม่มีรายได้แต่อย่างใด เนื่องจากเป็นการบริการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย โดยไม่คิดค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ที่ผ่านมาสภาทนายความจะได้รับเงินอุดหนุนจำนวนหนึ่งจากรัฐบาล ในการทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ท่านทราบไหมครับว่าสภาทนายความได้รับงบประมาณส่วนนี้ปีละเท่าไร ๒ ปีที่ผ่านมาเราได้รับงบประมาณปีละ ๖๐ ล้านบาท นั้นหมายความว่าเฉลี่ยต่อหัวต่อประชาชนที่มีอยู่ประมาณ ๖๕ ล้านคน เราได้รับงบประมาณสำหรับการทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนไม่ถึงหัวละ ๑ บาท นั่นคืองบประมาณที่เราได้รับการจัดสรรอย่างกระหน่ำกระแหม่จากภาครัฐบาล แต่ที่ผ่านมาทำไมสภาทนายความยังคงยืนหยัดในการทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายได้ ก็ต้องกราบเรียนว่าที่ผ่านมาที่เราทำได้ ส่วนหนึ่งก็ด้วยจากการที่เราเจียดรายได้ของสภาทนายความ ซึ่งได้มาจากการเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของพี่น้องทนายความทั่วประเทศ สมทบเข้ากองทุนการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายทุกปี

ปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ที่เราเรียกเก็บจากค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาต
 ทุนายความจากพี่น้องประชาชน นอกจากนี้ด้วยการที่เราพยายามบริหารจัดการงาน
 ให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย โดยที่ไม่มีค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็
 นกรรมการบริหารสภาทนายความ ไม่ว่าจะเป็นทนายความอาสา ดังที่ผมได้กราบเรียน
 ไปแล้ว ทุกคนทำงานโดยไม่มีค่าตอบแทน โดยเฉพาะกรรมการบริหารสภาทนายความ
 จะไม่มีค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นรูปของเงินเดือน หรือเบี้ยเลี้ยง คงมีแต่
 เบี้ยประชุมที่เข้าประชุมแต่ละครั้งเท่านั้นเอง ในอัตราครั้งละ ๓๐๐ บาท นี่คืสิ่งทีผม
 จะต้องขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุม สำหรับจำนวนทนายความขณะนี้ ผมขอเรียน
 ต่อเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า ขณะนี้เรามีผู้ประกอบการวิชาชีพทนายความทีได้รับใบอนุญาต
 จากสภาทนายความอยู่ทั้งสิ้น ๕๑,๐๐๐ คนเศษ เป็นทนายความชายประมาณ
 ๔๐,๐๐๐ คน และเป็นทนายความหญิงประมาณ ๑๑,๐๐๐ คน ทนายความเหล่านี้
 จะกระจายอยู่ตามทุกจังหวัดของประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ในการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน
 สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้กับพี่น้องประชาชน ทีทำการสภาทนายความ
 ส่วนกลางเราจะมีทีทำการอยู่ที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้จะมีทีทำการกระจายอยู่ทุก
 จังหวัดทั่วประเทศ โดยในแต่ละจังหวัดเราจะมีประธานทนายความจังหวัดทำหน้าทีอยู่
 สำหรับการปฏิบัติหน้าทีของทนายความในด้านการให้ความช่วยเหลือประชาชน ๖ ปี
 ทีผ่านมามีตัวเลขทีเราเข้าไปดูแลทุกข์สุขให้พี่น้องประชาชนดังนี้ครั้บ ในปี ๒๕๔๔
 มีประชาชนมาขอความช่วยเหลือจากสภาทนายความ จำนวน ๓๑,๕๑๖ เรื่อง -----

ปี ๒๕๔๕ มีประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือจากสภานายความ ๔๕,๐๑๖ เรื่อง ปี ๒๕๔๖ มีประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ ๔๙,๘๖๖ เรื่อง ครั้น ปี ๒๕๔๗ มีประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ ๔๐,๗๑๘ เรื่อง ปี ๒๕๔๘ มีประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือ ๔๒,๔๐๘ เรื่อง ปี ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นตัวเลขล่าสุด มีประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือทั้งสิ้น ๔๕,๕๔๔ เรื่อง จำนวนปริมาณคดีที่ประชาชนมาขอรับความช่วยเหลือจากสภานายความทั้งในส่วนกลางและผ่านประธานสภานายความในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ตามที่ผมกราบเรียนที่ประชุมไปแล้วนั้น ก็ขอกราบเรียนว่าส่วนหนึ่งมาจากประชาชนได้เดินทางมาร้องเรียน หรือขอรับความช่วยเหลือจากสภานายความ หรือจากประธานสภานายความจังหวัดด้วยตนเอง อีกส่วนหนึ่งเป็นการที่หน่วยราชการของภาครัฐเป็นผู้ส่งเรื่องมาให้ หลังจากที่ประชาชนไปร้องเรียนต่อภาครัฐหน่วยงานของรัฐที่ส่งงานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายมายังสภานายความเพื่อให้สภานายความทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือต่อ หลังจากที่ประชาชนไปร้องเรียนขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐแล้ว ประกอบไปด้วย ๑. สำนักนายกรัฐมนตรี ๒. กระทรวงมหาดไทย ผ่านศูนย์ดำรงธรรม ๓. กระทรวงยุติธรรม ผ่านกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ๔. ศาลยุติธรรม ผ่านรูปแบบของการขอทนายความขอแรงให้กับจำเลยในคดีอาญา ๕. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๖. มูลนิธิภาคเอกชนต่าง ๆ จากข้อมูลที่ผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุม ท่านทั้งหลายจะเห็นว่า บทบาทของสภานายความในงานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ตามที่สภานายความได้ดำเนินการมาแล้ว ตลอดเวลา ๒๒ ปีเศษ เราได้ทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศไทยครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตต่อเวลา ท่านประธาน สัก ๕ นาทีนะครับ เพราะว่าประเด็นนี้ในกลุ่มของผมจะมีผมอภิปรายคนเดียว ท่านประธาน เพราะมีเนื้อหาสำคัญอีกนิดเดียวครับ จะจบแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ช่วยสรุปด้วยแล้วกันครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ครับ ดังที่ผมได้กราบเรียนที่ประชุมครับว่าภารกิจงานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ที่เราพยายามตั้งเป้าไว้ว่า พี่น้อง

ประชาชนต้องเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะประชาชนผู้ยากไร้ที่เขาไม่มี
ความสามารถในการที่จะว่าจ้างทนายความได้ด้วยตนเอง รัฐต้องพยายามดำเนินการให้
ประชาชนสามารถมีทนายความในการที่จะเป็นที่ปรึกษากฎหมาย ในการที่จะเป็นผู้ที่
แก้ต่างให้กับพี่น้องประชาชน สภาทนายความได้ยื่นหยุดในอุดมการณ์ดังกล่าวมา
ตลอดเวลา ๒๒ ปี ครั้น ท่านประธานครับ บัดนี้ เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เรา
ได้บัญญัติแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐไว้ในมาตรา ๘๐ ว่าด้วยสิทธิของประชาชนในการที่
จะต้องเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมให้ได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ผมขอ
เรียนต่อที่ประชุมครับว่า สภาทนายความพร้อมที่จะทำบทบาทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
ในมาตรา ๘๐ ให้เป็นความจริง นั้นหมายความว่า เราพร้อมที่จะทำหน้าที่ในการให้บริการ
ทางด้านให้ความช่วยเหลือกับพี่น้องประชาชนโดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และไม่มีค่าใช้จ่าย
ถามว่าแนวคิดในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย โดยประชาชนไม่ต้องเสีย
ค่าตอบแทนนั้น เพิ่งเป็นเรื่องใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือเปล่า
ก็ต้องกราบเรียนครับว่า แนวคิดดังกล่าวมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐ แล้วครับ
แต่ที่ผ่านมาเราไม่มีเจ้าภาพ ในการที่จะรับผิดชอบงานให้บริการช่วยเหลือประชาชนทาง
กฎหมาย เพราะฉะนั้นบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญภายใต้แนวคิดที่ว่า ประชาชนผู้ยากไร้
ต้องได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐
ที่ผ่านมา จึงเป็นเพียงแค่ตัวหนังสือ แต่ในทางปฏิบัติจริง ไม่มีเจ้าภาพรับผิดชอบในเรื่องนี้
โดยตรง เท่าที่ผ่านมาสภาทนายความจะเป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่ตรงนี้
โดยตลอด ผลงานในด้านคดีที่ปรากฏทางภาคสังคมที่เห็นได้ชัด ในการที่สภาทนายความ
เป็นองค์กรหลักในการทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ผมจะ
ขออนุญาตยกตัวอย่างสองสามคดี ครับ คดีนี้สถิติจำคุกจับในข้อหาเมียเสพติดใน
ครอบครอง -----

ผลสุดท้ายศาลพิพากษายกฟ้องครับว่า เป็นการขัดข้องกล่าวหา เป็นการขัดของกลาง ให้กับผู้ต้องหา คดีนี้ว่าความโดยทนายความอาสาของสภาทนายความ คดีที่ประชาชนถูก ชังโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี หรือที่เรียกว่า คดีขังลุมพินี คดีนี้ผู้ที่เป็นคนไปตรวจพบ แล้วทำการยื่นคำร้องขอให้ศาลปล่อยตัวผู้ตัวหารายนั้น คือ ทนายความอาสาของสภาทนายความ แล้วผมกราบเรียนครับว่า คดีนี้ทนายความอาสา ของสภาทนายความ ไปติดต่องานคดีอื่นที่สถานีตำรวจแห่งนี้ แต่ด้วยปฏิภาณไหวพริบ เป็นผู้ตรวจพบเองครับ ไม่มีใครไปร้องเรียนว่า ที่โรงพักแห่งนี้มีการขังผู้ต้องหาโดย ผิดกฎหมาย นี่คือผลงานหนึ่งในด้านกรพิทักษ์สิทธิของประชาชน นอกเหนือจากผลงาน ในการพิทักษ์สิทธิของประชาชน สภาทนายความยังได้ทำหน้าที่ในการช่วยเหลือ ดูแลและ พิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประเทศชาติด้วย ตัวอย่างคดีได้แก่ คดีที่สภาทนายความยื่นฟ้อง ต่อศาลปกครองให้เพิกถอนการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผลที่สุดศาล ปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้เพิกถอนการแปรรูปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ทำให้ ณ วันนี้ ประเทศไทยได้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตกลับคืนมาเป็นกิจการของรัฐเช่นเดิม นี่คือตัวอย่างผลงานของการทำหน้าที่ในการเป็นหน่วยงานหลักในการให้ความช่วยเหลือ ประชาชนทางกฎหมาย รวมถึงการทำหน้าที่ในการดูแลพิทักษ์ผลประโยชน์และทรัพย์สิน ของแผ่นดิน ผมขออนุญาตเรียนเป็นประการสุดท้ายต่อที่ประชุมครับว่า นอกเหนือจาก การทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ปรากฏอยู่ใน ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว ถ้าเพื่อนสมาชิกได้ช่วยกันสังเกตและตรวจสอบ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถูกยกกร่างขึ้นภายใต้หลักการที่ว่า เราจะลดอำนาจรัฐ เพิ่มอำนาจ ประชาชน เพิ่มการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนทางการเมืองให้มากขึ้น ดังตัวอย่างที่เรา จะพบว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ กำหนดให้ประชาชน ๒๐,๐๐๐ คน สามารถเข้าชื่อกัน เพื่อ ขอให้รัฐสภาออกกฎหมายได้ แต่โดยที่จะต้องแนบร่างกฎหมายไปด้วย ตรงนี้สภา ทนายความจะสามารถทำหน้าที่ให้กับพี่น้องประชาชนได้ แต่ถ้าปราศจากหน่วยงานที่จะ ทำหน้าที่หลักในการทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายให้กับประชาชนแล้ว ผมเชื่อได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนภายใต้บทบัญญัติดังกล่าวจะไม่มีทางเป็นไปได้เลย

นอกจากนี้ผมขอกราบเรียนว่า ภาครัฐเองมีแนวคิดในการที่จะออกกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่ง เรียกว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ด้วยแนวคิดของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ภาครัฐมีแนวคิดที่จะจัดตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายขึ้นคณะหนึ่ง คณะกรรมการชุดนี้จะมีปลัดกระทรวงยุติธรรมทำหน้าที่เป็นประธาน จะมีปลัดกระทรวงการคลังทำหน้าที่รองประธาน ผมขอกราบเรียนครับว่า ถ้าคณะกรรมการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายยังประกอบขึ้นด้วยภาครัฐ งานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายนั้นจะประสบความสำเร็จไม่ได้ พี่น้องประชาชนจะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมไม่ได้ เหตุใดผมถึงกราบเรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับ ผมขอเรียนครับว่า การที่ประชาชนถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพนั้น มีทั้งการถูกละเมิดจากประชาชนด้วยกันเอง รวมทั้งอาจจะเกิดจากการละเมิดโดยหน่วยงานของรัฐ เพราะฉะนั้นองค์กรที่จะมาทำหน้าที่ในการดูแลงานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายนั้น จึงไม่ควรที่จะเป็นองค์กรภาครัฐ เพราะถ้าเป็นองค์กรภาครัฐแล้ว ในกรณีฟ้องคดีดังกล่าวจะต้องไปดูแลสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนด้วยการฟ้องหน่วยงานของรัฐ หรือด้วยการฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐจะไม่อาจกระทำได้ หรือกระทำไม่ได้โดยมีขีดจำกัดครับ ท่านประธานครับ เพราะจะมีผลประโยชน์ทับซ้อนอยู่ในตัวเอง อีกนิตหนึ่งครับ ท่านประธานครับ นอกจากนี้ผมขอกราบเรียนว่า ผู้ที่จะมาขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชน อาจจะเป็นภาคประชาสังคม หรืออาจจะเป็นประชาชนเองก็ได้ครับที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐ แต่มีปัญหาที่จะต้องดำเนินคดีกับหน่วยงานของรัฐ ในกรณีอย่างนี้ พี่ประชาชนที่แม้จะรับราชการก็ไม่อาจที่จะไปอาศัยพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นทนายความของแผ่นดินได้ ยกตัวอย่างเช่น ข้าราชการที่จะฟ้องหน่วยงานทางปกครอง หรือหน่วยราชการเป็นคดีปกครอง ต่อศาลปกครอง จะไปหาอัยการเพื่อให้ยื่นฟ้องหน่วยงานของตัวเอง ทำไม่ได้ครับ

๒๗๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

หน้า ๑๑๕/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
สรุปด้วยครับ ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ก็มีแต่การที่จะขอให้สภานายความเป็นผู้ดำเนินการให้ ทั้งหมดท่านประธาน คือข้อมูลที่ผมได้กราบเรียน เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของที่ประชุมแห่งนี้ว่า เราถึงเวลาแล้วหรือยังครับ ที่จะต้องมีองค์กรหลักอย่างเป็นทางการเสียทีหนึ่ง ในการที่จะทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลงานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนมีทนายความของประชาชนตามรัฐธรรมนูญเสียทีหนึ่ง ก็ขอกราบเรียนที่ประชุมได้โปรดพิจารณาครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทุกท่านครับว่า ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ขอแปรญัติเพิ่มสภานายความให้อยู่ในรัฐธรรมนูญ เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญในหมวด ๑๑ ที่เราได้พูดกันไปแล้ว ๗ องค์กรด้วยกัน คำถามก็คือว่า ๗ องค์กรที่เราเคยเขียนขึ้น หรือเรารับรองกันไปแล้วว่าอยู่ในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ มีองค์กรอะไรบ้าง คำตอบก็คือมีคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน องค์กรอัยการ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คำถามก็มีอยู่ว่า ๗ องค์กรที่ผมได้เรียนท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น แตกต่าง หรือเหมือนกับสภานายความหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เราคงไม่สามารถเขียนองค์กรทุกองค์กรอยู่ในรัฐธรรมนูญได้ องค์กรที่จะเขียนในรัฐธรรมนูญได้นั้น ต้องเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญโดยแท้จริง เป็นองค์กรภาครัฐที่มีภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นเรื่องการเมืองการปกครองของประเทศโดยตรง หากเราจำเป็นต้องเขียนองค์กรทุกองค์กรอยู่ในรัฐธรรมนูญนั้น เราก็จะมีองค์กรจำนวนมากมายครับ ที่ต้องเขียนขึ้นอีกเยอะทีเดียว ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ความจริง

สภาพนายความนั้นเป็นองค์กรวิชาชีพประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่องค์กรวิชาชีพประเภทเดียวที่มีอยู่ในประเทศไทย องค์กรวิชาชีพที่ผมพูดถึงนั้นยังมีอีกเยอะแยะเต็มไปหมด ยกตัวอย่างเช่น เนติบัณฑิตยสภา ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของนักกฎหมาย หรือนักนิติศาสตร์ อีกจำนวนหนึ่ง ทั้งที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ศาล หรือทนายความก็แล้วแต่ ซึ่งเป็นสมาชิก เนติบัณฑิตยสภาได้ องค์กรแพทย์ก็มีแพทยสภา ทันตแพทย์ก็ยังมีทันตแพทยสภา พวกวิศวะก็มีวิศวกรรมสถาน มีสภาพยาบาล มีสภาเทคนิคการแพทย์ ซึ่งคงจาะไรไม่ได้ไม่หมดสิ้นว่า องค์กรวิชาชีพทั้งหลายนั้นมีองค์กรวิชาชีพอะไรบ้าง แต่ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับว่า ตามระบบกฎหมายไทยปัจจุบัน สถานะขององค์กรวิชาชีพทั้งหลายนั้น ยังไม่สามารถสรุปได้ชัดเจนว่า เป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชน นักกฎหมายส่วนใหญ่ โดยเฉพาะนักกฎหมายมหาชนเห็นไปในทิศทางว่า องค์กรเหล่านี้คือองค์กรภาคเอกชน ไม่ใช่องค์กรภาครัฐ องค์กรวิชาชีพทั้งหลายในประเทศไทยคือ การรวมกลุ่มของคนที่มีวิชาชีพเดียวกัน ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือ ภารกิจหน้าที่หลักคือ ช่วยเหลือคนในองค์กรเดียวกัน ภารกิจอื่น ๆ นั้น แม้จะมีภารกิจในการช่วยเหลือสังคมบ้างก็เป็นภารกิจย่อย ไม่ใช่ภารกิจหลักขององค์กรวิชาชีพแต่ประการใดทั้งสิ้น แพทยสภาก็ทำหลายเรื่องครับที่เป็นประโยชน์แก่สังคม เนติบัณฑิตยสภา ทันตแพทยสภา หรือวิศวกรรมสถานก็ทำหน้าที่ ที่นอกจากช่วยเหลือคนในกลุ่มของตัวเองแล้ว ยังทำหน้าที่ในการช่วยเหลือสังคมด้วยอีกเป็นจำนวนมาก ผมคงไม่ขออนุญาตจาะไรทั้งหมดนะครับว่า องค์กรวิชาชีพในประเทศไทยมีอะไรบ้าง แต่หากจะต้องบัญญัติเรื่องสภาพนายความอยู่ในรัฐธรรมนูญ ในฐานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ พวกเราคงต้องตั้งคำถามครับว่า องค์กรอื่นถ้าเขาเรียกเรื่องนี้ เราจะบัญญัติให้อยู่ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะองค์กรเหล่านั้นก็มีสถานะเป็นองค์กรวิชาชีพเช่นเดียวกัน ไม่เว้นแม้แต่เนติบัณฑิตยสภา ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มชนิดเดียวกันกับสภาพนายความ ซึ่งเป็นนักนิติศาสตร์เช่นเดียวกันนะครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่า กรรมมาธิการยังเห็นว่า เรายังไม่ควรที่จะบัญญัติเรื่องสภาพนายความ ซึ่งเป็นองค์กรเอกชน และไม่ใช่องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ไม่ได้มีภารกิจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรัฐธรรมนูญโดยตรง ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ - ๑๑๖/๑

๒๗๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๑๑๖/๑

แต่ว่าตามที่ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้กล่าวถึงภารกิจหน้าที่ของสภานายความ ซึ่งได้ทำประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวมอย่างมาก ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า สภานายความในอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ ได้ทำหลายเรื่อง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่สังคม จำนวนมาก และเป็นเรื่องที่น่ายกย่อง น่าสนับสนุน สรรเสริญนะครับ ขอขอบคุณครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ ผมขออนุญาตนิดเดียวครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เมื่อกี้ท่านใช้เวลาไปเกือบ ๒๐ นาทีนะครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมทราบดีครับ แต่ว่าผมขออีกนิดเดียวเอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมเห็นว่าของท่านนี้จะเพิ่มองค์ภระนะครับ ถือว่ามีเหตุผลในการที่จะต้องรับฟังกันอย่างไรให้ เข้าใจก็ใช้เวลาเยอะ นะครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย : มิได้ท่านประธาน ผมต้องการชี้แจง ข้อเท็จจริงให้ถูกต้องนิดเดียวเท่านั้นเองนะครับ ผมว่าเราคงไม่เสียเวลาเยอะหรอกครับ สำหรับการพิจารณาประเด็นที่ผมนำเสนอ โดยที่ผมเป็นผู้อภิปรายอยู่คนเดียว ผมขอเรียน อย่างนี้ครับท่านประธาน ขอขอบคุณสำหรับคำชี้แจงของท่านสมมติ นะครับ แต่ว่าต้อง กราบเรียนท่านสมมติอย่างนี้ครับว่า การที่ท่านให้เหตุผลว่าถ้าบัญญัติองค์ภระ สภานายความเป็นองค์ภระในรัฐธรรมนูญแล้วนี้ จะต้องไปบัญญัติองค์ภระวิชาชีพอื่น ๆ อีก เต็มไปหมดนี่นะครับ ต้องกราบเรียนว่า สิ่งที่ท่านชี้แจงนั้นคงคลาดเคลื่อน ผมนำเสนอว่า เหตุผลที่ขอให้บัญญัติสภานายความเป็นองค์ภระตามรัฐธรรมนูญนั้น เนื่องจาก ในรัฐธรรมนูญกำหนดให้ประชาชนต้องได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายและถ้าท่านดู ในบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิของประชาชนในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมแล้ว รัฐธรรมนูญ เขียนไว้ชัดเจนเลยครับว่า ทนายความต้องเป็นคนให้ความช่วยเหลือประชาชน ในร่าง รัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นเป็นภารกิจของทนายความครับ ไม่ใช่เราจะไป

๒๗๘

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๑๑๖/๒

บอกว่าเอาทุกวิชาซีพมาเขียนใส่ในที่นี้ แต่ด้วยจิตสำนึกเพราะรัฐธรรมนูญเขียนอย่างนั้น
ว่า ให้นายความเป็นผู้ดูแลประชาชน เป็นผู้ว่าต่าง แก่ต่างให้กับประชาชน เราถึงได้เสนอ
ญัตตินี้เข้ามาครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี่ยวอาจารย์สมคิดครับ อาจารย์เจิมศักดิ์เขายกมือครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม
เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ ผมพยายามไม่ให้คนอื่นพูดแล้วนะครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมเข้าใจครับ แต่ว่าผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และเรื่องสำคัญ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
คือที่ผ่านมาก็ใหญ่ทุกเรื่องอาจารย์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : คือผมคิดว่ามีประเด็นที่การอภิปราย
อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวได้ ผมคิดว่าลองฟังผมสักนิดหนึ่งนะครับ ไม่นาน
นะครับ ท่านประธานครับ เวลาที่เราบอกว่าอย่างที่ท่านกรรมาธิการพูดว่า
สภาพนายความก็คงไม่ต่างอะไรกับเนติบัณฑิตยสภา แพทยสภา แล้วก็บางคนก็บอกว่า
เหมือนสภาอุตสาหกรรม และสภาหอการค้า ซึ่งเป็นสภาขององค์กรวิชาชีพ เราฟังดูแบบนี้
เราก็บอกว่าเพราะฉะนั้นสภาพนายความก็น่าที่จะเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นองค์กร
อะไรตามรัฐธรรมนูญ ฟังดูแค่นี้ก็มีเหตุผลพอสมควร แต่ว่าผมคิดว่า เราลองลบใหม่
ขณะนี้ไม่มีสภาพนายความเกิดขึ้นในประเทศไทยเลย ลบใหม่หมดเลย แล้วท่านมาดู
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๐ ท่านเขียนว่า แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม
ขอเพื่ออนสมัชชิกคุณะครับ เขียนว่าให้ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่
ประชาชน และจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นในกระบวนการยุติธรรมให้มี
ประสิทธิภาพโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม ท่านประธานครับ
เอาสิครับ รัฐต้องจัดให้มีองค์กรทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมให้ช่วยเหลือทาง

๒๗๙

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

สายชล ๑๑๖/๓

กฎหมายแก่ประชาชน เราจัดตั้งใหม่ใหม่ครับ เราจะต้องจัดตั้งตามรัฐธรรมนูญนี้ ส่งเสริมให้เกิดองค์กรอย่างนี้ใหม่ใหม่ครับ หรือเรากลับไปนั่งคิดว่า มีองค์กรที่เขาตั้งกันมาเป็น ๒๐ กว่าปี และมีผลงานประเภนี้่อยู่แล้วหรือเปล่า มันมองได้หลายมุมนะครับ ถ้ามองแบบแข็งทื่อ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้าครับ ถ้าตั้งอันนี้ อันอื่นก็เป็นได้ เอาสิครับล้มหมด ยังไม่มีสหภาพนายความ เราตั้งใหม่เลย ชื่ออะไรก็ได้ แล้วในที่สุดเราก็จะได้นึกถึงว่า มันก็ต้องมีองค์กรที่ช่วยเหลือทางกฎหมายเหมือนสหภาพนายความ -----

- ๑๑๗/๑

ให้อัยการเป็นองค์การตามรัฐธรรมนูญอิสระ แต่ประชาชนจะมีองค์การตามรัฐธรรมนูญที่ช่วยเหลือทางกฎหมาย ตามมาตรา ๘๐ อันนี้ เราบอกว่า เราไปร้องเท็จ เพราะว่าเขาเป็นองค์การ เป็นสมาคมวิชาชีพ ถามว่า ท่านตั้งใหม่ทำได้ดีเหมือนเขาไหม ท่านประธานครับ ลองดูนะครับว่า สภานายความ เอาละ ผมไม่รู้หรอก ผมไม่ได้เป็นนักกฎหมาย แล้วไม่เคยได้ไปยุ่งเกี่ยวด้วย แต่เท่าที่ผมเป็น สว. มา ผมตรวจสอบหลายต่อหลายคดีที่ประชาชนเดือดร้อน ไม่ว่าจะเป็คดีท่อแก๊ส (Gas) หรืออื่น ๆ ผมต้องไปขึ้นศาลในฐานะเป็นพยานให้ชาวบ้าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์สรุปด้วยครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ผมไปที่วิกิเจตนาความของสภานายความตลอดเวลา ตัวผมเองนี่เมื่อครั้งที่ผมแฉสืบบน กทช. ณ ห้องประชุมแห่งนี้ ก็โดนคน คนหนึ่ง ชื่อ อภิพล คงชนะกุล ฟ้องผม ๒ คดี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ครับ เขากำลังพิจารณาเรื่องสภานายความอาจารย์

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : นี้อย่างไรครับ สภานายความก็เป็นคนแก่ต่างให้ เพราะเห็นว่าไม่เป็นธรรมกับสมาชิก มีคนอื่นยื่นมาให้ผมบ้างไหมครับ แล้วผมโดนคดีเมื่อปีที่แล้ว ๖ คดี คดีกบฏในราชอาณาจักรบ้าง คดีอะไรต่ออะไรบ้าง สภานายความก็ช่วยมาดูแล ท่านประธานครับ นีคือตัวอย่างสั้น ๆ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ซึ่งมันมีตัวอย่างอะไรเยอะแยะ ผมถามเพื่อนสมาชิกครับ เราจะตั้งองค์กรใหม่ใหม่ครับ ที่จะมาให้มันเป็นไปตามมาตรา ๘๐ หรือเราจะเอาองค์กรเก่า เปลี่ยนชื่อก็ได้ ผมคิดว่าเปลี่ยนชื่อสภานายความเสียอย่างที่ท่านต้องการ แล้วก็ให้เขาเดินต่อ เพราะเขามีผลงานเก่าอยู่แล้ว มันก็สามารถจะเดินได้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๘๐ (๑) หรือเราแย้งเพียงแค่อายุแค่ชื่อ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ อาจารย์ครับ สรุปละครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ก็เอาแค่นี้ละครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ด้วยความเคารพอาจารย์นะครับ แต่อาจารย์ทำแบบนี้ผมคุมที่ประชุมยากนะครับ
 เพราะผมห้ามคนนั้นคนนั้นนะครับ แต่อาจารย์ก็พูดอิสระ ผมเข้าใจว่าสิ่งที่อาจารย์พูดนั้น
 มีเหตุผล มีน้ำหนัก แต่อาจารย์ต้องแปรรูปตีเข้ามาด้วยนะครับ อย่างนั้น
 ผมทำงานเหนื่อยครับ ลำบากมากเลยนะครับ ขอความร่วมมือด้วยนะครับ
 เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ครับ ผมพยายามจะชี้แจงให้เห็นว่า การบัญญัติองค์กรใดตามรัฐธรรมนูญนั้น ไม่ใช่คิดจะ
 บัญญัติก็คงบัญญัติได้ หรืออยากให้มีบัญญัติองค์กรใดก็บัญญัติได้ แต่ว่าการบัญญัติ
 องค์กรใดในรัฐธรรมนูญนั้นต้องดูว่า สถานะขององค์กรนั้นเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ
 หรือไม่ ๗ องค์กร ที่ผมได้กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นองค์กรภาคีรัฐทั้งสิ้น มีกฎ ระเบียบ
 มีหลักการที่สำคัญ ๆ เป็นองค์กรภาคีรัฐ คำถามคือ ถ้าบัญญัติให้สภาทนายความ
 เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ สภาทนายความจะอยู่กฎเกณฑ์ภาคีรัฐทั้งหมดไหมครับ
 มีระเบียบกฎเกณฑ์ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ๗ องค์กร
 มีระเบียบกระทรวงการคลังหมดครับ บัญญัติไว้ว่าต้องทำอะไรบ้าง การใช้จ่าย
 งบประมาณทั้งหลายต้องรับจากรัฐทั้งหมดนะครับ การดำเนินการทั้งหลายทั้งปวง
 ต้องเป็นงานภาคีรัฐทั้งสิ้น ซึ่งที่ผมพยายามชี้แจงกับท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ
 ก็คือว่า สภาทนายความไม่ได้มีลักษณะเช่นนั้นเลย ความจริงเป็นการรวมตัวของ
 สภาวิชาชีพทั้งหลาย ผมไม่ปฏิเสธเลยครับว่า สภาทนายความได้ทำประโยชน์
 ให้กับประเทศมหาศาล แต่ว่าอย่างที่กราบเรียนครับว่า องค์กรหลายประเภท
 เนติบัณฑิตยสภา ทนตแพทยสภา แพทยสภา ก็ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศอย่างมาก
 แต่องค์กรเหล่านั้น ก็เป็นองค์กรวิชาชีพที่เป็นองค์กรการรวมกลุ่มขององค์กรเอกชน
 ด้วยกันเอง หากท่านทั้งหลายยกฐานะของสภาทนายความขึ้นมา คงต้องตอบคำถาม

๒๘๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วรุทัย ๑๑๗/๓

อย่างที่ผมเรียนครับว่า องค์กรวิชาชีพอื่นนั้นเขาไม่ได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยเลย
ใช่ไหม เขาไม่ควรอยู่ในสถานะที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญใช่ไหม นอกจากนี้
ท่านประธานครับ ความจริงเราได้พิจารณามาตรา ๑๖๔ มาแล้วครั้งหนึ่ง ในมาตรานั้นเอง
ได้มีการขอแปรญัตติจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้ขอให้มีการเพิ่มองค์วิชาชีพ
ที่มีกฎหมายรองรับ ที่มีบทบาทในการช่วยเหลือประชาชน และมาตรานี้เราได้ลงมติ
ไปแล้วว่า ไม่เห็นด้วยกับการที่มีองค์วิชาชีพ ที่มีกฎหมายรองรับที่บทบาทในการ
ช่วยเหลือประชาชนนั้น ได้ลงมติไปแล้วนะครับว่าไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ ถ้าเราลงมติ
ในเรื่องนี้ ก็อาจจะขัดแย้งกับมาตราดังกล่าวได้ครับ ขออนุญาตกราบเรียนครับ

- ๑๑๘/๑

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ ในส่วนองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๒ นี้ มีท่านสุรชัยขอเพิ่มเป็น
องค์กรที่ ๔ สภานายความนะครับ ผมจะถามท่านสมาชิกก่อนนะครับว่า องค์กรที่ ๔
ดังกล่าวนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่นะครับ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ไม่ต้องพิจารณา ๒๕๙/๑ นะครับ
หากเห็นด้วย ก็จะมาว่าในมาตรา ๒๕๙/๑ อีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมขอถามท่านสมาชิกว่า
ในส่วนที่มีผู้แปรญัตตินั้น กรรมาธิการไม่เห็นด้วยนะครับ คือไม่เห็นด้วยให้มี
สภานายความเป็นองค์กรที่ ๔ นะครับ ให้กด เห็นด้วย หากท่านสมาชิกเห็นด้วย
กับท่านสุรชัย ที่เพิ่มเป็นองค์กรที่ ๔ เป็นองค์กรสภานายความเข้ามา ให้กด ไม่เห็นด้วย
นะครับ เข้าใจคำถามนะครับ ใครเห็นด้วยกับกรรมาธิการละครับ ให้กด เห็นด้วย
ถ้าเห็นด้วยกับท่านสุรชัย ให้กด ไม่เห็นด้วย

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ เห็นด้วย
๔๐ ไม่เห็นด้วย ๒๔ ดออกเสียง ๘ ไม่ลงคะแนน ๒ นะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการ
ไม่เพิ่มเข้ามานะครับ จึงขอผ่านมาตรา ๒๕๙/๑ ไปเลยนะครับ

ท่านสุรชัยไม่ขัดข้องนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ไม่ขัดข้องครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ทีนี้ในส่วนที่ท่านสุรชัยได้แปรญัตติไว้เพิ่ม ที่บอกเป็นองค์กรที่ ๕ นี่นะครับ เป็นองค์กร
ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ท่านสุรชัยยังตั้งใจใหม่ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ตีใจครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญอภิปรายครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ขอบคุณครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
ครับ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะผู้ขอแปรญัตติมาตรา ๒๔๙/๒ ครับ ๒๔๙/๒
ผมได้ขอแปรเพิ่มเติมอย่างนี้นะครับ มาตรา ๒๔๙/๒ ให้มีองค์กรเพื่อทำหน้าที่ในการ
ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งการเสนอแนะ
เพื่อการพิทักษ์รักษาและการปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยมีองค์ประกอบของ
คณะกรรมการจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ และรัฐสภา และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง
และเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ได้รับงบประมาณจากรัฐอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ตามที่
กฎหมายบัญญัติ โดยให้นำบทบัญญัติของมาตรา ๑๖๔ วรรคแปด และวรรคเก้า และ
มาตรา ๑๙๘ มาบังคับโดยอนุโลม กราบเรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า เหตุผลที่ผมได้ขอ
แปรญัตติเพิ่มเติม บทบัญญัติของมาตรา ๒๔๙/๒ ขึ้นมานั้น ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า
รัฐธรรมนูญที่เราได้ยกร่างขึ้นมาี้ ภายหลังจากที่มีการประกาศใช้แล้ว ยังไม่มีหลักประกัน
ใดว่าภาครัฐจะมีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยถูกต้อง ครบถ้วน ที่ผม
กล่าวอย่างนี้นั้น ไม่ใช่เป็นคำกล่าวโดยที่ปราศจากข้อมูลอ้างอิง แต่ขอกราบเรียนว่า
เมื่อสมัยที่เรามีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา จนถึง
วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ตลอดเวลาของการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐
เป็นเวลา ๙ ปี ๑๑ เดือนเศษ ท่านเชื่อไหมครับ มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๔๐
หลายบทบัญญัติที่ภาครัฐไม่ได้ดูแล หรือดำเนินการให้ถูกต้อง หรือให้เป็นไปตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ ผมจะขอยกตัวอย่างสองสามมาตรา เริ่มจาก

๒๘๕

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ปทิตตา ๑๑๘/๓

บทบัญญัติ ในมาตรา ๕๖ ที่บัญญัติไว้ว่า ประชาชนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในเรื่องของการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและการได้มาซึ่งทรัพยากร ทั้งนี้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ๙ ปีเศษที่ผ่านมา เราไม่ได้ออกกฎหมายให้เป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา ๕๖ -----

- ๑๑๙/๑

ไม่มีคำชี้แจงใด ๆ จากภาครัฐ ไม่ว่าจะหน่วยงานใด ๆ ทั้งสิ้น ต่อประชาชนว่าเหตุใด ๙ ปีเศษ รัฐจึงออกกฎหมายตามบทบัญญัติของมาตรา ๕๖ ไม่ได้ ยังมีครับ มาตรา ๕๗ ครับ มาตรา ๕๗ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยสิทธิของประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคต้องได้รับการคุ้มครอง ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่จะต้องออกตามมาตรา ๕๗ นั้น รัฐธรรมนูญมาตรา ๕๗ เขียนไว้ชัดเจนครับว่า ให้มีองค์กรอิสระที่ประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคมาทำหน้าที่ในการดูแลเกี่ยวกับสิทธิการคุ้มครองผู้บริโภค เช่นเดียวกันครับ เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ๙ ปีเศษที่ผ่านมาไป รัฐไม่มีการออกกฎหมายมาคุ้มครองผู้บริโภค โดยให้มีตัวแทนในการที่จะมาดูแลผู้บริโภคตามมาตรา ๕๗ ผมจะยกตัวอย่างอีกมาตราหนึ่งครับ มาตรา ๒๔๒ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๔๒ วรรคที่ ๒ ครับ ที่ประชุมครับ กำหนดให้รัฐต้องให้ความช่วยเหลือประชาชนในทางแพ่งตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่นเดียวกันครับ ไม่มีการออกกฎหมายมารองรับสิทธิของประชาชนที่จะได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐในคดีแพ่ง นี่คือตัวอย่างบางส่วนของกรณีที่ภาครัฐละเลยในการที่ไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผมเกรงว่าจะซ้ำรอยเดิมอีก เราได้เพียรพยายามในการที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๑๐ ขึ้นมาใหม่ ให้มีความก้าวหน้าดีกว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของพี่น้องประชาชน ด้วยแนวคิดที่พยายามจะสร้างให้องค์กรเอกชนคือ สภานายความที่จะเข้ามารับผิดชอบดูแลงานช่วยเหลือพี่น้องประชาชนตามกฎหมายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แนวคิดตรงนั้นของผมพาแพ้ไปแล้ว ก็ไม่เป็นไรครับ แต่ผมมีอีกแนวคิดหนึ่ง ก็คือแนวคิดในการที่จากนี้ไปรัฐจะต้องสร้างองค์กรเพื่อมาติดตามตรวจสอบ ต้องมีเจ้าภาพเสียที่ครับว่า รัฐธรรมนูญที่เราเพียรพยายามในการยกร่างมานั้นจะต้องมีหลักประกันว่าจะไม่ถูกละเลย สิทธิของพี่น้องประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนไม่ควรเป็นแค่ตัวหนังสือบนแผ่นกระดาษเหมือนที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นผมจึงได้เสนอว่า เราควรจะมีองค์กรองค์กรหนึ่งซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญในการที่จะเข้ามาทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบและประเมินผลในการบังคับใช้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ องค์กรนี้ไม่เพียงแต่มีหน้าที่ในการที่จะทำให้ภาครัฐ

๒๘๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ศิริวรรณ ๑๑๙/๒

ให้ความสำคัญต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและเคารพซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
เท่านั้น แต่การประเมินผลขององค์กรนี้จะทำให้เราทราบต่อไปในอนาคตครับว่า
รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีส่วนใดบ้างที่เราสมควรแก้ไขตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๘๒
ที่เปิดช่องว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังแก้ไขได้อีกในอนาคต แต่ใครละครับ เป็นคนมา
ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลว่า หลังจากที่เราประกาศใช้แล้ว มาตราไหนบ้างครับ
มันยังไปไม่ได้ มันไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง หรือประชาชนยังเข้าไม่ถึง แต่ถ้า
เรามีองค์กรตามที่ผมเสนอในมาตรา ๒๔๙/๒ นี้ เราจะมีเจ้าภาพมาดูแลเรื่องนี้ แล้วก็จะได้
ประโยชน์จากองค์กรหรือหน่วยงานนี้ในการที่จะมีข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ในอนาคตต่อไปได้อีก ทั้งหมดที่ผมกราบเรียนมาก็คือเหตุผลและแนวคิดที่ได้เสนอต่อ
ที่ประชุมแห่งนี้ว่าเราควรที่จะมีมาตราเพิ่มขึ้นอีกมาตราหนึ่ง โดยกำหนดให้มีองค์กร
ตามรัฐธรรมนูญอีกองค์กรหนึ่งขึ้นมาทำหน้าที่ในการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล
การบังคับใช้รัฐธรรมนูญครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายอัชพร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม อัชพร จารุจินดา ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงนะครับว่า บทบัญญัติ
ต่าง ๆ ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นในทุก ๆ เรื่อง รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดองค์กร
ต่าง ๆ เพื่อมารับผิดชอบงานในแต่ละด้านจนเชื่อมโยงกันหมด งานด้านดูแลเรื่องการ
ปฏิบัติราชการ เราผ่านมาแล้วในหลายองค์กร ไม่ว่าจะเป็น ปปช. ตรวจเงินแผ่นดิน แม้กระทั่ง
ผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งเปลี่ยนชื่อไปนะครับ -----

องค์กรเหล่านั้นก็จะเป็นองค์กรที่ดูแลในด้านต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติขึ้นไว้จะครบในด้านของประชาชนนั้น ในบทบัญญัติต่าง ๆ ได้มีบทบัญญัติให้ตั้งองค์กรในภาคเอกชนขึ้นมากนะครับ มีการให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง มีการจัดตั้งองค์กรเครือข่ายกลุ่มครอบครัวภาค สิ่งเหล่านี้มันก็จะมีส่วนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่จัดตั้งขึ้นใหม่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะดูแลบทบัญญัติต่าง ๆ ของรัฐธรรมนูญนี้ให้เกิดผลขึ้นอย่างจริงจังนะครับ และในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ตระหนักดีถึงปัญหาของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ซึ่งได้บัญญัติสิ่งต่าง ๆ ขึ้นไว้ค่อนข้างมาก แต่ก็ไม่ได้รับการผลักดันจนครบถ้วนนะครับ สิ่งที่กำหนดขึ้นในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะกำหนดให้มันเป็นผลขึ้นจริง ๆ นั้น ในมาตรา ๒๙๓ ๒๙๔ ต่อไปนั้นก็จะต้องบัญญัติรองรับว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องมีขึ้นเพื่อการจัดตั้งในการสนับสนุนภาคประชาชนในการดำเนินการต่าง ๆ นั้นจะต้องจัดทำขึ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดแน่นอน คือ ภายใน ๑ ปีนะครับ องค์กรต่าง ๆ ที่จะดูแลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม องค์กรของภาคประชาชนในการพัฒนาภาคพลเมือง องค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภคเหล่านี้มันจะจัดตั้งขึ้นภายใน ๑ ปีทั้งสิ้น แต่สิ่งที่สำคัญที่คณะกรรมการคิดว่าปัญหาที่ผ่านมา นั่นก็คือการมีเจ้าภาพในการตรากฎหมาย ซึ่งในคราวที่แล้วนั้นเราฝากความหวังให้แก่รัฐบาลเพียงองค์กรเดียว ในคราวนี้เราได้จัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเกิดขึ้นในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และในมาตรา ๒๙๓ ก็กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายขึ้นมาทันทีเพื่อสร้างกฎหมายขึ้นเป็นถาวร องค์กรนี้จะเป็นองค์กรอิสระโดยกำหนดอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนว่าเป็นองค์กรที่จะศึกษาเสนอแนะการจัดทำกฎหมายที่จำเป็นต้องตราขึ้น เพื่ออนุรักษ์การตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นทุกบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในฉบับนี้นั้นสิ่งใดก็ตามที่จะต้องมีการตรากฎหมายขึ้นเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามนั้น คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่สร้างขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้จะเป็นคนดูแลและดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น โดยองค์กรนี้นอกจากจะดูแลเพื่อผลักดันให้ภาครัฐดำเนินการแล้ว ฉะนั้นการปฏิรูปกฎหมายยังมีหน้าที่ที่จะสนับสนุนการดำเนินการร่างกฎหมายของประชาชนอีกด้วย เพราะฉะนั้นองค์กรนี้จะเป็นการผลักดันกฎหมายได้ทั้งให้รัฐบาลดำเนินการ และในขณะเดียวกันก็ต้อง

สนับสนุนให้ภาคประชาชนดำเนินการเพื่อจัดทำกฎหมายในการที่จะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในสิ่งที่โครงสร้างของร่างรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดไว้ ที่ได้กราบเรียนแล้วว่า นอกจากจะจัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เพื่อใช้อำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ ครอบคลุมทุกเรื่อง องค์กรในทางกฎหมายเอง ก็อย่างที่ได้กราบเรียนว่า ก็จะมีองค์กรอิสระขึ้นมาดูแลโดยเฉพาะ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการและเป็นผู้จัดทำกฎหมายเหล่านั้นขึ้นเอง เพื่อผลักดันให้เกิดผลสำเร็จขึ้นได้ ฉะนั้นกรรมาธิการจึงเห็นว่าโดยบทบัญญัติหรือโดยโครงสร้างเหล่านั้นนั้นได้มีองค์กรต่าง ๆ นั้นเพื่อทำหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญในจุดต่าง ๆ ได้ครบถ้วนแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุรชัยยังติดใจไหมครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ติดใจครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ติดใจ ผมไหวตเลยนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมเรียนอย่างนี้ครับ นิดเดียวครับ เดี่ยวท่านไหวตก็ไม่มีปัญหาครับ ก็ขอบคุณสำหรับคำชี้แจงของท่านอัครพนะครับ แต่ผมต้องกราบเรียนว่า ผมไม่ได้ได้เถียงเรื่องของการที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรในรัฐธรรมนูญ แต่ผมกำลังนำเสนอว่า ผมกลัวว่าอำนาจหน้าที่ที่มอบไปแล้วไม่ทำหรือทำไม่ครบถ้วน ผมได้เสนอให้มีองค์กรคอยติดตามตรวจสอบ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มั่นฟองครับ ถ้าไม่มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้ ผมไม่คิดหรอกครับ ว่าต้องมาเฝ้าระวัง เหมือนเรากำลังจะสร้างอีกองค์กรหนึ่งมาเฝ้าบ้านหลังใหม่ของเราว่ามีสมาชิกคนไหนในบ้านเราไม่รับผิดชอบงานตามที่ได้รับมอบหมายบ้าง นี่คือนี่ที่ผมนำเสนอ ผมไม่ได้บอกว่าจะมีคนดูแลนะครับ มีอีกวิธีหนึ่งนะครับว่า ถ้าสมมุติว่าเราคิดว่าการตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาขึ้นมานั้นมันเป็นข้อยุ่งยาก ท่านเอาแนวคิดของผมตรงนี้ไปเพิ่มให้เป็นหน้าที่หนึ่งของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ไหมครับ ก็ฝากเรียนท่านนะครับ ถ้าท่านคิดว่าตรงนี้ไปเพิ่มเติมให้เป็นอำนาจหน้าที่หนึ่งของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ได้ ผมก็ต้องขอเรียนว่า ต้องยื่นตามที่ผมขอแปรญัตติมาครับ

๒๙๐

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

นงลักษณ์ ๑๒๐/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
กรรมวิธีการยื่นนะครับ ไม่ชี้แจงเพิ่มนะครับ

(นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง)
มีสัตญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

- ๑๒๑/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกครับ กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ให้เพิ่มองค์กรส่งเสริม ติดตามและประเมินผล
การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ตามที่ท่านสุรชัยเสนอแนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วย
กับกรรมาธิการ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านสุรชัย ให้กด ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ
เห็นด้วย ๓๒ ประธานโทษ เห็นด้วย ๓๐ ไม่เห็นด้วย ๓๒ งดออกเสียง ๗ นะครับ เห็นด้วย
ก็คือให้เพิ่มองค์กรส่งเสริมติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม วิชา มหาคุณ กรรมธิการยกกว้างครับ เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มี
ความสำคัญนะครับ อย่างที่สมาชิกได้เคยมีการยื่นญัตติ ก็ขอให้นับคะแนนเสียงใหม่
อีกครั้งหนึ่งนะครับ เนื่องจากว่า

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านจะขอให้นับใหม่ ใช่ไหมครับ

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ครับผม

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอนับใหม่ มีผู้รับรอง ๕ ท่าน ใช่ไหมครับ ท่านเลขาครับ ผู้รับรองครบถ้วนนะครับ ท่านจะ
เสนอให้ลงคะแนนโดยวิธีไหนครับ ขอหารือท่าน

ศาสตราจารย์พิเศษวิชา มหาคุณ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ กระผม วิชา มหาคุณ ครับ กรรมธิการ ขอให้นับคะแนนแบบเดิมนะครับ แต่ว่า
บอกวิธีการออกเสียงให้ชัดเจนหน่อยครับ ว่าออกแบบไหน อย่งไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
แบบเดิม คือใช้วิธีการใช้บัตรนะครับ แล้วกดคะแนนเสียงอีกครั้งหนึ่งนะครับ ในส่วนที่ท่าน
สุรชัยนะครับ ขอเพิ่มองค์กรส่งเสริมติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
กรรมธิการไม่เห็นด้วยนะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมธิการที่ไม่เพิ่มองค์กร
ดังกล่าวนี้ นะครับ ให้กด เห็นด้วย หากเห็นด้วยกับท่านสุรชัย ที่ให้เพิ่มองค์กรดังกล่าว
ให้กด ไม่เห็นด้วย นะครับ ลงอีกครั้งหนึ่งนะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนครบถ้วนหรือยังครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ
ผมมองผิดหรือเปล่าครับ เห็นด้วย ๓๔ ไม่เห็นด้วย ๓๔ งดออกเสียง ๔

๒๙๓

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

ต.ร.ณ. ๑๒๑/๓

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผมเสนออย่างนี้ได้ไหมครับ ประเด็นประนอม คือไม่อย่างนั้นเราก็ต้องโหวตนับใหม่ แล้วทีนี้จะต้องขานชื่อกรรมการเอากำหนดหน้าที่นี้ไปใส่ให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผมคิดว่าอันนั้นตรงที่สุดเลย ผมรู้สึกอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าผู้ตรวจการแผ่นดินมีหน้าที่ตรวจว่าทำตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ผมว่าน่าจะดีนะครับ ท่านกรรมการหารือหน่อยครับ เพราะท่านสุรชัยก็ อันนี้ต้องถามท่านสุรชัยนะครับ

- ๑๒๒/๑

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ ความจริงเมื่อที่ผมพยายามที่จะเปิดแล้วเปิดไม่ทัน ที่ท่านสุรชัยได้กรุณาเสนอแนะ
มานะครับ ความจริงในมาตรา

นายการุณ ไสงาม : เดี่ยวครับ เดี่ยวครับ ท่านประธานครับ ท่านต้องทำ
ตามหน้าที่นะครับ ผม การุณ ไสงาม สสร. ครับ ท่านต้องชี้ครับ คะแนนเท่ากัน ชี้ก่อนครับ
แล้วค่อยคุยกันเรื่องอื่น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวครับ ชี้ไม่ชี้อยู่ที่ผมครับ เดี่ยวผมตัดสินใจครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ข้อบังคับมีไว้ทุกคนนะครับ
ทั้งประธาน ทั้งพวกผม ใช้ข้อบังคับเดียวกันนะครับ ไม่ใช่ประธานจะทำเกินเหตุนะครับ
ไม่ได้ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ทราบแล้วครับ ทราบแล้วครับ เดี่ยวผมเป็นคนตัดสินใจนะครับ เชิญท่านอัครครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ครับ อย่างที่กราบเรียนว่าเมื่อที่กำลังพยายามพลิกอยู่นะครับ พลิกไม่ทัน ความจริงแล้ว
ในหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินในมาตรา ๒๓๗ (๑) (ค) นั้น เขียนสื่อความหมาย
ไปในทางที่ท่านสุรชัยต้องการอยู่นะครับว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นั้น ทำหน้าที่
ตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรในกระบวนการยุติธรรม เหล่านี้ นั่นคือสิ่งที่
ใกล้เคียงกัน ถ้าจะนำหลักการของท่านสุรชัยนั้นไปเพิ่มเติมในจุดนี้เพื่อจะให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
ในการตรวจสอบการกระทำตามรัฐธรรมนูญไปได้ทั้งหมด มันก็จะน่าจะทำให้ไม่ต้องสร้าง
องค์กรใหม่ และองค์กรนี้ก็สามารรถ ซึ่งแยกออกมาจากเป็นองค์กรผู้ตรวจการแผ่นดิน
ธรรมดาและเป็นปกติแล้วนี้ ก็จะสามารถดำเนินการได้ในลักษณะเดียวกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์ศรีราชาครับ

รองศาสตราจารย์ศรีราชา เจริญพานิช (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ด้วยความเคารพต่อท่านคณะกรรมการนะครับ ผมเองผมมีความรู้สึกว่าคุณบัพัญญติที่ท่านอัครภักถ์วณะครับ ผมว่ายังไม่ค่อยจะกลืนกันกับที่ข้อเสนอของท่านสุรัชย์นะครับ ในแง่ที่ว่า ที่จริงผู้ตรวจการแผ่นดินก็ได้มีขอบเขตขยายอำนาจไปเยอะแล้วนะครับ เกรงว่าการที่จะรับส่วนนี้ไปนะครับ ซึ่งที่จริงแล้วค่อนข้างจะมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ เรื่องของตรวจ มันไม่ได้ตรวจองค์การนี้ครับ อันนี้มันตรวจเรื่องการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ผมเกรงว่าจะไม่กลืนกันกับตัวบทบัญญัติที่ได้มีอยู่แล้วครับ ขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ นะครับ ผมอยากจะเรียนท่านอาจารย์ศรีราชานะครับ ผมคิดว่าถ้าตั้งองค์กรใหม่นี้ มันมีดี มีเสีย คือถ้าตั้งองค์กรใหม่นี้ มันก็จะสับสน มันก็ยุ่งพอสมควร แล้วอำนาจกับผู้ตรวจการแผ่นดินนี้ มันจะต้องแยกกันอย่างไร แล้วองค์กรใหม่เมื่อตรวจแล้วจะให้ไปทำอะไร ท่านจะต้องไปเขียนกันอีกเยอะพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าอาจารย์ศรีราชากรุณาใส่เข้าไปที่องค์กรเดียวกันนี้ ผมคิดว่ามันเป็นทางออกที่น่าจะดีนะครับ ผมก็อยากจะขอร้องให้ท่านอาจารย์ศรีราชา แล้วก็ขอร้องทั้งคุณสุรัชย์ด้วย เพราะว่าผมก็คิดว่าก็เป็นแนวคิดที่ดี นะครับ แล้วก็องค์กร อย่างเช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินนี้ ถ้าได้อันนี้เข้าไปด้วยนี้ มันก็ยิ่งตรง เพราะเป็นผู้ตรวจของแผ่นดินอยู่แล้ว แล้วไปตรวจอะไรละครับ มันก็ต้องตรวจ หลักใหญ่ ก็คือต้องตรวจให้เป็นไปตามกฎหมายแม่บท แล้วจะได้มีอำนาจหน้าที่ ถ้าใครไม่ทำนี้ จะได้ฟ้องร้องจัดการไป มันต้องไปด้วยกันเลย ไม่ต้องไปซ้ำซ้อนอะไรกันอีกนะครับ ถ้าเป็นอย่างนี้ผมคิดว่า คุณสุรัชย์ก็น่าจะพอรับกันได้ใช่ไหมครับ คุณสุรัชย์

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : สมาชิกท่านตกลงกันได้ครับ ผมกำลังตรวจดูรายละเอียดทั้งหมดนะครับว่า มันซ้ำซ้อนไหม มันทำแล้วจะมีปัญหาหรือไม่ครับ ผมกำลังนั่งตรวจอยู่ครับ เชิญท่านเสนอกันได้เลยนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธาน ระหว่างที่ท่านตรวจ ท่านจะให้
อภิปรายไปด้วยหรืออย่างไรครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ก็เรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า แนวคิด
ในการนำเสนอมาตรา ๒๔๙/๒ ผมกราบเรียนแล้วครับว่ามาจากแนวคิดหลัก ประเด็น
เดียวครับ กล่าวว่าจะมีการละเลยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเหมือน ปี ๒๕๔๐ แล้วไม่มี
เจ้าภาพรับผิดชอบ คือที่ผ่านมานะครับ ผมกราบเรียนครับว่าผมในฐานะที่อยู่ภาคเอกชน
แล้วก็เป็นภาคเอกชนภาคเดียวที่ทำงานด้านกฎหมาย ในการทำงานที่จะต้องดูแลสิทธิเสรีภาพ
ของประชาชน -----

เวลาผมหยิบกฎหมายขึ้นมาปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น ผมเบื่อก่อนที่จะฟังคำตอบจากภาครัฐครับว่า ยังไม่มีกฎหมายเรื่องนี้ออกมาใช้ กฎหมายลูกยังไม่มี เพราะฉะนั้นไม่รู้จะช่วยประชาชนอย่างไร นี่คือเหตุผลทั้งหมดที่ผมนำเสนอ ไม่ได้เพื่อตัวผมเอง หรือเพื่อคณะใดคณะหนึ่ง แต่ผมนำเสนอขึ้นเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนทั้งหมดว่า รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ จะต้องมีปัญหาอย่างรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ คือต้องมีเจ้าภาพในการรับผิดชอบ ในการละเลยต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ก็เป็นแนวคิดครับ ผมตรวจสอบแล้วว่าองค์กรตามที่ปรากฏในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีองค์กรไหนองค์กรหนึ่งเลยครับ ที่เขียนให้มีหน้าที่ชัด ๆ แบบนี้ ผมจึงจำเป็นต้องเสนอ ที่นี้ถ้าเผื่อท่านกรรมาธิการยกกว้างรับว่า จะเอาแนวคิดที่ผมเพิ่มเติมใน ๒๔๙/๒ ไปเขียนเพิ่มเติมเสียให้สมบูรณ์อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ผมต้องการเรียนว่าผมขอสงวนในการที่จะขอคัดค้านคำอีกครึ่งหนึ่งนะครับ ไม่ใช่ผมถอนเลยนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ท่านสุรชัยขอทำความเข้าใจเกี่ยวกับกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเลขาครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ขออนุญาตเรียนท่านสุรชัยว่าความจริงมีองค์กรอยู่ ๒ องค์กรที่ทำหน้าที่นี้อยู่ องค์กรที่ ๑ คือมาตรา ๒๓๗ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งเมื่อที่ท่านรองเลขาธิการกรรมาธิการยกกว้างนะครับได้อ่านไปแล้วว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเข้าใจว่าเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจหน้าที่ ที่ท่านสุรชัยได้เขียนไว้ในมาตรา ๒๔๙/๒ เข้าใจว่ามีอีกหน้าที่หนึ่ง ที่อาจจะยังไม่ครอบคลุมไปถึงวงเล็บนั้นนะครับ ที่เขียนยกตัวอย่าง เช่นท่านสุรชัยพูดถึงเรื่องการเสนอแนะเพื่อพิทักษ์ รักษา ปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นเรื่องกฎหมายเรื่องรัฐธรรมนูญโดยตรง ต้องขออนุญาตเรียนหรือโดยเร็วอย่างนี้นะครับว่า ในร่างของกรรมาธิการนั้นมีกรรมาธิการอีกชุดหนึ่งครับ เรียกว่ากรรมาธิการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งเขียนอยู่ในทั้งบทบัญญัติว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และกับบทบัญญัติในบทเฉพาะกาล

นะครับ เฉพาะมาตรา ๒๙๓ (๒) นี่นะครับ บอกว่าให้มีคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ทำหน้าที่ศึกษาเสนอแนะในการจัดทำกฎหมายที่จำเป็น เพื่ออนุวัตตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนะครับต่าง ๆ ทั้งหลาย ขออนุญาตหาหรือท่านสุรชัยโดยเร็วนะครับว่า กรรมการมารับไปดูได้ไหมครับว่า อาจเขียนอยู่ในผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหรือบางที่อาจจะขอเขียนอยู่ในกรรมการปฏิรูปกฎหมาย แต่ว่าข้อเสนอน่าจะสุรชัยเรื่องมาให้ดูก่อนคงไม่มีปัญหาครับ คงต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้ง ๒ ฝ่าย ผมเพียงแต่ถ้าไปเขียนในอำนาจหน้าที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่า ทำหน้าที่คอยคุ้มครองรัฐธรรมนูญเพียงองค์กรเดียวมันจะผิดคอนเซ็ปต์ของผู้ตรวจการรัฐสภาไปนะครับ ก็ขออนุญาตว่าหาหรือที่ประชุมทั้งหมดว่า ขออนุญาตรับไปดำเนินการโดยอาจจะใส่ในที่ใดที่หนึ่งนะครับ ทั้ง ๒ ที่นะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ผมก็ด้วยความเคารพความคิดอาจารย์สมคิดนะครับ แต่เท่าที่ดูเร็ว ๆ ไร ๆ อย่างที่ท่านว่านะครับ ผมว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาน่าจะมีความเหมาะสมมากกว่านะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ครับ ดูเร็ว ๆ ไร ๆ ผมคงดูไม่ทันนะครับ เอาเป็นว่าอย่างนี้นะครับ ตอนนี้อาจพิจารณาถึงส่วนที่ ๒ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญนะครับ แล้วก็จะจบมาตราที่อยู่แล้ว และเราก็จะขึ้นหมวด ๑๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐนี่นะครับ ซึ่งตอนนี้เราก็สี่ทุ่มนะครับ ผมคิดว่าผมจะถามท่านสมาชิกก่อนนะครับว่า ในเมื่อคะแนนมันเท่ากันดังกล่าวนี้ สมาชิกถ้าไม่เกิน ๑๐ นะครับ ก็ยังถือว่าไม่เกิน ๑๐ สมาชิกท่านใดประสงค์จะให้นัดใหม่ไหมครับ

นายการุณ ไสงาม : ไม่ใช่ครับท่านประธาน ท่านประธานกำลังจะ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวผมถามก่อน

(นายการุณ ไสงาม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายการุณ ไสงาม : ถ้าอย่างนั้นผมประท้วงท่านประธาน ท่านประธานต้องถามประท้วงก่อน ถ้าอย่างนั้น

๒๙๙

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รหัสนา ๑๒๓/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ ท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ การุณ ไสงาม สสร. ประธาน
เล่นอย่างนี้ ๒ มาตรฐานครับ ประธานครับ ข้อที่ ๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
มีคนประท้วงท่าน

นายการุณ ไสงาม : ต้องดูประท้วงแรกก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เปล่าผมกำลังบอกมีคนประท้วงครับ เชิญท่านการุณครับ

นายการุณ ไสงาม : ข้อที่ ๑ ท่านประธานครับ เมื่อคะแนนออกมาแล้ว
ท่านประธานจะต้องประกาศผลคะแนนตามข้อบังคับ ปราบกฎคะแนนเท่ากันเป็นเลข
เท่าใด ท่านประธานต้องประกาศว่า ๓๔ ต่อ ๓๔ งดออกเสียง ๔ ผู้มาประชุม ๗๒
ท่านประธานต้องประกาศอย่างนี้ให้ชัดก่อน

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกษตรกรรม ๑๒๔/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ประกาศไปแล้วครับ ประกาศไปเรียบร้อยแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ยังครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านถามสมาชิกดูครับ ผมอ่านคะแนนไปเรียบร้อยแล้ว

นายการุณ ไสงาม : ยังครับ เมื่อคะแนนเท่ากัน ประธานจะต้องทำการ
ชี้ขาดตามข้อบังคับ นี่ประธานก็ยังไม่ทำอีก นี่คือข้อที่ ๑ นะครับ ประท้วงการกระทำ
ของประธานที่ขัดข้อบังคับ ข้อที่ ๒ ข้อบังคับทั้งหลายทั้งปวงต้องใช้บังคับกับทุกคน
ในห้องนี้ ไม่มีละเว้นแม้แต่ประธานและกัมม ผมจำคำพูดชัดเจน ท่านประธานบอกว่า
ทำไมไม่ดูมาจากบ้าน เขาให้ดูมาจากบ้านตั้งเดือนหนึ่งแล้ว ประธานก็บอกกำลังจะดูอยู่
กำลังจะตรวจอยู่ ข้อที่ ๒ นี้ ๒.๑ นะ ๒.๒ ท่านประธานบอกว่าอย่างไรอีก จากเรื่อง
ดูจากบ้าน ท่านประธานก็ยังไม่ชื้ออยู่นั้นแหละอีก ยังคาราคาซังอยู่นั้นแหละอีกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกกำลังอภิปรายนะครับ ท่านพูดให้จบก่อนนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ผมกำลังอธิบายเรื่องการประท้วงของผม
ท่านประธานต้องชี้ขาดก่อน การกระทำของประธานนี้ชอบหรือไม่ชอบ ถ้าท่านประธาน
ยังวินิจฉัยอยู่อย่างนี้ต่อไป และยังไม่สวนทางกับผม ผมยังกำลังชี้ว่าท่านประธานทำผิด
อะไรบ้าง ท่านประธานไม่ยอมรับข้อบังคับ ท่านประธานก็อยู่ของท่านประธานไปสิครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณครับ ท่านเป็นคนมีหลักอยู่แล้วนะครับ แต่สิ่งที่ผมกำลังทำนี้ ผมยังไม่ได้ทำ
ตรงไหนผิดเลยนะครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ว่าสิ่งที่ผมทำนั้นยังไม่ผิดนะครับ ที่นี้ส่วนที่
ท่านบอกให้ดูจากบ้านนะครับ ดูมาแล้ว แต่การดูดังกล่าวกับการที่จะต้องตัดสินใจนะครับ
ผมว่ามันคนละเรื่องกันนะครับ เพราะฉะนั้น

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานครับ ค้านอีกแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวท่าน ผมยังพูดไม่จบนะครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานบอกอย่างไรครับ ท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ผมยังพูดไม่จบครับท่าน ท่านอย่าพูดสวนผมสิครับ การประชุมท่านรู้ดีต้องพูดทีละคน
ท่านพูด ผมไม่ได้แย้งเลย แต่ขณะที่ผมกำลังพูด ท่านก็สวนขึ้นมา ท่านทำถูกข้อบังคับ
หรือเปล่าครับ ผมเลยเรียนสมาชิกนะครับว่า สิ่งที่ผมพูดสักครู่นี้ว่าขอฉายละเอียด ก็คือ
ต้องตัดสินใจนะครับ ไม่ใช่ดูว่าใครที่จะต้องพูดก่อนพูดหลังนะครับ อันนี้คือเรื่องสาระ
เนื่องจากสมาชิกทั้งครึ่งสภาเห็นว่าควรมีองค์กรณี อีกครึ่งหนึ่งบอกไม่ควรมี ดังนั้น
เมื่อจะให้ผมตัดสินใจนะครับ ผมก็ต้องฉายละเอียด เพราะการตัดสินใจนั้นต้องมีเหตุผล
นะครับ ไม่ใช่ว่าอยากจะทำตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งก็ลงคะแนนเลยนะครับ
ท่านนี่บอกนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็หารือท่านนะครับว่า สิ่งที่กำลังเสนอสักครู่นี้
ผมก็ถามท่านสมาชิกว่า ถ้าหากว่าผมลงคะแนนแล้วนะครับ ท่านสมาชิกยังจะขยับใหม่
ใหม่ เพราะไม่ถึง ๑๐ เหมือนกันนะครับ ตอนนี้จะลงคะแนนเท่ากัน ก็คือไม่ถึง ๑๐ นะครับ
ถ้าไม่ถึง ๑๐ ผมก็จะถามว่า ถ้าบอกว่าท่านบอกว่าไม่ตั้งใจที่จะขยับใหม่ ผมก็จะตัดสินใจ
ให้ นะครับ แต่ถ้าท่านบอกว่ายังตัดสินใจ ถึงแม้ผมลงคะแนนแล้ว คะแนนก็ไม่ถึง ๑๐
นะครับ เพราะฉะนั้นตามข้อบังคับ ผมก็กำลังดูข้อบังคับว่า สิ่งที่ท่านพูดกับสิ่งที่ผมพูด
นี่นะครับ ข้อบังคับตรงไหนมันถูก ก็ต้องให้เวลาหน่อยนะครับ กำลังดูอยู่ครับ
ท่านชาติชายครับ

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชาติชาย
เจียมศรีพงษ์ ครับ ผมขออนุญาตท่านประธาน นั่งฟังการประชุมมาตั้งแต่ช่วงเช้าครับ
ซึ่งมาถึงนาทีนี้แล้ว คะแนนเท่ากันนะครับ แล้วก็ยังมีท่านสมาชิกประนีประนอมกันนะครับ
ผมขออนุญาตที่จะได้เรียนกับท่านประธานว่า เมื่อคะแนนเท่ากัน เราประนีประนอมมา
พอสมควรแล้วนะครับ แล้วถ้าเกิดเหตุการณ์อีกภายนอกหน้าหรือเปล่าอย่างไร ผมคิดว่า
ท่านประธานต้องใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยแล้วครับ เพราะว่าต่างฝ่ายต่างประนีประนอมซึ่งกัน
และกันนะครับ ผมคิดว่าประธานเป็นนักกฎหมายนะครับ ต้องวินิจฉัยแล้วครับ เพราะว่า
คะแนนเท่ากัน เป็นหน้าที่ของประธานที่จะต้องวินิจฉัย ไม่อย่างนั้นจะยึดเยื้อครับ
ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

๓๐๒

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

เกศราภรณ์ ๑๒๔/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณเขาประท้วง เขามีเหตุผล ผมก็ต้องหาเหตุผลนะครับ ว่าที่ถุกมันคืออะไรนะครับ
(นายการุณ ไสงาม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ท่านการุณยื่นประท้วงอีกครับ

- ๑๒๕/๑

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ท่านประธานครับ ผมไม่มีเหตุผลหรือครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีเหตุผลนะครับ แต่ท่านการุณเขาก็มีเหตุผลนะครับ ท่านนั่งเลยครับ

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ : ขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านการุณครับ ท่านการุณเขาประท้วงครับ อาจารย์เจิมศักดิ์

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม สสร.
เมื่อมติเท่ากันประธานต้องชี้ ประธานจะใช้เงื่อนไขบอก ว่า ถ้าผมชี้ไปซ้าย อย่างนับคะแนน
ใหม่นะ ถ้าผมชี้ไปขวา เป็นเงื่อนไขไว้ว่าพวกคุณอย่างนับคะแนนใหม่นะ การจะนับใหม่
หรือไม่ก็นับใหม่อยู่ที่เงื่อนไขของสมาชิกครับ ประธานจะมาข่มขู่เอาไว้อย่างนั้น หรือสร้าง
เงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งเอาไว้อย่างนั้นเพื่อผูกมัดสมาชิก กระทำไม่ได้ครับ บทบัญญัตินี้
ข้อบังคับนี้ ท่านประธานทำไม่ได้โดยเด็ดขาดครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์สวิงครับ อาจารย์สวิงยกมือก่อนครับ อาจารย์เจิมศักดิ์

นายสวิง ต้นอูด : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สวิง ต้นอูด ครับ
ผมคิดว่า ถ้าเราดูตามเจตนารมณ์นะครับของสมาชิกในห้องนี้นะครับ อาจจะไม่ได้อะไร
เกี่ยวกับเรื่องเกี่ยวกับข้อบังคับในเรื่องเกี่ยวกับการประชุมนะครับ ผมคิดว่าเจตนารมณ์
ทั้งสองฝ่ายนี้นะครับ ก็ดูดีด้วยกันทั้งคู่ ส่วนหนึ่งก็ดูห่วงใยว่า เรื่องเกี่ยวกับการที่จะปฏิบัติ
ตามรัฐธรรมนูญนี่จะเป็นอย่างไร อีกส่วนหนึ่งก็คิดว่า การสร้างองค์กรใหม่นี้อาจจะมี
ปัญหา ผมคิดว่าถ้าสมมติตอนนี้เมื่อไหร่ก็ตาม ประธานครับ ผมคิดว่าทั้งสองฝ่ายนี้
ประนีประนอมกันได้ อยู่พอสมควรแล้วนะครับ อาจารย์สมคิดก็ชี้ทางออกนะครับ
คุณสุรัชย์ก็ค่อนข้างจะตกลงแล้วนะครับว่า ถ้าเอาเรื่องนี้ไปอยู่ในผู้ตรวจการแผ่นดิน
แล้วก็รวมทั้งบางเรื่องบางราวอาจจะเขียนไว้ในบทเฉพาะกาลได้ด้วยนะครับ ซึ่งผมคิดว่า
อันนี้เองนี่ก็จะเป็นข้อยุติ แล้วก็ตรงกับเจตนารมณ์ของสมาชิกในห้องนี้ทั้งสองฝ่าย ซึ่ง
ไม่ได้หักล้างว่าจะไปซ้ายไปขวานะครับ ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องลงมติใหม่

ใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ เราก็จะทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เดินไปตามครรลองนะครับ แล้วก็สิ่งที่ควรจะเป็น ซึ่งผมคิดว่าอันนี้ก็สามารถที่จะตกลงกันได้ครับท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไรครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ ผมได้พิจารณาแล้วนะครับ ทำตามข้อบังคับครับ

รองศาสตราจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับ
ท่านประธานครับ ผมคิดว่าท่านประธานก็พยายามประนีประนอมนะครับ ที่ไม่ตัดสิน
ชี้ขาด ผมคิดว่าเป็นหนทางที่ช่วยประนีประนอมให้เราไม่ต้องมาว่ามีแพ้ มีชนะ แล้วก็
จริง ๆ แล้วคุณสุรชัยนี่ก็ไม่ได้แข็งกร้าวอะไร เริ่มต้นคุณสุรชัยก็เป็นการบอกก่อนด้วยซ้ำว่า
เอาไปใส่อยู่ในผู้ตรวจการแผ่นดินดีไหม ตอนนั้นนี่ผมดูท่าทาง ภาษาที่ คุณอัครพร
ก็พยายามเปิดกับ ๒ ท่านว่า มันเข้าได้ไหม ระยะเวลาที่เปิดนั้นก็มีส่วนอีกท่านหนึ่ง
ก็อาจจะมีการที่ที่บอกว่า เฮ้ย คงเข้าไม่ได้ ก็เลยกลายเป็นว่าต้องลงมติกัน ทีนี้เมื่อลงมติ
แล้วนี่คะแนมนั้นใกล้เคียงกัน แล้วก็จนกระทั่งพวกเราที่มีความเห็นว่า เออ มันน่าจะ
ได้แล้วคุณอัครพรก็บอกว่าตอนนั้นก็ไม่ทันที่จะพูด มันก็ตรง ผมก็คิดว่ามันน่าจะ
ได้แล้วแต่แล้วมันก็บังเอิญที่อาจารย์ศรียาชาไปกระตุกไว้อีกหนึ่งนิดหนึ่ง พอกระตุกอีกหน่อยหนึ่ง
อาจารย์สมคิดพอเห็นที่ท่าอย่างนี้ อาจารย์สมคิดก็ไปขอทางเลือกเลย นั่นแหละครับ
ท่านอาจารย์สมคิดไปขอทางเลือกว่าจะใส่ดีไหม หรือจะใส่ ขอให้กรรมธิการไปตัดสิน
เองได้ไหม มันก็เลยเกิดความรู้สึกตึงเครียดขึ้นมา ท่านอาจารย์สมคิดกรุณานะครับ
นี่เรียน
ตรง ๆ พอเวลาถึงสภาวะอย่างนี้ ถ้ากรุณาว่าจริง ๆ แล้วผู้ตรวจการแผ่นดินมันก็
ก็ใส่ที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน อย่าไปใส่เป็นกรรมการเลย เพราะว่าเขาก็ขอตั้งองค์
อิสระแล้วองค์กรมันก็มีอยู่แล้ว เราก็ใส่เสียให้มัน ในเมื่อโหวตแล้วมันเป็น
อย่างนั้นนี่ ก็ใส่เสียให้มันเสมอ ๆ กัน จะได้ไม่มีความรู้สึกกินใจอะไรกัน
เพราะว่าทุกคนมันทันกันหมดแหละครับ ไม่ใช่ว่าพอคนหนึ่งยอมหน่อย
อีกอันต้องรุกอีกนิดหนึ่ง ทำอีกหน่อยหนึ่งเอาทำที่อะไรอย่างนี้นะครับ
มันทันกันทั้งนั้นแหละครับ และโดยเฉพาะผมกับคุณการุณนี่ผมพูดตรง ๆ
ว่าเราเคยเห็นในสภานี้มาเยอะ เพราะฉะนั้นอะไรที่เรากำลังทำงานกัน ถ้ามัน
พอจะเข้าในเรื่องของผู้ตรวจการได้ ที่เป็นองค์อิสระเหมือนกับที่คุณสุรชัยเสนอ
สมาชิกทั้งหลายก็จะสบายใจนะครับ ขอบพระคุณครับ

๓๐๕

สสร ๒๕๕๐/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

รัศมี ๑๒๕/๓

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณครับ หวังดีทุกท่านนะครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : พาดพิง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พาดพิงอีกหรือครับ คืบนี้เมื่อไรผมจะได้ตัดสินเสียที

- ๑๒๖/๑

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์พูดถึงผมแล้ว เดี่ยวสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จะเข้าใจกรรมการยกกว้างโดยรวมผิดครับ ความจริงที่ผมเสนอว่าจะใส่ในผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็ได้ หรือใส่ที่กรรมการปฏิรูปกฎหมายก็ได้ นี่ผมรับแล้วนะครับว่าจะใส่ทั้งหมดเลยนะครับ ไม่ได้มีความคิดที่จะหลีกเลี่ยงหรือต่อสู้หรืออะไรทั้งสิ้นนะครับ ความจริงผมเป็นนักวิชาการ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ไม่เคยลงไปเล่นการเมืองเลย แล้วก็สิ่งที่พูดมาตลอดตั้งแต่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ตรงไปตรงมาครับ ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญทั้งหลายคงเห็น อาจารย์เจิมศักดิ์อาจจะต่อสู้กับรัฐบาลที่แล้วค่อนข้างมากนะครับ เลยเข้าใจว่า ผมต้องต่อสู้แบบนั้นอีก จริง ๆ ก็ไม่เคยมีความคิดนะครับ เรื่องการต่อสู้ในสภาเลยนะครับ ก็คิดว่าอะไรที่รับได้ก็รับนะครับ ผมยังหาหรือกรรมการ ท่านอาจารย์จรัญหรืออะไรก็แล้วแต่ว่า ไม่ว่าจะท่านประธานจะชี้ไปทางไหนก็แล้วแต่ ข้อตกลงที่ได้ทำกับท่านสุรชัยว่าจะเขียนในผู้ตรวจการนี้ ผมรับเลยนะครับว่าจะเขียนนะครับ ไม่ได้มีปัญหาอะไรทั้งสิ้นนะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมว่าอภิปรายกันพอสมควรแล้ว ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ กำลังจะเรียนที่ประชุมอย่างนี้ครับว่า เมื่อท่านอาจารย์สมคิดรับแล้วนะครับ ผมก็ขอบคุณครับ ประเทศไทยจะได้มีคนรับผิดชอบเรื่องของรัฐธรรมนูญอย่างเป็นรูปธรรมเสียที ก็ขออนุญาตหารือท่านประธานเลยครับว่า ท่านประธานเลื่อนไปชี้ฟุ้งนี้ดีกว่าครับ เรื่องนี้นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้ครับ ท่านการุณศักดิ์ค้านอยู่ครับ ไม่เป็นไรครับ ไม่ต้องห่วงครับ นี่เราเสียเวลากับชี้หรือไม่ชี้เนี่ยครับ จริง ๆ ได้ไปอีกสี่ห้ามาตราแล้วเนี่ยครับ ท่านชรินทร์ยังมีอะไรครับ

นายชรินทร์ บัวประเสริฐ : เรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ ผม ชรินทร์ บัวประเสริฐ สสร. นะครับ ต้องขออนุญาตท่านประธานหารือครับ คือผมแปรญัติไว้ในมาตรา ๒๘๒ นะครับ ซึ่งมีความกังวลใจเช่นเดียวกันว่า รัฐธรรมนูญ

๓๐๗

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

บุศยรินทร์ ๑๒๖/๒

ที่เราผ่านมาในปี ๒๕๔๐ นี้ นะครับ มีบางส่วนซึ่งไม่มีผลการบังคับใช้นะครับ ทำให้รัฐธรรมนูญนี้ นะครับ ไม่ทันสมัย ผมก็แปรญัตติไว้ว่าจะหาทางแก้ไขว่า ในส่วนที่รัฐธรรมนูญนี้ไม่มีผลการบังคับใช้นะครับ จะต้องมีความกระทำการขึ้นชุดหนึ่ง นะครับ ที่จะดูแลตรงนี้นะครับ ซึ่งประเด็นคล้ายคลึงกับท่านสุรชัย ผมจึงขออนุญาต ถ้ากรรมาธิการรับตรงนี้ไปพิจารณาด้วยนะครับ มาตรา ๒๘๒ ที่กระผมแปรญัตติไว้ ผมก็ขอถอนเช่นเดียวกันครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ๆ ค่อยว่ากันนะครับ ของท่านก็แสดงความจำนงของถอนนะครับ

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ : ไม่ใช่ถอนครับ คือหมายความว่า ถ้ารับว่า
จะไปพิจารณาด้วยกันนะครับ ผมก็จะได้ไม่ต้องพูดเรื่องนี้อีกครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ได้ครับ ขอบพระคุณครับ ก็รับไปพิจารณาก่อนนะครับ ข้อบังคับข้อ ๖๑ นะครับ ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด การออกเสียงชี้ขาดของประธานให้กระทำการเป็นการเปิดเผย โดยจะให้เหตุผลหรือไม่ก็ได้ นะครับ ผมก็จะให้เหตุผลนะครับ จริง ๆ ไม่ใช่เรื่องใหญ่หรอกครับ ขนาดไม่มียังเขียน
เพิ่มกันเข้ามาได้เลยนะครับ ผมขอให้เหตุผลนะครับ สิ่งที่ท่านสุรชัยเสนอนั้น กรรมาธิการ
นะครับ ก็ตกลงกับกรรมาธิการได้ว่าจะไปใส่ไว้ในเรื่องของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
นะครับ สาระที่ทั้งสองฝ่ายได้พิจารณาไปนั้นไม่ได้ขาดตกบกพร่องหายไปนะครับ
ผมก็ชี้ขาดนะครับ ไม่ให้มีองค์กรที่ ๕ นี้ นะครับ คือ องค์กรส่งเสริมติดตามและประเมินผล
การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนะครับ ผมก็ชี้ขาดนะครับ เป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ
เชิญท่านกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ สมคิด เลิศไพฑูรย์ กรรมาธิการครับ ตามที่ท่านสุรชัยได้เสนอเรื่ององค์กรหนึ่ง
ขึ้นมา นะครับ เพื่อทำหน้าที่ติดตาม กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับ และรับที่จะไปเขียน
ในเรื่องผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

๓๐๘

สสร ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วัดนี้ ๑๒๗/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอบพระคุณมากนะครับ คืบนี้ผมว่าใช้เวลามากแล้วนะครับ พุ่งนี้ก็จะต่อหมวด ๑๒
นะครับ การตรวจการใช้อำนาจรัฐนะครับ ก็ประชุมที่นัดไว้เก้าโมงครึ่งนะครับ เก้าโมงเช้า
พุ่งนี้ครับ วันนี้ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๑๔ นาฬิกา

การประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ (เป็นพิเศษ)

วันอังคารที่ ๑๙ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิริประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางบังอร วิบูลโกศล	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดโสเดศรี	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางสาววันดี แก้วมณี	นิติกร ๔

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางดรอุณี จันทพันธ์	นางสาวสมร เกตุศรี
นางสาวรัตนา ภูระหงษ์	นางสาวเกศราภรณ์ จันทร์บำรุง
นางสาวรัศมี บานเย็น	นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย
นางวัฒนี อุดมภักดี	นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม
นางสาวกมลมาศ ทังสุภุติ ศิริสัมพันธ์	นางคันสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี
นางนิวรา คำงาม	นางณัฐชนก วงษ์นิล
นางสาวสาริศา สิงห์เมธา	นางศิริลักษณ์ สุวัตดี
นางเสาวลักษณ์ เพชรธา	นายพรเทพ ไชยสงวนสุข

นางสาวนัชชา ไนไธสง

นางสาววิรุทัย ผาสุขเวชพร

นางศิริวรรณ สากลวารี

นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร

นางสาวปติตตา อีรนนท์

นางนงลักษณ์ คุ้ม

**สำนักrayงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๓๔ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอังคารที่ ๒๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๗๐	๖	ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คนท่าน	ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คน ท่าน
	๘	ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คนท่าน	ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ คน ท่าน
๑๑๑	๕	นั้นแหละ	นั้นแหละ
๑๖๙	๑๑	อย่างไร	อย่างไร
๑๙๗	๑๒	ที่ปรึกษาด้านงานระบบนิติบัญญัติ	ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
๒๒๘	๙	บูรณาการ	บูรณาการ
๒๓๔	๖	ข้าราชการ อัยการ	ข้าราชการอัยการ
๒๔๒	๖	กรรมาธิการยกร่าง ๆ มาแล้ว	กรรมาธิการยกร่างร่างมาแล้ว
๒๖๖	๙	ที่ปรึกษาด้านงานระบบนิติบัญญัติ	ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
	๑๐	ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาาร่างรัฐธรรมนูญ	ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
	๑๘	ที่ปรึกษาด้านงานระบบนิติบัญญัติ	ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ
	๑๙	ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาาร่างรัฐธรรมนูญ	ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภาาร่างรัฐธรรมนูญ
๒๘๖	๑๔	ยกร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๑๐	ยกร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐

แบบที่ ๑ : การแก้ไขเกี่ยวกับค่าทั่วไป

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๒๘๘	๓	กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง	กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง
๒๘๑	๓	เสนอนะครับ	เสนอนะครับ

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๔ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอังคารที่ ๒๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๓๐๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๔๓	๑๕	หนึ่ง	๑.

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๔ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอังคารที่ ๒๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๖๙	๒๑	วิดีโอ (Video)	วิดีโอ (Video)
	๒๔	วิดีโอ	วิดีโอ
๑๐๖	๒๐	สแกนดิเนเวีย	สแกนดิเนเวีย (Scandinavia)
๑๑๐	๑๐	คอนเซปท์	คอนเซปท์
	๒๐	รัฐมนตรีไอซีที (ICT)	รัฐมนตรีไอซีที (ICT - Minister of Information and Communication Technology)
๑๑๑	๗	เอพริล ฟูล (April fool)	เอพริล ฟูล (April Fool) (April Fool's Day)
๑๑๗	๑๘	แอฟริกาใต้	แอฟริกาใต้
	๑๘	พับลิค โพรเทกเตอร์ (Public protector)	พับลิค โพรเทกเตอร์ (The Public Protector)
๑๕๓	๔	เอสเอ็มเอส (SMS)	เอสเอ็มเอส (SMS - Short Message Service)
๒๑๙	๑๘	แบงก์ชาติ	แบงก์ชาติ
๒๙๘	๘	คอนเซปต์	คอนเซปต์

แบบที่ ๔ : การแก้ไขเกี่ยวกับชื่อบุคคล

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๔ / ๒๕๕๐

(เป็นพิเศษ)

(วันอังคารที่ ๒๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๓๐๘ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๓๐	๑๑	ท่านศรีราชา	ท่านศรีราชา